

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

24 травня 2021 р.

30.07.2018

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 193/1

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС, Євратом) 2018/1046

від 18 липня 2018 року

про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 та Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його пункт (d) статті 46, статтю 149, пункт (a) статті 153(2), статті 164, 172, 175, 177 та 178, статті 189(2), 212(2) та 322(1) і статтю 349, а також Договір про заснування Європейського Співтовариства з атомної енергії, зокрема його статтю 106а,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Рахункової Палати ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽³⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽⁴⁾,

Оскільки:

(1) Після трьох років імплементації необхідно внести подальші зміни до фінансових правил, застосованих до загального бюджету Союзу (далі — «бюджет»), щоб усунути перешкоди в імплементації шляхом збільшення гнучкості, спростити процедури для стейкхолдерів та надання послуг, приділяти більше уваги результатам та покращити доступність, прозорість та підзвітність. А тому Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 ⁽⁵⁾ повинен бути скасований та замінений цим Регламентом.

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС, Євратом) 2018/1046**від 18 липня 2018 року**

про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 та Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його пункт (d) статті 46, статтю 149, пункт (a) статті 153(2), статті 164, 172, 175, 177 та 178, статті 189(2), 212(2) та 322(1) і статтю 349, а також Договір про заснування Європейського Співтовариства з атомної енергії, зокрема його статтю 106а,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Рахункової Палати ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽²⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽³⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽⁴⁾,

Оскільки:

- (1) Після трьох років імплементації необхідно внести подальші зміни до фінансових правил, застосованих до загального бюджету Союзу (далі — «бюджет»), щоб усунути перешкоди в імплементації шляхом збільшення гнучкості, спростити процедури для стейкхолдерів та надання послуг, приділяти більше уваги результатам та покращити доступність, прозорість та підзвітність. А тому Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 ⁽⁵⁾ повинен бути скасований та замінений цим Регламентом.
- (2) Щоб зменшити складність застосованих до бюджету фінансових правил та включити відповідні правила в один єдиний регламент, Комісія повинна скасувати Делегований регламент (ЄС) № 1268/2012 ⁽⁶⁾. Для цілей ясності основні правила з Делегованого регламенту (ЄС) № 1268/2012 повинні бути включені до цього Регламенту, тоді як інші правила повинні бути включені до настанов щодо послуг.
- (3) Повинні бути дотримані фундаментальні бюджетні принципи. Найвні відступи від цих принципів щодо окремих сфер, наприклад дослідження, зовнішні дії та структурні фонди, повинні бути переглянуті та спрощені, наскільки це можливо, беручи до уваги їхню постійну актуальність, додану вартість для бюджету і тягар, що його вони покладають на стейкхолдерів.
- (4) Правила про перенесення асигнувань повинні бути викладені зрозуміліше, а також необхідно розрізнити автоматичні та неавтоматичні перенесення. Відповідні установи Союзу повинні надавати інформацію Європейському Парламенту і Раді як про автоматичні, так і про неавтоматичні перенесення.
- (5) Необхідно дозволити перенесення та використання зовнішніх цільових доходів для наступної програми або заходу з метою ефективного використання таких коштів. Повинно бути можливо переносити внутрішні цільові доходи тільки на наступний фінансовий рік, за винятком випадків, коли цим Регламентом передбачено інше.
- (6) Що стосується внутрішніх цільових доходів, повинне бути дозволене фінансування нових проектів

будівництва за рахунок доходів від здачі в оренду та продажу будівель. Із цією метою такі доходи повинні розглядатись як внутрішні цільові доходи, що можуть переноситись до їх повного використання.

- (7) Установи Союзу повинні мати можливість приймати будь-які пожертви, зроблені на користь Союзу.
- (8) Повинне бути запроваджене положення, що дозволяє юридичній особі спонсорувати в негрошовій формі захід або діяльність у рекламних цілях або в цілях корпоративної соціальної відповідальності.
- (9) Необхідно уточнити поняття результативності стосовно бюджету. Результативність повинна бути пов'язана з безпосереднім застосуванням принципу розсудливого управління фінансами. Також необхідно визначити принцип розсудливого управління фінансами та встановити зв'язок між поставленими цілями та показниками результативності, результатами та ощадністю, ефективністю та дієвістю при використанні асигнувань. Виходячи з міркувань правової визначеності та уникаючи суперечностей із наявними рамками результативності різних програм, необхідно визначити термінологію результативності, зокрема поняття здобутку і результатів.
- (10) Згідно з Міжінституційною угодою від 13 квітня 2016 року про краще законотворення ⁽⁷⁾, законодавство Союзу повинне мати високу якість і зосереджуватись на сферах, де воно має найбільшу додану вартість для громадян і є максимально ефективним та результативним у досягненні цілей спільної політики Союзу. Встановлення обов'язковості оцінювання наявних та нових програм витрат та заходів, що передбачають значні витрати, може допомогти досягати таких цілей.
- (11) Відповідно до принципу прозорості, закріпленого в статті 15 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), установи Союзу повинні вести свою роботу якомога відкритіше. Стосовно виконання бюджету застосування цього принципу передбачає, що громадяни повинні знати, де і для якої мети Союз витрачає кошти. Така інформація сприяє демократичним дискусіям, участі громадян у процесі вироблення й ухвалення рішень у Союзі, посилює інституційний контроль та контроль за видатками Союзу, а також сприяє підвищенню довіри до нього. Комунікація повинна мати більш цільовий характер і бути спрямована на збільшення видимості внеску Союзу для громадян. Такі цілі повинні досягатися шляхом оприлюднення, бажано з використанням сучасних засобів комунікації, відповідної інформації щодо всіх одержувачів коштів, що фінансуються з бюджету, яка враховує законні інтереси цих одержувачів щодо конфіденційності та безпеки, а також, що стосується фізичних осіб, їхнє право на приватність та захист своїх персональних даних. Тому установи Союзу повинні застосовувати вибіркового підхід при оприлюдненні інформації, відповідно до принципу пропорційності. Рішення щодо оприлюднення повинні ґрунтуватися на відповідних критеріях для надання інформації, що має важливе значення.
- (12) Без обмеження правил про охорону персональних даних, необхідно прагнути до максимальної прозорості стосовно інформації про одержувачів. Інформація про одержувачів коштів Союзу, використовуваних у рамках прямого управління, повинна оприлюднюватися на спеціальному вебсайті установ Союзу, наприклад на такому, як Система фінансової прозорості, і повинна містити принаймні інформацію про ім'я та місце перебування одержувача, суму, щодо якої виникло юридичне зобов'язання, та цільове призначення коштів. Ця інформація повинна враховувати відповідні критерії, наприклад періодичність, тип та важливість заходу.
- (13) Комісія повинна мати можливість виконувати бюджет опосередковано через організації держав-членів. Тому з міркувань правової визначеності організацію держави-члена доцільно означити як суб'єкта, створеного в державі-члені як орган публічного права або як орган приватного права, якому доручене виконання завдань у публічній сфері та надані належні фінансові гарантії цією державою-членом. Фінансова підтримка, що надається державою-членом таким органам приватного права згідно зі встановленими правом Союзу наявними вимогами у формі, яку визначає така держава-член, і що необов'язково вимагає банківської гарантії, повинна розглядатись як належні фінансові гарантії.

- (14) Стосовно призів, грантів та договорів, що присуджуються після відкриття публічної конкурсної процедури, і зокрема стосовно конкурсів, запрошень подати пропозиції і запрошень подати тендерні пропозиції, з метою дотримання принципів ДФЄС, зокрема принципів прозорості, пропорційності, однакового ставлення та недискримінації, повинні оприлюднюватися ім'я та місце перебування одержувачів коштів Союзу. Таке оприлюднення повинне сприяти контролю за процедурами присудження з боку заявників, що не перемогли в конкурсі.
- (15) Персональні дані щодо фізичних осіб не повинні бути загальнодоступними довше строку, протягом якого одержувач використовує кошти, і тому вони повинні бути видалені через два роки. Та сама вимога застосовується до персональних даних, що стосуються юридичних осіб, офіційне найменування яких містить ідентифікаційні дані однієї або більше фізичних осіб.
- (16) У більшості випадків, що регулюються цим Регламентом, оприлюднення стосується юридичних осіб. Що стосується фізичних осіб, то при оприлюдненні персональних даних повинен дотримуватися принцип пропорційності між важливістю наданої суми та необхідністю контролювати найкраще використання коштів. У таких випадках оприлюднення регіону на рівні 2 спільної класифікації територіальних одиниць статистики (NUTS) відповідає меті оприлюднення інформації про одержувачів та забезпечує однакове ставлення між державами-членами різного розміру з дотриманням права одержувачів на приватне життя та, зокрема, на захист своїх персональних даних.
- (17) З міркувань правової визначеності та відповідно до принципу пропорційності повинні бути зазначені ситуації, в яких оприлюднення не повинне здійснюватися. Наприклад, не повинна оприлюднюватися інформація стосовно стипендій або інших форм прямої підтримки, що виплачуються фізичним особам, що найбільше потребують допомоги, стосовно певних договорів із дуже малою вартістю або стосовно фінансової підтримки, нижчої за певний поріг, що надається за допомогою фінансових інструментів, або у випадках, коли ризики розкриття інформації загрожують охоронюваним Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу правам і свободам відповідних фізичних осіб або шкодять комерційним інтересам одержувачів. Однак щодо грантів не повинно бути спеціального звільнення від обов'язку оприлюднювати інформацію залежно від конкретного порогу, щоб підтримувати поточну практику та забезпечувати прозорість.
- (18) Якщо персональні дані одержувачів оприлюднюються для цілей прозорості в зв'язку з використанням коштів Союзу та контролем за процедурами присудження, такі одержувачі повинні бути поінформовані про таке оприлюднення і про їхні права та застосовні для здійснення цих прав процедури відповідно до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽⁸⁾ та (ЄС) 2016/679 ⁽⁹⁾.
- (19) Для забезпечення дотримання принципу однакового ставлення до всіх одержувачів також необхідно оприлюднювати інформацію стосовно фізичних осіб, відповідно до зобов'язання держав-членів встановити великий ступінь прозорості для договорів, що перевищують порогові значення, передбачені в Директиві Європейського Парламенту і Ради 2014/24/ЄС ⁽¹⁰⁾.
- (20) У разі непрямого та спільного управління особи, суб'єкти або призначені органи, що здійснюють операції із коштами Союзу, повинні надавати інформацію про одержувачів та кінцевих одержувачів. У разі спільного управління інформація повинна оприлюднюватися згідно з галузевими правилами. Комісія повинна надати інформацію про єдиний вебсайт, включаючи його адресу, де можна знайти інформацію про одержувачів та кінцевих одержувачів.
- (21) В інтересах підвищення читабельності та прозорості даних про фінансові інструменти, використовувані в рамках прямого і непрямого управління, доцільно об'єднати всі вимоги до звітності в один єдиний робочий документ, що повинен додаватися до проекту бюджету.
- (22) Для сприяння впровадженню найкращих практик у діяльності Європейського фонду регіонального розвитку (ERDF), Європейського соціального фонду (ESF), Фонду згуртування, Європейського сільськогосподарського фонду розвитку сільських територій (EAFRD) та Європейського фонду морського та рибного господарства (EMFF), а також Європейського сільськогосподарського

гарантійного фонду (EAGF) Комісія повинна для інформаційних цілей мати можливість надавати органам, відповідальним за управлінську та контрольну діяльність, незобов'язальний методологічний посібник, що в ньому викладені її власна стратегія та підхід у сфері контролю, включаючи контрольні списки, та приклади найкращої практики. Такий посібник повинен оновлюватися щоразу, коли це необхідно.

- (23) Доцільно передбачити можливість для установ Союзу укласти між собою угоди про рівень обслуговування, щоб полегшити виконання їхніх асигнувань, а також можливість укласти між підрозділами установ Союзу, органами Союзу, європейськими офісами, органами або особами, яким доручено здійснення конкретних заходів у рамках спільної зовнішньої та безпекової політики (СЗБП) відповідно до розділу V Договору про Європейський Союз (ДЄС), та Офісом Генерального секретаря Ради керівників європейських шкіл такі угоди про надання послуг, постачання продукції або виконання робіт чи договорів щодо нерухомого майна.
- (24) Доцільно визначити порядок створення нових європейських офісів та розрізнити обов'язкові та необов'язкові завдання таких офісів. Необхідно передбачити можливість для установ Союзу, органів Союзу та інших європейських офісів делегувати повноваження розпорядника директору європейського офісу. Європейські офіси повинні також мати можливість укласти угоди про рівень обслуговування щодо надання послуг, постачання продукції чи виконання робіт або договорів щодо нерухомого майна. Доцільно встановити спеціальні правила складання бухгалтерських документів, положення, що дозволяють бухгалтеру Комісії делегувати деякі свої завдання працівникам таких офісів, та операційні процедури щодо банківських рахунків, які Комісія повинна мати можливість відкривати на ім'я європейського офісу.
- (25) Для підвищення економічної ефективності діяльності виконавчих агентств та у світлі практичного досвіду, накопиченого в інших органах Союзу, повинна існувати можливість доручати бухгалтеру Комісії всі або деякі завдання бухгалтера відповідного виконавчого агентства.
- (26) Для цілей правової визначеності необхідно уточнити, що директори виконавчих агентств діють як уповноважені шляхом делегування розпорядники при управлінні операційними асигнуваннями програм, делегованих їхнім органам. Для досягнення максимального підвищення ефективності в результаті глобальної централізації певних служб підтримки необхідно прямо передбачити для виконавчих агентств можливість здійснювати адміністративні видатки.
- (27) Необхідно встановити правила щодо повноважень та обов'язків фінансових суб'єктів, зокрема розпорядників та бухгалтерів.
- (28) Європейський Парламент, Рада, Рахункова Палата і бухгалтер Комісії повинні бути поінформовані про призначення уповноваженого шляхом делегування розпорядника, внутрішнього аудитора та бухгалтера або про припинення їхніх повноважень протягом двох тижнів після такого призначення або припинення повноважень.
- (29) Розпорядники повинні нести повну відповідальність за всі дохідні і видаткові операції, що виконуються під їхнім керівництвом, і за системи внутрішнього контролю, а також повинні притягуватись до відповідальності за свої дії, в тому числі, в разі необхідності, в порядку дисциплінарного провадження.
- (30) Також повинні бути визначені завдання, обов'язки та принципи процедур, що їх повинні дотримуватись розпорядники. Уповноважені шляхом делегування розпорядники повинні забезпечити, щоб уповноважені шляхом субделегування розпорядники та їхній персонал отримували інформацію та навчання стосовно стандартів контролю та відповідних методів та прийомів, а також щоб уживалися заходи для забезпечення функціонування системи контролю. Уповноважений шляхом делегування розпорядник повинен звітувати своїй установі Союзу про виконання своїх обов'язків у формі щорічного звіту. Такий звіт повинен містити необхідну фінансову та управлінську інформацію на підтвердження декларації цієї посадової особи про виконання її обов'язків, включаючи інформацію про загальні результати проведених операцій. Підтвердні документи, що стосуються проведених операцій, повинні зберігатися принаймні п'ять

років. Різні форми переговорної процедури укладання публічних договорів повинні бути предметом спеціального звіту уповноваженого шляхом делегування розпорядника для відповідної установи Союзу, а також звіту такої установи Союзу для Європейського Парламенту і Ради, оскільки ці процедури являють собою відступи від звичайних процедур присудження публічних договорів.

- (31) Необхідно враховувати подвійну роль голів делегацій Союзу, та їхніх заступників у разі їх відсутності, як уповноважених шляхом субделегування розпорядників для Європейської служби зовнішніх справ (EEAS) і, стосовно операційних асигнувань, для Комісії.
- (32) Делегування повноважень з питань виконання бюджету Комісією щодо операційних асигнувань її власної секції бюджету заступникам голів делегацій Союзу повинне обмежуватись ситуаціями, коли виконання цих завдань заступниками голів делегацій Союзу є суворо необхідним для забезпечення безперервності діяльності під час відсутності голів делегацій Союзу. Заступникам голів делегацій Союзу не потрібно дозволяти здійснювати ці повноваження систематично або з причин внутрішнього розподілу роботи.
- (33) Бухгалтер повинен нести відповідальність за належне здійснення платежів, збір доходів та стягнення дебіторської заборгованості. Бухгалтер повинен керувати казначейством, розпоряджатися банківськими рахунками та файлами третіх осіб, вести бухгалтерський облік і нести відповідальність за складання фінансової звітності установ Союзу. Бухгалтер Комісії повинен бути єдиною особою, що має право встановлювати правила бухгалтерського обліку та гармонізовані плани рахунків, тоді як бухгалтери всіх інших установ Союзу повинні встановлювати процедури бухгалтерського обліку, що застосовуються в їхніх установах.
- (34) Необхідно також встановити порядок призначення та припинення обов'язків бухгалтера.
- (35) Бухгалтер повинен запровадити процедури, щоб забезпечити, що рахунки, відкриті для потреб управління казначейством, та авансові рахунки не мали дебетового сальдо.
- (36) Повинні бути встановлені умови використання авансових рахунків, система управління, що становить виняток зі звичайних бюджетних процедур і стосується лише обмежених сум, а також завдання та обов'язки адміністраторів авансових рахунків, розпорядника та бухгалтера в зв'язку з контролем авансових рахунків. Рахункова Палата повинна бути поінформована про будь-яке призначення адміністратора авансового рахунку. З міркувань ефективності в делегаціях Союзу повинні бути створені авансові рахунки для асигнувань як із секцій бюджету, що стосуються Комісії, так і секцій бюджету, що стосуються EEAS. Також за певних умов доцільно дозволити використовувати авансові рахунки у делегації Союзу для виплат обмежених сум згідно з бюджетними процедурами. Що стосується призначення адміністраторів авансових рахунків, то повинна існувати можливість також обирати їх серед персоналу, найнятого Комісією в сфері надання допомоги в урегулюванні кризисних ситуацій та надання гуманітарної допомоги, коли немає вільного персоналу Комісії, що на нього поширюється дія Положення про персонал Європейського Союзу та Умов працевлаштування інших службовців Союзу, викладених у Регламенті Ради (ЄЕС, Євратом, ЄСВС) № 259/68 ⁽¹¹⁾ (далі — «Положення про персонал»).
- (37) Для врахування ситуації в сфері надання допомоги в урегулюванні кризисних ситуацій та надання гуманітарної допомоги, коли немає вільного персоналу Комісії, що на нього поширюється дія Положення про персонал, і технічних труднощів стосовно схвалення всіх юридичних зобов'язань відповідальним розпорядником, необхідно дозволити персоналу, найнятому Комісією в цій сфері, схвалювати юридичні зобов'язання в дуже невеликому розмірі до 2 500 євро, пов'язані з виплатами, що здійснюються з авансових рахунків, а також головам делегацій Союзу або їхнім заступникам схвалювати юридичні зобов'язання за розпорядженням відповідального розпорядника Комісії.
- (38) Після того, як завдання та обов'язки фінансових суб'єктів будуть визначені, їх можна притягнути до відповідальності тільки на умовах, встановлених у Положенні про персонал. Відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012, в установах Союзу створені спеціалізовані колегії з фінансових порушень. Однак через обмежену кількість справ, що надходять до них, та з міркувань ефективності доцільно передати їхні функції міжвідомчій колегії, створеній відповідно до цього

Регламенту (далі — «колегія»). Колегія повинна створюватись для оцінювання запитів та видачі рекомендацій щодо необхідності ухвалення рішень про виключення та накладення фінансових санкцій, переданих їй на розгляд Комісією чи іншими установами та органами Союзу, при цьому їхня адміністративна автономія щодо їхніх працівників не зазнає обмежень. Така передача також має на меті уникнути дублювання рекомендацій чи висновків та зменшити ризики виникнення суперечностей між рекомендаціями чи висновками у випадках, коли залучені як економічний оператор, так і працівник установи або органу Союзу. Необхідно зберегти в силі процедуру, згідно з якою розпорядник може вимагати підтвердження розпорядження, яке він вважає незаконним або таким, що суперечить принципу розсудливого управління фінансами, і таким чином може бути звільнений від будь-якої відповідальності. Склад колегії повинен бути змінений, коли вона виконує цю функцію. Колегія не повинна мати будь-яких слідчих повноважень.

- (39) Стосовно доходів необхідно розглянути питання негативних коригувань власних ресурсів, що підпадають під Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 609/2014 ⁽¹²⁾. За винятком випадків власних ресурсів, необхідно зберігати в силі наявні завдання та засоби контролю, що належать до сфери відповідальності розпорядників на різних етапах процедури: складення кошторису дебіторської заборгованості, видача наказів про стягнення, відправлення дебет-ноти, що повідомляє боржника про встановлення дебіторської заборгованості, та, коли необхідно, рішення про відмову від права згідно з критеріями, що гарантують дотримання розсудливого управління фінансами, для забезпечення ефективного збору доходів.
- (40) Розпорядник повинен мати можливість повністю або частково відмовитись від стягнення встановленої дебіторської заборгованості, коли щодо боржника розпочато будь-яку з процедур неплатоспроможності, що їх означено в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/848 ⁽¹³⁾, зокрема у випадках урегулювання заборгованості за рішенням суду, компромісних угод та аналогічних проваджень.
- (41) Необхідно передбачити конкретні положення про процедури коригування або зменшення до нуля кошторису дебіторської заборгованості.
- (42) Необхідно уточнити терміни внесення до бюджету сум, отриманих як сплата штрафів або інших штрафних санкцій, будь-яких нарахованих відсотків або інших зумовлених ними доходів.
- (43) З огляду на останні зміни на фінансових ринках та процентну ставку, що застосовується Європейським центральним банком (ЄЦБ) до його основних операцій з рефінансування, необхідно переглянути положення щодо процентної ставки штрафів або інших штрафних санкцій та передбачити правила у випадку від'ємної процентної ставки.
- (44) Для відображення особливостей дебіторської заборгованості, що складається зі штрафів чи інших штрафних санкцій, накладених установами Союзу згідно з ДФЄС або Договором про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії (Договір про Євратом), необхідно запровадити спеціальні положення щодо відсоткових ставок, застосованих до сум, що підлягають сплаті, але ще не сплачені, в разі якщо такі суми збільшені Судом Європейського Союзу.
- (45) Необхідно уточнити і посилити правила про стягнення. Зокрема, необхідно зазначити, що бухгалтер повинен стягувати суми також шляхом взаємного заліку їх та сум, що їх повинне сплатити боржнику виконавче агентство, коли воно виконує бюджет.
- (46) Для гарантування правової визначеності та прозорості необхідно встановити правила щодо строків, протягом яких повинна надсилатись дебет-нота.
- (47) Для забезпечення управління активами, що дає можливість отримання доходу, необхідно попередньо стягувати й інвестувати в фінансові активи суми, що стосуються штрафів або інших штрафних санкцій, накладених згідно з ДФЄС або Договором про Євратом, наприклад штрафи за порушення конкуренції, що є предметом оскарження, а також визначати, для яких цілей повинні бути використані отримані від цього доходи. Оскільки Комісія не єдина установа Союзу, що має право накладати штрафи або інші штрафні санкції, необхідно встановити положення щодо таких

штрафів або інших штрафних санкцій, що їх накладають інші установи Союзу, а також установити правила їх стягнення, що повинні бути еквівалентними правилам, застосовним до Комісії.

- (48) Щоб забезпечити наявність у Комісії всієї необхідної інформації для ухвалення рішень про фінансування, необхідно встановити мінімальні вимоги щодо змісту рішень про фінансування стосовно грантів, закупівель, довірчих фондів Союзу для зовнішніх заходів (далі — «довірчі фонди Союзу»), призив, фінансових інструментів, механізмів або платформ змішаного фінансування та бюджетних гарантій. Водночас, щоб відкрити для потенційних одержувачів довгострокові перспективи, необхідно дозволити ухвалення рішень про фінансування на період більше одного фінансового року, зазначаючи при цьому, що виконання залежить від наявності бюджетних асигнувань на відповідні фінансові роки. Крім того, необхідно зменшити кількість елементів, що вимагаються для ухвалення рішення про фінансування. Відповідно до мети спрощення, рішення про фінансування одночасно повинне становити річну або багаторічну програму роботи. Оскільки внески до зазначених у статтях 70 та 71 органів Союзу вже закладені в бюджеті, ухвалення окремого рішення про фінансування в цьому відношенні не повинне вимагатися.
- (49) Стосовно видатків необхідно пояснити зв'язок між рішеннями про фінансування, загальними бюджетними зобов'язаннями та індивідуальними бюджетними зобов'язаннями, а також поняття бюджетного та юридичного зобов'язання, щоб визначити чіткі рамки для різних етапів виконання бюджету.
- (50) Для того щоб урахувати, зокрема, кількість юридичних зобов'язань, прийнятих делегаціями Союзу та представництвами Союзу, та коливання валютних курсів, що вони їх зазнають, повинні бути можливими попередні бюджетні зобов'язання також у тих випадках, коли відомі остаточний отримувач платежу та сума.
- (51) Стосовно типології платежів, що їх розпорядники можуть здійснювати, потрібно надати пояснення щодо різних видів платежів, відповідно до принципу розсудливого управління фінансами. Необхідно додатково уточнити правила клірингу платежів у рамках попереднього фінансування, зокрема щодо ситуацій, коли проміжний кліринг неможливий. Для цього в прийняті юридичні зобов'язання повинні бути включені відповідні положення.
- (52) Цей Регламент повинен передбачати, що платежі повинні здійснюватися у визначені строки і що в разі недотримання таких строків кредитори матимуть право на нарахування пені за прострочення, що підлягає сплаті з бюджету, крім випадків, коли це стосується держав-членів, Європейського інвестиційного банку (ЄІБ) та Європейського інвестиційного фонду (ЄІФ).
- (53) Доцільно включити положення стосовно перевірки видатків і дозволу на видатки в одну статтю та означити поняття «анулювання». Оскільки транзакції здійснюються в комп'ютеризованих системах, підписання «підтвердження можливості платежу» на виконання ухваленого за результатами перевірки рішення необхідно замінити захищеним електронними засобами підписом, за винятком обмеженої кількості випадків. Необхідно також уточнити, що перевірка видатків здійснюється щодо всіх прийнятних витрат, включаючи, як у випадку з клірингом попереднього фінансування, витрати, що не пов'язані із запитом на оплату.
- (54) Для зменшення складності, впорядкування наявних правил та поліпшення читабельності цього Регламенту повинні бути запроваджені правила, спільні для більше ніж одного інструмента виконання бюджету. Тому певні положення необхідно перегрупувати, узгодити формулювання та сферу застосування інших положень, а непотрібні повторення та перехресні покликання видалити.
- (55) Кожна установа Союзу повинна створити комітет із контролю внутрішнього аудиту, якому доручається забезпечити незалежність внутрішнього аудитора, контролювати якість роботи в сфері внутрішнього аудиту та гарантувати, що рекомендації внутрішнього та зовнішнього аудиту належним чином враховуються та виконуються її службами. Склад такого комітету з контролю внутрішнього аудиту повинен визначатися кожною установою Союзу з урахуванням його організаційної самостійності та важливості рекомендацій незалежних експертів.

- (56) Більшу увагу потрібно приділяти результативності і результатам проектів, що фінансуються з бюджету. Таким чином, доцільно визначити додаткову форму, а саме фінансування, не пов'язане з витратами на відповідні операції, на додаток до вже ustalених форм внеску Союзу (відшкодування фактично понесених прийнятних витрат, питомих витрат, одноразових сум та фінансування за фіксованою ставкою). Додаткова форма фінансування повинна ґрунтуватися на виконанні певних умов *ex ante* або на досягненні результатів, що оцінюються відносно попередньо визначених цільових етапів або відповідно до показників результативності.
- (57) Якщо Комісія проводить оцінювання операційної та фінансової спроможності одержувачів коштів Союзу або оцінювання їхніх систем та процедур, вона повинна мати можливість покладатися на результати оцінювань, вже проведених нею, іншими суб'єктами або донорами, наприклад національними агентствами та міжнародними організаціями, щоб уникати подвійного оцінювання тих самих одержувачів. Необхідно користуватися можливістю взаємного використання результатів оцінювань, проведених іншими суб'єктами, якщо такі оцінювання були проведені з дотриманням умов, еквівалентних умовам, що передбачені в цьому Регламенті для застосовного методу виконання. Тому для сприяння взаємному використанню донорами результатів оцінювань Комісія повинна сприяти визнанню прийнятих на міжнародному рівні стандартів або найкращих міжнародних практик.
- (58) Важливо також уникати ситуацій, коли одержувачі коштів Союзу декілька разів перевіряються різними суб'єктами щодо використання цих коштів. Отже, повинна існувати можливість покладатися на перевірки, вже проведені незалежними аудиторами за умови наявності достатніх доказів їхньої компетентності та незалежності та за умови, що аудиторська робота виконується згідно з прийнятими на міжнародному рівні стандартами аудиту, які забезпечують обґрунтовану впевненість, а також що вони були проведені щодо фінансової звітності та звітів, де йдеться про використання внеску Союзу. У подальшому такі перевірки повинні складати основу загальної впевненості щодо використання коштів Союзу. Із цією метою важливо забезпечити надання на вимогу звіту незалежного аудитора та відповідної аудиторської документації Європейському Парламенту, Комісії, Рахунковій Палаті та ревізійним органам держав-членів.
- (59) Для того щоб покладатися на результати оцінювань та перевірок і зменшити адміністративне навантаження на осіб та суб'єктів, що отримують кошти Союзу, важливо забезпечити повторне використання будь-якої інформації, що вже наявна в установах Союзу, органах управління чи інших органах та суб'єктах, що використовують кошти Союзу, щоб уникати численних запитів до одержувачів або бенефіціарів.
- (60) Щоб запровадити механізм довгострокової співпраці з одержувачами, необхідно передбачити можливість підписання рамкових угод про фінансове партнерство. Рамкове фінансове партнерство повинне реалізуватися шляхом грантів або угод про внесок з особами та суб'єктами, що використовують кошти Союзу. Для цього необхідно визначити мінімальний зміст таких угод про внесок. Рамкове фінансове партнерство не повинне надмірно обмежувати доступ до фінансування Союзу.
- (61) Умови та процедури призупинення, припинення або зменшення внеску Союзу повинні бути узгоджені з різними інструментами виконання бюджету, як, наприклад, гранти, закупівлі, непряме управління, призи тощо. Необхідно визначити підстави для такого призупинення, припинення чи зменшення.
- (62) Цей Регламент повинен встановлювати стандартні строки, протягом яких одержувачі повинні зберігати документи, що стосуються внесків Союзу, щоб уникати суперечливих або непропорційних договірних вимог, одночасно надаючи Комісії, Рахунковій Палаті та Європейському бюро боротьби із шахрайством (OLAF) достатній час для отримання доступу до таких даних і документів та виконання перевірок *ex post*. Крім того, будь-яка особа чи суб'єкт, що отримує кошти Союзу, повинен бути зобов'язаний співпрацювати в сфері захисту фінансових інтересів Союзу.
- (63) Для надання достатньої інформації учасникам та одержувачам та забезпечення їхньої можливості

здійснювати своє право на захист учасникам та одержувачам необхідно дозволити подавати свої зауваження до вжиття будь-якого заходу, що негативно впливає на їхні права, та вони повинні бути поінформовані про наявні в них засоби правового захисту для оскарження такого заходу.

- (64) Для захисту фінансових інтересів Союзу Комісія повинна створити єдину систему завчасного виявлення та виключання.
- (65) Система завчасного виявлення та виключання повинна застосовуватися до учасників, одержувачів, суб'єктів, на чії можливості конкурсант або учасник тендеру має намір покладатися, субпідрядників підрядника, будь-якої особи чи суб'єкта, що отримує кошти Союзу, якщо бюджет виконується в рамках непрямого управління, будь-якої особи чи суб'єкта, що отримує кошти Союзу в рамках фінансових інструментів, використовуваних у рамках прямого управління, учасників або одержувачів, інформацію стосовно яких надали суб'єкти, що виконують бюджет у рамках спільного управління, та спонсорів.
- (66) Якщо рішення про реєстрацію особи чи суб'єкта в базі даних системи завчасного виявлення та виключання ухвалюється на підставі ситуації виключення, що стосується фізичної або юридичної особи, яка є членом адміністративного, управлінського або наглядового органу такої особи чи суб'єкта або яка має право представництва, ухвалення рішень або контролю щодо такої особи чи суб'єкта, або щодо фізичної чи юридичної особи, що приймає на себе необмежену відповідальність за борги такої особи чи суб'єкта, або щодо фізичної особи, що має важливе значення для присудження або виконання юридичного зобов'язання, то необхідно уточнити, що зареєстрована в базі даних інформація повинна включати інформацію стосовно таких осіб.
- (67) Рішення про виключення особи чи суб'єкта з участі у процедурах присудження або про накладення фінансової санкції на особу чи суб'єкта та рішення про оприлюднення відповідної інформації повинні ухвалювати відповідальні розпорядники з огляду на їхню автономію в адміністративних справах. У разі відсутності остаточного судового рішення чи остаточного адміністративного рішення та у випадках, пов'язаних із серйозним порушенням договору, відповідальні розпорядники повинні ухвалювати своє рішення на основі попередньої правової оцінки, враховуючи рекомендацію колегії. Колегія також повинна оцінювати тривалість виключення у випадках, коли тривалість не була встановлена остаточним судовим рішенням чи остаточним адміністративним рішенням.
- (68) Роль колегії повинна полягати в забезпеченні узгодженої роботи системи виключення. Колегія повинна складатися з постійного голови, двох представників Комісії та представника розпорядника, що скликає колегію.
- (69) Попередня правова оцінка не визначає наперед остаточну оцінку діяння відповідної особи або суб'єкта компетентними органами держав-членів відповідно до національного права. Отже, рекомендація колегії, як і рішення відповідального розпорядника, повинні бути переглянуті після повідомлення про таку остаточну оцінку.
- (70) Відповідальний розпорядник повинен виключити особу чи суб'єкта, якщо остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що така особа чи суб'єкт винен у вчиненні грубих професійних порушень, навмисному або ненавмисному невиконанні зобов'язань щодо сплати внесків або податків на потреби соціального забезпечення, створенні юридичної особи в іншій юрисдикції з метою невиконання податкових, соціальних або будь-яких інших юридичних зобов'язань, шахрайських діяннях, що впливають на бюджет, корупційних діяннях, діяннях, пов'язаних зі злочинною організацією, відмиванні грошей або фінансуванні тероризму, вчиненні терористичних злочинів або злочинів, пов'язаних із терористичною діяльністю, експлуатації дитячої праці чи вчиненні інших злочинів, пов'язаних із торгівлею людьми, або вчиненні правопорушення. Особа або суб'єкт також повинні бути виключені в разі серйозного порушення юридичного зобов'язання або в разі банкрутства.
- (71) При ухваленні рішення про виключення особи чи суб'єкта або про накладення фінансової санкції на особу чи суб'єкта і про оприлюднення відповідної інформації відповідальний розпорядник

повинен забезпечити дотримання принципу пропорційності, зокрема беручи до уваги серйозність ситуації, її вплив на бюджет, час, що минув із моменту відповідного діяння, тривалість діяння та його повторення, чи було діяння навмисним, або ступінь недбалості та ступінь співпраці особи чи суб'єкта з відповідним компетентним органом, а також внесок такої особи чи суб'єкта в розслідування.

- (72) Відповідальний розпорядник повинен також мати можливість виключити особу чи суб'єкта, коли фізична або юридична особа, що приймає на себе необмежену відповідальність за борги економічного оператора, є банкрутом, або в подібній ситуації неплатоспроможності, або якщо така фізична або юридична особа не виконує свої зобов'язання щодо сплати внесків або податків на потреби соціального забезпечення, якщо такі ситуації впливають на фінансовий стан цього економічного оператора.
- (73) На особу чи суб'єкта не повинне поширюватися рішення про виключення, коли він ужив відновлювальних заходів, демонструючи тим самим свою надійність. Ця можливість не повинна застосовуватись у випадках найтяжчих злочинів.
- (74) У світлі принципу пропорційності слід розрізняти випадки, коли можна накладати фінансову санкцію як альтернативу виключенню, з одного боку, та випадки, коли тяжкість діяння відповідного одержувача щодо спроб незаконного отримання коштів Союзу виправдовує накладення фінансової санкції на додаток до виключення, щоб забезпечити стримувальний вплив, з іншого боку. Необхідно також визначити максимальну суму фінансової санкції, що може бути накладена публічним замовником.
- (75) Фінансова санкція повинна накладатись лише на одержувача, а не на учасника, враховуючи, що розмір фінансової санкції, що підлягає накладенню, розраховується виходячи з суми відповідного юридичного зобов'язання.
- (76) Можливість ухвалювати рішення про виключення або накладати фінансові санкції не залежить від можливості застосувати договірні санкції, як, наприклад, неустойка.
- (77) Тривалість виключення повинна бути обмежена в часі, як це передбачено Директивою 2014/24/ЄС, і повинна відповідати принципу пропорційності.
- (78) Необхідно визначити дату початку і тривалість строку давності для ухвалення рішень про виключення або накладення фінансових санкцій.
- (79) Важливо, щоб існувала можливість посилити стримувальний вплив, досягнутий виключенням та фінансовою санкцією. У зв'язку з цим стримувальний вплив повинен бути посилений можливістю оприлюднювати інформацію стосовно виключення та/або фінансової санкції в спосіб, що відповідає вимогам щодо захисту даних, викладеним у Регламентах (ЄС) № 45/2001 та (ЄС) № 2016/679. Таке оприлюднення повинне сприяти тому, щоб те саме діяння не повторювалося. З міркувань правової визначеності та відповідно до принципу пропорційності повинні бути зазначені ситуації, в яких оприлюднення не повинне здійснюватися. Здійснюючи оцінювання, відповідальний розпорядник повинен брати до уваги будь-які рекомендації колеги. Що стосується фізичних осіб, персональні дані повинні оприлюднюватися лише за виняткових обставин, виправданих серйозністю діяння або його впливом на фінансові інтереси Союзу.
- (80) Пов'язана з виключенням або фінансовою санкцією інформація повинна оприлюднюватися тільки в окремих випадках, як, наприклад, серйозні професійні порушення, шахрайство, значний недолік у виконанні основних зобов'язань фінансованого з бюджету юридичного зобов'язання, правопорушення, або у випадках, коли юридична особа створюється в іншій юрисдикції з метою невиконання податкових, соціальних або будь-яких інших юридичних зобов'язань.
- (81) Критерії виключення повинні бути чітко відокремлені від критеріїв, що ведуть до можливої відмови від процедури присудження.
- (82) Інформація стосовно завчасного виявлення ризиків і стосовно рішень про виключення та накладення фінансових санкцій на особу чи суб'єкта повинна бути централізованою. Із цією метою

відповідна інформація повинна зберігатися в базі даних, що створюється та управляється Комісією як власником централізованої системи. Така система повинна працювати з дотриманням права на приватність та захист персональних даних.

- (83) Хоча Комісія повинна бути відповідальною за створення системи завчасного виявлення та виключання і за управління нею, інші установи та органи Союзу, а також усі особи та суб'єкти, що використовують кошти Союзу в рамках прямого, спільного та непрямого управління, повинні брати участь у цій системі шляхом передачі відповідної інформації Комісії. Відповідальний розпорядник та колегія повинні гарантувати право на захист особи або суб'єкта. Те саме право повинне бути надане особі чи суб'єкту в контексті завчасного виявлення, коли передбачена розпорядником дія може негативно вплинути на права відповідної особи чи суб'єкта. У випадках шахрайства, корупції або будь-якої іншої незаконної діяльності, що негативно впливає на фінансові інтереси Союзу, стосовно яких ще не винесено остаточне судове рішення, відповідальний розпорядник повинен мати можливість відкласти надання повідомлення особі чи суб'єкту, а колегія — відкласти право особи чи суб'єкта подавати свої зауваження. Таке відстрочення повинне допускатися тільки в разі наявності вагомих законних підстав для збереження конфіденційності розслідування або національного судового провадження.
- (84) Суд Європейського Союзу повинен отримати необмежену юрисдикцію стосовно рішень про виключення та фінансові санкції, що накладаються відповідно до цього Регламенту, згідно зі статтею 261 ДФЄС.
- (85) Для сприяння захисту фінансових інтересів Союзу за всіх методів виконання бюджету особи та суб'єкти, що беруть участь у виконанні бюджету в рамках спільного та непрямого управління, повинні мати можливість, у відповідних випадках, брати до уваги виключення, рішення про які ухвалені розпорядниками на рівні Союзу.
- (86) Цей Регламент повинен сприяти досягненню цілей електронного врядування, зокрема використанню електронних даних при обміні інформацією між установами Союзу та третіми особами.
- (87) Прогрес у напрямку електронного обміну інформацією та електронного подання документів, включаючи електронні закупівлі, у відповідних випадках, що становлять значний захід зі спрощення, повинен супроводжуватися чіткими умовами для прийняття систем, що будуть використовуватися, з метою запровадження належного в юридичному відношенні середовища зі збереженням гнучкості в управлінні коштами Союзу для учасників, одержувачів та розпорядників, як це передбачено в цьому Регламенті.
- (88) Повинні бути встановлені правила щодо складу та завдань комітету, що відповідальний за оцінювання заявок у закупівельних процедурах, процедурах присудження грантів та у конкурсах на призи. Комітет повинен мати можливість залучати зовнішніх експертів, якщо така можливість передбачена в базовому акті.
- (89) Відповідно до принципу належного адміністрування, розпорядник повинен вимагати надання роз'яснень або відсутніх документів, дотримуючись при цьому принципу однакового ставлення та суттєво не змінюючи заявку. Розпорядник повинен мати можливість вирішити не робити цього лише у належним чином обґрунтованих випадках. Окрім того, розпорядник повинен мати можливість виправити очевидну канцелярську помилку або вимагати від учасника виправити її.
- (90) Розсудливе управління фінансами передбачає захист Комісії через вимогу надання гарантій при сплаті попереднього фінансування. Вимога до підрядників та бенефіціарів надавати гарантії повинна встановлюватися не автоматично, а залежати від аналізу ризиків. Якщо в процесі виконання розпорядник з'ясує, що гарант не уповноважений або більше не уповноважений видавати гарантії відповідно до чинного національного права, розпорядник повинен мати можливість вимагати заміни гарантії.
- (91) Різні набори правил щодо прямого та непрямого управління, зокрема щодо поняття «завдань із

виконання бюджету», створили плутанину та спричинили ризики помилок у кваліфікації як для Комісії, так і для її партнерів, а тому їх необхідно спростити й узгодити.

- (92) Положення щодо заснованого на колонах оцінювання *ex ante* осіб та суб'єктів, що використовують кошти Союзу в рамках непрямого управління, необхідно переглянути, щоб Комісія могла якомога більше покладатися на системи, правила та процедури цих осіб та суб'єктів, що вважаються еквівалентними тим системам, правилам та процедурам, що їх використовує Комісія. Крім того, важливо уточнити, що якщо в результаті оцінювання виявлено сфери, в яких наявні процедури недостатні для захисту фінансових інтересів Союзу, Комісія повинна мати можливість підписувати угоди про внесок, вживаючи відповідних наглядових заходів. Також важливо прояснити, в яких випадках Комісія може вирішити не вимагати проведення заснованого на колонах оцінювання *ex ante* для підписання угод про внесок.
- (93) Оплата праці осіб та суб'єктів, що виконують бюджет, повинна, якщо доцільно та можливо, залежати від результативності.
- (94) Комісія вступає в партнерські відносини з третіми країнами шляхом укладання угод про фінансування. Важливо уточнити зміст таких угод про фінансування, зокрема щодо тих частин дії, що їх третя країна виконує в рамках непрямого управління.
- (95) Важливо визнати особливий характер механізмів або платформ змішаного фінансування, де Комісія поєднує свій внесок із внеском фінансових установ, та пояснити застосування положень про фінансові інструменти та бюджетні гарантії.
- (96) Правила та принципи закупівель, застосовні до публічних договорів, що їх укладають установи Союзу за власний рахунок, повинні ґрунтуватися на правилах, що викладені в Директиві Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС⁽¹⁴⁾ та Директиві 2014/24/ЄС.
- (97) Стосовно змішаних договорів необхідно уточнити методологію, використовувану публічними замовниками для визначення застосовних правил.
- (98) Потрібно уточнити заходи з оприлюднення *ex ante* та *ex post*, необхідні для початку процедури закупівель, стосовно договорів, вартість яких дорівнює встановленим у Директиві 2014/24/ЄС пороговим значенням або перевищує їх, стосовно договорів, вартість яких менша за ці порогові значення, і стосовно договорів, що виходять за межі предмета регулювання зазначеної Директиви.
- (99) Цей Регламент повинен включати вичерпний перелік усіх доступних для установ Союзу процедур закупівель незалежно від порогових значень.
- (100) В інтересах адміністративного спрощення та для заохочення участі малих та середніх підприємств (МСП) необхідно передбачити переговорні процедури стосовно договорів середньої вартості.
- (101) Як і Директива 2014/24/ЄС, цей Регламент повинен передбачати проведення консультацій щодо ринку до початку процедури закупівель. Для забезпечення використання інноваційного партнерства тільки в тих випадках, коли бажані роботи, товари та послуги відсутні на ринку або як розробки, близькі до ринкової зрілості, цей Регламент повинен передбачати зобов'язання проводити такі попередні консультації щодо ринку перед використанням інноваційного партнерства.
- (102) Потрібно уточнити внесок публічних замовників у захист довкілля та сприяння сталому розвитку, забезпечуючи при цьому, що вони отримають оптимальну вигоду за укладеними ними договорами, зокрема шляхом вимоги використання спеціальних етикеток або використання відповідних методів присудження.
- (103) Для забезпечення дотримання економічними операторами при виконанні договорів відповідних вимог екологічного законодавства, законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства, що встановлені правом Союзу, національним правом, колективними угодами або міжнародними конвенціями з питань соціального забезпечення та захисту довкілля, що зазначені в

додатку X до Директиви 2014/24/ЄС, такі вимоги повинні бути частиною визначених публічним замовником мінімальних вимог та бути включені до договорів, підписаних публічним замовником.

- (104) Необхідно розмежовувати й окремо розглядати різні випадки, що зазвичай називаються конфліктами інтересів. Поняття «конфлікту інтересів» повинне застосовуватися виключно щодо випадків, коли особа чи суб'єкт, відповідальний за виконання бюджету, аудит або контроль, чи посадова особа або агент установи Союзу чи національних органів на будь-якому рівні перебуває в такій ситуації. Спроби чинити неналежний вплив на процедуру присудження або отримати конфіденційну інформацію повинні розглядатися як серйозні професійні порушення, що можуть призвести до відмови в процедурі присудження та/або до виключення з коштів Союзу. Крім того, економічні оператори можуть опинитися в ситуації, коли вони не можуть бути обрані для виконання договору через професійний конфлікт інтересів. Наприклад, компанія не повинна оцінювати проєкт, в якому вона брала участь, або аудитор не повинен мати змогу проводити аудит рахунків, які він раніше засвідчував.
- (105) Відповідно до Директиви 2014/24/ЄС, повинна існувати можливість перевіряти, чи виключено економічного оператора, застосовувати критерії відбору та присудження, а також перевіряти дотримання закупівельної документації у будь-якому порядку. У результаті повинна існувати можливість відхиляти тендерні пропозиції на підставі критеріїв присудження без попередньої перевірки відповідного учасника тендеру на предмет відповідності критеріям виключення або відбору.
- (106) Договори повинні укладатися на основі найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції відповідно до статті 67 Директиви 2014/24/ЄС.
- (107) В інтересах правової визначеності необхідно уточнити, що критерії відбору суворо пов'язані з оцінюванням конкурсантів або учасників тендеру, а критерії присудження суворо пов'язані з оцінюванням тендерних пропозицій. Зокрема, кваліфікація та досвід персоналу, призначеного для виконання договору, повинні використовуватися лише як критерій відбору, а не як критерій присудження, оскільки це може створити ризик дублювання та подвійного оцінювання того самого елемента. Крім того, якби така кваліфікація та досвід використовувались як критерій присудження, будь-яка зміна персоналу, призначеного для виконання договору, навіть якщо це виправдано через хворобу або зміну посади, поставила б під сумнів умови, за яких був укладений договір і, отже, призвела б до правової невизначеності.
- (108) Закупівлі Союзу повинні забезпечувати ефективне, прозоре та належне використання коштів Союзу, таким чином зменшуючи адміністративне навантаження на одержувачів коштів Союзу. У цьому відношенні електронні закупівлі повинні сприяти кращому використанню коштів Союзу та розширювати доступ до договорів для всіх економічних операторів. Усі установи Союзу, що проводять закупівлі, повинні оприлюднювати на своїх вебсайтах чіткі правила щодо придбання, видатків та моніторингу, а також усі укладені договори, включаючи їхню вартість.
- (109) Необхідно пояснити наявність початкового етапу та оцінювання будь-якої процедури. Рішення про присудження рішення завжди повинне бути результатом оцінювання.
- (110) Отримавши повідомлення про результат процедури, конкурсанти та учасники тендеру повинні бути поінформовані про підстави ухвалення рішення й отримати докладне обґрунтування на основі змісту звіту про оцінювання.
- (111) З огляду на те, що критерії застосовуються не в певному порядку, учасники тендеру, що їм було відмовлено, які подали відповідні вимогам тендерні пропозиції, повинні отримати інформацію про характеристики та відносні переваги успішної тендерної пропозиції, якщо вони цього вимагають.
- (112) Щодо рамкових угод, за якими конкурс відновлено, не повинно бути зобов'язання надавати інформацію про характеристики та відносні переваги успішної тендерної пропозиції підряднику, що не пройшов відбір, оскільки отримання такої інформації сторонами тієї самої рамкової угоди щоразу при відновленні конкурсу може зашкодити добросовісній конкуренції між ними.

- (113) Публічний замовник повинен мати можливість скасувати процедуру закупівель до підписання договору, і при цьому конкурсанти або учасники тендеру не повинні мати право вимагати компенсації. Це не поширюється на ситуації, коли публічний замовник діяв таким чином, що його можна притягнути до відповідальності за збитки відповідно до загальних принципів права Союзу.
- (114) Як і в Директиві 2014/24/ЄС, необхідно уточнити умови, за яких можливо змінювати договір під час його виконання не починаючи нової процедури закупівлі. Зокрема, нова процедура закупівлі не повинна вимагатися в разі адміністративних змін, універсального правонаступництва та застосування чітких та однозначних умов про перегляд або можливостей перегляду, що не змінюють мінімальних вимог первісної процедури. Нова процедура закупівель повинна вимагатись у разі внесення суттєвих змін до первісного договору, зокрема до обсягу та змісту взаємних прав та обов'язків сторін, у тому числі щодо розподілу прав інтелектуальної власності. Такі зміни свідчать про намір сторін переглянути істотні умови такого договору, зокрема коли зміни вплинули б на результат процедури, якби змінені умови існували при первісній процедурі.
- (115) Необхідно передбачити можливість вимагати гарантії виконання стосовно робіт, товарів та комплексних послуг, щоб гарантувати дотримання істотних договірних зобов'язань та забезпечити належне виконання договору протягом усього строку його дії. Необхідно також передбачити можливість вимагати надання коштів для гарантійного утримання на строк відповідальності за договором, відповідно до звичайної практики у відповідних галузях.
- (116) Для визначення застосовних порогових значень та процедур необхідно уточнити, чи вважаються установи Союзу, виконавчі агентства та органи Союзу публічними замовниками. Вони не повинні розглядатися як публічні замовники у випадках, коли вони здійснюють закупівлі в центральному закупівельному органі. Крім того, установи Союзу утворюють єдину юридичну особу, і їхні відомства не можуть укладати між собою договори, а лише угоди про рівень обслуговування.
- (117) Доцільно включити до цього Регламенту покликання на два порогові значення, встановлені в Директиві 2014/24/ЄС, що застосовуються до робіт, товарів і послуг відповідно. Ці порогові значення також повинні застосовуватися до концесійних договорів для цілей спрощення та розсудливого управління фінансами з урахуванням особливостей потреб установ Союзу в укладанні договорів. Тому перегляд таких порогових значень, що передбачені в Директиві 2014/24/ЄС, повинен мати пряме застосування до закупівель згідно з цим Регламентом.
- (118) Для цілей гармонізації та спрощення застосовні до закупівель стандартні процедури також повинні застосовуватися до закупівель, передбачених у рамках легкого режиму щодо договорів про надання соціальних та інших особливих послуг, зазначених у статті 74 Директиви 2014/24/ЄС. Отже, порогове значення для закупівель у рамках легкого режиму повинне бути узгоджене з пороговим значенням для договорів про надання послуг.
- (119) Необхідно уточнити умови застосування періоду очікування, що повинен бути дотриманий перед підписанням договору або рамкової угоди.
- (120) Правила, що застосовуються до закупівель у сфері зовнішніх заходів, повинні узгоджуватися з принципами, викладеними в Директивах 2014/23/ЄС та 2014/24/ЄС.
- (121) Щоб зменшити складність, упорядкувати наявні правила та поліпшити читабельність правил про закупівлі, необхідно перегрупувати загальні положення про закупівлі та спеціальні положення, що застосовуються до закупівель у сфері зовнішніх заходів, та усунути непотрібні повторення та перехресні покликання.
- (122) Необхідно уточнити, які економічні оператори мають доступ до закупівель згідно з цим Регламентом залежно від їхнього осідку, та прямо передбачити можливість такого доступу також для міжнародних організацій.
- (123) Для досягнення балансу між необхідністю прозорості та більшою узгодженістю правил про закупівлі, з одного боку, та необхідністю забезпечення гнучкості щодо певних технічних аспектів цих правил, з іншого боку, технічні правила про закупівлі повинні бути викладені в додатку до

цього Регламенту, а повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 ДФЄС повинні бути делеговані Комісії в частині внесення змін до зазначеного додатка.

- (124) Необхідно уточнити сферу застосування розділу про гранти, зокрема щодо виду заходу або органу, що має право на грант, а також щодо юридичних зобов'язань, що можуть бути використані для покриття грантів. Зокрема, потрібно поступово відмовитись від рішень про надання грантів через їх обмежене використання та поступово запровадити електронні гранти. Структуру необхідно спростити шляхом переміщення положень про інструменти, що не є грантами, до інших частин цього Регламенту. Необхідно уточнити характер органів, що можуть отримувати операційні гранти, зокрема більше не зазначати «органи, що переслідують цілі, що становлять загальний інтерес для Союзу», оскільки такі органи підпадають під поняття «органів, що переслідують цілі, що є частиною політики Союзу та підтримують її».
- (125) Для спрощення процедур та покращення читабельності цього Регламенту положення, що стосуються змісту заявки на грант, запрошення подати пропозиції та угоди про надання гранту, повинні бути спрощені та впорядковані.
- (126) Для сприяння здійсненню заходів, що фінансуються декількома донорами, коли загальне фінансування заходу невідоме на момент фіксації внеску Союзу, необхідно уточнити спосіб визначення внеску Союзу та метод перевірки його використання.
- (127) Досвід, накопичений при використанні єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, показав, що такі форми фінансування значно спрощують адміністративні процедури та істотно знижують ризик помилок. Незалежно від сфери інтервенції Союзу єдині суми, питомі витрати та фіксовані ставки є придатними формами фінансування, зокрема для стандартизованих та періодичних заходів, наприклад мобільність або навчання. Більш того, оскільки інституційна співпраця між публічними адміністраціями держав-членів та країн-бенефіціарів або країн-партнерів (інституційне партнерство) здійснюється установами держав-членів, то використання спрощених форм витрат є виправданим і повинне сприяти їх залученню. В інтересах підвищення ефективності держави-члени та інші одержувачі коштів Союзу повинні мати можливість частіше використовувати спрощені форми витрат. У цьому контексті умови використання єдиних сум, питомих витрат і фіксованих ставок необхідно зробити гнучкішими. Необхідно прямо передбачити встановлення одноразових єдиних сум, що покривають усі прийнятні витрати на захід або робочу програму. Крім того, щоб посилити орієнтацію на результати, пріоритет необхідно надавати фінансуванню, що залежить від одержаних здобутків. Повинне бути можливим використання заснованих на вхідних витратах єдиних сум, питомих витрат і фіксованих ставок, коли використання залежних від одержаних здобутків єдиних сум, питомих витрат і фіксованих ставок не є можливим або доцільним.
- (128) Адміністративні процедури стосовно затвердження єдиних сум, питомих витрат і фіксованих ставок потрібно спростити шляхом наділення відповідальних розпорядників повноваженнями здійснювати таке затвердження. У відповідних випадках, таке затвердження може здійснити Комісія з огляду на характер діяльності або видатків або на кількість відповідних розпорядників.
- (129) Для подолання розриву в доступності даних, що використовуються для встановлення єдиних сум, питомих витрат і фіксованих ставок, необхідно дозволити використання експертного судження.
- (130) Хоча необхідно реалізувати можливості частішого використання спрощених форм фінансування, потрібно забезпечити дотримання принципу розсудливого управління фінансами, зокрема принципів ощадності, ефективності та відсутності подвійного фінансування. Із цією метою спрощені форми фінансування повинні забезпечувати, щоб використовувані ресурси відповідали цілям, що їх потрібно досягти, ті самі витрати не фінансувалися більше одного разу з бюджету, дотримувалася принцип співфінансування та не допускалося загальне надмірне фінансування одержувачів. Отже, спрощені форми фінансування повинні ґрунтуватися на статистичних або бухгалтерських даних, подібних об'єктивних засобах або експертному судженню. Крім того, повинні надалі застосовуватись відповідні перевірки, контроль та періодичне оцінювання.

- (131) Необхідно уточнити обсяг перевірок та контролю на відміну від періодичного оцінювання єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок. Ці перевірки та контроль повинні бути зосереджені на виконанні умов виплати єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок, включаючи, якщо потрібно, одержання здобутків та/або результатів. Такі умови не повинні вимагати звітування про фактично понесені бенефіціаром витрати. Якщо розмір єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою був визначений *ex ante* відповідальним розпорядником або Комісією, він не повинен ставитись під сумнів контролем *ex post*. Це не повинне перешкоджати зменшенню гранту в разі поганого, часткового або несвоєчасного виконання чи правопорушення, шахрайства або порушення інших зобов'язань. Зокрема, грант необхідно зменшити, якщо умови виплати єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок не виконано. Частота й обсяг періодичного оцінювання повинні залежати від розвитку та характеру витрат, зокрема з урахуванням суттєвих змін ринкових цін та інших відповідних обставин. Періодичне оцінювання може призводити до коригування єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок, застосованих до майбутніх угод, але не повинне використовуватися для того, щоб ставити під сумнів вартість уже узгоджених єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок. Періодичне оцінювання єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок може потребувати доступу до рахунків бенефіціара для статистичних і методологічних цілей, і такий доступ також необхідний для цілей запобігання шахрайству та його виявлення.
- (132) Для сприяння участі малих організацій у реалізації політики Союзу в умовах обмеженої доступності ресурсів необхідно визнати як прийнятні витрати вартість праці, що її виконують волонтери. У результаті такі організації повинні мати можливість покладатися більшою мірою на працю волонтерів задля забезпечення спільного фінансування заходу чи робочої програми. У таких випадках грант Союзу повинен бути обмежений очікуваними прийнятними витратами, відмінними від витрат, що покривають працю волонтерів, при цьому зберігається максимальна зазначена в базовому акті ставка спільного фінансування. Оскільки праця волонтерів — це праця, що її виконують треті особи, яким бенефіціар не виплачує винагороду, то це обмеження дає можливість не відшкодовувати витрати, що їх бенефіціар не поніс. Крім того, вартість праці волонтерів не повинна перевищувати 50 % внесків у натуральній формі та будь-якого іншого спільного фінансування.
- (133) Для захисту одного з фундаментальних принципів публічних фінансів необхідно зберегти в цьому Регламенті принцип неприбутковості.
- (134) У принципі, гранти повинні надаватись після запрошення подати пропозиції. Якщо допускаються винятки, вони повинні тлумачитись і застосовуватись обмежено з точки зору їх обсягу і тривалості. Виняткова можливість надавати гранти без запрошення подати пропозиції органам, що мають монополію де-факто або де-юре, повинна використовуватись, тільки якщо відповідні органи є єдиними, здатними виконувати відповідні види діяльності, або наділені такою монополією законом чи органом публічної влади.
- (135) У рамках переходу до електронних грантів та електронних закупівель заявники та учасники тендеру повинні надавати підтвердження свого правового статусу та фінансової спроможності лише один раз протягом певного періоду і не повинні повторно подавати підтвердні документи в кожній процедурі присудження. Тому необхідно узгодити вимоги щодо кількості років, за які вимагатимуться документи, в процедурах присудження грантів та процедурах закупівель.
- (136) Необхідно полегшити використання прізів як доцільний вид фінансової підтримки, не пов'язаний із передбачуваними витратами, а також уточнити відповідні правила. Призи потрібно розглядати додатково до інших інструментів фінансування, наприклад грантів, а не замість них.
- (137) Щоб забезпечити більш гнучке використання прізів, зобов'язання згідно з Регламентом (ЄС, Євратом) № 966/2012 оприлюднювати конкурси на призи, що мають одиничну вартість 1 000 000 євро або більше, в звітності, що супроводжує проект бюджету, необхідно замінити зобов'язанням подавати попередню інформацію до Європейського Парламенту і Ради та прямо зазначати такі призи в рішенні про фінансування.

- (138) Призи повинні присуджуватися відповідно до принципів прозорості та однакового ставлення. У цьому контексті потрібно встановити мінімальні характеристики конкурсів, зокрема порядок виплати призу переможцям після його присудження та відповідні засоби оприлюднення. Також необхідно встановити чітко визначену процедуру присудження, починаючи з подання заявок до надання інформації заявникам та повідомлення переможця, що відображає процедуру присудження гранту.
- (139) Цей Регламент повинен встановлювати принципи та умови, що застосовуються до фінансових інструментів, бюджетних гарантій та фінансової допомоги, а також правила щодо обмеження фінансової відповідальності Союзу, боротьби з шахрайством та відмиванням грошей, припинення використання фінансових інструментів та щодо звітності.
- (140) В останні роки Союз усе частіше використовує фінансові інструменти, що дають можливість досягти більшої оптимізації бюджету, але, в той же час, вони створюють фінансовий ризик для бюджету. Ці фінансові інструменти включають не лише фінансові інструменти, передбачені Регламентом (ЄС, Євратом) № 966/2012, але й інші інструменти, наприклад бюджетні гарантії та фінансова допомога, що раніше регулювались тільки правилами, встановленими у відповідних базових актах. Важливо встановити спільні рамки для забезпечення однорідності принципів, що застосовуються до такого набору інструментів, та перегрупувати їх у новому розділі цього Регламенту, що включає секції про бюджетні гарантії та про фінансову допомогу державам-членам або третім країнам на додаток до наявних правил, застосованих до фінансових інструментів.
- (141) Фінансові інструменти і бюджетні гарантії можуть сприяти посиленню впливу коштів Союзу, коли ці кошти об'єднуються з іншими коштами та включають ефект левериджу. Фінансові інструменти і бюджетні гарантії повинні застосовуватися, лише якщо немає ризику викривлення конкуренції на внутрішньому ринку або невідповідності правилам державної допомоги.
- (142) У рамках щорічних асигнувань, затверджених Європейським Парламентом і Радою для певної програми, фінансові інструменти і бюджетні гарантії повинні використовуватися на основі оцінювання *ex ante*, яке засвідчує, що вони ефективні для досягнення цілей політики Союзу.
- (143) Фінансові інструменти, бюджетні гарантії та фінансова допомога повинні бути дозволені базовим актом. Якщо в належним чином обґрунтованих випадках фінансові інструменти встановлюються не на підставі базового акта, вони повинні бути затверджені Європейським Парламентом і Радою в бюджеті.
- (144) Необхідно визначити інструменти, що потенційно підпадають під розділ X, наприклад позики, гарантії, інвестиції в капітал, інвестиції у квазівласний капітал та інструменти розподілу ризику. Означення поняття «інструменти розподілу ризику» повинне передбачати включення інструментів поліпшення кредитів для проектних облігацій, що охоплює ризик обслуговування боргу за проектом та пом'якшення кредитного ризику власників облігацій за допомогою інструментів зниження кредитного ризику у формі позики або гарантії.
- (145) Будь-яке погашення за фінансовим інструментом або бюджетною гарантією повинне використовуватися стосовно інструмента чи гарантії, що згенерували таке погашення, з метою підвищення ефективності цього інструмента чи гарантії, якщо інше не зазначено в базовому акті, і повинне враховуватися при пропонуванні майбутніх асигнувань на цей інструмент чи гарантію.
- (146) Доцільно визнати узгодження інтересів у переслідуванні цілей політики Союзу, і, зокрема, що ЄІБ та ЄІФ мають спеціальний досвід використання фінансових інструментів та бюджетних гарантій.
- (147) ЄІБ та ЄІФ, діючи як група, повинні мати можливість передавати частину виконання один одному, якщо така передача може сприяти здійсненню певного заходу, та як це додатково визначено у відповідній угоді з Комісією.
- (148) Необхідно уточнити, що якщо фінансові інструменти або бюджетні гарантії поєднуються з допоміжними формами підтримки з бюджету, правила щодо фінансових інструментів та

бюджетних гарантій повинні застосовуватися до всього заходу. Такі правила потрібно доповнити, у відповідних випадках, конкретними вимогами, викладеними у галузевих правилах.

- (149) Використання фінансових інструментів та бюджетних гарантій, що фінансуються з бюджету, повинне відповідати політиці Союзу щодо некооперативних юрисдикцій для цілей оподаткування, зі змінами, що викладена у відповідних правових актах Союзу та у висновках Ради, зокрема висновках Ради від 8 листопада 2016 року про критерії та процес створення списку некооперативних юрисдикцій ЄС для цілей оподаткування⁽¹⁵⁾ та додатку до них, а також у висновках Ради від 5 грудня 2017 року про список некооперативних юрисдикцій ЄС для цілей оподаткування⁽¹⁶⁾ та додатках до них.
- (150) Бюджетні гарантії та фінансова допомога державам-членам або третім країнам, як правило, є позабюджетними операціями, що мають значний вплив на баланс Союзу. Хоча вони залишаються загалом позабюджетними операціями, їх включення до цього Регламенту забезпечує посилений захист фінансових інтересів Союзу та чіткіші рамки для їх затвердження, управління ними та їх бухгалтерського обліку.
- (151) Союз нещодавно розпочав важливі ініціативи, засновані на бюджетних гарантіях, наприклад Європейський фонд стратегічних інвестицій (EFSI) або Європейський фонд сталого розвитку (EFSD). Характеристики цих інструментів полягають у тому, що вони генерують умовне зобов'язання для Союзу і передбачають резервування коштів для створення подушки ліквідності, що дає можливість бюджету належним чином реагувати на платіжні зобов'язання, що можуть виникнути внаслідок таких умовних зобов'язань. Щоб гарантувати кредитний рейтинг Союзу, а отже, і його здатність забезпечувати ефективне фінансування, дуже важливо, щоб затвердження умовних зобов'язань, резервування за ними та їх моніторинг відповідали вивіреному набору правил, що повинні застосовуватися до всіх бюджетних гарантій.
- (152) Умовні зобов'язання, що виникають унаслідок бюджетних гарантій, можуть охоплювати широке коло фінансових та інвестиційних операцій. Можливість пред'явлення вимоги за бюджетною гарантією не може бути запланована з повною впевненістю на рік уперед, як у випадку з позиками, що мають визначений графік погашення. Отже, абсолютно необхідно створити механізм затвердження та моніторингу умовних зобов'язань, що забезпечує повне дотримання в будь-який момент максимального розміру щорічних асигнувань на платежі, встановленого Рішенням Ради 2014/335/ЄС, Євратом⁽¹⁷⁾.
- (153) Цей механізм також повинен передбачати управління та контроль, включаючи регулярне звітування про фінансові ризики Союзу. Норму резервування за фінансовими зобов'язаннями необхідно встановлювати на основі належного оцінювання фінансових ризиків, що виникають у зв'язку з відповідним інструментом. Стійкість умовних зобов'язань повинна оцінюватися щороку в контексті бюджетної процедури. Потрібно створити механізм завчасного попередження, щоб уникати дефіциту резервів для покриття фінансових зобов'язань.
- (154) Дедалі більше використання фінансових інструментів, бюджетних гарантій та фінансової допомоги вимагає мобілізації та резервування значного обсягу асигнувань на платежі. Для досягнення левериджу, водночас забезпечуючи належний рівень захисту від фінансових зобов'язань, важливо оптимізувати обсяг необхідних резервів та досягти підвищення ефективності шляхом об'єднання цих резервів у спільний резервний фонд. Крім того, більш гнучке використання таких об'єднаних резервів дає можливість отримати ефективну норму загального резервування, що забезпечує необхідний захист з оптимізованим використанням ресурсів.
- (155) Для забезпечення належного функціонування спільного резервного фонду на програмний період після 2020 року Комісія повинна до 30 червня 2019 року подати незалежну зовнішню оцінку переваг та недоліків доручення фінансового управління активами спільного резервного фонду Комісії, ЄІБ або їм обом, беручи до уваги відповідні технічні та інституційні критерії, що використовуються при порівнянні послуг з управління активами, включаючи технічну інфраструктуру, порівняння витрат на відповідні послуги, інституційну систему, звітування,

результативність, підзвітність та експертні знання кожної установи та інші повноваження з управління активами стосовно бюджету. Оцінка повинна супроводжуватись, у відповідних випадках, законодавчою пропозицією.

- (156) Правила, що застосовуються до резервування та спільного резервного фонду, повинні встановлювати надійну систему внутрішнього контролю. Застосовні до управління ресурсами спільного резервного фонду настанови повинні бути запроваджені Комісією після консультацій із бухгалтером Комісії. Розпорядники фінансових інструментів, бюджетних гарантій або фінансової допомоги повинні активно контролювати фінансові зобов'язання, що за них вони відповідальні, а фінансовий менеджер ресурсів спільного резервного фонду повинен управляти коштами та активами фонду, дотримуючись установлених бухгалтером Комісії правил та процедур.
- (157) Бюджетні гарантії та фінансова допомога повинні відповідати тим самим принципам, що встановлені для фінансових інструментів. Бюджетні гарантії, зокрема, повинні бути безвідкличними, безумовними та гарантіями на вимогу. Вони повинні виконуватись у рамках непрямого управління або, лише у виняткових випадках, прямого управління. Вони повинні покривати тільки фінансові та інвестиційні операції, а їхні контрагенти повинні вносити власні ресурси до покритих операцій.
- (158) Фінансова допомога державам-членам або третім країнам повинна надаватися у формі позики, кредитної лінії або будь-якого іншого інструмента, що вважається належним для забезпечення ефективності підтримки. Для цього Комісія повинна бути уповноважена відповідним базовим актом запозичувати необхідні кошти на ринках капіталу або у фінансових установах, при цьому Союз не повинен зазнавати будь-яких змін строків погашення, що можуть наражати його на процентний ризик або будь-який інший комерційний ризик.
- (159) Положення стосовно фінансових інструментів повинні набути чинності якомога швидше для досягнення бажаних спрощення та ефективності. Положення стосовно бюджетних гарантій та фінансової допомоги, а також стосовно спільного резервного фонду повинні набути чинності з моменту запровадження багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року. Цей графік дасть змогу ретельно підготувати нові інструменти управління умовними зобов'язаннями. Це також уможливить узгодити викладені в розділі X принципи та, з одного боку, пропозицію щодо багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року і, з іншого боку, спеціальні програми, пов'язані з такими рамками.
- (160) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 1141/2014⁽¹⁸⁾ встановлює правила, серед іншого, стосовно фінансування політичних партій та політичних фондів на європейському рівні, зокрема щодо умов фінансування, надання та розподілу фінансування, пожертв та внесків, фінансування кампаній виборів до Європейського Парламенту, відшкодовуваних видатків, заборони певного фінансування, рахунків, звітності та аудиту, виконання та контролю, штрафних санкцій, співпраці між Органом із питань європейських політичних партій та фондів, Уповноваженим Європейського Парламенту і державами-членами, а також щодо прозорості.
- (161) До цього Регламенту потрібно включити правила щодо внесків із бюджету до європейських політичних партій, як це передбачено в Регламенті (ЄС, Євратом) № 1141/2014.
- (162) Фінансова підтримка, що надається європейським політичним партіям, повинна мати форму спеціального внеску відповідно до особливих потреб цих партій.
- (163) Незважаючи на те, що фінансова підтримка надається без необхідності річної програми роботи, європейські політичні партії повинні обґрунтувати *ex post* належне використання фінансування Союзу. Зокрема, відповідальний розпорядник повинен перевірити, чи фінансування було використано для оплати відшкодовуваних видатків згідно із запрошенням подавати заявки на внески у встановлені в цьому Регламенті строки. Внески в європейські політичні партії повинні бути витрачені до кінця фінансового року, наступного після року їх надання, після чого будь-яке невитрачене фінансування повинне бути стягнуте відповідальним розпорядником.

- (164) Фінансування Союзу, виділене для фінансування операційних витрат європейських політичних партій, не повинне використовуватися для цілей, відмінних від цілей, що встановлені в Регламенті (ЄС, Євратом) № 1141/2014, зокрема для прямого чи непрямого фінансування третіх осіб, наприклад національних політичних партій. Європейські політичні партії повинні використовувати внески для сплати частки поточних та майбутніх видатків, а не видатків чи боргів, що виникли до подання їхніх заявок на внески.
- (165) Надання внесків також необхідно спростити й адаптувати до особливостей європейських політичних партій, зокрема відмовитись від критеріїв відбору, встановити як загальне правило одноразовий платіж у повному обсязі за попереднім фінансуванням та передбачити можливість використання єдиних сум, фінансування за фіксованою ставкою та питомих витрат.
- (166) Внески з бюджету необхідно призупинити, зменшити або припинити, якщо європейські політичні партії порушують Регламент (ЄС, Євратом) № 1141/2014.
- (167) Штрафні санкції, що передбачені як цим Регламентом, так і Регламентом (ЄС, Євратом) № 1141/2014, повинні накладатися послідовно і з дотриманням принципу *ne bis in idem*. Відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, адміністративні та/або фінансові санкції, передбачені цим Регламентом, не повинні накладатися в одному з випадків, щодо яких штрафні санкції вже було накладено на підставі Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.
- (168) Цей Регламент повинен установити загальні умови використання бюджетної підтримки як інструмента в галузі зовнішніх заходів, у тому числі зобов'язання третьої країни надавати Комісії достатню та своєчасну інформацію для оцінювання виконання узгоджених умов та положень, що забезпечують захист фінансових інтересів Союзу.
- (169) Для посилення ролі Європейського Парламенту і Ради необхідно уточнити процедуру створення довірчих фондів Союзу. Необхідно також визначити принципи, застосовні до внесків у довірчі фонди Союзу, зокрема важливість забезпечення внесків інших донорів, що обґрунтовують їх створення щодо доданої вартості. Також необхідно уточнити обов'язки фінансових суб'єктів та правління довірчого фонду Союзу і визначити правила, що забезпечують належне представництво донорів-учасників у правлінні довірчого фонду Союзу та обов'язковість голосу «за» Комісії при ухваленні рішень стосовно використання коштів. Також важливо більш детально викласти вимоги до звітності, що застосовуються до довірчих фондів Союзу.
- (170) Для оптимізації наявних правил та уникнення невиправданого повторення спеціальні положення, викладені в частині другій Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012, що застосовуються до EAGF, досліджень, зовнішніх заходів та спеціальних фондів Союзу, повинні бути включені тільки до відповідних частин цього Регламенту, за умови що такі положення все ще використовуються та є актуальними.
- (171) Положення щодо представлення бухгалтерської звітності та бухгалтерського обліку повинні бути спрощені та уточнені. Тому доцільно згрупувати всі положення про річну бухгалтерську звітність та іншу фінансову звітність.
- (172) Необхідно вдосконалити те, яким чином установи Союзу наразі звітують Європейському Парламенту і Раді про проекти будівництва. Установам Союзу потрібно дозволити фінансувати нові проекти будівництва за рахунок доходу, отриманого від уже проданих будівель. Отже, до положень про проекти будівництва повинне бути включене покликання на положення про внутрішні цільові доходи. Це дало б можливість задовольнити мінливі потреби в політиці установ Союзу щодо нерухомого майна, заощадивши витрати та забезпечивши більшу гнучкість.
- (173) Для ухвалення правил, що застосовуються до певних органів Союзу, детальних правил про закупівлі та детальних умов і мінімального коефіцієнта ефективної норми резервування, Комісії повинні бути делеговані повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 ДФЄС стосовно рамкового фінансового регулювання для органів, створених згідно з ДФЄС та Договором про Євратом, типового фінансового регулювання для органів публічно-приватного партнерства, змін до

додатка I до цього Регламенту, детальних умов та методології для розрахунку ефективної норми резервування та внесення змін до визначеного мінімального коефіцієнта ефективної норми резервування, що не повинен бути нижчим за 85 %. Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час виконання нею підготовчої роботи, в тому числі на рівні експертів, і щоб ці консультації проводились відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення. Зокрема, для забезпечення рівної участі у підготовці делегованих актів Європейський Парламент і Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти мають систематичний доступ до засідань груп експертів Комісії, що займаються підготовкою делегованих актів.

- (174) Для забезпечення того, щоб Програма Європейського Союзу із зайнятості та соціальних інновацій (EaSI), запроваджена Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1296/2013 ⁽¹⁹⁾, швидко надавала належні ресурси для підтримки мінливих політичних пріоритетів, орієнтовні частки для кожної з трьох осей та мінімальні відсоткові частки для кожного з тематичних пріоритетів у межах кожної осі повинні давати більшу гнучкість, водночас зберігаючи високий рівень підтримки транскордонних партнерств EURES. Це повинне покращити управління EaSI та дати змогу зосередити бюджетні ресурси на заходах, що призводять до кращої зайнятості та результатів у соціальній сфері.
- (175) Для сприяння інвестиціям у культурну та стійку туристичну інфраструктуру, без обмеження дії правових актів Союзу в сфері довкілля, зокрема Директив Європейського Парламенту і Ради 2001/42/ЄС ⁽²⁰⁾ та 2011/92/ЄС ⁽²¹⁾, у відповідних випадках, необхідно уточнити певні обмеження стосовно обсягу підтримки відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1301/2013 ⁽²²⁾ щодо таких інвестицій. Тому з 2 серпня 2018 року необхідно запровадити чіткі рамки щодо обмеження розміру внеску ERDF у такі інвестиції.
- (176) Для реагування на виклики, пов'язані зі збільшенням потоків мігрантів та біженців, потрібно визначити цілі, реалізації яких ERDF може сприяти шляхом підтримки мігрантів та біженців, щоб дати змогу державам-членам надавати інвестиції, орієнтовані на законне перебування громадян третіх країн, у тому числі прохачів притулку та осіб, що користуються міжнародним захистом.
- (177) Для сприяння здійсненню операцій відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1303/2013 ⁽²³⁾, коло потенційних бенефіціарів потрібно розширити. Отже, потрібно дозволити органам управління вважати фізичних осіб бенефіціарами, а також повинне бути встановлене більш гнучке означення терміна «бенефіціар» у контексті державної допомоги.
- (178) На практиці макрорегіональні стратегії узгоджуються внаслідок ухвалення висновків Ради. Після набуття чинності Регламентом (ЄС) № 1303/2013 такі висновки, у відповідних випадках, можуть бути схвалені Європейською Радою з урахуванням повноважень цієї установи, викладених у статті 15 ДЄС. Таким чином, означення терміна «макрорегіональні стратегії», передбачене в цьому Регламенті, повинне бути відповідно змінене.
- (179) Для забезпечення розсудливого управління фінансами ERDF, ESF, Фондом згуртування, EAFRD та EMFF (далі — «Європейські структурні та інвестиційні фонди» або «ЄСІ фонди»), що виконуються в рамках спільного управління, а також для точнішого викладення зобов'язань держав-членів загальні принципи, передбачені в статті 4 Регламенту (ЄС) № 1303/2013, повинні згадувати викладені в цьому Регламенті принципи щодо внутрішнього контролю виконання бюджету та уникнення конфліктів інтересів.
- (180) З метою максимального збільшення синергії між усіма фондами Союзу для ефективного вирішення проблем міграції та надання притулку необхідно забезпечити, щоб при перетворенні тематичних цілей на пріоритети в правилах окремого фонду такі пріоритети охоплювали належне використання кожного ЄСІ фонду в цих сферах. Необхідно забезпечити, у відповідних випадках, узгодження з Фондом з питань притулку, міграції та інтеграції.
- (181) Для забезпечення узгодженості програмних заходів один раз на рік угоди про партнерство повинні приводитись у відповідність до змін до програм, затверджених Комісією в попередньому

календарному році.

- (182) Для сприяння розробленню та впровадженню керованих громадами стратегій місцевого розвитку провідному фонду необхідно дозволити покривати підготовчі, поточні та витрати на підвищення обізнаності.
- (183) Для сприяння впровадженню керованого громадами місцевого розвитку та інтегрованих територіальних інвестицій необхідно уточнити ролі та обов'язки місцевих груп дій щодо стратегій керованого громадами місцевого розвитку, а також місцевих органів влади, регіональних органів розвитку або неурядових організацій щодо інтегрованих територіальних інвестицій (ІТІ) відносно інших програмних органів. Призначення як проміжний орган відповідно до правил окремого фонду повинне вимагатись лише у випадках, коли відповідні органи виконують додаткові завдання, що належать до сфери відповідальності органу управління, органу із засвідчення або агентства, що здійснює платежі.
- (184) Органи управління повинні мати можливість використовувати фінансові інструменти шляхом прямого укладання договору з ЄІБ та міжнародними фінансовими установами.
- (185) Багато держав-членів створили публічні банки або установи, що мають політичний мандат на сприяння діяльності з економічного розвитку. Такі публічні банки або установи мають особливості, що відрізняють їх від приватних комерційних банків, зокрема їхня форма власності, повноваження в сфері розвитку, а також те, що їхнім першочерговим пріоритетом не є максимальне зростання прибутку. Основна роль таких публічних банків або установ полягає в пом'якшенні неспроможностей ринку, коли в певних регіонах або щодо певних сфер політики чи галузей комерційні банки надають фінансові послуги в недостатньому обсязі. Такі публічні банки або установи здатні сприяти доступу до ЄСІ фондів, зберігаючи при цьому конкурентний нейтралітет. Їхня особлива роль та характеристики можуть надати можливість державам-членам збільшити використання фінансових інструментів задля якнайбільшого впливу ЄСІ фондів на реальну економіку. Такий результат відповідав би політиці Комісії щодо посилення ролі таких публічних банків або установ як менеджерів фондів як при використанні ЄСІ фондів, так і при поєднанні ЄСІ фондів з фінансуванням EFSI, як зазначено, зокрема, в Інвестиційному плані для Європи. Без обмеження договорів, що вже укладені для використання фінансових інструментів відповідно до застосовного права, виправдано уточнити, що органи управління можуть укладати договори безпосередньо з такими публічними банками або установами. Утім, для забезпечення узгодженості можливості прямого укладення договорів із принципами внутрішнього ринку необхідно встановити суворі умови, що їх повинні виконувати публічні банки або установи.

Такі умови повинні включати відсутність прямої участі приватного капіталу, за винятком тих форм участі приватного капіталу, що не призводять до контролю та блокування, відповідно до вимог, викладених у Директиві 2014/24/ЄС. Більш того, і виключно в межах сфери застосування Регламенту (ЄС) № 1303/2013, публічний банк або установа також повинна мати право використовувати фінансові інструменти, коли участь приватного капіталу не впливає на рішення щодо поточного управління підтримуваним із ЄСІ фондів фінансовим інструментом.

- (186) Для збереження можливості ERDF та EAFRD брати участь у спільних необмежених гарантійних та сек'юритизаційних фінансових інструментах на користь МСП необхідно передбачити, що держави-члени можуть використовувати ERDF та EAFRD для участі в таких інструментах протягом усього періоду планування, та змінити відповідні положення, що стосуються такої можливості, наприклад положення про оцінювання *ex ante*, та запровадити для ERDF можливість планування на рівні осі пріоритетів.
- (187) Ухвалення Регламенту (ЄС) 2015/1017 Європейського Парламенту і Ради ⁽²⁴⁾ було покликане надати можливість державам-членам використовувати ЄСІ фонди для участі в фінансуванні прийнятних проектів, підтримуваних із ЄФСІ. До Регламенту (ЄС) № 1303/2013 потрібно включити окреме положення, що визначає умови забезпечення кращої взаємодії та

взаємодоповнюваності, що сприятимуть можливості поєднання ЄСІ фондів з фінансовими продуктами ЄІБ з Гарантією ЄС EFSI.

- (188) У своїй діяльності органи, що використовують фінансові інструменти, повинні дотримуватись політики Союзу щодо некооперативних юрисдикцій для цілей оподаткування, зі змінами, що викладена у відповідних правових актах Союзу та у висновках Ради, зокрема висновках Ради від 8 листопада 2016 року та додатку до них, а також у висновках Ради від 5 грудня 2017 року та додатках до них.
- (189) Для спрощення та гармонізації вимог до контролю та аудиту та покращення підзвітності стосовно фінансових інструментів, використовуваних ЄІБ та іншими міжнародними фінансовими установами, необхідно внести зміни до положень щодо управління фінансовими інструментами та їх контролю, щоб полегшити процес отримання запевнення. Такі зміни не повинні поширюватися на фінансові інструменти, зазначені в пункті (а) статті 38(1) та в статті 39 Регламенту (ЄС) № 1303/2013, що були встановлені угодою про фінансування, підписаною до 2 серпня 2018 року. До таких фінансових інструментів повинна продовжувати застосовуватися стаття 40 зазначеного Регламенту в редакції, чинній на момент підписання угоди про фінансування.
- (190) Для забезпечення однакових умов виконання Регламенту (ЄС) № 1303/2013 щодо зразків звітів про контроль та річних аудиторських звітів, згаданих у статті 40(1) зазначеного Регламенту, Комісії повинні бути надані виконавчі повноваження. Такі повноваження повинні здійснюватися відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 ⁽²⁵⁾.
- (191) Для забезпечення відповідності правилам фінансових коригувань протягом періоду планування на 2007–2013 роки необхідно уточнити, що у випадку фінансових інструментів повинна існувати можливість повторного використання в рамках тієї самої операції внеску, анульованого внаслідок окремого порушення, для цілей правильного витрачання коштів, щоб відповідне фінансове коригування не призводило до чистого збитку за операцією з фінансовим інструментом.
- (192) Щоб надати більше часу для підписання угод про фінансування, що дозволяють використовувати рахунки ескроу для оплати інвестицій у кінцевих одержувачів після закінчення строку прийнятності для інструментів, заснованих на власному капіталі, термін підписання таких угод про фінансування повинен бути продовжений до 31 грудня 2018 року.
- (193) Для стимулювання інвесторів, що працюють згідно з принципом ринкової економіки, до спільного інвестування в проекти публічної політики, повинна бути запроваджена концепція диференційованого ставлення до інвесторів, яка дає можливість за певних умов для того, щоб позиція ЄСІ фондів була субординованою відносно інвестора, що працює згідно з принципом ринкової економіки, та відносно фінансових продуктів ЄІБ з Гарантією ЄС EFSI. Водночас необхідно встановити умови застосування такого диференційованого режиму при використанні ЄСІ фондів.
- (194) Враховуючи збереження низьких відсоткових ставок, і щоб безпідставно не накладати штрафні санкції на органи, що використовують фінансові інструменти, необхідно при активному управлінні коштами уможливити фінансування негативних відсотків, що виникають в результаті інвестицій ЄСІ фондів відповідно до статті 43 Регламенту (ЄС) № 1303/2013, за рахунок ресурсів, що повертаються в фінансовий інструмент.
- (195) Для узгодження вимог до звітності з новими положеннями про диференційоване ставлення до інвесторів та для уникнення дублювання певних вимог необхідно внести зміни до статті 46(2) Регламенту (ЄС) № 1303/2013.
- (196) Для полегшення використання ЄСІ фондів необхідно надати державам-членам можливість уживати заходів з технічної допомоги шляхом прямого укладання договору з ЄІБ, іншими міжнародними фінансовими установами та публічними банками або установами.
- (197) Для подальшої гармонізації умов стосовно операцій, що приносять чистий дохід після їх завершення, відповідні положення цього Регламенту повинні застосовуватись до вже обраних, але

ще не завершених операцій, та до операцій, які ще будуть обрані в цьому періоді планування.

- (198) Для того, щоб дати потужний стимул для впровадження заходів з енергоефективності, заощадження, що виникають у результаті покращення енергоефективності операцією, не повинні вважатися чистим доходом.
- (199) Для сприяння здійсненню операцій, що приносять дохід, необхідно дозволити зниження ставки спільного фінансування в будь-який час протягом виконання програми та передбачити можливості встановлення фіксованих відсоткових ставок чистого доходу на національному рівні.
- (200) Через несвоєчасне ухвалення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 508/2014 ⁽²⁶⁾ і те, що зазначений Регламент визначив рівні інтенсивності допомоги, необхідно встановити в Регламенті (ЄС) № 1303/2013 певні пільги для EMFF щодо операцій, що дають дохід. Оскільки такі пільги забезпечують сприятливіші умови для певних операцій, що дають дохід, для яких суми або ставки підтримки визначені в Регламенті (ЄС) № 508/2014, необхідно встановити іншу дату застосування цих пільг, щоб забезпечити однаковий режим для операцій, підтримуваних на підставі Регламенту (ЄС) № 1303/2013.
- (201) Щоб зменшити адміністративний тягар для бенефіціарів, необхідно підвищити поріг, що звільняє певні операції від вимоги обчислювати та враховувати дохід, отриманий під час їх здійснення.
- (202) Для сприяння синергії між ЄСІ фондами та іншими інструментами Союзу повинна існувати можливість відшкодування понесених витрат за рахунок різних ЄСІ фондів та інструментів Союзу відповідно до попередньо погодженої частки.
- (203) Для сприяння використанню єдиних сум, та враховуючи те, що єдині суми повинні ґрунтуватися на справедливому і такому, що може бути перевірений, методі розрахунку, що забезпечує розсудливе управління фінансами, необхідно скасувати чинну верхню межу для їх використання.
- (204) Для зменшення адміністративного тягара при виконанні проектів бенефіціарами потрібно запровадити нову спрощену форму витрат для фінансування на основі умов, відмінних від витрат на операції.
- (205) Для спрощення правил, що регулюють використання коштів, та зменшення пов'язаного з цим адміністративного тягара держави-члени повинні дедалі більше використовувати спрощені форми витрат.
- (206) Відповідно до статті 71 Регламенту (ЄС) № 1303/2013 обов'язок забезпечення тривалості інвестиційних операцій поширюється на бенефіціара з моменту остаточного платежу; коли інвестиція полягає в оренді з правом придбання нового обладнання, остаточний платіж відбувається в кінці строку дії договору, і цей обов'язок не повинен поширюватися на такий вид інвестицій.
- (207) З урахуванням відповідних перехідних положень, для операцій або проектів, що входять до складу операції, що її підтримують ERDF та ESF, повинне бути передбачене обов'язкове використання стандартних шкал питомих витрат, єдиних сум або фіксованих ставок нижче певного порогового значення, щоб забезпечити широке застосування спрощених форм витрат. Органу управління або комітету з моніторингу програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво» повинна бути надана можливість продовжити перехідний період на строк, який він вважатиме доцільним, якщо, на його думку, таке зобов'язання створює непропорційний адміністративний тягар. Таке зобов'язання не повинне поширюватися на операції, підтримувані в рамках державної допомоги, що не є допомогою *de minimis*. Для таких операцій повинна залишатися можливість використання всіх форм грантів та поворотної допомоги. Водночас для всіх ЄСІ фондів повинне бути запроваджене використання проектів бюджетів як додаткової методології для визначення спрощених витрат.
- (208) Щоб сприяти більш ранньому та цілеспрямованому застосуванню спрощених форм витрат, повноваження ухвалювати акти відповідно до статті 290 ДФЄС повинні бути делеговані Комісії щодо доповнення Регламенту (ЄС) № 1303/2013 додатковими спеціальними правилами стосовно

ролі, обов'язків та відповідальності органів, що використовують фінансові інструменти, відповідних критеріїв відбору та продуктів, які можна надавати за допомогою фінансових інструментів, доповнення положень Регламенту (ЄС) № 1303/2013 щодо стандартних шкал питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, справедливого й такого, що може бути перевірений, методу розрахунку, на основі якого вони можуть бути встановлені, та уточнення детальних процедур фінансування, заснованого на виконанні умов, пов'язаних із прогресом у досягненні цілей програм, а не на витратах та їх застосуванні. Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час виконання нею підготовчої роботи, в тому числі на рівні експертів, і щоб ці консультації проводились відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення. Зокрема, для забезпечення рівної участі у підготовці делегованих актів Європейський Парламент і Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їхні експерти мають систематичний доступ до засідань груп експертів Комісії, що займаються підготовкою делегованих актів.

- (209) Для зменшення адміністративного тягара необхідно збільшити використання фіксованих ставок, що не вимагають запровадження методології державами-членами. Тому потрібно впровадити дві додаткові фіксовані ставки: одну для розрахунку прямих витрат на персонал, а іншу — для розрахунку решти прийнятих витрат на основі витрат на персонал. Крім того, необхідно додатково уточнити методи розрахунку витрат на персонал.
- (210) З метою підвищення ефективності та впливу операцій необхідно сприяти здійсненню операцій, що охоплюють всю територію держави-члена, або операцій, що охоплюють різні території програми, та збільшити можливості здійснювати видатки на певні інвестиції за межами Союзу.
- (211) Щоб заохотити держави-члени використовувати оцінки незалежними експертами великих проектів, необхідно дозволити декларування Комісії видатків стосовно великого проекту до позитивної оцінки незалежним експертом, як тільки Комісія буде поінформована про надання відповідної інформації незалежному експерту.
- (212) Для сприяння використанню спільних планів дій, що зменшать адміністративний тягар для бенефіціарів, необхідно зменшити регуляторні вимоги, пов'язані зі складанням спільного плану дій, зберігаючи належну увагу до горизонтальних принципів, включаючи гендерну рівність та стійкий розвиток, які значно сприяли ефективному впровадженню ЄСІ фондів.
- (213) Щоб уникнути непотрібного адміністративного тягара для бенефіціарів, правила щодо інформації, комунікації та видимості повинні відповідати принципу пропорційності. Отже, важливо уточнити сферу застосування цих правил.
- (214) З метою зменшення адміністративного тягара та забезпечення ефективного використання технічної допомоги в ERDF, ESF та Фонді згуртування, а також у різних категоріях регіонів необхідно збільшити гнучкість розрахунку та моніторингу відповідних лімітів, застосованих до технічної допомоги держав-членів.
- (215) Для впорядкування виконавчих структур потрібно уточнити, що можливість для органу управління, органу із засвідчення та контрольного органу бути частиною одного публічного органу також доступна для програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво».
- (216) Обов'язки органів управління щодо перевіряння видатків при використанні спрощених форм витрат повинні бути визначені детальніше.
- (217) Щоб забезпечити можливість для бенефіціарів повною мірою скористатися потенціалом спрощення рішень електронного врядування при використанні ЄСІ фондів та Фонду європейської допомоги найбільш знедоленим (FEAD), особливо з метою сприяння повному електронному документообігу, необхідно уточнити, що паперовий слід не потрібен у разі дотримання певних умов.
- (218) Для збільшення пропорційності контролю та зменшення адміністративного тягара, зумовленого

дублюванням контролю, особливо для малих бенефіціарів, не порушуючи принцип розсудливого управління фінансами, повинен застосовуватись принцип єдиного аудиту для ERDF, ESF, Фонду згуртування та EMFF, а порогові значення, нижче яких операція не повинна підлягати більш ніж одному аудиту, повинні бути підвищені вдвічі.

- (219) Важливо покращити видимість ЄСІ фондів та покращити обізнаність громадськості про їхні результати і досягнення. Інформаційна та комунікаційна діяльність і заходи, спрямовані на покращення видимості для громадськості, залишаються важливими для оприлюднення досягнень ЄСІ фондів і демонстрації того, як інвестуються фінансові ресурси Союзу.
- (220) Щоб полегшити доступ для певних цільових груп до ESF, не повинен вимагатися збір даних для деяких показників, зазначених у додатку I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1304/2013 ⁽²⁷⁾.
- (221) Для забезпечення однакового режиму для операцій, підтримуваних на підставі цього Регламенту, необхідно встановити дату застосування деяких змін до Регламенту (ЄС) № 1303/2013.
- (222) Для забезпечення того, щоб увесь період планування для Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013 та (ЄС) № 223/2014 ⁽²⁸⁾ регулювався єдиними правилами, деякі зміни до зазначених регламентів повинні вступити в силу з 1 січня 2014 року. Завдяки встановленню зворотної дії в часі таких змін враховуються законні очікування.
- (223) З метою прискорення впровадження фінансових інструментів, що поєднують підтримку з ЄСІ фондів з фінансовими продуктами ЄІБ з гарантією ЄС EFSI, та створення постійної правової основи для підписання угод про фінансування, що дозволяють використовувати рахунки ескроу для інструментів, заснованих на власному капіталі, необхідно, щоб деякі зміни до цього Регламенту вступили в силу з 1 січня 2018 року. Завдяки встановленню зворотної дії в часі таких змін забезпечується посилене сприяння фінансуванню проектів за допомогою об'єднаної підтримки з ЄСІ фондів та EFSI, а також удасться уникнути розриву між датою закінчення строку дії деяких положень Регламенту (ЄС) № 1303/2013 і датою, з якої їхній строк дії продовжується на підставі цього Регламенту.
- (224) Спрощення та зміни, внесені до галузевих правил, повинні застосовуватися якомога швидше, щоб сприяти пришвидшенню виконання протягом поточного періоду планування, і тому вони повинні застосовуватися з 2 серпня 2018 року.
- (225) Після 31 грудня 2017 року Європейський фонд адаптації до глобалізації (EGF) повинен продовжувати тимчасово надавати допомогу молодим людям, що не працюють і не навчаються (НПН), які проживають у регіонах, що непропорційно постраждали внаслідок великих скорочень. Щоб уможливити безперервність допомоги для НПН, поправка до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1309/2013 ⁽²⁹⁾, що забезпечує безперервність такої допомоги, повинна набути чинності з 1 січня 2018 року.
- (226) Повинна існувати можливість створювати механізми змішаного фінансування відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1316/2013 ⁽³⁰⁾ для одного або декількох секторів Механізму «Connecting Europe» (CEF). Такі механізми змішаного фінансування можуть фінансувати операції змішаного фінансування, тобто заходи, що поєднують форми безповоротної підтримки, наприклад підтримку з бюджетів держав-членів, гранти CEF, ЄСІ фонди та фінансові інструменти з бюджету Союзу, включаючи поєднання фінансових інструментів CEF, заснованих на власному капіталі, та боргових фінансових інструментів CEF із фінансуванням від Групи ЄІБ, національних банків розвитку, установ розвитку чи інших фінансових установ, інвесторів та приватної фінансової підтримки. Фінансування від Групи ЄІБ повинне включати фінансування ЄІБ в рамках EFSI, а приватна фінансова підтримка повинна включати як прямі, так і непрямі фінансові внески, а також підтримку, отриману через публічно-приватні партнерства.
- (227) Організація та створення механізмів змішаного фінансування повинні ґрунтуватися на оцінюванні *ex ante*, проведеному відповідно до цього Регламенту, і враховувати досвід, отриманий при

реалізації Конкурсу проектних пропозицій щодо змішаного фінансування, згаданого в Імплементційному рішенні Комісії від 20 січня 2017 року про внесення змін до Імплементційного рішення Комісії С(2014)1921 про ухвалення Багаторічної робочої програми надання фінансової допомоги на 2014–2020 роки в транспортній галузі в рамках Механізму «Connecting Europe» (CEF). Механізми змішаного фінансування CEF повинні бути встановлені багаторічними та/або річними робочими програмами та ухвалені відповідно до статей 17 та 25 Регламенту (ЄС) № 1316/2013. Комісія повинна забезпечити прозоре та своєчасне звітування перед Європейським Парламентом і Радою про впровадження будь-якого механізму змішаного фінансування CEF.

- (228) Метою механізмів змішаного фінансування CEF повинне бути запровадження єдиного впорядкованого процесу подання заявок на всі форми підтримки, включаючи гранти Союзу від CEF та кошти приватного сектору. Такі механізми змішаного фінансування повинні бути спрямовані на оптимізацію процесу подання заявок для промоутерів проектів, забезпечуючи єдність процесу оцінювання з технічної та фінансової точок зору.
- (229) Механізми змішаного фінансування CEF повинні збільшити гнучкість при поданні проектів та спростити й упорядкувати процес ідентифікації та фінансування проектів. Вони також повинні підвищити рівень відповідальності та обсяг зобов'язань залучених фінансових установ, тим самим пом'якшуючи ризики, пов'язані з проектами.
- (230) Механізми змішаного фінансування CEF повинні призводити до кращої узгодженості, обміну інформацією та співпраці між державами-членами, Комісією, ЄІБ, національними банками розвитку та приватними інвесторами з метою створення та підтримання збалансованого портфеля проектів, що переслідують цілі політики CEF.
- (231) Механізми змішаного фінансування CEF повинні бути спрямовані на посилення ефекту мультиплікатора витрат Союзу шляхом залучення додаткових ресурсів від приватних інвесторів, забезпечуючи тим самим максимальну участь приватних інвесторів. Крім того, вони повинні забезпечувати, щоб підтримувані заходи ставали економічно та фінансово доцільними та допомагали уникати нестачі інвестиційного левериджу. Вони повинні сприяти досягненню цілей Союзу щодо відповідності показникам, визначеним на Паризькій кліматичній конференції (COP 21), створенню робочих місць і транскордонній взаємодії. Важливо, щоб при участі і CEF, і EFSI у фінансуванні заходів Рахункова Палата перевіряла, чи фінансове управління було належним відповідно до статті 287 ДФЄС та статті 24(2) Регламенту (ЄС) № 1316/2013.
- (232) У більшості випадків очікується, що гранти в транспортній галузі залишатимуться основним засобом підтримки цілей політики Союзу. Тому застосування механізмів змішаного фінансування CEF не повинне зменшувати доступності таких грантів.
- (233) Участь приватних спільних інвесторів у транспортних проектах може сприяти пом'якшенню фінансового ризику. Для цього можуть бути доцільні гарантії відшкодування першого збитку, що їх надає ЄІБ в рамках спільних фінансових механізмів, що підтримуються з бюджету, наприклад механізмів змішаного фінансування.
- (234) Фінансування з CEF повинне ґрунтуватися на критеріях відбору та присудження, встановлених у багаторічних та річних робочих програмах відповідно до статті 17(5) Регламенту (ЄС) № 1316/2013, незалежно від використовуваної форми фінансування або поєднання форм фінансування.
- (235) Досвід, отриманий стосовно механізмів змішаного фінансування, повинен враховуватися при оцінюванні Регламенту (ЄС) № 1316/2013.
- (236) Запровадження механізмів змішаного фінансування CEF цим Регламентом не повинне розумітися як таке, що визначає наперед результат переговорів щодо багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року.
- (237) З урахуванням дуже високого рівня виконання CEF у транспортній галузі та задля підтримки

виконання проектів з найбільшою доданою вартістю для Транс'європейської транспортної мережі стосовно коридорів основної мережі, транскордонних проектів, проектів щодо іншого розділу основної мережі та проектів, що відповідають горизонтальним пріоритетам, зазначеним у додатку I до Регламенту (ЄС) № 1316/2013, необхідно передбачити як виняток додаткову гнучкість при використанні багаторічної робочої програми, що дає можливість підвищити розмір фінансового пакета до 95 % фінансових бюджетних ресурсів, зазначених у Регламенті (ЄС) № 1316/2013. Однак важливо, щоб протягом решти періоду реалізації CEF продовжували виділятися кошти на пріоритети, що їх стосуються річні робочі програми.

(238) Оскільки характер телекомунікаційної галузі CEF має особливості порівняно з транспортною та енергетичною галузями CEF, а саме в ній менший середній розмір грантів та відмінний тип витрат і тип проектів, необхідно уникати непотрібного навантаження на бенефіціарів та держав-членів, що беруть участь у пов'язаних заходах, шляхом встановлення менш обтяжливого зобов'язання щодо сертифікації, не послаблюючи при цьому принципу розсудливого управління фінансами.

(239) Відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 283/2014 ⁽³¹⁾, наразі можливо лише використовувати гранти та закупівлі для підтримки заходів у сфері інфраструктур цифрових послуг. Щоб забезпечити найбільш ефективне функціонування інфраструктур цифрових послуг, інші фінансові інструменти, що в цей час використовуються в рамках CEF, включаючи інноваційні фінансові інструменти, також повинні бути доступними для підтримки таких заходів.

(240) Щоб уникнути непотрібного адміністративного тягаря для органів управління, що може перешкоджати ефективному використанню FEAD, доцільно спростити процедуру внесення змін до несуттєвих елементів операційних програм.

(241) З метою подальшого спрощення використання FEAD доцільно встановити додаткові положення щодо прийнятності видатків, зокрема щодо використання стандартних шкал питомих витрат, єдиних сум та фіксованих ставок.

(242) Щоб уникнути несправедливого ставлення до організацій-партнерів, правопорушення, що можуть бути приписані лише органу, відповідальному за придбання допомоги, не повинні впливати на прийнятність видатків організацій-партнерів.

(243) Для спрощення використання ЄСІ фондів і FEAD та уникнення правової невизначеності необхідно уточнити деякі обов'язки держав-членів щодо управління та контролю.

(244) Враховуючи необхідність послідовного застосування відповідних фінансових правил протягом фінансового року, доцільно, в принципі, щоб частина перша цього Регламенту (Фінансовий регламент) почала діяти на початку фінансового року. Однак для забезпечення того, щоб передбачене цим Регламентом важливе спрощення як стосовно Фінансового регламенту, так і змін до галузевих правил приносило користь одержувачам коштів Союзу якомога раніше, доцільно передбачити, у виняткових випадках, застосування цього Регламенту з моменту набуття ним чинності. Водночас, щоб надати додатковий час для пристосування до нових правил, установи Союзу повинні продовжувати застосовувати Регламент (ЄС, Євратом) № 966/2012 до кінця 2018 фінансового року в частині виконання відповідних адміністративних асигнувань.

(245) Деякі зміни стосовно фінансових інструментів, бюджетних гарантій та фінансової допомоги повинні застосовуватися лише з дати застосування багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року, щоб забезпечити достатній час для адаптації відповідних правових баз та програм до нових правил.

(246) Інформація про середньорічне значення штатних одиниць в еквіваленті повної зайнятості та про розрахункову суму цільових доходів, перенесену з попередніх років, повинна надаватися вперше разом із проектом бюджету, що буде поданий у 2021 році, щоб надати Комісії достатній час для адаптації до нового зобов'язання,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТИНА ПЕРША ФІНАНСОВИЙ РЕГЛАМЕНТ

РОЗДІЛ I ПРЕДМЕТ, ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ І ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила формування та виконання загального бюджету Європейського Союзу та Європейського співтовариства з атомної енергії (далі — «бюджет»), а також правила представлення та перевірки їхньої бухгалтерської звітності.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі терміни та означення:

- (1) «заявник» означає фізичну особу або суб'єкта зі статусом юридичної особи або без нього, що подав заявку в рамках процедури присудження гранту або заявку на участь у конкурсі на призи;
- (2) «заявка» означає тендерну пропозицію, заявку на участь, заявку на грант або заявку на участь у конкурсі на призи;
- (3) «процедура присудження» означає процедуру закупівель, процедуру присудження гранту, конкурс на призи або процедуру відбору експертів або осіб чи суб'єктів, що виконують бюджет відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1);
- (4) «базовий акт» означає правовий акт, який не є рекомендацією або висновком та який становить правову основу для вжиття заходу та здійснення відповідних видатків, що включені до бюджету, або виконання бюджетної гарантії чи надання фінансової допомоги, що підкріплені бюджетом, і що може мати будь-яку з таких форм:
  - (а) при виконанні Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС) і Договору про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії (Договору про Євратом) — форму регламенту, директиви або рішення в розумінні статті 288 ДФЄС; або
  - (б) при виконанні розділу V Договору про Європейський Союз (ДЄС) — одну з форм, зазначених у статтях 28(1) та 31(2), статті 33 і статтях 42(4) та 43(2) ДЄС;
- (5) «бенефіціар» означає фізичну особу або суб'єкта зі статусом юридичної особи або без нього, з яким підписано угоду про надання гранту;
- (6) «механізм або платформа змішаного фінансування» означає рамки співпраці, встановлені щодо відносин між Комісією та установами фінансування розвитку або іншими публічними фінансовими установами з метою поєднання безповоротних форм підтримки та/або фінансових інструментів та/або бюджетних гарантій з бюджету та поворотних форм підтримки від установ фінансування розвитку та інших публічних фінансових установ, а також від фінансових установ приватного сектора та інвесторів приватного сектора;
- (7) «виконання бюджету» означає здійснення заходів, пов'язаних із управлінням бюджетними асигнуваннями, їх моніторингом, контролем та аудитом відповідно до методів, передбачених у статті 62;
- (8) «бюджетне зобов'язання» означає операцію, шляхом якої відповідальний розпорядник резервує необхідні для покриття наступних платежів бюджетні асигнування на виконання юридичних зобов'язань;

- (9) «бюджетна гарантія» означає юридичне зобов'язання Союзу підтримувати програму заходів шляхом включення до бюджету фінансового зобов'язання, яке може підлягати виконанню в разі настання певної події під час реалізації програми та яке залишається чинним протягом строку дії зобов'язань, прийнятих у рамках підтримуваної програми;
- (10) «договір щодо нерухомого майна» означає договір стосовно купівлі, обміну, довгострокової оренди, узуфрукту, лізингу, оренди або купівлі на виплат, із правом придбання або без нього, землі, будівель чи іншого нерухомого майна. Предметом такого договору є як наявні будівлі, так і незавершені будівлі, за умови що конкурсант отримав дійсний дозвіл на їх будівництво. Його предметом не є спроектовані відповідно до специфікацій публічного замовника будівлі, що є предметом договорів про виконання робіт;
- (11) «конкурсант» означає економічного оператора, що звернувся із запитом щодо запрошення на участь або був запрошений узяти участь у закритій процедурі, конкурсній процедурі з переговорами, конкурсному діалозі, інноваційному партнерстві, конкурсі проектів або переговорній процедурі;
- (12) «центральний закупівельний орган» означає публічного замовника, що здійснює централізовані закупівлі та, у відповідних випадках, надає допоміжні закупівельні послуги;
- (13) «перевірка» означає перевіряння окремого аспекту дохідної або видаткової операції;
- (14) «концесійний договір» означає оплатний договір, укладений у письмовій формі між одним чи більше економічними операторами та одним чи більше публічними замовниками в розумінні статей 174 та 178, щоб доручити виконання робіт або надання послуг та управління послугами економічному оператору (далі — «концесія»), та при цьому:
- (a) винагорода полягає або виключно в праві користування об'єктами будівництва чи послугами, або в такому праві разом із оплатою;
  - (b) присудження концесійного договору передбачає передачу концесіонеру операційного ризику при користуванні такими об'єктами будівництва чи послугами, що включає ризик попиту або ризик пропозиції чи обидва ці ризики. Вважається, що концесіонер приймає на себе операційний ризик, якщо за звичайних операційних умов не існує гарантії повернення інвестицій або витрат, здійснених при виконанні відповідних робіт чи наданні відповідних послуг;
- (15) «умовне зобов'язання» означає потенційне фінансове зобов'язання, що може виникнути залежно від результатів майбутньої події;
- (16) «договір» означає публічний договір або концесійний договір;
- (17) «підрядник» означає економічного оператора, з яким підписано публічний договір;
- (18) «угода про внесок» означає угоду, укладену з особами або суб'єктами, що використовують кошти Союзу відповідно до пунктів (c)(ii)–(viii) першого підпараграфу статті 62(1);
- (19) «контроль» означає будь-який захід, ужитий для забезпечення обґрунтованої впевненості щодо дієвості, ефективності та ощадності операцій, достовірності звітності, захисту активів та інформації, запобігання шахрайству та правопорушенням та їх виявлення та виправлення і наступного контролю за ними, а також належного управління ризиками, що стосуються законності та правомірності основних транзакцій, з урахуванням багаторічного характеру програм і характеру відповідних платежів. Контроль може включати різні перевірки, а також реалізацію будь-яких політик та процедур для досягнення цілей, зазначених у першому реченні;
- (20) «контрагент» означає сторону, якій надано бюджетну гарантію;
- (21) «кризова ситуація» означає:
- (a) ситуацію безпосередньої або невідвратної небезпеки, що загрожує перерости в збройний конфлікт або дестабілізувати країну або її сусідні території;
  - (b) ситуацію, спричинену стихійними лихами, техногенною кризою, наприклад війною та іншими

конфліктами або надзвичайними обставинами, що мають порівнянні наслідки, пов'язані, між іншим, зі зміною клімату, погіршенням довкілля, обмеженням доступу до енергоресурсів та природних ресурсів або крайньою бідністю;

- (22) «анулювання» означає операцію, якою відповідальний розпорядник повністю або частково скасовує резервування асигнувань, попередньо здійснене шляхом бюджетного зобов'язання;
- (23) «динамічна система закупівель» означає повністю електронний процес здійснення поширених закупівель товарів, робіт і послуг, що загалом доступні на ринку;
- (24) «економічний оператор» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, включаючи публічну установу, або групу таких осіб, що пропонує постачати продукцію, виконувати роботи чи надавати послуги або надавати нерухоме майно;
- (25) «інвестиція в капітал» означає надання компанії капіталу, що інвестується прямо або опосередковано в обмін на повне або часткове володіння цією компанією, при цьому частковий інвестор може взяти на себе певний управлінський контроль над компанією та брати участь у розподілі прибутків компанії;
- (26) «європейський офіс» означає адміністративну структуру, створену Комісією або Комісією спільно з однією або більше іншими установами Союзу для виконання спеціальних міжгалузевих завдань;
- (27) «остаточне адміністративне рішення» означає рішення адміністративного органу, що має остаточну та зобов'язальну силу відповідно до застосовного права;
- (28) «фінансовий актив» означає будь-який актив у формі коштів, інструмента капіталу суб'єкта, що перебуває у публічній або приватній власності, або передбаченого договором права на отримання коштів або іншого фінансового активу від такого суб'єкта;
- (29) «фінансовий інструмент» означає спосіб надання Союзом фінансової підтримки, що здійснюється за рахунок бюджету, для досягнення однієї або більше спеціальних цілей політики Союзу, може мати форму інвестицій в капітал або інвестицій у квазівласний капітал, позик чи гарантій або інших інструментів розподілу ризику та що, у відповідних випадках, може поєднуватися з іншими формами фінансової підтримки або з коштами під спільним управлінням чи коштами Європейського фонду розвитку (EDF);
- (30) «фінансове зобов'язання» означає договірне зобов'язання передати кошти або інший фінансовий актив іншому суб'єкту;
- (31) «рамкова угода» означає публічний договір, укладений між одним або більше економічними операторами та одним або більше публічними замовниками, метою якого є визначення умов, що регулюють окремі договори, що будуть присуджені згідно з ним, протягом певного строку, зокрема щодо передбачених ціни та, у відповідних випадках, кількості;
- (32) «загальне резервування» означає загальний обсяг ресурсів, що вважається необхідним протягом усього строку дії бюджетної гарантії в результаті застосування норми резервування, зазначеної в статті 211(1), до суми бюджетної гарантії, дозволеної базовим актом, згаданим у пункті (b) статті 210(1);
- (33) «грант» означає фінансовий внесок, що надається безвідплатно. Якщо такий внесок надається у рамках прямого управління, він регулюється розділом VIII;
- (34) «гарантія» означає письмове зобов'язання взяти на себе відповідальність повністю або частково за борг або зобов'язання третьої сторони або за успішне виконання цією третьою стороною її зобов'язань у разі настання події, що є підставою для застосування такої гарантії, наприклад прострочення платежу за позикою;
- (35) «гарантія на вимогу» означає гарантію, яку гарант повинен виконати на вимогу контрагента, незважаючи на будь-які недоліки щодо можливості примусового виконання основного зобов'язання;

- (36) «внесок у натуральній формі» означає нефінансові ресурси, що безоплатно надаються третіми особами бенефіціару;
- (37) «юридичне зобов'язання» означає акт, згідно з яким відповідальний розпорядник приймає або встановлює зобов'язання, що призводить до наступного платежу або платежів та визнання видатків із бюджету, та що включає окремі угоди та договори, укладені відповідно до рамкових угод про фінансове партнерство та рамкових угод;
- (38) «ефект левериджу» означає суму відшкодованого фінансування, що надається прийнятним кінцевим одержувачам, поділену на суму внеску Союзу;
- (39) «ризик ліквідності» означає ризик того, що фінансовий актив, що перебуває в спільному резервному фонді, можливо не буде проданий протягом певного строку без значних збитків;
- (40) «позика» означає угоду, що зобов'язує позикодавця надати позичальнику узгоджену грошову суму на погоджений строк і зобов'язує позичальника повернути цю суму протягом погодженого строку;
- (41) «грант низької вартості» означає грант у розмірі, що не перевищує або дорівнює 60 000 євро;
- (42) «організація держави-члена» означає суб'єкта, створеного в державі-члені як орган публічного права або як орган приватного права, якому доручене виконання завдань у публічній сфері та надані належні фінансові гарантії цією державою-членом;
- (43) «метод виконання» означає будь-який із методів виконання бюджету, зазначених у статті 62, а саме пряме управління, непряме управління та спільне управління;
- (44) «фінансований декількома донорами захід» означає будь-який захід, коли кошти Союзу поєднуються з коштами принаймні одного іншого донора;
- (45) «ефект мультиплікатора» означає інвестицію прийнятних кінцевих одержувачів, поділену на суму внеску Союзу;
- (46) «здобуток» означає одержані внаслідок заходу продукти відповідно до галузевих правил;
- (47) «учасник» означає конкурсанта або учасника тендеру в процедурі закупівель, заявника в процедурі присудження гранту, експерта в процедурі відбору експертів, заявника в конкурсі на призи або особу чи суб'єкта, що бере участь у процедурі використання коштів Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1);
- (48) «приз» означає фінансовий внесок, що надається як винагорода за результатами конкурсу. Якщо такий внесок надається у рамках прямого управління, він регулюється розділом IX;
- (49) «закупівлі» означає придбання за договором робіт, товарів або послуг та придбання або оренду земельних ділянок, будівель чи іншого нерухомого майна одним або більше публічними замовниками в економічних операторів, обраних такими публічними замовниками;
- (50) «закупівельна документація» означає будь-який документ, який видає або на який покликається публічний замовник для опису або визначення елементів процедури закупівель, у тому числі:
- (a) заходи з оприлюднення, зазначені в статті 163;
  - (b) запрошення до участі в тендері;
  - (c) тендерні специфікації, включаючи технічні специфікації та відповідні критерії, або описові документи у разі конкурсного діалогу;
  - (d) проект договору;
- (51) «публічний договір» означає оплатний договір, укладений у письмовій формі між одним чи більше економічними операторами та одним чи більше публічними замовниками в розумінні статей 174 та 178, про постачання рухомого або нерухомого майна, виконання робіт або надання послуг за ціну, що сплачується повністю або частково з бюджету, який включає:
- (a) договори щодо нерухомого майна;

- (b) договори про постачання;
  - (c) договори про виконання робіт;
  - (d) договори про надання послуг;
- (52) «інвестиція в квазівласний капітал» означає вид фінансування, що перебуває на рівні між власним капіталом та боргом, має вищий ризик, ніж першочерговий борг, і нижчий ризик, ніж основний капітал, і що може бути структурований як борг, як правило незабезпечений та субординований, а в деяких випадках такий, що може бути конвертований у власний капітал або в привілейований власний капітал;
- (53) «одержувач» означає бенефіціара, підрядника, зовнішнього експерта, що отримує винагороду, або особу чи суб'єкта, що отримує призи чи кошти в рамках фінансового інструмента або використовує кошти Союзу відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1);
- (54) «договір репо» означає продаж цінних паперів за кошти з їх подальшим зворотним викупом у визначену дату або на вимогу;
- (55) «асигнування на дослідження і технологічний розвиток» означає асигнування, передбачене в одному з розділів бюджету, що стосуються сфер політики, пов'язаних із «непрямими дослідженнями» або «прямими дослідженнями», чи в главі, що стосується науково-дослідної діяльності, в іншому розділі;
- (56) «результат» означає наслідки здійснення заходу, що визначаються відповідно до галузевих правил;
- (57) «інструмент розподілу ризику» означає фінансовий інструмент, що дає змогу розподіляти визначений ризик між двома чи більше суб'єктами, а у відповідних випадках — в обмін на узгоджену винагороду;
- (58) «договір про надання послуг» означає договір, предметом якого є всі інтелектуальні та неінтелектуальні послуги, крім послуг, що регулюються договорами про постачання, договорами про виконання робіт та договорами щодо нерухомого майна;
- (59) «розсудливе управління фінансами» означає виконання бюджету згідно з принципами ощадності, дієвості та ефективності;
- (60) «Положення про персонал» означає Положення про персонал Європейського Союзу та Умови працевлаштування інших службовців Європейського Союзу, викладені в Регламенті (ЄЕС, Євратом, ЄСВС) № 259/68;
- (61) «субпідрядник» означає економічного оператора, якого пропонує конкурсант, учасник тендеру або підрядник для виконання частини договору або бенефіціар для виконання частини завдань, що спільно фінансуються за рахунок гранту;
- (62) «членський внесок» означає суми, сплачувані органам, членом яких є Союз, відповідно до бюджетних рішень та умов оплати, встановлених відповідним органом;
- (63) «договір про постачання» означає договір на купівлю, лізинг, оренду або купівлю на виплат, із правом придбання або без нього, продуктів, та який може включати як допоміжні роботи з вибору ділянки та інсталяційні роботи;
- (64) «технічна допомога» означає, без обмеження галузевих правил, підтримку та діяльність із розбудови потенціалу, необхідні для реалізації програми чи заходу, зокрема підготовчу, управлінську, моніторингову, оцінювальну, аудиторську та контрольну діяльність;
- (65) «учасник тендеру» означає економічного оператора, що подав тендерну пропозицію;
- (66) «Союз» означає Європейський Союз, Європейське співтовариство з атомної енергії чи обидві ці організації, відповідно до контексту;
- (67) «установа Союзу» означає Європейський Парламент, Європейську Раду, Раду ЄС, Комісію, Суд Європейського Союзу, Рахункову Палату, Європейський економічно-соціальний комітет, Комітет

регіонів, Європейського Омбудсмана, Європейського інспектора із захисту даних або Європейську службу зовнішніх справ (EEAS); Європейський Центральний Банк не вважається установою Союзу;

- (68) «постачальник» означає економічного оператора, внесеного до списку постачальників, що будуть запрошені для подання заявок на участь у тендерах або подання тендерних пропозицій;
- (69) «волонтер» означає особу, що за відсутності зобов'язання працювати працює в організації без оплати праці;
- (70) «об'єкт будівництва» означає результат будівельних або інженерно-монтажних робіт у цілому, що сам собою є достатнім для виконання економічної або технічної функції;
- (71) «договір про виконання робіт» означає договір, предметом якого є будь-що з такого:
- (а) виконання або як виконання, так і проектування об'єкта будівництва;
  - (б) виконання або як виконання, так і проектування об'єкта будівництва, пов'язаного з одним із видів діяльності, зазначених у додатку II до Директиви 2014/24/ЄС; або
  - (с) реалізація будь-якими засобами об'єкта будівництва, що відповідає вимогам, визначеним публічним замовником, що має вирішальний вплив на тип або проект об'єкта будівництва.

Стаття 3

Відповідність вторинного законодавства цьому Регламенту

1. Положення щодо виконання доходів і видатків бюджету, та що містяться в базовому акті, повинні відповідати бюджетним принципам, викладеним у розділі II.
2. Без обмеження параграфу 1, будь-яка пропозиція або зміна до пропозиції, що подана до законодавчого органу та містить відступи від положень цього Регламенту, відмінних від положень розділу II, або відступи від делегованих актів, ухвалених відповідно до цього Регламенту, повинна прямо вказувати на такі відступи, а також зазначати, чим конкретно вони зумовлені, в преамбулі та у пояснювальному меморандумі до таких пропозицій або змін.

Стаття 4

Періоди, терміни та строки

Якщо цим Регламентом не передбачено інше, до встановлених цим Регламентом термінів і строків застосовується Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 ⁽³²⁾.

Стаття 5

Захист персональних даних

Цей Регламент не обмежує регламенти (ЄС) № 45/2001 та (ЄС) № 2016/679.

РОЗДІЛ II

БЮДЖЕТ ТА БЮДЖЕТНІ ПРИНЦИПИ

Стаття 6

Дотримання бюджетних принципів

Бюджет формується та виконується відповідно до принципів єдності, достовірності бюджету, щорічності, збалансованості, розрахункової одиниці, універсальності, деталізації, розсудливого управління фінансами та прозорості, як це визначено в цьому Регламенті.

ГЛАВА I

Принципи єдності та достовірності бюджету

Стаття 7

Сфера застосування бюджету

1. На кожен фінансовий рік бюджет передбачає і затверджує всі доходи та видатки, що вважаються необхідними для Союзу. Він повинен включати:

- (a) доходи та видатки Союзу, в тому числі адміністративні видатки, що виникають внаслідок виконання положень ДЄС стосовно спільної зовнішньої та безпекової політики (СЗБП), та операційні видатки, обумовлені виконанням зазначених положень, якщо вони здійснюються за рахунок бюджету;
- (b) доходи та видатки Європейського співтовариства з атомної енергії.

2. Бюджет повинен містити диференційовані асигнування, що складаються з асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі, а також недиференційовані асигнування.

Затверджені асигнування на фінансовий рік складаються з:

- (a) асигнувань, передбачених у бюджеті, в тому числі шляхом унесення змін до бюджету;
- (b) асигнувань, перенесених із попередніх фінансових років;
- (c) асигнувань, наданих знову відповідно до статті 15;
- (d) асигнувань, що виникають із платежів за попереднім фінансуванням, повернених відповідно до пункту (b) статті 12(4);
- (e) асигнувань, наданих після отримання доходів, розподілених протягом фінансового року або перенесених із попередніх фінансових років.

3. Асигнування на зобов'язання покривають повну суму юридичних зобов'язань, прийнятих протягом фінансового року, відповідно до статті 114(2).

4. Асигнування на платежі покривають платежі, здійснювані на виконання юридичних зобов'язань, прийнятих у фінансовому році або попередньому фінансовому році.

5. Параграфи 2 та 3 цієї статті не перешкоджають виділенню асигнувань на загальному рівні або прийняттю бюджетних зобов'язань у формі щорічних платежів, як це відповідно передбачено в пункті (b) першого підпараграфа статті 112(1) та в статті 112(2).

Стаття 8

Спеціальні правила щодо принципів єдності та достовірності бюджету

1. Усі доходи та видатки повинні бути віднесені до одного з бюджетних рядків.

2. Без обмеження затверджених видатків, що виникають унаслідок умовних зобов'язань відповідно до статті 210(2), будь-які видатки не можуть бути визначені або затверджені в розмірі понад затверджені асигнування.

3. Асигнування вносяться до бюджету тільки у разі, якщо воно призначене для позиції видатків, що вважається необхідною.

4. Відсотки, що нараховуються на платежі за попереднім фінансуванням із бюджету, не підлягають сплаті Союзу, якщо тільки інше не передбачено у відповідних угодах про внесок або угодах про фінансування.

ГЛАВА 2

Принцип щорічності

Стаття 9

Визначення

Унесені до бюджету асигнування затверджуються на фінансовий рік, що триває з 1 січня по 31 грудня.

Стаття 10

Бюджетний облік доходів та асигнувань

1. Доходи за фінансовий рік відображаються в обліку за відповідний рік на основі зібраних протягом нього сум. Однак власні ресурси на січень наступного фінансового року можуть бути виділені заздалегідь відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 609/2014.
2. Облікові дані з податку на додану вартість (ПДВ) та із заснованих на валовому національному доході власних ресурсів можуть бути скориговані відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) №609/2014.
3. Зобов'язання відображаються в обліку за фінансовий рік на основі юридичних зобов'язань, прийнятих у період до 31 грудня цього року. Утім, загальні бюджетні зобов'язання, зазначені в статті 112(4), відображаються в обліку за фінансовий рік на основі бюджетних зобов'язань, прийнятих у період до 31 грудня цього року.
4. Платежі відображаються в обліку за фінансовий рік на основі платежів, здійснених бухгалтером у період до 31 грудня цього року.
5. Як відступ від параграфів 3 та 4:
  - (a) видатки Європейського сільськогосподарського гарантійного фонду (EAGF) відображаються в обліку за фінансовий рік на основі виплат, здійснених Комісією державам-членам до 31 грудня відповідного року, за умови що платіжне доручення отримане бухгалтером до 31 січня наступного фінансового року;
  - (b) видатки, здійснені в рамках спільного управління, за винятком EAGF, відображаються в обліку за фінансовий рік на основі відшкодувань, здійснених Комісією державам-членам до 31 грудня відповідного року, включаючи видатки, нараховані до 31 січня наступного фінансового року відповідно до статей 30 та 31.

Стаття 11

Виділення асигнувань

1. Асигнування, внесені до бюджету, можуть виділятися з 1 січня після остаточного ухвалення бюджету.
2. Починаючи з 15 жовтня фінансового року, заздалегідь можуть виділятися такі видатки під асигнування, передбачені на наступний фінансовий рік:
  - (a) поточні адміністративні видатки, за умови що такі видатки затверджені в останньому належним чином ухваленому бюджеті, і тільки в межах однієї чверті загальної суми відповідних асигнувань, затверджених Європейським Парламентом і Радою на поточний фінансовий рік;
  - (b) поточні управлінські видатки на EAGF, за умови що такі видатки передбачені в наявному базовому акті, і тільки в межах трьох чвертей загальної суми відповідних асигнувань, затверджених Європейським Парламентом і Радою на поточний фінансовий рік.

Стаття 12

Скасування та перенесення асигнувань

1. Асигнування, що не були використані до кінця фінансового року, на який вони були внесені до бюджету, скасовуються, якщо тільки вони не переносяться відповідно до параграфів 2–8.
2. За рішенням, ухваленим відповідно до параграфа 3, можуть бути перенесені такі асигнування, але тільки на наступний фінансовий рік:

- (a) асигнування на зобов'язання та недиференційовані асигнування, щодо яких більшість підготовчих етапів процедури виділення коштів були завершені до 31 грудня фінансового року. Такі асигнування можуть бути виділені до 31 березня наступного фінансового року, за винятком недиференційованих асигнувань, пов'язаних із проектами будівництва, що можуть бути виділені до 31 грудня наступного фінансового року;
- (b) асигнування, що необхідні, коли законодавчий орган ухвалив базовий акт в останньому кварталі фінансового року, а Комісія не могла виділити передбачені для цієї мети асигнування до 31 грудня цього року. Такі асигнування можуть бути виділені до 31 грудня наступного фінансового року;
- (c) асигнування на платежі, що необхідні для покриття наявних зобов'язань або зобов'язань, пов'язаних із перенесеними асигнуваннями на зобов'язання, якщо асигнувань на платежі, передбачених у відповідних бюджетних рядках на наступний фінансовий рік, недостатньо;
- (d) нерозподілені асигнування, що стосуються заходів, зазначених у статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1306/2013 ⁽³³⁾.

Що стосується пункту (c) першого підпараграфа, відповідна установа Союзу спочатку використовує асигнування, затверджені на поточний фінансовий рік, і не використовує перенесені асигнування, поки перші не будуть вичерпані.

Обсяги перенесених нерозподілених асигнувань, зазначених у пункті (d) першого підпараграфа цього параграфа, не повинні перевищувати, в межах проголосованих Європейським Парламентом і Радою 2% початкових асигнувань, суму коригування прямих платежів, застосованого відповідно до статті 26 Регламенту (ЄС) № 1306/2013 протягом попереднього фінансового року. Перенесені асигнування повертаються до бюджетних рядків, що стосуються заходів, зазначених у пункті (b) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

3. Відповідна установа Союзу ухвалює своє рішення про перенесення відповідно до параграфа 2–15 лютого наступного фінансового року. Вона інформує Європейський Парламент і Раду до 15 березня цього року про ухвалене нею рішення про перенесення. У ньому також зазначається щодо кожного бюджетного рядка, як передбачені в пунктах (a), (b) та (c) першого підпараграфа параграфа 2 критерії застосовувались до кожного перенесення.

4. Автоматично переносяться такі асигнування:

- (a) асигнування на зобов'язання для Резерву екстреної допомоги і для Фонду солідарності Європейського Союзу. Такі асигнування можуть бути перенесені тільки на наступний фінансовий рік і виділені до 31 грудня цього року;
- (b) асигнування, що відповідають внутрішнім цільовим доходам. Такі асигнування можуть бути перенесені тільки на наступний фінансовий рік і виділені до 31 грудня цього року, за винятком внутрішніх цільових доходів від здачі в оренду та продажу будівель та землі, що можуть бути перенесені до повного їх використання. Асигнування на зобов'язання, зазначені в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1303/2013 та в Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 514/2014 ⁽³⁴⁾, що доступні на 31 грудня і виникають унаслідок повернень платежів за попереднім фінансуванням, можуть бути перенесені до закриття програми і використані за потреби, за умови що інші асигнування на зобов'язання більше не доступні;
- (c) асигнування, що відповідають зовнішнім цільовим доходам. Такі асигнування повинні бути повністю використані до виконання всіх операцій, що стосуються програми або заходу, на який вони призначені, або вони можуть бути перенесені та використані для наступної програми або заходу. Це не поширюється на доходи, зазначені в пункті (iii) статті 21(2)(g), стосовно яких асигнування, не виділені протягом п'яти років, підлягають скасування;
- (d) асигнування на платежі, пов'язані з EAGF, що виникають унаслідок зупинення відповідно до статті 41 Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

5. Застосовний до зовнішніх цільових доходів режим відповідно до пункту (с) параграфа 4 цієї статті, що одержані в результаті участі держав Європейської асоціації вільної торгівлі (ЕФТА) у певних програмах Союзу відповідно до пункту (е) статті 21(2), повинен відповідати Протоколу № 32, що додається до Угоди про Європейський економічний простір (Угода про ЄЕП).

6. На додаток до інформації, передбаченої в параграфі 3, відповідна установа Союзу подає до Європейського Парламенту і Ради інформацію про асигнування, що були автоматично перенесені, із зазначенням відповідних сум та положень цієї статті, згідно з якими асигнування були перенесені.

7. Недиференційовані асигнування, за якими на кінець фінансового року прийняті юридичні зобов'язання, підлягають виплаті до кінця наступного фінансового року.

8. Без обмеження параграфа 4, асигнування, віднесені до резерву, та асигнування на видатки на персонал не переносяться. Для цілей цієї статті видатки на персонал включають винагороду та надбавки для членів та персоналу установ Союзу, на яких поширюється Положення про персонал.

Стаття 13

Детальні положення про скасування та перенесення асигнувань

1. Асигнування на зобов'язання та недиференційовані асигнування, зазначені в пункті (а) першого підпараграфу статті 12(2), можуть бути перенесені, лише якщо зобов'язання не могли бути прийняті до 31 грудня фінансового року не з вини розпорядника та якщо підготовчі етапи достатньо завершені для того, щоб можна було обґрунтовано очікувати, що зобов'язання буде прийнято до 31 березня наступного фінансового року або, стосовно проектів будівництва, до 31 грудня наступного фінансового року.

2. Зазначені в пункті (а) першого підпараграфу статті 12(2) підготовчі етапи, що повинні бути завершені до 31 грудня фінансового року, щоб уможливити перенесення на наступний фінансовий рік, зокрема, є такими:

(а) стосовно індивідуальних бюджетних зобов'язань у розумінні пункту (а) першого підпараграфу статті 112(1), завершення відбору потенційних підрядників, бенефіціарів, призерів або делегатів;

(б) стосовно загальних бюджетних зобов'язань у розумінні пункту (б) першого підпараграфу статті 112(1), ухвалення рішення про фінансування або завершення консультацій з відповідними підрозділами в межах кожної установи Союзу щодо ухвалення рішення про фінансування.

3. Асигнування, перенесені відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 12(2), що не були виділені до 31 березня наступного фінансового року або до 31 грудня наступного фінансового року на суми, що стосуються проектів будівництва, автоматично скасовуються.

Комісія інформує Європейський Парламент і Раду про асигнування, скасовані відповідно до першого підпараграфу, протягом одного місяця після скасування.

Стаття 14

Анулювання

1. Якщо бюджетні зобов'язання анульовано в будь-якому фінансовому році, що настає після року, в якому вони були прийняті, в результаті повного або часткового невиконання заходів, на які вони були призначені, то асигнування, що відповідають таким анулюванням, скасовуються, якщо інше не передбачене в Регламентах (ЄС) № 1303/2013 та (ЄС) № 514/2014, та без обмеження статті 15 цього Регламенту.

2. Асигнування на зобов'язання, зазначені в Регламентах (ЄС) № 1303/2013 та (ЄС) № 514/2014, анулюються автоматично відповідно до вказаних Регламентів.

3. Ця стаття не застосовується до зовнішніх цільових доходів, зазначених у статті 21(2).

Стаття 15

Повторне виділення асигнувань, що відповідають анулюванням

1. Асигнування, що відповідають анулюванням, згаданим у Регламентах (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 223/2014 та (ЄС) № 514/2014, можуть бути знову виділені в разі явної помилки, допущеної виключно з вини Комісії.

Із цією метою Комісія вивчає анулювання, здійснені протягом попереднього фінансового року, та вирішує до 15 лютого поточного фінансового року з урахуванням вимог, чи необхідно повторно виділити відповідні асигнування.

2. На додаток до випадку, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, асигнування, що відповідають анулюванням, виділяються повторно в таких випадках:

- (a) анулювання стосовно програми згідно з процедурами формування резерву результативності, передбаченого в статті 20 Регламенту (ЄС) № 1303/2013;
- (b) анулювання стосовно програми, присвяченої спеціальному фінансовому інструменту на користь малих та середніх підприємств (МСП), після припинення участі держави-члена в фінансовому інструменті відповідно до сьомого підпараграфу статті 39(2) Регламенту (ЄС) № 1303/2013.

3. Асигнування на зобов'язання, що відповідають сумі анулювань, здійснених у результаті повного або часткового невиконання відповідних науково-дослідних проєктів, також можуть бути знову виділені на користь науково-дослідної програми, що до неї належать проєкти, або її правонаступника в контексті бюджетної процедури.

Стаття 16

Правила, застосовні в разі несвоєчасного ухвалення бюджету

1. Якщо бюджет не було остаточно ухвалено на початку фінансового року, застосовується процедура, передбачена в першому параграфі статті 315 ДФЄС (режим тимчасової однієї дванадцятої). Зобов'язання можуть прийматися та платежі здійснюватися в межах, установлених параграфом 2 цієї статті.

2. Зобов'язання можуть бути прийняті за кожною главою в розмірі до однієї чверті загальної суми асигнувань, затверджених відповідною главою бюджету за попередній фінансовий рік, плюс одна дванадцята за кожен місяць, що минув.

Ліміт асигнувань, передбачений проєктом бюджету, не повинен бути перевищений.

Платежі можуть здійснюватися щомісячно за кожною главою в розмірі до однієї дванадцятої суми асигнувань, затверджених відповідною главою бюджету за попередній фінансовий рік. Однак така сума не повинна перевищувати одну дванадцяту суми асигнувань, передбачених у тій самій главі проєкту бюджету.

3. Асигнування, затверджені відповідною главою бюджету за попередній фінансовий рік, як зазначено в параграфах 1 та 2, повинні розумітися як такі, що стосуються асигнувань, проголосованих у бюджеті, в тому числі шляхом унесення змін до бюджету, та після коригування на перерозподіли, здійснені протягом цього фінансового року.

4. Якщо цього вимагає безперервність заходів Союзу та управління, Рада може за пропозицією Комісії затверджувати кваліфікованою більшістю видатки в розмірі понад тимчасову одну дванадцяту, але не більше тимчасових чотирьох дванадцятих, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, як стосовно зобов'язань, так і стосовно платежів, що перевищують зобов'язання та платежі, що надаються автоматично відповідно до параграфів 1 та 2. Рада негайно передає своє рішення про затвердження Європейському Парламенту.

Рішення, зазначене в першому підпараграфі, набуває чинності через 30 днів після його прийняття, якщо Європейський Парламент не вживе жодного з таких заходів:

- (a) ухвалить рішення більшістю своїх членів зменшити видатки до закінчення 30 днів, і в цьому

випадку Комісія подає нову пропозицію;

- (b) повідомить Раду і Комісію про те, що він не бажає зменшувати видатки, і в цьому випадку рішення набуває чинності до закінчення 30 днів.

Додаткові дванадцяті затверджуються як одне ціле та є неподільними.

5. Якщо стосовно певної глави затвердження чотирьох тимчасових дванадцятих відповідно до параграфу 4 є недостатнім для покриття видатків, необхідних для забезпечення безперервності заходів Союзу в сфері, що її стосується відповідна глава, то затвердження може бути здійснене в обсязі понад суми асигнувань, унесених до відповідної глави бюджету за попередній фінансовий рік. Європейський Парламент і Рада діють згідно з процедурами, передбаченими в параграфі 4. Однак за жодних обставин не повинна бути перевищена загальна сума асигнувань, передбачена в бюджеті попереднього фінансового року або в пропонованому проекті бюджету.

ГЛАВА 3

Принцип збалансованості

Стаття 17

Означення та сфера застосування

1. Доходи й асигнування на платежі повинні бути збалансованими.
2. Союз та органи Союзу, зазначені в статтях 70 та 71, не повинні залучати позики в рамках бюджету.

Стаття 18

Баланс фінансового року

1. Баланс кожного фінансового року включається до бюджету на наступний фінансовий рік як дохід у разі надлишку або як асигнування на платежі у разі дефіциту.
2. Планові доходи або асигнування на платежі, зазначені в параграфі 1 цієї статті, вносяться до бюджету під час бюджетної процедури та до листа про внесення змін, поданого відповідно до статті 42 цього Регламенту. Такий кошторис складається відповідно до статті 1 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 608/2014 ⁽³⁵⁾.
3. Після представлення попередньої бухгалтерської звітності за кожний фінансовий рік будь-яка невідповідність між цією бухгалтерською звітністю та кошторисом включається до бюджету на наступний фінансовий рік шляхом унесення змін до бюджету, присвячених виключно такій невідповідності. У такому випадку Комісія подає проект змін до бюджету одночасно до Європейського Парламенту і до Ради протягом 15 днів після подання попередньої бухгалтерської звітності.

ГЛАВА 4

Принцип розрахункової одиниці

Стаття 19

Використання євро

1. Багаторічні фінансові рамки та бюджет складаються та виконуються в євро, а також бухгалтерська звітність повинна бути представлена в євро. Однак для зазначених у статті 77 цілей руху коштів бухгалтер та, у випадку авансових рахунків, адміністратори авансових рахунків, а для потреб адміністративного управління Комісією та EEAS — відповідальний розпорядник мають право здійснювати операції в інших валютах.

2. Без обмеження спеціальних положень, викладених у галузевих правилах або у спеціальних договорах, угодах про надання гранту, угодах про внесок та угодах про фінансування, обмін відповідальним розпорядником здійснюється згідно з обмінним курсом дня для євро, опублікованим в *Офіційному віснику Європейського Союзу* серії С того дня, коли підрозділ-розпорядник складає платіжне доручення або наказ про стягнення.

Якщо такий курс дня не опубліковано, відповідальний розпорядник використовує курс, зазначений у параграфі 3.

3. Для цілей бухгалтерської звітності, передбаченої в статтях 82, 83 та 84, обмін євро в іншу валюту і навпаки здійснюється згідно з місячним обліковим обмінним курсом євро. Цей обліковий обмінний курс встановлюється бухгалтером Комісії за допомогою будь-якого джерела інформації, що вважається надійним, на основі обмінного курсу, що діяв на передостанній робочий день місяця, що передує місяцю, для якого встановлюється такий обмінний курс.

4. Операції з обміну валют проводяться таким чином, щоб не допускати значного впливу на рівень спільного фінансування Союзу або негативного впливу на бюджет. У відповідних випадках, курс обміну євро в інші валюти і навпаки може розраховуватись на основі середнього обмінного курсу дня за певний період.

ГЛАВА 5

Принцип універсальності

Стаття 20

Сфера застосування

Без обмеження статті 21, сукупна сума доходів повинна покривати сукупну суму асигнувань на платежі. Без обмеження для статті 27, усі доходи та видатки включаються до бюджету в повному обсязі без будь-яких коригувань відносно один одного.

Стаття 21

Цільові доходи

1. Зовнішні цільові доходи та внутрішні цільові доходи використовуються для фінансування конкретних позицій видатків.
2. До зовнішніх цільових доходів належить таке:
  - (a) спеціальні додаткові фінансові внески держав-членів на такі види заходів та програм:
    - (i) певні додаткові програми наукових досліджень і технологічного розвитку;
    - (ii) певні заходи зовнішньої допомоги або програми, що фінансуються Союзом та управляються Комісією;
  - (b) асигнування, що стосуються доходів Фонду підтримки досліджень у галузі вугілля та сталі, заснованого Протоколом № 37 про фінансові наслідки закінчення строку дії Договору про ЄСВС та про Фонд підтримки досліджень у галузі вугілля та сталі, що є додатком до ДЄС та ДФЄС.
  - (c) відсотки на вклади і штрафи, що передбачені в Регламенті Ради (ЄС) № 1467/97 ⁽³⁶⁾;
  - (d) доходи, призначені для конкретної мети, наприклад доходи від фондів, субсидій, подарунків та спадщини, включаючи цільові доходи, характерні для кожної установи Союзу;
  - (e) фінансові внески на діяльність Союзу від третіх країн або від органів, відмінних від органів, що створені згідно з ДФЄС або Договором про Євратом;
  - (f) внутрішні цільові доходи, згадані в параграфі 3, якщо вони є додатковими до зовнішніх цільових доходів, згаданих у цьому параграфі;

- (g) доходи від діяльності конкурентного характеру, що її провадить Спільний науково-дослідний центр (JRC) та що включає будь-що таке:
    - (i) процедури надання грантів та процедури закупівель, що в них бере участь JRC;
    - (ii) діяльність JRC в інтересах третіх осіб;
    - (iii) діяльність, що здійснюється згідно з адміністративною угодою з іншими установами Союзу чи іншими підрозділами Комісії, відповідно до статті 59, щодо надання науково-технічних послуг.
3. До внутрішніх цільових доходів належить таке:
- (a) доходи від третіх осіб за товари, послуги чи роботи, що постачаються на їхнє прохання;
  - (b) доходи від повернення згідно зі статтею 101 безпідставно сплачених сум;
  - (c) надходження від постачання товарів, послуг та робіт іншим підрозділам установи Союзу або іншим установам чи органам Союзу, включаючи відшкодування іншими установами або органами Союзу відрядних грошей, виплачуваних за їхнім дорученням;
  - (d) одержані страхові виплати;
  - (e) доходи від здачі в оренду та від продажу будівель та землі;
  - (f) виплати за фінансовими інструментами або бюджетними гарантіями згідно з другим підпараграфом статті 209(3);
  - (g) доходи внаслідок наступного відшкодування податків відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 27(3).
4. Цільовий дохід переноситься відповідно до пунктів (b) та (c) статті 12(4) та статті 32.
5. У базовому акті передбачені ним доходи можуть бути віднесені до певних позицій видатків. Якщо інше не зазначено в базовому акті, такі доходи становлять внутрішні цільові доходи.
6. Бюджет повинен включати рядки для обліку зовнішніх цільових доходів і внутрішніх цільових доходів, за можливості із зазначенням суми.

Стаття 22

Структура для обліку цільових доходів і надання відповідних асигнувань

1. Без обмеження пункту (c) першого підпараграфу параграфу 2 цієї статті та статті 24, структура для обліку цільових доходів у бюджеті включає:
- (a) у звіті про доходи секції кожної установи Союзу — бюджетний рядок для отримання доходів;
  - (b) у звіті про видатки — коментарі, в тому числі загальні коментарі з інформацією про те, які бюджетні рядки можуть отримувати асигнування, що відповідають цільовим доходам, що надаються.
- У випадку, передбаченому в пункті (a) першого підпараграфу, робиться позначка *pro memoria*, а планова сума доходів зазначається для інформації в коментарях.
2. Асигнування, що відповідають цільовим доходам, надаються автоматично як асигнування на зобов'язання, так і як асигнування на платежі, коли установа Союзу отримала доходи, за винятком будь-якого з таких випадків:
- (a) у випадку, передбаченому пунктом (a) статті 21(2) щодо фінансових внесків держав-членів, і якщо угода про внесок виражена в євро, асигнування на зобов'язання можуть бути надані після підписання угоди про внесок державою-членом;
  - (b) у випадках, передбачених пунктом (b) статті 21(2) та пунктами (i) та (iii) статті 21(2)(g), асигнування на зобов'язання надаються, як тільки буде розраховано дебіторську заборгованість;
  - (c) у випадку, передбаченому пунктом (c) статті 21(2), внесення сум до звіту про доходи призводить до

внесення асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі до звіту про видатки.

Асигнування, зазначені в пункті (с) першого підпараграфу цього параграфа, виконуються відповідно до статті 20.

3. Кошториси дебіторської заборгованості, згадані в пунктах (b) та (g) статті 21(2), надсилаються бухгалтеру для реєстрації.

Стаття 23

Внески держав-членів у науково-дослідні програми

1. Внески держав-членів на фінансування деяких додаткових науково-дослідних програм, передбачених статтею 5 Регламенту (ЄС, Євратом) № 609/2014, сплачуються таким чином:

(a) сім дванадцятих внесеної до бюджету суми сплачується до 31 січня поточного фінансового року;

(b) залишкові п'ять дванадцятих сплачується до 15 липня поточного фінансового року.

2. Якщо бюджет не був остаточно ухвалений до початку фінансового року, то передбачені в параграфі 1 внески ґрунтуються на сумі, внесеній до бюджету за попередній фінансовий рік.

3. Будь-який внесок або додатковий платіж, що підлягає сплаті державами-членами до бюджету, вноситься на рахунок або рахунки Комісії протягом тридцяти календарних днів з моменту пред'явлення вимоги про сплату коштів.

4. Здійснені платежі вносяться на рахунок, передбачений Регламентом (ЄС, Євратом) № 609/2014, і підпадають під умови, встановлені зазначеним Регламентом.

Стаття 24

Цільові доходи від участі держав ЄАВТ у деяких програмах Союзу

1. Бюджетна структура для обліку доходів від участі держав ЄАВТ у деяких програмах Союзу є такою:

(a) до звіту про доходи включається бюджетний рядок з позначкою *pro memoria* для обліку повної суми внеску кожної держави ЄАВТ на фінансовий рік;

(b) у звіті про видатки додаток, що є невід'ємною частиною бюджету, повинен містити всі бюджетні рядки, що охоплюють діяльність Союзу, в якій беруть участь держави ЄАВТ, а також повинен містити інформацію про кошторисну суму участі кожної держави ЄАВТ.

2. Відповідно до статті 82 Угоди про ЄЄП, суми річної участі держав ЄАВТ, підтверджені для Комісії Спільним комітетом Європейського економічного простору відповідно до статті 1(5) Протоколу № 32, що додається до Угоди про ЄЄП, є підставою для надання на початку фінансового року повної суми відповідних асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі.

3. Використання доходів від фінансового внеску держав ЄАВТ контролюється окремо.

Стаття 25

Пожертви

1. Установи Союзу можуть приймати будь-які пожертви, зроблені на користь Союзу, наприклад доходи від фондів, субсидій, подарунків та спадщини.

2. Прийняття пожертви вартістю 50 000 євро або більше, що тягне за собою фінансові витрати, включаючи подальші витрати, що перевищують 10% вартості пожертви, підлягає дозволу Європейського Парламенту і Ради. Європейський Парламент і Рада повинні висловити свою позицію з цього питання протягом двох місяців після отримання запиту на такий дозвіл від відповідних установ Союзу. Якщо протягом цього строку не надійдуть заперечення, відповідні установи Союзу ухвалюють остаточне рішення щодо прийняття пожертви. Відповідні установи Союзу у своєму запиті до

Європейського Парламенту і Ради роз'яснюють фінансові витрати, спричинені прийняттям пожертв, зроблених на користь Союзу.

Стаття 26

Корпоративна спонсорська підтримка

1. «Корпоративна спонсорська підтримка» означає угоду, згідно з якою юридична особа підтримує в негрошовій формі захід або діяльність у рекламних цілях або в цілях корпоративної соціальної відповідальності.
2. Відповідно до спеціальних внутрішніх правил, що оприлюднюються на їхніх відповідних вебсайтах, установи та органи Союзу можуть у виняткових випадках приймати корпоративну спонсорську підтримку, за умови що:
  - (a) дотримуються принципи недискримінації, пропорційності, однакового ставлення та прозорості на всіх етапах процедури приймання корпоративної спонсорської підтримки;
  - (b) вона сприяє позитивному іміджу Союзу і безпосередньо пов'язана з основною метою заходу або діяльності;
  - (c) вона не породжує конфлікту інтересів і не стосується виключно соціальних заходів;
  - (d) захід або діяльність не фінансується виключно за рахунок корпоративної спонсорської підтримки;
  - (e) послуга, що надається за корпоративну спонсорську підтримку, обмежується публічною видимістю торговельної марки чи найменування спонсора;
  - (f) під час процедури надавання спонсорської підтримки спонсор не перебуває в одній із ситуацій, зазначених у статтях 136(1) та 141(1), і не зареєстрований як виключений у базі даних, зазначеній у статті 142(1).
3. Якщо вартість корпоративної спонсорської підтримки перевищує 5 000 євро, спонсор повинен бути внесений до відкритого реєстру, що включає інформацію про тип спонсорованого заходу чи діяльності.

Стаття 27

Правила стосовно вирахувань та коригувань обмінного курсу

1. Із запитів на оплату, що надалі передаються для сплати чистої суми, можуть робитися такі вирахування:
  - (a) штрафні санкції, накладені на сторін договорів або бенефіціарів;
  - (b) дисконти, відшкодування та знижки за окремими рахунками-фактурами і звітами про витрати;
  - (c) відсотки, що нараховуються на платежі за попереднім фінансуванням;
  - (d) коригування на безпідставно сплачені суми.Коригування, зазначені в пункті (d) першого підпараграфа, можуть бути здійснені шляхом прямого вирахування з нового проміжного платежу або виплати залишку тому самому отримувачу платежу згідно з главою, статтею та фінансовим роком, щодо яких було здійснено надмірний платіж.
- Правила бухгалтерського обліку Союзу застосовуються до вирахувань, зазначених у пунктах (c) та (d) першого підпараграфа.
2. Вартість продуктів або послуг, що надаються Союзу, яка включає податки, що їх відшкодовують держави-члени відповідно до Протоколу № 7 про привілеї та імунітети Європейського Союзу, що додається до ДЄС та ДФЄС, вноситься до бюджету в сумі без податків.
3. Вартість продуктів або послуг, що надаються Союзу, яка включає податки, що їх відшкодовують треті країни згідно з відповідними угодами, вноситься до бюджету в будь-якій із таких сум:
  - (a) сума без податків;

(b) сума з податками.

У випадку, вказаному в пункті (b) першого підпараграфу, в подальшому відшкодовані податки вважаються внутрішніми цільовими доходами.

4. Можуть здійснюватися коригування, пов'язані з курсовими різницями, що виникають при виконанні бюджету. Кінцевий прибуток або збиток включається до балансу фінансового року.

ГЛАВА 6

Принцип деталізації

Стаття 28

Загальні положення

1. Асигнування повинні бути призначені на конкретні цілі з розподілом за розділами та главами. Глави додатково поділяються на статті та позиції.

2. Комісія та інші установи Союзу можуть перерозподіляти асигнування в бюджеті за умови дотримання певних умов, передбачених у статтях 29–32.

Асигнування можуть перерозподілятися лише на бюджетні рядки, для яких бюджетом дозволені асигнування або які містять позначку *pro memoria*.

Обмеження, зазначені у статтях 29, 30 та 31, обчислюються на момент подання заявки на перерозподіл та з урахуванням асигнувань, передбачених у бюджеті, включаючи зміни до бюджету.

Сума, що повинна братися до уваги для цілей розрахунку лімітів, зазначених у статтях 29, 30 та 31, є сумою перерозподілів, що будуть здійснені за бюджетним рядком, з якого здійснюються перерозподіли, після коригування на раніше здійснені перерозподіли. Сума, що відповідає перерозподілам, що їх самостійно здійснює Комісія або будь-яка інша відповідна установа Союзу без рішення Європейського Парламенту і Ради, не враховується.

Пропозиції щодо перерозподілів та вся інформація для Європейського Парламенту і Ради стосовно перерозподілів, здійснюваних відповідно до статей 29, 30 та 31, повинні супроводжуватися відповідними та детальними підтвердними документами, що містять найновішу доступну інформацію щодо виконання асигнувань та розрахунку потреб до кінця фінансового року як стосовно бюджетних рядків, на які будуть перерозподілені асигнування, так і стосовно бюджетних рядків, з яких вони будуть перерозподілені.

Стаття 29

Перерозподіли, здійснювані установами Союзу, відмінними від Комісії

1. Будь-яка установа Союзу, крім Комісії, може в межах своєї секції бюджету перерозподіляти асигнування:

(a) з одного розділу в інший у розмірі не більше 10% асигнувань на фінансовий рік, показаних у бюджетному рядку, з якого здійснюється перерозподіл;

(b) з однієї глави в іншу без обмежень.

2. Без обмеження параграфу 4 цієї статті, за три тижні до здійснення перерозподілу відповідно до параграфу 1 установа Союзу інформує Європейський Парламент і Раду про такий свій намір. Якщо протягом цього періоду Європейський Парламент або Рада висуне обґрунтовані заперечення, застосовується процедура, встановлена у статті 31.

3. Будь-яка установа Союзу, крім Комісії, може запропонувати Європейському Парламенту і Раді в межах своєї секції бюджету здійснити перерозподіл з одного розділу в інший в розмірі, що перевищує

обмеження, зазначене в пункті (а) параграфу 1 цієї статті. Такі перерозподіли підпадають під процедуру, встановлену в статті 31.

4. Будь-яка установа Союзу, крім Комісії, може в межах своєї секції бюджету здійснювати перерозподіл у межах статей, заздалегідь не інформуючи Європейський Парламент і Раду.

Стаття 30

Перерозподіли, здійснювані Комісією

1. Комісія може в межах своєї секції бюджету самостійно:

- (a) перерозподіляти асигнування в межах кожної глави;
- (b) стосовно видатків на персонал та адміністрацію, що є спільними для декількох розділів, перерозподіляти асигнування з одного розділу в інший у розмірі не більше 10% асигнувань на фінансовий рік, показаних у бюджетному рядку, з якого здійснюється перерозподіл, та не більше 30% асигнувань на фінансовий рік, показаних у бюджетному рядку, на який здійснюється перерозподіл;
- (c) стосовно операційних видатків, перерозподіляти асигнування між главами в межах одного розділу в розмірі не більше 10% асигнувань на фінансовий рік, показаних у бюджетному рядку, з якого здійснюється перерозподіл;
- (d) стосовно асигнувань на дослідження і технологічний розвиток, виконуваних JRC, в межах розділу бюджету, що стосується сфери політики «Прямі дослідження», перерозподіляти асигнування між главами в розмірі не більше 15% асигнувань на бюджетний рядок, з якого здійснюється перерозподіл;
- (e) стосовно досліджень і технологічного розвитку, перерозподіляти операційні асигнування з одного розділу в інший, за умови що асигнування використовуються з тією самою метою;
- (f) стосовно операційних видатків фондів, що перебувають під спільним управлінням, за винятком EAGF, перерозподіляти асигнування з одного розділу в інший, за умови що відповідні асигнування призначені для тієї самої мети в розумінні Регламенту, що ним створюється відповідний фонд, або становлять видатки на технічну допомогу;
- (g) перерозподіляти асигнування з бюджетної позиції бюджетної гарантії на бюджетну позицію іншої бюджетної гарантії у виняткових випадках, коли передбачених ресурсів у спільному резервному фонді останньої недостатньо для оплати вимоги за гарантією, та за умови подальшого відновлення суми, перерозподіленої відповідно до процедури, передбаченої в статті 212(4).

Зазначені в пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу видатки повинні покривати, стосовно кожної сфери політики, позиції, зазначені в статті 47(4).

Якщо Комісія перерозподіляє асигнування EAGF згідно з першим підпараграфом після 31 грудня, вона ухвалює своє рішення до 31 січня наступного фінансового року. Комісія інформує Європейський Парламент і Раду протягом двох тижнів після ухвалення нею рішення про такі перерозподіли.

За три тижні до здійснення перерозподілів, зазначених у пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу, Комісія інформує Європейський Парламент і Раду про такий свій намір. Якщо протягом цього періоду Європейський Парламент або Рада висуне обґрунтовані заперечення, застосовується процедура, встановлена у статті 31.

Як відступ від четвертого підпараграфу, протягом останніх двох місяців фінансового року Комісія може самостійно перерозподіляти асигнування, що стосуються видатків на персонал, зовнішній персонал та інших агентів, з одного розділу в інший у загальному розмірі не більше 5% асигнувань на цей рік. Комісія інформує Європейський Парламент і Раду протягом двох тижнів після ухвалення нею рішення про такі перерозподіли.

2. Комісія може в межах своєї секції бюджету ухвалювати рішення про здійснення таких перерозподілів асигнувань з одного розділу в інший, за умови що вона негайно повідомить Європейський Парламент і Раду про своє рішення:

- (a) перерозподіл асигнувань із розділу «попередні асигнування», передбаченого в статті 49 цього Регламенту, якщо єдиною умовою скасування резерву є ухвалення базового акта відповідно до статті 294 ДФЄС;
- (b) в обґрунтованих виняткових випадках, таких як міжнародні гуманітарні катастрофи та кризи, що відбуваються після 1 грудня фінансового року, перерозподіл невикористаних асигнувань за цей рік, які все ще доступні в розділах, що підпадають під рубрику багаторічних фінансових рамок, присвячену зовнішнім заходам Союзу, в розділи, що стосуються операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги.

Стаття 31

Пропозиції щодо перерозподілу, що їх подають установи Союзу Європейському Парламенту і Раді

1. Кожна установа Союзу подає свої пропозиції щодо перерозподілу одночасно Європейському Парламенту і Раді.

2. Комісія може подавати пропозиції щодо перерозподілу асигнувань на платежі до фондів, що перебувають під спільним управлінням, за винятком EAGF, Європейському парламенту і Раді до 10 січня наступного фінансового року. Перерозподіл асигнувань на платежі може здійснюватися з будь-якої бюджетної позиції. У таких випадках зазначений у параграфі 4 шеститижневий строк скорочується до трьох тижнів.

Якщо перерозподіл не буде затверджений або буде затверджений тільки частково Європейським Парламентом і Радою, відповідна частина видатків, зазначених у пункті (b) статті 10(5), відноситься до асигнувань на платежі наступного фінансового року.

3. Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення про перерозподіл асигнувань згідно з параграфами 4–8.

4. Окрім як за невідкладних обставин, Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення, при цьому остання ухвалює їх кваліфікованою більшістю, стосовно кожної пропозиції щодо перерозподілу протягом шести тижнів після її отримання обома установами. За невідкладних обставин Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення протягом трьох тижнів після отримання пропозиції.

5. Якщо Комісія має намір перерозподілити асигнування на користь EAGF відповідно до цієї статті, вона подає пропозиції щодо перерозподілу Європейському Парламенту і Раді до 10 січня наступного фінансового року. У таких випадках зазначений у параграфі 4 шеститижневий строк скорочується до трьох тижнів.

6. Пропозиція щодо перерозподілу є затвердженою або вважається затвердженою, якщо протягом шести тижнів відбудеться будь-що з такого:

- (a) Європейський Парламент і Рада затвердять її;
- (b) Європейський Парламент або Рада затвердить її, а інша установа утримається від ухвалення рішення;
- (c) ані Європейський Парламент, ані Рада не ухвалить рішення про внесення змін до пропозиції щодо перерозподілу або про її відхилення.

7. Якщо Європейський Парламент або Рада не вимагатиме іншого, зазначений у параграфі 4 шеститижневий строк скорочується до трьох тижнів у таких випадках:

- (a) перерозподіл становить менше 10% асигнувань бюджетного рядка, з якого здійснюється перерозподіл, і не перевищує 5 000 000 євро;
- (b) перерозподіл стосується тільки асигнувань на платежі, і загальна сума перерозподілу не перевищує

100 000 000 євро.

8. Якщо Європейський Парламент або Рада змінила суму перерозподілу, тоді як інша установа затвердила її або утрималася від ухвалення рішення, або якщо і Європейський Парламент, і Рада змінили суму перерозподілу, то менша з двох сум вважається затвердженою, якщо тільки відповідна установа Союзу не відкличе своєї пропозиції щодо перерозподілу.

Стаття 32

Перерозподіли, що підпадають під спеціальні положення

1. Асигнування, що відповідають цільовим доходам, можуть бути перерозподілені, тільки якщо такі доходи використовуються з метою, для якої вони призначені.
2. Рішення щодо перерозподілів, що дозволяють використовувати Резерв екстреної допомоги, ухвалюються Європейським Парламентом і Радою за пропозицією Комісії.

Для цілей цього параграфу застосовується процедура, передбачена в статті 31(3) та (4). Якщо Європейський Парламент і Рада не погоджуються з пропозицією Комісії та не можуть досягти спільної позиції щодо використання Резерву екстреної допомоги, вони утримуються від ухвалення рішення щодо цієї пропозиції.

Пропозиції щодо перерозподілів із Резерву екстреної допомоги повинні супроводжуватися відповідними і детальними підтвердними документами, що містять:

- (a) найновішу доступну інформацію щодо виконання асигнувань та розрахунку потреб до кінця фінансового року стосовно бюджетного рядка, на який будуть перерозподілені асигнування;
- (b) аналіз можливостей перерозподілу асигнувань.

ГЛАВА 7

Принцип розсудливого управління фінансами та результативності

Стаття 33

Результативність і принципи ощадності, ефективності і дієвості

1. Асигнування використовуються відповідно до принципу розсудливого управління фінансами, а отже, виконуються з дотриманням таких принципів:

- (a) принцип ощадності, що вимагає, щоб ресурси, використовувані відповідною установою Союзу при здійсненні нею своєї діяльності, надавалися своєчасно, в належній кількості та якості та за найкращою ціною;
- (b) принцип ефективності, що стосується найкращого співвідношення між залученими ресурсами, виконаною діяльністю і досягненням цілей;
- (c) принцип дієвості, що стосується того, якою мірою переслідувані цілі досягаються в результаті виконуваної діяльності.

2. Відповідно до принципу розсудливого управління фінансами, використання асигнувань повинне бути орієнтованим на результативність, і з цією метою:

- (a) цілі програм та заходів встановлюються *ex ante*;
- (b) прогрес у досягненні цілей контролюється на основі показників результативності;
- (c) інформація про прогрес і проблеми в досягненні цілей надається Європейському Парламенту і Раді відповідно до пункту (h) першого підпараграфу статті 41(3) та пункту (e) статті 247(1).

3. У відповідних випадках визначаються конкретні, вимірні, досяжні, відповідні та обмежені в часі цілі згідно з параграфами 1 та 2, а також відповідні, прийняті, достовірні, прості та розумні показники.

Стаття 34

Оцінювання

1. Програми та заходи, що тягнуть за собою значні витрати, підлягають оцінюванню *ex ante* та ретроспективному оцінюванню, які повинні бути пропорційними цілям та видаткам.

2. Оцінювання *ex ante*, що супроводжує підготовку програм та заходів, повинне ґрунтуватися на доказах результативності відповідних програм або заходів, а також у рамках нього повинні визначатися й аналізуватися питання, що підлягають вирішенню, додану вартість участі Союзу, цілі, очікувані наслідки різних варіантів та механізми моніторингу й оцінювання.

Стосовно великих програм чи заходів, що, як очікується, матимуть значні економічні, екологічні або соціальні наслідки, оцінювання *ex ante* може здійснюватися в формі оцінювання впливу, у процесі якого, на додаток до дотримання викладених у першому підпараграфі вимог, аналізуються різні варіанти щодо методів виконання.

3. Предметом ретроспективного оцінювання є результативність програми або заходу, у тому числі такі аспекти як дієвість, ефективність, узгодженість, відповідність і додана вартість ЄС. Ретроспективне оцінювання ґрунтується на отриманій шляхом моніторингу інформації та на показниках, визначених для відповідного заходу. Воно проводиться принаймні один раз протягом строку дії кожних багаторічних фінансових рамок та, якщо можливо, завчасно, щоб його результати можна було врахувати під час оцінювання *ex ante* або оцінювання впливу, що супроводжує підготовку відповідних програм та заходів.

Стаття 35

Обов'язковий фінансовий звіт

1. Будь-яка пропозиція чи ініціатива, що її подає до законодавчого органу Комісія, Високий представник Союзу із закордонних справ та політики безпеки (далі — «Високий представник») або держава-член та що може мати вплив на бюджет, включаючи зміни в кількості посад, повинна супроводжуватися фінансовим звітом, що містить планові асигнування на зобов'язання та асигнування на платежі, оцінкою різних доступних варіантів фінансування та оцінкою *ex ante* або оцінкою впливу, як передбачено в статті 34.

Будь-яка зміна до пропозиції чи ініціативи, що подається до законодавчого органу та може мати істотний вплив на бюджет, включаючи зміни в кількості посад, повинна супроводжуватися фінансовим звітом, підготовленим установою Союзу, що пропонує внести цю зміну.

Фінансовий звіт повинен містити фінансові та економічні дані, необхідні для оцінювання законодавчим органом потреби у вжитті заходів з боку Союзу. Він повинен надавати відповідну інформацію щодо узгодженості з іншими заходами Союзу та будь-якої можливої взаємодії.

У випадку багаторічних операцій фінансовий звіт повинен містити передбачуваний графік річних потреб із точки зору асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі і посад, у тому числі для зовнішнього персоналу, та оцінку їхнього середньострокового та, якщо можливо, довгострокового фінансового впливу.

2. Під час бюджетної процедури Комісія надає необхідну інформацію для порівняння змін у необхідних асигнуваннях із початковими прогнозами, наведеними у фінансовому звіті, з огляду на процес обговорювання пропозиції чи ініціативи, поданої до законодавчого органу.

3. Для зменшення ризику шахрайства, порушень та недосягнення цілей фінансовий звіт повинен містити інформацію про створену систему внутрішнього контролю, оцінені витрати на контроль і вигоди від контролю, що передбачений такою системою, та оцінку очікуваного рівня ризику помилок, а також інформацію про наявні та заплановані заходи для запобігання шахрайству та заходи захисту.

Така оцінка повинна враховувати ймовірний масштаб і тип помилок, а також конкретні умови відповідної сфери політики і застосовні до неї правила.

4. Надаючи переглянуті або нові пропозиції щодо витрат, Комісія оцінює витрати та вигоди щодо систем контролю, а також очікуваний рівень ризику помилок, як зазначено в параграфі 3.

Стаття 36

Внутрішній контроль виконання бюджету

1. Відповідно до принципу розсудливого управління фінансами бюджет повинен виконуватися при здійсненні дієвого та ефективного внутрішнього контролю, що відповідає кожному методу виконання, та згідно з відповідними галузевими правилами.
2. Для цілей виконання бюджету внутрішній контроль застосовується на всіх рівнях управління і повинен бути організований таким чином, щоб забезпечувати обґрунтовану впевненість у досягненні таких цілей:
  - (a) дієвість, ефективність та ощадність операцій;
  - (b) надійність системи звітування;
  - (c) захист активів та інформації;
  - (d) запобігання шахрайству та порушенням, їх виявлення, усунення та наступний контроль;
  - (e) належне управління ризиками, що стосуються законності основних транзакцій, з урахуванням багаторічного характеру програм і характеру відповідних платежів.
3. Ефективний внутрішній контроль повинен бути заснований на найкращих міжнародних практиках і включати, зокрема, такі елементи:
  - (a) поділ обов'язків;
  - (b) належна стратегія управління ризиками та контролю, що включає контроль на рівні одержувача;
  - (c) запобігання конфліктам інтересів;
  - (d) належні аудиторські сліди і захищеність даних у системах даних;
  - (e) процедури моніторингу дієвості та ефективності;
  - (f) процедури наступного контролю за виявленими недоліками та винятками внутрішнього контролю;
  - (g) періодичне оцінювання надійності функціонування системи внутрішнього контролю.
4. Ефективний внутрішній контроль повинен бути заснований на таких елементах:
  - (a) впровадження відповідної стратегії управління ризиками та контролю, узгодженої між відповідними суб'єктами, що беруть участь у ланцюзі контролю;
  - (b) доступність результатів проведеного контролю для всіх відповідних суб'єктів ланцюга контролю;
  - (c) покладання, у відповідних випадках, на заяви керівництва партнерів із впровадження та на незалежні аудиторські висновки, за умови що якість базової роботи є адекватною та прийнятною та що вона була виконана відповідно до узгоджених стандартів;
  - (d) своєчасне застосування виправних заходів, включаючи, у відповідних випадках, стримувальні штрафні санкції;
  - (e) зрозуміле та недвозначне законодавство, що лежить в основі відповідної політики, включаючи базові акти щодо елементів внутрішнього контролю;
  - (f) усунення множинного контролю;
  - (g) покращення співвідношення витрат і вигод, що пов'язані з контролем.
5. Якщо під час упровадження рівень помилок залишається стабільно високим, Комісія виявляє недоліки в системах контролю, аналізує витрати та вигоди, пов'язані з можливими виправними заходами, та вживає відповідних заходів або пропонує їх, наприклад спрощення застосованих положень, удосконалення систем контролю та перероблення програми або систем постачання.

ГЛАВА 8

Принцип прозорості

Стаття 37

Оприлюднення бухгалтерської звітності та бюджетів

1. Бюджет формується та виконується, а бухгалтерська звітність представляється відповідно до принципу прозорості.
2. Президент Європейського Парламенту розпоряджається про опублікування остаточно ухваленого бюджету і будь-яких змін до бюджету в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Бюджети публікуються протягом трьох місяців із дати, коли вони оголошені остаточно ухваленими.

До офіційного опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу* остаточні детальні бюджетні дані публікуються усіма мовами на вебсайті установ Союзу за ініціативою Комісії якомога швидше та не пізніше ніж через чотири тижні після остаточного ухвалення бюджету.

Консолідована річна бухгалтерська звітність публікується в *Офіційному віснику Європейського Союзу* та на вебсайті установ Союзу.

Стаття 38

Оприлюднення інформації про одержувачів та іншої інформації

1. Комісія належним чином та своєчасно надає інформацію про одержувачів коштів, що фінансуються з бюджету, якщо бюджет виконується нею відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 62(1).

Перший підпараграф цього параграфа також застосовується до інших установ Союзу, коли вони виконують бюджет відповідно до статті 59(1).

2. За винятком зазначених у параграфах 3 та 4 випадків, наведена нижче інформація повинна оприлюднюватися з урахуванням вимог щодо конфіденційності та безпеки, зокрема захисту персональних даних:

- (а) найменування одержувача;
- (б) місце перебування одержувача, зокрема:
  - (і) адреса одержувача, якщо одержувач є юридичною особою;
  - (ii) регіон на рівні NUTS 2, якщо одержувач є фізичною особою;
- (с) сума юридичного зобов'язання;
- (д) характер і мета заходу.

Інформація, зазначена в першому підпараграфі цього параграфа, оприлюднюється лише щодо прізв'яз, грантів та договорів, що були присуджені в результаті конкурсів, процедур присудження грантів або процедур закупівель, а також щодо експертів, обраних відповідно до статті 237(2).

3. Інформація, зазначена в першому підпараграфі параграфа 2, не повинна оприлюднюватися щодо:

- (а) допомоги на освіту, що виплачується фізичним особам, та іншої прямої допомоги, що виплачується фізичним особам, що найбільше її потребують, згідно з пунктом (б) статті 191(4);
- (б) договорів із дуже малою вартістю, що укладаються з експертами, відібраними відповідно до статті 237(2), а також договорів із дуже малою вартістю, що нижча за суму, зазначену в пункті 14.4 додатка I;
- (с) фінансової підтримки, що надається через фінансові інструменти, на суму, нижчу за 500 000 євро;
- (д) коли ризики розкриття інформації загрожують охоронюваним Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу правам і свободам відповідних осіб чи суб'єктів або шкодять комерційним

інтересам одержувачів.

У випадках, зазначених у пункті (с) першого підпараграфу, надана інформація обмежується статистичними даними, зведеними згідно з відповідними критеріями, наприклад такими, як географічне положення, економічна типологія отримувачів, тип отриманої підтримки та сфера політики Союзу, в рамках якої надавалась така підтримка.

Що стосується фізичних осіб, розкриття зазначеної в першому підпараграфі параграфу 2 інформації здійснюється на основі відповідних критеріїв, наприклад частота або тип заходу і відповідні суми.

4. Особи чи суб'єкти, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), оприлюднюють інформацію про одержувачів згідно з їхніми правилами та процедурами, за умови що такі правила вважаються еквівалентними за результатами оцінювання, проведеного Комісією відповідно до пункту (е) першого підпараграфу статті 154(4), та за умови що будь-яке оприлюднення персональних даних здійснюється з наданням гарантій, еквівалентних викладеним у цій статті.

Призначені відповідно до статті 63(3) органи оприлюднюють інформацію згідно з галузевими правилами. Такі галузеві правила, з урахуванням відповідних правових норм, можуть відступати від параграфів 2 та 3 цієї статті, зокрема щодо оприлюднення персональних даних, якщо це виправдано згідно з критеріями, зазначеними в третьому підпараграфі параграфу 3 цієї статті, та з урахуванням особливостей відповідної галузі.

5. Інформація, зазначена в параграфі 1, оприлюднюється на вебсайтах установ Союзу не пізніше 30 червня року, що настає за фінансовим роком, в якому кошти були виділені згідно з прийнятим юридичним зобов'язанням.

Вебсайти установ Союзу повинні містити посилання на адресу вебсайту, де можна знайти зазначену в параграфі 1 інформацію, якщо вона не публікується безпосередньо на спеціальному вебсайті установ Союзу.

Комісія повідомляє належним чином та своєчасно інформацію про єдиний вебсайт, включаючи посилання на його адресу, де можна знайти інформацію, надану особами, суб'єктами або органами, зазначеними в параграфі 4.

6. У разі оприлюднення персональних даних інформація видаляється через два роки після закінчення фінансового року, в якому кошти були виділені згідно з прийнятим юридичним зобов'язанням. Та сама вимога застосовується до персональних даних, що стосуються юридичних осіб, офіційне найменування яких містить ідентифікаційні дані однієї або більше фізичних осіб.

РОЗДІЛ III

ФОРМУВАННЯ І СТРУКТУРА БЮДЖЕТУ

ГЛАВА I

Формування бюджету

Стаття 39

Кошторис доходів і видатків

1. Кожна установа Союзу, крім Комісії, складає кошторис своїх доходів і видатків, який вона надсилає Комісії та одночасно для інформації Європейському Парламенту і Раді до 1 липня кожного року.

2. Високий представник проводить консультації з членами Комісії, відповідальними за політику розвитку, політику сусідства, міжнародну співпрацю, гуманітарну допомогу та реагування на кризи, щодо їхніх відповідних обов'язків.

3. Комісія складає свої кошториси, які вона надсилає безпосередньо після їх ухвалення Європейському Парламенту і Раді. При складанні своїх кошторисів Комісія використовує інформацію, зазначену в статті 40.

Стаття 40

Бюджетний кошторис органів Союзу, зазначених у статті 70

Щороку до 31 січня кожен орган Союзу, зазначений у статті 70, відповідно до документа про його створення надсилає Комісії, Європейському Парламенту і Раді свій проект єдиного програмного документа, що містить його річну та багаторічну програму з відповідним планом людських та фінансових ресурсів.

Стаття 41

Проект бюджету

1. Комісія подає пропозицію, що містить проект бюджету, до Європейського Парламенту і Ради до 1 вересня року, що передує року, в якому бюджет повинен бути виконаний. Вона передає цю пропозицію для інформації національним парламентам.

Проект бюджету повинен містити короткий загальний звіт про доходи і видатки Союзу та консолідувати кошториси, зазначені в статті 39. Він також може містити кошториси, що відрізняються від кошторисів, складених установами Союзу.

Проект бюджету повинен мати структуру та виклад згідно зі статтями 47–52.

Кожній секції проекту бюджету передує вступ, складений відповідною установою Союзу.

Комісія складає загальний вступ до проекту бюджету. Загальний вступ повинен містити фінансові таблиці з основними даними за розділами та з обґрунтуванням змін в асигнуваннях від одного фінансового року до наступного за категоріями видатків багаторічних фінансових рамок.

2. Для надання точніших та надійніших прогнозів щодо впливу на бюджет чинного законодавства та законодавчих пропозицій, що перебувають на розгляді, Комісія додає до проекту бюджету орієнтовний фінансовий план на наступні роки, структурований за категоріями видатків, сферою політики та бюджетними рядками. Повний фінансовий план повинен включати категорії видатків, що передбачені в пункті 30 Міжінституційної угоди від 2 грудня 2013 року між Європейським Парламентом, Радою та Комісією про бюджетну дисципліну, співпрацю з бюджетних питань і про розсудливе управління фінансами⁽³⁷⁾. Надаються зведені дані щодо категорій видатків, не передбачених пунктом 30 зазначеної Міжінституційної угоди.

Після ухвалення бюджету до орієнтовного фінансового плану вносяться зміни відповідно до результатів бюджетної процедури та будь-яких інших відповідних рішень.

3. Комісія додає до проекту бюджету:

- (a) порівняльну таблицю, що включає проект бюджету інших установ Союзу та первісні кошториси інших установ Союзу, що надіслані Комісії, та, у відповідних випадках, із зазначенням причин, з яких проект бюджету містить кошториси, відмінні від кошторисів, складених іншими установами Союзу;
- (b) будь-який робочий документ, що його вона вважає корисним у зв'язку зі штатними розписами установ Союзу і що містить останній затверджений штатний розпис та включає:
  - (i) увесь найнятий Союзом персонал, відомості про який відображаються за типом трудового договору;
  - (ii) заяву про політику щодо посад та зовнішнього персоналу і щодо гендерного балансу;
  - (iii) кількість посад, фактично заповнених на останній день року, що передує року, в якому подається проект бюджету, та середньорічну кількість фактично наявних штатних одиниць в

еквіваленті повної зайнятості за цей попередній рік із зазначенням їх розподілу за рівнем посади, статтю та за адміністративною одиницею;

- (iv) перелік посад за кожною сферою політики;
- (v) стосовно кожної категорії зовнішнього персоналу, початкову розрахункову кількість штатних одиниць в еквіваленті повної зайнятості на основі затверджених асигнувань, а також кількість фактично наявних осіб на початок року, в якому подається проект бюджету, із зазначенням їх розподілу за функціональною групою та, у відповідних випадках, за рівнем посади;
- (c) стосовно органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71, робочий документ, що містить інформацію про доходи та видатки, а також всю інформацію про персонал, зазначену в пункті (b) цього підпараграфу;
- (d) робочий документ про плановане виконання асигнувань на фінансовий рік та про чинні зобов'язання;
- (e) стосовно асигнувань на адміністрацію, робочий документ, що містить інформацію про адміністративні видатки, що їх буде виконувати Комісія відповідно до її секції бюджету;
- (f) робочий документ щодо пілотних проектів та підготовчих заходів, який також містить оцінку результатів та інформацію про передбачені заходи наступного контролю;
- (g) стосовно фінансування для міжнародних організацій, робочий документ, що містить:
  - (i) зведену інформацію про всі внески з розподілом за програмами чи фондами Союзу та за міжнародними організаціями;
  - (ii) обґрунтування того, чому для Союзу ефективніше фінансувати ці міжнародні організації, а не діяти безпосередньо;
- (h) програмні заяви або будь-який інший відповідний документ, що містить таке:
  - (i) зазначення того, якій політиці та яким цілям Союзу повинна сприяти програма;
  - (ii) чітке обґрунтування інтервенції на рівні Союзу, між іншим, відповідно до принципу субсидіарності;
  - (iii) прогрес у досягненні цілей програми, згідно зі статтею 33;
  - (iv) повне обґрунтування, включаючи аналіз витрат і вигід щодо запропонованих змін рівня асигнувань;
  - (v) інформація про показники виконання програми за поточний та попередній фінансові роки;
- (i) короткий звіт про графік платежів, що містить інформацію про платежі за кожною програмою та за рубрикою, що підлягають сплаті у наступних фінансових роках для виконання бюджетних зобов'язань, запропонованих у проекті бюджету та прийнятих у попередні фінансові роки.

Якщо публічно-приватні партнерства використовують фінансові інструменти, то інформація стосовно цих інструментів, включається до робочого документа, зазначеного в параграфі 4.

4. Якщо Комісія використовує фінансові інструменти, вона додає до проекту бюджету робочий документ, що містить таку інформацію щодо кожного фінансового інструмента:

- (a) зазначення фінансового інструмента та його базового акта, а також загальний опис інструмента, його вплив на бюджет, строк його дії та додана вартість внеску Союзу;
- (b) фінансові установи, що беруть участь у виконанні, включаючи будь-які питання щодо застосування статті 155(2);
- (c) внесок фінансового інструмента в досягнення цілей відповідної програми, що вимірюється встановленими показниками, включаючи, у відповідних випадках, географічну диверсифікацію;
- (d) передбачені операції, включаючи цільові обсяги, засновані на цільовому левериджі та очікуваній сумі приватного капіталу, що повинен бути залучений, або, коли він недоступний, на ефекті

левериджу, що виникає на підставі наявних фінансових інструментів;

- (e) бюджетні рядки стосовно відповідних операцій та сукупні бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету;
- (f) середній період між бюджетним зобов'язанням щодо фінансових інструментів та юридичними зобов'язаннями щодо окремих проектів у формі власного капіталу або боргу, якщо такий період перевищує три роки;
- (g) доходи та виплати відповідно до статті 209(3), представлені окремо, включаючи оцінку їх використання;
- (h) вартість інвестицій в капітал за попередні роки;
- (i) загальна сума резервів під ризику та зобов'язання, а також будь-яка інформація про обсяг фінансових ризиків Союзу, включаючи будь-яке умовне зобов'язання;
- (j) знецінення активів та гарантії, що за ними пред'явлено вимоги, як за попередній рік, так і за відповідними накопиченими показниками;
- (k) досягнуті завдяки фінансовому інструменту результати, включаючи реалізовані інвестиції, цільові та досягнуті ефекти левериджу та мультиплікатора, а також сума залученого приватного капіталу;
- (l) зарезервовані ресурси у спільному резервному фонді та, у відповідних випадках, залишок на фідучіарному рахунку.

Робочий документ, зазначений у першому підпараграфі, також повинен включати огляд адміністративних видатків, що складаються з комісії за управління та інших фінансових та операційних платежів, що сплачуються за управління фінансовими інструментами в цілому, а також за кожним суб'єктом управління та за кожним фінансовим інструментом, що є предметом управління.

Комісія повинна пояснити причини тривалості періоду, зазначеного в пункті (f) першого підпараграфу, та, у відповідних випадках, надати план дій щодо скорочення тривалості такого періоду в рамках щорічної процедури схвалення виконання бюджету.

Робочий документ, зазначений у першому підпараграфі, повинен чітко й стисло узагальнювати в таблиці інформацію за кожним фінансовим інструментом.

5. Якщо Союз надав бюджетну гарантію, Комісія додає до проекту бюджету робочий документ, що містить таку інформацію щодо кожної бюджетної гарантії та щодо спільного резервного фонду:

- (a) зазначення бюджетної гарантії та її базового акта, а також загальний опис бюджетної гарантії, її вплив на фінансові зобов'язання бюджету, строк її дії та додана вартість підтримки Союзу;
- (b) примірники бюджетної гарантії, включаючи будь-які питання щодо застосування статті 155(2);
- (c) внесок бюджетної гарантії в досягнення цілей бюджетної гарантії, що вимірюється встановленими показниками, включаючи, у відповідних випадках, географічну диверсифікацію та залучення ресурсів приватного сектора;
- (d) зведена інформація про операції, щодо яких надано бюджетну гарантію, за галузями, країнами та інструментами, включаючи, у відповідних випадках, портфелі та підтримку в поєднанні з іншими заходами Союзу;
- (e) сума, що перераховується одержувачам, а також оцінка ефекту левериджу, досягнутого проектами, що підтримуються в рамках бюджетної гарантії;
- (f) інформація, зведена аналогічно нормам пункту (d), про вимоги за бюджетною гарантією, збитки, доходи, відшкодовані суми та будь-які інші одержані платежі;
- (g) інформація про фінансове управління, результати діяльності та ризик спільного резервного фонду на кінець попереднього календарного року;
- (h) ефективна норма резервування спільного резервного фонду та, у відповідних випадках, подальші

операції відповідно до статті 213(4);

- (i) фінансові потоки в спільному резервному фонді протягом попереднього календарного року, а також значні транзакції та будь-яка відповідна інформація про обсяг фінансових ризиків Союзу;
- (j) згідно зі статтею 210(3), оцінка стійкості умовних зобов'язань бюджету, що впливають із бюджетних гарантій або фінансової допомоги.

6. Якщо Комісія використовує довірчі фонди Союзу для цілей зовнішніх заходів, вона додає до проекту бюджету деталізований робочий документ про діяльність, підтримувану такими довірчими фондами, в тому числі:

- (a) про виконання довірчих фондів, що містить, між іншим, інформацію про умови моніторингу, встановлені з суб'єктами, що виконують довірчі фонди;
- (b) їхні витрати на управління;
- (c) внески донорів, відмінних від Союзу;
- (d) попередня оцінка їхніх результатів на умовах, викладених у статті 234(3);
- (e) опис того, як їхня діяльність сприяла досягненню цілей, викладених у базовому акті інструмента, з якого надійшов внесок Союзу в довірчі фонди.

7. Комісія додає до проекту бюджету список своїх рішень про накладення штрафів у галузі конкурентного права із зазначенням суми кожного накладеного штрафу та інформацію про те, чи стали штрафи остаточними або чи вони є або все ще можуть стати предметом апеляційного оскарження в Суді Європейського Союзу, а також, якщо можливо, інформацію про очікуваний час, коли кожен штраф стане остаточним.

8. Комісія додає до проекту бюджету робочий документ із зазначенням стосовно кожного бюджетного рядка, що отримує внутрішні або зовнішні цільові доходи:

- (a) прогнозованої суми таких доходів, що будуть отримані;
- (b) прогнозованої суми таких доходів, що переносяться з попередніх років.

9. Комісія також додає до проекту бюджету будь-який інший робочий документ, що його вона вважає корисним для Європейського Парламенту і Ради для оцінювання бюджетних запитів.

10. Відповідно до статті 8(5) Рішення Ради 2010/427/ЄС ⁽³⁸⁾, Комісія передає Європейському Парламенту і Раді разом із проектом бюджету робочий документ, що містить повну інформацію про:

- (a) усі адміністративні та операційні видатки, що пов'язані із зовнішніми заходами Союзу, включаючи СЗБП та завдання спільної безпекової та оборонної політики, та що фінансуються з бюджету;
- (b) загальні адміністративні видатки EEAS за попередній рік із розподілом на видатки за кожною делегацією Союзу та видатки на центральну адміністрацію EEAS, разом із операційними видатками за географічними регіонами (регіони, країни), тематичними сферами, делегаціями та місіями Союзу.

11. Робочий документ, зазначений у параграфі 10, також повинен:

- (a) містити інформацію про кількість посад щодо кожного рівня в кожній категорії та кількість постійних і тимчасових посад, включаючи затверджений у межах асигнувань договірний та місцевий персонал у кожній делегації Союзу та в центральній адміністрації EEAS;
- (b) містити інформацію про будь-яке збільшення або скорочення посад за рівнями та категоріями в центральній адміністрації EEAS та у всіх делегаціях Союзу порівняно з попереднім фінансовим роком;
- (c) містити інформацію про кількість посад, затверджених на фінансовий рік та за попередній фінансовий рік, а також кількість посад, зайнятих дипломатами, відрядженими з держав-членів, та посадовими особами Союзу;

- (d) містити докладну інформацію про весь персонал, наявний у делегаціях Союзу на момент подання проекту бюджету, в тому числі з розподілом за географічними регіонами, статтю, окремими країнами та місіями, з розмежуванням посад штатного розпису, договірних агентів, місцевих агентів та відряджених національних експертів, а також докладну інформацію про асигнування, передбачені в проекті бюджету для таких типів персоналу, з відповідним розрахунком кількості штатних одиниць в еквіваленті повної зайнятості на основі пропонованих асигнувань.

Стаття 42

Лист про внесення змін до проекту бюджету

Керуючись будь-якою новою інформацією, що була відсутня на момент складання проекту бюджету, Комісія може за власною ініціативою або на запит іншої установи Союзу стосовно її відповідної секції подати одночасно до Європейського Парламенту і Ради один або більше листів про внесення змін до проекту бюджету до скликання Погоджувального комітету, передбаченого статтею 314 ДФЄС. Такі листи можуть включати листи про внесення змін, зокрема, до кошторису видатків на сільське господарство.

Стаття 43

Обов'язки держав-членів, що виникають у результаті ухвалення бюджету

1. Президент Європейського Парламенту оголошує бюджет остаточно ухваленим згідно з процедурою, передбаченою в статті 314(9) ДФЄС та статті 106а Договору про Євратом.
2. Після оголошення бюджету остаточно ухваленим кожна держава-член, починаючи з 1 січня наступного фінансового року або з дати оголошення про остаточне ухвалення бюджету, якщо це відбувається після 1 січня, зобов'язана здійснити платежі, що підлягають сплаті Союзу, відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 609/2014.

Стаття 44

Проекти змін до бюджету

1. Комісія може подавати проекти змін до бюджету, що передусім зумовлені доходами, за таких обставин:
  - (a) для внесення до бюджету балансу попереднього фінансового року відповідно до процедури, встановленої в статті 18;
  - (b) для перегляду прогнозу власних ресурсів на основі змінених економічних прогнозів;
  - (c) для внесення змін до переглянутого прогнозу власних ресурсів та інших доходів, а також для перевірки наявності та необхідності асигнувань на платежі.

За неминучих, виняткових та непередбачуваних обставин, зокрема з огляду на залучення коштів Фонду солідарності Європейського Союзу, Комісія може подавати проекти змін до бюджету, що передусім зумовлені видатками.

2. Заявки на внесення змін до бюджетів, за тих самих обставин, що зазначені в параграфі 1, від установ Союзу, крім Комісії, надсилаються Комісії.

До подання проекту змін до бюджету Комісія та інші відповідні установи Союзу вивчають можливості для перерозподілу відповідних розподілень, з особливою увагою до будь-якого очікуваного неповного використання асигнувань.

Дія статті 43 поширюється на внесення змін до бюджету. Зміни до бюджету підлягають обґрунтуванню з покликанням на бюджет, кошторис якого вони змінюють.

3. За винятком належним чином обґрунтованих виняткових обставин або випадку залучення Фонду солідарності Європейського Союзу, стосовно якого проект змін до бюджету може бути поданий у будь-

який час року, Комісія подає свої проекти змін до бюджету одночасно до Європейського Парламенту і Ради до 1 вересня кожного фінансового року. Вона може долучати висновок до заявок інших установ Союзу на внесення змін до бюджету.

4. Проекти змін до бюджету супроводжуються обґрунтуванням та інформацією про виконання бюджету за попередній та поточний фінансові роки, що наявна на момент їх складання.

Стаття 45

Завчасна передача кошторисів та проектів бюджету

Комісія, Європейський Парламент і Рада можуть домовитись про перенос на раніші терміни певних дат передачі кошторисів і дат ухвалення і передачі проекту бюджету. Однак така домовленість не повинна призводити до скорочення або продовження строків, що передбачені для розгляду таких документів відповідно до статті 314 ДФЄС і статті 106а Договору про Євратом.

ГЛАВА 2

Структура та виклад бюджету

Стаття 46

Структура бюджету

Бюджет складається з такого:

- (а) загальний звіт про доходи і видатки;
- (б) окремі секції для кожної установи Союзу, за винятком Європейської Ради та Ради, що мають одну секцію, поділену на звіти про доходи і видатки.

Стаття 47

Бюджетна номенклатура

1. Доходи Комісії та доходи і видатки інших установ Союзу класифікуються Європейським Парламентом і Радою за їхнім типом або цільовим призначенням із поділом їх на розділи, глави, статті та позиції.

2. Звіт про видатки щодо секції бюджету, яка стосується Комісії, повинен бути складений згідно зі структурованою відповідно до цільового призначення видатків номенклатурою, ухваленою Європейським Парламентом та Радою.

Кожен розділ відповідає певній сфері політики, а кожна глава, як правило, відповідає програмі чи заходу.

Кожен розділ може включати операційні асигнування та адміністративні асигнування. Адміністративні асигнування на розділ повинні бути згруповані в одній главі.

Бюджетна номенклатура повинна відповідати принципам деталізації, розсудливого управління фінансами та прозорості. Вона забезпечує ясність і прозорість, необхідні для бюджетного процесу, полегшуючи визначення основних цілей, що відображені у відповідних базових правових актах, роблячи можливим вибір політичних пріоритетів та забезпечуючи ефективне й результативне виконання.

3. Комісія може вимагати додавання позначки *pro memoria* до запису без затверджених асигнувань. Така вимога підлягає затвердженню згідно з процедурою, встановленою в статті 31.

4. У разі їх викладу за цільовим призначенням адміністративні асигнування на окремі розділи мають таку структуру:

- (а) видатки на затверджений у штатному розписі персонал, що включають таку суму асигнувань і таку

кількість посад за штатним розписом, що відповідають цим видаткам;

- (b) видатки на зовнішній персонал та інші видатки, що зазначені в пункті (b) першого підпараграфу статті 30(1) і фінансуються згідно з рубрикою «адміністрація» багаторічних фінансових рамок;
- (c) видатки на будівлі та інші пов'язані видатки, включаючи прибирання та обслуговування, оренду та наймання, телекомунікації, водо-, газо- та електропостачання;
- (d) видатки на зовнішній персонал і технічну допомогу, що безпосередньо пов'язані з виконанням програм.

Будь-які адміністративні видатки Комісії, що належать до спільного для декількох розділів типу, повинні бути викладені в окремому зведеному звіті, структурованому за типом видатків.

Стаття 48

Від'ємні доходи

1. Бюджет не повинен містити від'ємних доходів, за винятком випадків, коли це обумовлено нарахуванням від'ємних відсотків за депозитами в цілому.
2. Власні ресурси, сплачені згідно з Рішенням 2014/335/ЄС, Євратом, повинні бути чистими сумами і відображатися як такі у зведеному звіті про доходи в бюджеті.

Стаття 49

Попередні асигнування

1. Кожна секція бюджету може включати розділ «попередні асигнування». Асигнування вносяться до цього розділу в будь-якому з таких випадків:
  - (a) при формуванні бюджету не існує базового акта стосовно відповідного заходу;
  - (b) наявні серйозні підстави сумніватися в достатності асигнувань або можливості виконання асигнувань, що вносяться до відповідних бюджетних рядків, за даних умов та згідно з принципом розсудливого управління фінансами.

Асигнування з такого розділу можуть бути використані лише після проведення перерозподілів відповідно до процедури, встановленої в пункті (c) першого підпараграфу статті 30(1) цього Регламенту, коли ухвалення базового акта регулюється передбаченою статтею 294 ДФЄС процедурою, та відповідно до процедури, встановленої в статті 31 цього Регламенту, у всіх інших випадках.

2. У разі виникнення серйозних труднощів із виконанням Комісія може протягом фінансового року запропонувати перерозподілити асигнування до розділу «попередні асигнування». Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення про такі перерозподіли згідно зі статтею 31.

Стаття 50

Від'ємний резерв

Секція бюджету, яка стосується Комісії, може включати «від'ємний резерв» у розмірі не більше 200 000 000 євро. Такий резерв, що вноситься в окремий розділ, включає тільки асигнування на платежі.

Кошти цього від'ємного резерву використовуються до кінця фінансового року шляхом здійснення перерозподілів відповідно до процедури, встановленої у статтях 30 та 31.

Стаття 51

Резерв екстреної допомоги

1. Секція бюджету, яка стосується Комісії, включає резерв на екстрену допомогу для третіх країн.

2. Кошти зазначеного в параграфі 1 резерву використовуються до кінця фінансового року шляхом здійснення перерозподілів відповідно до процедури, встановленої у статтях 30 та 32.

Стаття 52

Виклад бюджету

1. Бюджет повинен містити таке:

(a) у загальному звіті про доходи і видатки:

- (i) кошторисні доходи Союзу на відповідний поточний фінансовий рік («рік n»);
- (ii) кошторисні доходи на попередній фінансовий рік і доходи на рік n-2;
- (iii) асигнування на зобов'язання та асигнування на платежі на рік n;
- (iv) асигнування на зобов'язання та асигнування на платежі на попередній фінансовий рік;
- (v) виділені видатки та оплачені видатки у році n-2, причому останні також виражені як відсоток бюджету року n;
- (vi) відповідні пояснення стосовно кожного підрозділу, згаданого в статті 47(1), у тому числі пояснення базового акта, якщо такий існує, а також усі відповідні пояснення щодо характеру та призначення асигнувань;

(b) у кожній секції — доходи і видатки згідно з тою самою структурою, що визначена в пункті (a);

(c) стосовно персоналу:

- (i) щодо кожної секції — штатний розпис із зазначенням кількості посад щодо кожного рівня в кожній категорії та в кожній службі та кількість постійних і тимчасових посад, затверджених у межах асигнувань;
- (ii) штатний розпис стосовно персоналу, оплачуваного за рахунок призначених на прямі заходи асигнувань на дослідження і технологічний розвиток, і штатний розпис стосовно персоналу, оплачуваного за рахунок тих самих асигнувань, призначених на непрямі заходи; ці штатні розписи повинні бути структуровані за категоріями та рівнями, а також у них розмежовуються постійні і тимчасові посади, затверджені в межах асигнувань;
- (iii) штатний розпис, що встановлює кількість посад за рівнями та за категоріями для кожного зазначеного в статті 70 органу Союзу, що отримує внесок із бюджету. У штатних розписах поряд із кількістю посад, затверджених на фінансовий рік, зазначається кількість, затверджена на попередній рік. Персонал Агентства Євратома з постачання зазначається окремо в штатному розписі Комісії;

(d) стосовно фінансової допомоги та бюджетних гарантій:

- (i) у загальному звіті про доходи — бюджетні рядки, що стосуються відповідних операцій і призначені для обліку будь-яких відшкодувань, отриманих від одержувачів, що спочатку не виконали своїх зобов'язань. Ці рядки повинні містити позначку «*pro memoria*» та супроводжуватися відповідними поясненнями;
- (ii) у секції бюджету, яка стосується Комісії:
  - бюджетні рядки, що містять бюджетні гарантії щодо відповідних операцій. Ці рядки повинні мати позначку «*pro memoria*», за умови що не виникла жодна подія ризику, що в кінцевому рахунку повинна бути покрита за рахунок бюджетних коштів;
  - пояснення із зазначенням відомостей про базовий акт та обсяг передбачених операцій, строк та суму фінансової гарантії, що надається Союзом щодо таких операцій;
- (iii) у документі, що додається до секції бюджету, яка стосується Комісії, для інформації, також стосовно відповідних ризиків, відомості про:

- поточні операції з капіталом та обслуговування боргу;
  - операції з капіталом та обслуговування боргу щодо року *n*;
- (e) стосовно фінансових інструментів, що встановлюються без базового акта:
- (i) бюджетні рядки стосовно відповідних операцій;
  - (ii) загальний опис фінансових інструментів, включаючи їх строк дії та вплив на бюджет;
  - (iii) передбачені операції, включаючи цільові обсяги на основі очікуваного мультиплікатора та ефекту левериджу;
- (f) стосовно коштів, використовуваних особами чи суб'єктами відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1):
- (i) зазначення базового акта відповідної програми;
  - (ii) відповідні бюджетні рядки;
  - (iii) загальний опис заходу, включаючи його строк та вплив на бюджет;
- (g) загальну суму видатків на СЗБП, внесена в главу під назвою «СЗБП», з окремими статтями, що покривають видатки на СЗБП та містять окремі бюджетні рядки, що визначають принаймні окремі найважливіші завдання.
2. На додаток до зазначених у параграфі 1 документів Європейський Парламент і Рада можуть долучати до бюджету будь-які інші відповідні документи.

Стаття 53

Правила щодо штатних розписів

1. Штатні розписи, зазначені в пункті (c) статті 52(1), становлять абсолютний ліміт для кожної установи або органу Союзу. Жодне призначення на посаду не повинне здійснюватися з перевищенням установленого ліміту.

Утім, за винятком рівнів AD 14, AD 15 та AD 16, кожна установа чи орган Союзу може змінювати свої штатні розписи в обсязі до 10% затверджених посад, дотримуючись таких умов:

- (a) це не вплине на обсяг асигнувань на персонал, що відповідає повному фінансовому року;
- (b) не буде перевищено ліміт загальної кількості посад, затверджених кожним штатним розписом;
- (c) установа або орган Союзу взяв участь у заході з бенчмаркінгу з іншими установами та органами Союзу, ініційованому внаслідок проведення Комісією перевірки персоналу.

За три тижні до проведення змін, зазначених у другому підпараграфі, установа Союзу інформує Європейський Парламент і Раду про такий свій намір. Якщо протягом цього періоду Європейський Парламент або Рада висуне обґрунтовані заперечення, установа Союзу повинна утриматися від проведення змін, і застосовується процедура, встановлена у статті 44.

2. Як відступ від першого підпараграфу параграфа 1, наслідки затвердження органом, що здійснює призначення, посад із неповною зайнятістю згідно з Положенням про персонал можуть бути збалансовані іншими призначеннями на посади.

ГЛАВА 3

Бюджетна дисципліна

Стаття 54

Дотримання багаторічних фінансових рамок та Рішення 2014/335/ЄС, Євратом

Бюджет повинен відповідати багаторічним фінансовим рамкам та Рішенню 2014/335/ЄС, Євратом.

Стаття 55

Відповідність актів Союзу бюджету

Якщо виконання акта Союзу призводить до перевищення наявних у бюджеті асигнувань, такий акт не підлягає виконанню в фінансовому відношенні, поки до бюджету не будуть унесені відповідні зміни.

РОЗДІЛ IV ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 56

Виконання бюджету відповідно до принципу розсудливого управління фінансами

1. Комісія виконує доходи і видатки бюджету відповідно до цього Регламенту, самостійно несучи за це відповідальність, та в межах затверджених асигнувань.
2. Держави-члени співпрацюють із Комісією, щоб асигнування використовувались відповідно до принципу розсудливого управління фінансами.

Стаття 57

Інформація про передачу персональних даних для цілей аудиту

При оголошенні будь-якого запрошення в зв'язку з грантами, закупівлями або призами, що виконуються в рамках прямого управління, потенційні бенефіціари, конкурсанти, учасники тендеру та учасники повинні, згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001, бути поінформовані про те, що для цілей захисту фінансових інтересів Союзу їхні персональні дані можуть передаватися службам внутрішнього аудиту, Рахунковій палаті або Європейському бюро боротьби із шахрайством (OLAF), а також між розпорядниками Комісії, зазначених у статті 69 цього Регламенту виконавчих агентств та зазначених у статтях 70 та 71 цього Регламенту органів Союзу.

Стаття 58

Базовий акт і винятки

1. Асигнування, внесені до бюджету на будь-який захід Союзу, використовуються лише за умови ухвалення базового акта.
2. Як відступ від параграфу 1 та з урахуванням умов, викладених у параграфах 3, 4 та 5, зазначені нижче асигнування можуть виконуватись без базового акта, за умови що заходи, для фінансування яких вони призначені, належать до сфери компетенції Союзу:
  - (a) асигнування на пілотні проекти експериментального характеру, призначені для перевірки здійсненності заходу та його корисності;
  - (b) асигнування на підготовчі заходи в сфері застосування ДФЄС та Договору про Євратом, призначені для підготовки пропозицій з метою ухвалення майбутніх заходів;
  - (c) асигнування на підготовчі заходи у сфері розділу V ДЄС;
  - (d) асигнування на одноразові чи безстрокові заходи, виконувані Комісією з огляду на завдання, що впливають із її прерогатив на інституційному рівні згідно з ДФЄС та Договором про Євратом, окрім її права законодавчої ініціативи подавати пропозиції, зазначені в пункті (b) цього параграфу, та відповідно до спеціальних повноважень, безпосередньо наданих їй статтями 154, 156, 159 та 160 ДФЄС, статтями 168(2), 171(2) та 173(2) ДФЄС, другим параграфом статті 175 ДФЄС,

статтею 181(2) ДФЄС, статтею 190 ДФЄС і статтями 210(2) та 214(6) ДФЄС, а також статтями 70 та 77–85 Договору про Євратом;

(е) асигнування на функціонування кожної установи Союзу, що надаються внаслідок її адміністративної автономії.

3. Стосовно асигнувань, згаданих у пункті (а) параграфу 2, відповідні асигнування на зобов'язання можуть вноситися до бюджету не більше двох фінансових років поспіль. Загальна сума асигнувань на пілотні проекти не повинна перевищувати 40 000 000 євро в будь-якому фінансовому році.

4. Стосовно асигнувань, згаданих у пункті (б) параграфу 2, підготовчі заходи повинні бути узгодженими і можуть мати різні форми. Відповідні асигнування на зобов'язання можуть вноситися до бюджету не більше трьох фінансових років поспіль. Процедура ухвалення відповідного базового акта повинна бути завершена до кінця третього фінансового року. Під час такої процедури виділення асигнувань повинне відповідати особливостям підготовчого заходу з урахуванням передбачуваної діяльності, переслідуваних цілей та одержувачів. Як наслідок, сума виділених асигнувань не повинна відповідати сумі асигнувань, передбачених для фінансування самого остаточного заходу.

Загальна сума асигнувань на нові підготовчі заходи, згадані в пункті (б) параграфу 2, не повинна перевищувати 50 000 000 євро в будь-якому фінансовому році, а загальна сума асигнувань, фактично виділених на підготовчі заходи, не повинна перевищувати 100 000 000 євро.

5. Стосовно асигнувань, зазначених у пункті (с) параграфу 2, підготовчі заходи обмежуються коротким строком і повинні мати на меті створення умов для вжиття заходів Союзу на виконання завдань СЗБП та для ухвалення необхідних правових інструментів.

Для цілей операцій Союзу з управління кризами підготовчі заходи повинні бути призначені, між іншим, для оцінювання операційних вимог, забезпечення швидкого початкового надання ресурсів або для створення умов на місцях для початку операції. Підготовчі заходи погоджує Рада за пропозицією Високого представника.

Для забезпечення швидкого здійснення підготовчих заходів Високий представник якомога раніше інформує Європейський Парламент і Комісію про намір Ради розпочати підготовчий захід та, зокрема, про очікуваний обсяг ресурсів, необхідних для цієї мети. Комісія вживає всіх заходів, необхідних для забезпечення швидкої виплати коштів.

Фінансування заходів, погоджених Радою для підготовки операцій Союзу з управління кризами згідно з розділом V ДФЄС, повинне покривати додаткові витрати, що безпосередньо виникають у зв'язку з розгортанням місії або робочої групи на місцях, де бере участь, між іншим, персонал установ Союзу, включаючи страхування від високих ризиків, дорожні витрати і витрати на проживання, а також добові виплати.

Стаття 59

Виконання бюджету установами Союзу, відмінними від Комісії

1. Комісія надає іншим установам Союзу необхідні повноваження для виконання секцій бюджету, що стосуються їх.

2. Для сприяння виконанню їхніх асигнувань установи Союзу можуть укладати між собою угоди про рівень обслуговування, що встановлюють умови, що регулюють надання послуг, постачання продукції, виконання робіт або договорів щодо нерухомого майна.

Ці угоди повинні уможливлювати перерозподіл асигнувань або відшкодування витрат, що зумовлені їх виконанням.

3. Угоди про рівень обслуговування, згадані в параграфі 2, також можуть укладатися між підрозділами установ Союзу, органами Союзу, європейськими офісами, органами або особами, яким доручено здійснення конкретних заходів у рамках СЗБП відповідно до розділу V ДЄС, та Офісом Генерального секретаря Ради керівників європейських шкіл. Комісія та інші установи Союзу регулярно повідомляють

Європейський Парламент і Раду про угоди про рівень обслуговування, що їх вони укладають з іншими установами Союзу.

Стаття 60

Делегування повноважень з виконання бюджету

1. Комісія та кожна інша установа Союзу можуть делегувати своїм підрозділам повноваження з виконання бюджету відповідно до викладених у цьому Регламенті умов та їхніх внутрішніх правил, а також у межах, встановлених в інструменті делегування. Уповноважені таким чином підрозділи діють у межах повноважень, що прямо їм надані.

2. На додаток до параграфу 1 Комісія може делегувати свої повноваження з виконання бюджету щодо операційних асигнувань її власної секції бюджету головам делегацій Союзу, а для забезпечення безперервності діяльності під час їх відсутності — заступникам голів делегацій Союзу. Таке делегування не обмежує відповідальність голів делегацій Союзу за виконання бюджету. Якщо голова делегації Союзу відсутній більше чотирьох тижнів, Комісія переглядає своє рішення про делегування повноважень із виконання бюджету. Коли голови делегацій Союзу та їхні заступники за відсутності перших діють як уповноважені шляхом субделегування розпорядники Комісії, вони застосовують правила Комісії стосовно виконання бюджету і несуть ті самі обов'язки щодо підзвітності й інші обов'язки, що й будь-який інший уповноважений шляхом субделегування розпорядник Комісії.

Комісія може відкликати делеговані повноваження, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до своїх правил.

Для цілей першого підпараграфу Високий представник уживає заходів, необхідних для сприяння співпраці між делегаціями Союзу та підрозділами Комісії.

3. EEAS може у виняткових випадках делегувати свої повноваження з виконання бюджету щодо адміністративних асигнувань своєї секції бюджету персоналу Комісії делегацій Союзу, якщо це необхідно для забезпечення безперервності в управлінні такими делегаціями за відсутності компетентного розпорядника EEAS із країни, де перебуває його делегація. У виняткових випадках, коли персонал Комісії делегацій Союзу діє як уповноважені шляхом субделегування розпорядники EEAS, вони застосовують внутрішні правила EEAS стосовно виконання бюджету і несуть ті самі обов'язки щодо підзвітності й інші обов'язки, що й будь-який інший уповноважений шляхом субделегування розпорядник EEAS.

EEAS може відкликати делеговані повноваження, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до своїх правил.

Стаття 61

Конфлікт інтересів

1. Фінансові суб'єкти в розумінні глави 4 цього розділу та інші особи, в тому числі національні органи будь-якого рівня, що беруть участь у виконанні бюджету в рамках прямого, непрямого та спільного управління, включаючи підготовчі дії, аудит або контроль, не повинні вчиняти жодних дій, що можуть призвести до конфлікту між їхніми інтересами та інтересами Союзу. Вони також уживають відповідних заходів для запобігання конфлікту інтересів у функціях, що перебувають під їхньою відповідальністю, та для вирішення ситуацій, що об'єктивно можуть сприйматися як конфлікт інтересів.

2. Якщо існує ризик конфлікту інтересів за участю службовця національного органу, відповідна особа передає це питання для вирішення своєму керівнику. Якщо такий ризик існує для персоналу, що на нього поширюється діє Положення про персонал, відповідна особа передає це питання для вирішення відповідному уповноваженому шляхом делегування розпоряднику. Відповідний керівник або уповноважений шляхом делегування розпорядник повинен письмово підтвердити наявність конфлікту інтересів. У разі виявлення конфлікту інтересів орган, що здійснює призначення на посаду, або відповідний національний орган забезпечує, щоб відповідна особа припинила будь-яку діяльність

стосовно цього питання. Відповідний уповноважений шляхом делегування розпорядник або відповідний національний орган забезпечують ужиття будь-яких подальших доцільних заходів згідно із застосовним правом.

3. Для цілей параграфу 1 конфлікт інтересів існує, коли неупереджене та об'єктивне виконання функцій фінансового суб'єкта чи іншої особи, зазначеної в параграфі 1, порушено з причин, що стосуються сімейного, емоційного життя, політичної або національної близькості, економічних інтересів або будь-яких інших прямих чи непрямих особистих інтересів.

ГЛАВА 2

Методи виконання

Стаття 62

Методи виконання бюджету

1. Комісія виконує бюджет будь-яким із таких методів:

- (a) безпосередньо («пряме управління»), згідно зі статтями 125–153, її підрозділами, включаючи її персонал делегацій Союзу під керівництвом відповідного голови делегації, відповідно до статті 60(2), або через виконавчі агентства, зазначені в статті 69;
- (b) в рамках спільного управління з державами-членами («спільне управління»), згідно зі статтями 63 та 125–129;
- (c) опосередковано («непряме управління»), згідно зі статтями 125–149 та 154–159, якщо це передбачено базовим актом, або у випадках, зазначених у пунктах (a)–(d) статті 58(2), доручаючи завдання з виконання бюджету:
  - (i) третім країнам або призначеним їм органам;
  - (ii) міжнародним організаціям або їхнім агентствам у розумінні статті 156;
  - (iii) Європейському інвестиційному банку (ЄІБ) або Європейському інвестиційному фонду (ЄІФ) чи їм обом, якщо вони діють як група («група ЄІБ»);
  - (iv) органам Союзу, зазначеним у статтях 70 та 71;
  - (v) органам публічного права, включаючи організації держав-членів;
  - (vi) органам приватного права, що виконують публічні функції, включаючи організації держав-членів, якщо їм надаються достатні фінансові гарантії;
  - (vii) органам приватного права держави-члена, на які покладено здійснення публічно-приватного партнерства та яким надаються достатні фінансові гарантії;
  - (viii) органам або особам, яким доручено здійснення певних заходів у рамках СЗБП відповідно до розділу V ДЄС та які визначено у відповідному базовому акті.

Стосовно пункту (c)(vi) першого підпараграфу, необхідна сума фінансових гарантій може бути встановлена у відповідному базовому акті і може бути обмежена максимальною сумою внеску Союзу до відповідного органу. У випадку декількох гарантів перерозподіл суми сукупної відповідальності, що повинна бути покрита гарантіями, визначається в угоді про внесок, яка може передбачати пропорційність відповідальності кожного гаранта частці його відповідного внеску до органу.

2. Для цілей прямого управління Комісія може використовувати інструменти, зазначені в розділах VII, VIII, IX, X та XII.

Для цілей спільного управління інструментами виконання бюджету є інструменти, передбачені галузевими правилами.

Для цілей непрямого управління Комісія застосовує розділ VI, а у випадку фінансових інструментів та бюджетних гарантій — розділи VI та X. Організації-виконавці застосовують інструменти виконання бюджету, передбачені у відповідній угоді про внесок.

3. Комісія несе відповідальність за виконання бюджету згідно зі статтею 317 ДФЄС і не повинна делегувати такі завдання третім особам, якщо для їх реалізації потрібен значний ступінь розсуду, що передбачає ухвалення політичних рішень.

Комісія не повинна шляхом укладення договорів відповідно до розділу VII цього Регламенту передавати на аутсорсинг виконання завдань, що передбачають здійснення владних і дискреційних повноважень.

Стаття 63

Спільне з державами-членами управління

1. Якщо Комісія виконує бюджет у рамках спільного управління, то пов'язані з виконанням бюджету завдання делегуються державам-членам. Комісія та держави-члени повинні дотримуватись принципів розсудливого управління фінансами, прозорості і недискримінації та забезпечувати видимість діяльності Союзу при управлінні ними коштами Союзу. Із цією метою Комісія та держави-члени виконують свої відповідні зобов'язання щодо контролю та аудиту та беруть на себе відповідні зобов'язання, що викладені в цьому Регламенті. Додаткові положення повинні бути викладені в галузевих правилах.

2. При здійсненні завдань щодо виконання бюджету держави-члени вживають усіх необхідних заходів, включаючи законодавчі, регуляторні та адміністративні заходи, для захисту фінансових інтересів Союзу, а саме шляхом:

- (a) забезпечення того, щоб заходи, що фінансуються з бюджету, виконувались правильно та ефективно й відповідно до чинних галузевих правил;
- (b) призначення органів, відповідальних за управління коштами Союзу та контроль за ними відповідно до параграфу 3, а також нагляду за такими органами;
- (c) запобігання правопорушенням та шахрайству, їх виявлення та виправлення;
- (d) співпраці, відповідно до цього Регламенту та галузевих правил, із Комісією, OLAF, Рахунковою палатою і, стосовно тих держав-членів, що беруть участь у посиленій співпраці відповідно до Регламенту Ради (ЄС) 2017/1939 ⁽³⁹⁾, з Європейською прокуратурою (EPPO).

Для захисту фінансових інтересів Союзу держави-члени, дотримуючись принципу пропорційності та згідно з цією статтею і відповідних галузевих правил, здійснюють контроль *ex ante* та *ex post*, включаючи, у відповідних випадках, виїзні перевірки репрезентативних та/або заснованих на ризиках зразків транзакцій. Вони також стягують безпідставно сплачені кошти і за необхідності порушують судові процеси для цього.

Держави-члени накладають ефективні, стримувальні та пропорційні штрафні санкції на одержувачів, якщо це передбачено галузевими правилами або положеннями національного права.

У рамках здійснюваного нею оцінювання ризиків та відповідно до галузевих правил Комісія проводить моніторинг систем управління та контролю, створених у державах-членах. У своїй аудиторській роботі Комісія дотримується принципу пропорційності та враховує рівень ризику, оцінений відповідно до галузевих правил.

3. Згідно з критеріями та процедурами, викладеними у галузевих правилах, держави-члени на відповідному рівні призначають органи, що відповідають за управління коштами Союзу та контроль за ними. Такі органи можуть також виконувати завдання, не пов'язані з управлінням коштами Союзу, і можуть доручати певні свої завдання іншим органам.

Ухвалюючи рішення про призначення органів, держави-члени можуть засновувати своє рішення на тому, чи системи управління та контролю є по суті такими ж, як ті, що вже існували в попередньому періоді, і чи вони функціонували ефективно.

Якщо результати аудиту та контролю свідчать, що призначені органи більше не відповідають критеріям, встановленим у галузевих правилах, держави-члени вживають заходів, необхідних для усунення недоліків у виконанні завдань цих органів, у тому числі шляхом припинення призначення відповідно до галузевих правил.

Галузеві правила визначають роль Комісії у процесі, передбаченому в цьому параграфі.

4. Органи, призначені відповідно до параграфу 3:

- (a) створюють та забезпечують функціонування ефективної та дієвої системи внутрішнього контролю;
- (b) використовують систему бухгалтерського обліку, що своєчасно забезпечує точну, повну та достовірну інформацію;
- (c) надають інформацію, що вимагається згідно з параграфами 5, 6 та 7;
- (d) забезпечують оприлюднення *ex post* відповідно до статті 38(2)–(6).

Будь-яке опрацювання персональних даних повинне відповідати Регламенту (ЄС) № 2016/679.

5. Органи, призначені відповідно до параграфу 3, надають Комісії до 15 лютого наступного фінансового року:

- (a) їхню бухгалтерську звітність про видатки, що понесені протягом відповідного референтного періоду, визначеного галузевими правилами, під час виконання їхніх завдань і що були представлені Комісії для відшкодування;
- (b) щорічний огляд підсумкових аудиторських звітів та проведених контрольних заходів, включаючи аналіз характеру та масштабів помилок та слабких місць, виявлених у системах, а також ужитих або планованих коригувальних дій.

6. Зазначена в пункті (a) параграфу 5 бухгалтерська звітність включає попереднє фінансування та суми, щодо яких тривають або завершені процедури відшкодування. Вона супроводжується управлінською заявою, що підтверджує, що, на думку відповідальних за управління коштами осіб:

- (a) інформація викладена належним чином, є повною і достовірною;
- (b) видатки використовувались за цільовим призначенням, згідно з галузевими правилами;
- (c) запроваджені системи контролю забезпечують законність основних транзакцій.

7. Зазначена в пункті (a) параграфу 5 бухгалтерська звітність та зазначений у пункті (b) вказаного параграфу огляд супроводжуються висновком незалежного аудиторського органу, складеним відповідно до визнаних на міжнародному рівні стандартів аудиту. У такому висновку зазначається, чи бухгалтерська звітність є достовірною, чи є законними видатки, запит на відшкодування яких подано до Комісії, і чи належним чином функціонують запроваджені системи контролю. У висновку також зазначається, чи аудиторська перевірка ставить під сумнів зміст управлінської заяви, згаданої в параграфі 6.

Термін 15 лютого, встановлений у параграфі 5, може як виняток бути продовжений Комісією до 1 березня на підставі повідомлення відповідної держави-члена.

Держави-члени можуть на належному рівні опублікувати інформацію, зазначену в параграфах 5 і 6 та в цьому параграфі.

Крім того, держави-члени можуть надавати Європейському Парламенту, Раді та Комісії заяви, підписані на належному рівні, що ґрунтуються на інформації, зазначеній у параграфах 5 і 6 та у цьому параграфі.

8. Щоб забезпечити використання коштів Союзу відповідно до чинних правил, Комісія:

- (a) застосовує процедури перевіряння та приймання бухгалтерської звітності призначених органів, забезпечуючи повноту і достовірність звітності;
- (b) виключає з фінансування Союзу видатки, щодо яких виплати були здійснені з порушенням застосовного права;

(с) перериває строки платежів або призупиняє платежі, якщо це передбачено галузевими правилами.

Комісія припиняє повністю або частково переривання строків платежів або призупинення платежів після того, як держава-член надала свої зауваження та вжила будь-яких необхідних заходів. Річний звіт про діяльність, зазначений у статті 74(9), повинен містити інформацію щодо всіх зобов'язань, передбачених цим параграфом.

9. Галузеві правила повинні враховувати потреби програм Європейської територіальної співпраці, зокрема щодо змісту управлінської заяви, зазначеного в параграфі 3 процесу, а також функції аудиту.

10. Комісія складає реєстр органів, відповідальних за управлінську, сертифікаційну та аудиторську діяльність відповідно до галузевих правил.

11. Держави-члени можуть використовувати ресурси, виділені їм у рамках спільного управління, в поєднанні з операціями та інструментами, що здійснюються відповідно до Регламенту (ЄС) 2015/1017, згідно з умовами, встановленими у відповідних галузевих правилах.

ГЛАВА 3

Європейські офіси та органи Союзу

Секція 1

Європейські офіси

Стаття 64

Сфера компетенції європейських офісів

1. Перед створенням нового європейського офісу Комісія вивчає витрати й вигоди та оцінює пов'язані з ними ризики, інформує Європейський Парламент і Раду про результати такого вивчення та оцінювання та пропонує внести необхідні асигнування в додаток до секції бюджету, яка стосується Комісії.

2. У межах своєї компетенції європейські офіси:

(а) виконують обов'язкові завдання, передбачені в акті про їх заснування або в інших правових актах Союзу;

(б) можуть, відповідно до статті 66, виконувати необов'язкові завдання, затверджені їхніми Адміністративними комітетами з урахуванням витрат, вигід та пов'язаних ризиків для відповідних осіб.

3. Ця секція застосовується до діяльності OLAF, за винятком параграфу 4 цієї статті, статті 66 та статті 67(1), (2) та (3).

4. Внутрішній аудитор Комісії виконує всі обов'язки, передбачені у главі 8 цього розділу.

Стаття 65

Асигнування стосовно європейських офісів

1. Асигнування, затверджені для виконання обов'язкових завдань кожного європейського офісу, вносяться до окремого бюджетного рядка в секції бюджету, яка стосується Комісії, та детально зазначаються в додатку до такої секції.

Згаданий у першому підпараграфі додаток має форму звіту про доходи і видатки, структурованого так само, як і секції бюджету.

Асигнування, внесені до такого додатка:

(а) повинні покривати всі фінансові потреби кожного європейського офісу при виконанні ним обов'язкових завдань, передбачених в акті про його заснування або в інших правових актах Союзу;

- (b) можуть покривати фінансові потреби європейського офісу при виконанні ним завдань, що вимагаються установами Союзу, органами Союзу, іншими європейськими офісами та агентствами, створеними згідно з Договорами та затвердженими відповідно до акта про заснування офісу.
2. Стосовно асигнувань, що внесені в додаток щодо кожного європейського офісу, Комісія делегує повноваження розпорядника директору відповідного європейського офісу згідно зі статтею 73.
  3. Штатний розпис кожного європейського офісу додається до штатного розпису Комісії.
  4. Директор кожного європейського офісу ухвалює рішення про перерозподіли в межах додатка, згаданого в параграфі 1. Комісія інформує Європейський Парламент і Раду про такі перерозподіли.

Стаття 66

Необов'язкові завдання

1. Стосовно необов'язкових завдань, зазначених у пункті (b) статті 64(2), європейський офіс може:
  - (a) отримувати делеговані повноваження для свого директора від установ Союзу, органів Союзу та інших європейських офісів разом із делегуванням повноважень розпорядника стосовно асигнувань, унесених до секції бюджету, яка стосується установи Союзу, органу Союзу чи іншого європейського офісу;
  - (b) укладати угоди про рівень обслуговування ad-hoc з установами Союзу, органами Союзу, іншими європейськими офісами або третіми особами.
2. У випадках, зазначених у пункті (a) параграфа 1, установи Союзу, органи Союзу та інші відповідні європейські офіси встановлюють межі та умови делегування повноважень. Таке делегування повинне узгоджуватися з актом про заснування європейського офісу, зокрема щодо умов та процедур делегування.
3. У випадках, зазначених у пункті (b) параграфа 1, директор європейського офісу, згідно з актом про його заснування, ухвалює окремі положення, що регулюють виконання завдань, відшкодування понесених витрат та ведення відповідних бухгалтерських документів. Європейський офіс повідомляє про результати таких бухгалтерських документів установи Союзу, органи Союзу або інші відповідні європейські офіси.

Стаття 67

Бухгалтерські документи європейських офісів

1. Кожен європейський офіс складає бухгалтерські документи для обліку своїх видатків, що роблять можливим визначати частку своїх послуг, що надаються кожній з установ Союзу, органів Союзу чи інших європейських офісів. Директор відповідного європейського офісу після затвердження його Адміністративним комітетом ухвалює критерії, що їм повинні відповідати бухгалтерські документи.
2. Пояснення щодо окремого бюджетного рядка, до якого вносяться сукупні асигнування для кожного європейського офісу, що йому делеговано повноваження розпорядника відповідно до пункту (a) статті 66(1), повинні містити розрахунок вартості послуг, що надаються цим офісом кожній з установ Союзу, органів Союзу та інших відповідних європейських офісів. Вона визначається згідно з бухгалтерськими документами, передбаченими в параграфі 1 цієї статті.
3. Кожен європейський офіс, що йому делеговано повноваження розпорядника відповідно до пункту (a) статті 66(1), повинен повідомляти установи Союзу, органи Союзу та інші відповідні європейські офіси про результати бухгалтерських документів, передбачених у параграфі 1 цієї статті.
4. Бухгалтерські документи кожного європейського офісу становлять невід'ємну частину бухгалтерської звітності Союзу відповідно до статті 241.
5. Бухгалтер Комісії за пропозицією Адміністративного комітету відповідного європейського офісу може делегувати працівнику європейського офісу деякі функції бухгалтера, що стосуються збору

доходів та оплати видатків, здійснених безпосередньо відповідним європейським офісом.

6. Для задоволення грошових потреб європейського офісу Комісія за пропозицією Адміністративного комітету може від імені європейського офісу відкривати банківські рахунки або поштові жирорахунки. Кінцева грошова позиція за кожен рік узгоджується та коригується між відповідним європейським офісом та Комісією наприкінці фінансового року.

Секція 2

Агентства та органи Союзу

Стаття 68

Застосовність до Агентства Євратом з постачання

Цей Регламент застосовується до виконання бюджету Агентства Євратом з постачання.

Стаття 69

Виконавчі агентства

1. Комісія може делегувати повноваження виконавчим агентствам для реалізації програми або проекту Союзу повністю або частково, включаючи пілотні проекти й підготовчі заходи та виконання адміністративних видатків, від свого імені та під свою відповідальність, відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 58/2003 ⁽⁴⁰⁾. Виконавчі агентства створюються за рішенням Комісії та мають статус юридичної особи згідно з правом Союзу. Вони отримують річний внесок.
2. Директори виконавчих агентств діють як уповноважені шляхом делегування розпорядники щодо виконання операційних асигнувань, що стосуються програм Союзу, управління якими вони здійснюють повністю або частково.
3. Керівний комітет виконавчого агентства може домовитись із Комісією про те, що бухгалтер Комісії також виконуватиме функції бухгалтера відповідного виконавчого агентства. Керівний комітет також може покладати на бухгалтера Комісії деякі завдання бухгалтера відповідного виконавчого агентства з урахуванням аналізу витрат і вигід. В обох випадках повинні бути вжиті заходи, необхідні для уникнення будь-якого конфлікту інтересів.

Стаття 70

Органи, створювані згідно з ДФЄС і Договором про Євратом

1. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 269 цього Регламенту для доповнення цього Регламенту рамковим фінансовим регулюванням стосовно органів, створюваних згідно з ДФЄС та Договором про Євратом, що мають статус юридичної особи й отримують внески з бюджету.
2. Рамкове фінансове регулювання ґрунтується на принципах та правилах, викладених у цьому Регламенті, з урахуванням особливостей органів, зазначених у параграфі 1.
3. Фінансові правила органів, зазначених у параграфі 1, не повинні відступати від рамкового фінансового регулювання, за винятком випадків, коли це зумовлено їхніми конкретними потребами, та за умови попередньої згоди Комісії.
4. За рекомендацією Ради Європейський Парламент схвалює виконання бюджетів зазначених у параграфі 1 органів. Органи, зазначені в параграфі 1, повноцінно співпрацюють з установами Союзу, що беруть участь у процедурі схвалення виконання бюджету, та надають за потреби будь-яку додаткову необхідну інформацію, в тому числі шляхом участі в засіданнях відповідних органів.
5. Внутрішній аудитор Комісії здійснює ті самі повноваження стосовно зазначених у параграфі 1 органів, що і повноваження, здійснювані стосовно Комісії.

6. Незалежний зовнішній аудитор перевіряє достовірність відображення в річній бухгалтерській звітності кожного з органів, зазначених у параграфі 1 цієї статті, доходів, видатків та фінансового стану відповідного органу до консолідації в остаточній бухгалтерській звітності Комісії. Якщо інше не передбачено у відповідному базовому акті, Рахункова Палата готує спеціальний річний звіт щодо кожного органу згідно з вимогами статті 287(1) ДФЄС. Готуючи такий звіт, Рахункова Палата враховує аудиторську роботу, виконану незалежним зовнішнім аудитором, та заходи, вжиті у відповідь на зауваження аудитора.

7. Рахункова Палата залишається повністю відповідальною за всі аспекти незалежних зовнішніх аудитів, згадані в параграфі 6, включаючи виявлені зауваження.

Стаття 71

Органи, що реалізують публічно-приватне партнерство

Органи зі статусом юридичної особи, що створюються на підставі базового акта і що на них покладається реалізація публічно-приватного партнерства, ухвалюють власні фінансові правила.

Такі правила повинні включати ряд принципів, необхідних для забезпечення розсудливого управління фінансами Союзу.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 269 для доповнення цього Регламенту типовим фінансовим регулюванням для органів, що реалізують публічно-приватне партнерство, що встановлює принципи, необхідні для забезпечення розсудливого управління фінансами Союзу та засновані на статті 154.

Фінансові правила органів, що реалізують публічно-приватне партнерство, не повинні відступати від типового фінансового регулювання, за винятком випадків, коли це зумовлено їхніми конкретними потребами, та за умови попередньої згоди Комісії.

Стаття 70(4)–(7) застосовується до органів, що реалізують публічно-приватне партнерство.

ГЛАВА 4

Фінансові суб'єкти

Секція 1

Принцип поділу функцій

Стаття 72

Поділ функцій

1. Функції розпорядника та бухгалтера повинні бути розділеними та взаємовиключними.
2. Кожна установа Союзу надає кожному фінансовому суб'єкту ресурси, необхідні для виконання його функцій, і статут, що детально описує його завдання, права та обов'язки.

Секція 2

Розпорядник

Стаття 73

Розпорядник

1. Кожна установа Союзу виконує функції розпорядника.
2. Для цілей цього розділу «персонал» означає осіб, що підпадають під сферу дії Положення про персонал.

3. Кожна установа Союзу, згідно з умовами її внутрішнього регламенту, делегує персоналу функції розпорядника на належному рівні. У своїх внутрішніх адміністративних правилах вона зазначає персонал, якому вона делегує ці функції, обсяг делегованих повноважень, і чи можуть особи, яким ці повноваження делеговано, субделегувати їх.
4. Повноваження розпорядника можуть бути делеговані або субделеговані тільки персоналу.
5. Відповідальний розпорядник повинен діяти в межах, встановлених інструментом делегування або субделегування. Відповідальному розпоряднику може допомагати один або декілька працівників, яким доручено, під його відповідальність, проведення певних операцій, необхідних для виконання бюджету, та надання фінансової та управлінської інформації.
6. Кожна установа Союзу та кожен орган Союзу, зазначені у статті 70, інформують Європейський Парламент, Раду, Рахункову Палату і бухгалтера Комісії протягом двох тижнів про призначення уповноважених шляхом делегування розпорядників, внутрішніх аудиторів та бухгалтерів і про припинення їхніх повноважень, а також про будь-які внутрішні правила, ухвалені ними з фінансових питань.
7. Кожна установа Союзу інформує Рахункову Палату про рішення щодо делегування та про призначення адміністраторів авансових рахунків згідно зі статтями 79 та 88.

Стаття 74

Повноваження та обов'язки розпорядника

1. Розпорядник несе відповідальність у відповідній установі Союзу за виконання доходів і видатків згідно з принципом розсудливого управління фінансами, в тому числі шляхом забезпечення звітування про результативність, а також за забезпечення дотримання вимог законності та однакового ставлення до одержувачів.
  2. Для цілей параграфу 1 цієї статті уповноважений шляхом делегування розпорядник, відповідно до статті 36 та мінімальних стандартів, прийнятих кожною установою Союзу, з урахуванням ризиків, пов'язаних з управлінським середовищем та характером фінансованих заходів, створює організаційну структуру та системи внутрішнього контролю, що придатні для виконання його обов'язків. Створення такої структури та систем повинне супроводжуватися всебічним аналізом ризиків, що враховує результативність витрат та їхню результативність.
  3. Для виконання видатків відповідальний розпорядник приймає бюджетні та юридичні зобов'язання, затверджує видатки і надає дозвіл на платежі, а також уживає попередніх заходів для виконання асигнувань.
  4. Для виконання доходів відповідальний розпорядник складає кошторис дебіторської заборгованості, встановлює права вимоги та видає накази про стягнення. У відповідних випадках відповідальний розпорядник відмовляється від установлених прав вимоги.
  5. Для запобігання помилкам та правопорушенням до надання дозволу на операції та для зменшення ризиків недосягнення цілей кожна операція повинна підлягати щонайменше контролю *ex ante* стосовно операційних та фінансових аспектів операції на основі багаторічної стратегії контролю, що враховує ризики.
- Обсяг контролю *ex ante* за періодичністю та інтенсивністю визначається відповідальним розпорядником з урахуванням результатів попереднього контролю, а також ризиків та економічної ефективності, на основі проведеного самим розпорядником аналізу ризиків. У разі сумнівів розпорядник, відповідальний за затвердження відповідних операцій, у межах контролю *ex ante* вимагає надання додаткової інформації або проведення контролю на місці для отримання достатньої впевненості.
- Стосовно певної операції перевірку проводить персонал, відмінний від персоналу, що ініціював операцію. Персонал, що проводить перевірку, не повинен підпорядковуватися працівникам, що ініціювали операцію.

6. Уповноважений шляхом делегування розпорядник може проводити контроль *ex post* для виявлення та виправлення помилок та порушень операцій після їх затвердження. Такий контроль може бути організований на вибірковій основі залежно від ризиків і повинен враховувати результати попереднього контролю, а також чинники економічної ефективності і результативності.

Контроль *ex post* проводить персонал, відмінний від персоналу, відповідального за контроль *ex ante*. Персонал, відповідальний за контроль *ex post*, не повинен підпорядковуватися працівникам, що відповідальні за контроль *ex ante*.

Правила та процедури, включаючи строки, проведення аудиту бенефіціарів повинні бути чіткими, послідовними та прозорими і доводяться до відома бенефіціарів при підписанні угоди про надання гранту.

7. Відповідальні розпорядники та персонал, відповідальний за виконання бюджету, повинні мати необхідні професійні навички.

У кожній установі Союзу уповноважений шляхом делегування розпорядник повинен забезпечувати таке:

- (a) одержання уповноваженими шляхом субделегування розпорядниками та їхнім персоналом регулярно оновлюваної інформації та навчання стосовно стандартів контролю та методів і прийомів, що можуть бути використані для такої мети;
- (b) уживання заходів, коли це необхідно, для забезпечення результативного та ефективного функціонування систем контролю відповідно до параграфа 2.

8. Якщо працівник, що бере участь у фінансовому управлінні та контролі транзакцій, вважає, що рішення, яке він на вимогу свого керівника повинен застосувати або з яким він повинен погодитись, є незаконним або таким, що суперечить принципу розсудливого управління фінансами або професіональним правилам, що їх такий працівник повинен дотримуватися, то він повинен повідомити свого керівника про це. Якщо працівник робить це в письмовій формі, то керівник надає відповідь у письмовій формі. Якщо керівник не вживає заходів або підтверджує первісне рішення чи розпорядження, а працівник вважає, що таке підтвердження не є належною реакцією на його занепокоєння, то працівник повинен письмово повідомити уповноваженого шляхом делегування розпорядника. Якщо такий розпорядник не дає відповіді протягом розумного строку з урахуванням конкретних обставин та в будь-якому випадку протягом місяця, працівник інформує відповідну колегію, зазначену в статті 143.

У разі будь-якої незаконної діяльності, шахрайства або корупції, що можуть шкодити інтересам Союзу, працівник інформує органи, зазначені в Положенні про персонал та в рішеннях установ Союзу щодо умов проведення внутрішніх розслідувань стосовно запобігання шахрайству, корупції та будь-якій незаконній діяльності, що шкодить інтересам Союзу. Договори із зовнішніми аудиторами, що проводять аудит фінансового управління Союзу, повинні передбачати обов'язок зовнішнього аудитора інформувати уповноваженого шляхом делегування розпорядника про будь-яку підозру у незаконній діяльності, шахрайстві чи корупції, що можуть шкодити інтересам Союзу.

9. Уповноважений шляхом делегування розпорядник повинен звітувати своїй установі Союзу про виконання своїх обов'язків у формі щорічного звіту про діяльність, що містить фінансову та управлінську інформацію, включаючи результати контролю, а також заяву про те, що, за винятком випадків, коли інше зазначено в будь-яких застереженнях, пов'язаних із визначеними сферами доходів і видатків, він має обґрунтовану впевненість у тому, що:

- (a) інформація, що міститься у звіті, достовірно відображає факти;
- (b) ресурси, виділені для проведення описаної в звіті діяльності, були використані за призначенням і відповідно до принципу розсудливого управління фінансами; та
- (c) запроваджені процедури контролю дають необхідні гарантії щодо законності основних транзакцій.

Річний звіт про діяльність повинен включати інформацію про проведені операції із зазначенням цілей та показників результативності, визначених у стратегічних планах, ризику, пов'язані з цими операціями, використання наданих ресурсів та ефективність і дієвість систем внутрішнього контролю. Звіт повинен включати загальну оцінку витрат і вигід від контролю та інформацію про те, якою мірою затверджені операційні видатки сприяють досягненню стратегічних цілей Союзу та створюють додану вартість ЄС. Комісія готує огляд річних звітів про діяльність за попередній рік.

Річні звіти про діяльність за фінансовий рік розпорядників та, у відповідних випадках, уповноважених шляхом делегування розпорядників установ Союзу, органів Союзу, європейських офісів та агентств публікуються до 1 липня наступного фінансового року на вебсайті відповідної установи Союзу, органу Союзу, європейського офісу чи агентства так, щоб доступ до них був легким, при цьому вживаються обгрунтовані заходи для забезпечення конфіденційності та безпеки.

10. Уповноважений шляхом делегування розпорядник веде облік договорів, укладених згідно з переговорними процедурами у кожному фінансовому році відповідно до пунктів (а)–(f) пункту 11.1 та пункту 39 додатка I. Якщо частка переговорних процедур щодо кількості договорів, укладених тим самим уповноваженим шляхом делегування розпорядником, значно зростає порівняно з попередніми роками або якщо ця частка явно перевищує середнє значення, зафіксоване для відповідної установи Союзу, відповідальний розпорядник повідомляє про це установу Союзу та зазначає будь-які заходи, вжиті для того, щоб змінити цю тенденцію. Кожна установа Союзу надсилає звіт про переговорні процедури Європейському Парламенту і Раді. У випадку Комісії такий звіт додається до огляду річних звітів про діяльність, згаданого в параграфі 9 цієї статті.

Стаття 75

Зберігання підтвердних документів розпорядниками

Розпорядник створює системи для зберігання в паперовій або електронній формі оригіналів підтвердних документів, що стосуються виконання бюджету. Такі документи зберігаються принаймні п'ять років із дати, в яку Європейський Парламент схвалює виконання бюджету за фінансовий рік, якого стосуються документи.

Без обмеження першого параграфа, документи, що стосуються операцій, у будь-якому випадку зберігаються до кінця року, наступного за роком, в якому ці операції остаточно закрито.

Персональні дані, що містяться в підтвердних документах, видаляються, якщо можливо, коли ці дані не є необхідними для цілей схвалення виконання бюджету, контролю та аудиту. Стаття 37(2) Регламенту (ЄС) № 45/2001 застосовується до зберігання даних про перевезення.

Стаття 76

Повноваження та обов'язки голів делегацій Союзу

1. Якщо голови делегацій Союзу виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників відповідно до статті 60(2), вони підпорядковуються Комісії як установі Союзу, відповідальній за визначення, виконання, моніторинг виконання та оцінювання виконання їхніх функцій та обов'язків як уповноважених шляхом субделегування розпорядників, та тісно співпрацюють із Комісією щодо належного використання коштів для забезпечення, зокрема, законності фінансових транзакцій, дотримання принципу розсудливого управління фінансами в управлінні коштами та ефективного захисту фінансових інтересів Союзу. На них поширюється дія внутрішніх правил Комісії та Статуту Комісії стосовно виконання субделегованих їм функцій у сфері фінансового управління. Їм може допомагати у виконанні їхніх обов'язків персонал Комісії, що входить до складу делегацій Союзу.

Із цією метою голови делегацій Союзу вживають заходів, необхідних для запобігання будь-якій ситуації, що може поставити під загрозу здатність Комісії виконувати свої обов'язки щодо виконання бюджету, що субделеговані їм, а також будь-якому конфлікту пріоритетів, що може мати вплив на виконання субделегованих їм функцій у сфері фінансового управління.

У разі виникнення ситуації або конфлікту, зазначеного в другому підпараграфі, голови делегацій Союзу невідкладно інформують про це відповідальних генеральних директорів Комісії та EEAS. Такі генеральні директори вживають відповідних заходів для виправлення ситуації.

2. Якщо голови делегацій Союзу опиняються в ситуації, описаній у статті 74(8), вони передають таке питання на розгляд колегії, зазначеній у статті 143. У разі будь-якої незаконної діяльності, шахрайства або корупції, що можуть шкодити інтересам Союзу, вони інформують органи, зазначені в чинному законодавстві.

3. Голови делегацій Союзу, що виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників відповідно до статті 60(2), звітують своєму уповноваженому шляхом делегування розпоряднику, аби останній міг включити їхні звіти до свого річного звіту про діяльність, зазначеного у статті 74(9). Звіти голів делегацій Союзу включають інформацію про ефективність та дієвість систем внутрішнього контролю, що впроваджені в їхній делегації, а також про управління субделегованими їм операціями і надають запевнення, зазначене в третьому підпараграфі статті 92(5). Такі звіти додаються до річного звіту про діяльність уповноваженого шляхом делегування розпорядника та надаються Європейському Парламенту і Раді з урахуванням, у відповідних випадках, їхньої конфіденційності.

Голови делегацій Союзу повноцінно співпрацюють з установами Союзу, що беруть участь у процедурі схвалення виконання бюджету, та надають за потреби будь-яку необхідну додаткову інформацію. У цьому зв'язку від них можуть вимагатися участь у засіданнях відповідних органів і надання допомоги відповідальному уповноваженому шляхом делегування розпоряднику.

Голови делегацій Союзу, що виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників відповідно до статті 60(2), відповідають на будь-який запит уповноваженого шляхом делегування розпорядника Комісії на вимогу самої Комісії або, в зв'язку зі схваленням виконання бюджету, на вимогу Європейського Парламенту.

Комісія забезпечує, щоб субделегування повноважень головам делегацій Союзу не шкодило процедурі схвалення виконання бюджету згідно зі статтею 319 ДФЄС.

4. Параграфи 1, 2 та 3 також застосовуються до заступників голів делегацій Союзу, коли вони виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників за відсутності голів делегацій Союзу.

Секція 3

Бухгалтер

Стаття 77

Повноваження та обов'язки бухгалтера

1. Кожна установа Союзу призначає бухгалтера, що несе відповідальність у цій установі за таке:
  - (a) належне здійснювання платежів, збір доходів та стягування сум, що визначені як дебіторська заборгованість;
  - (b) готування та подання бухгалтерської звітності згідно з розділом XIII;
  - (c) ведення бухгалтерської звітності відповідно до статей 82 і 84;
  - (d) установлення правил і процедур бухгалтерського обліку та плану рахунків відповідно до статей 80–84;
  - (e) установлення та затвердження систем бухгалтерського обліку та, у відповідних випадках, затвердження систем, встановлених розпорядником, що призначені для надання або обґрунтування бухгалтерської інформації;
  - (f) управління фінансами.

Стосовно функцій, зазначених у пункті (е) першого підпараграфу, бухгалтер має повноваження перевіряти в будь-який час відповідність критеріям затвердження.

2. Обов'язки бухгалтера EEAS поширюються лише на секцію бюджету, яка стосується EEAS та яку виконує EEAS. Бухгалтер Комісії залишається відповідальним за всю секцію бюджету, яка стосується Комісії, включаючи бухгалтерські операції, що стосуються асигнувань, виконання яких субделеговане головам делегацій Союзу.

Бухгалтер Комісії також виконує функції бухгалтера EEAS щодо виконання секції бюджету, яка стосується EEAS.

Стаття 78

Призначення бухгалтера та припинення його повноважень

1. Кожна установа Союзу призначає бухгалтера зі складу посадових осіб, що на них поширюється дія Положення про персонал.

Установа Союзу обирає бухгалтера на підставі його кваліфікації, що підтверджується дипломами або відповідним професійним досвідом.

2. Дві чи більше установ чи органів Союзу можуть призначити того самого бухгалтера.

У такому випадку вони вживають необхідних заходів, щоб уникнути будь-якого конфлікту інтересів.

3. У разі припинення повноважень бухгалтера невідкладно складається пробний баланс.

4. Пробний баланс, що супроводжується звітом про передачу, передається новому бухгалтеру бухгалтером, що припиняє свої повноваження, або, якщо це неможливо, посадовою особою з його підрозділу.

Новий бухгалтер підписує пробний баланс протягом одного місяця з дати його передачі на затвердження та може зробити застереження.

Звіт про передачу повинен містити результат пробного балансу та будь-які зроблені застереження.

Стаття 79

Повноваження, що їх може делегувати бухгалтер

Під час виконання своїх обов'язків бухгалтер може делегувати певні функції підлеглому персоналу та адміністраторам авансових рахунків, призначеним відповідно до статті 89(1).

Такі функції повинні бути визначені в інструменті делегування.

Стаття 80

Правила бухгалтерського обліку

1. Правила бухгалтерського обліку, що їх повинні застосовувати установи Союзу, європейські офіси та агентства й органи Союзу, зазначені в секції 2 глави 3 цього розділу, повинні ґрунтуватися на прийнятих на міжнародному рівні стандартах бухгалтерського обліку для публічного сектора. Ці правила ухвалює бухгалтер Комісії після консультацій із бухгалтерами інших установ Союзу, європейських офісів та органів Союзу.

2. Бухгалтер може відступати від стандартів, згаданих у параграфі 1, якщо він вважає це необхідним, щоб достовірно викласти інформацію про активи та зобов'язання, витрати, доходи та рух коштів. Якщо правило бухгалтерського обліку суттєво відхиляється від таких стандартів, то у примітках до фінансової звітності повинні зазначатися цей факт та причини відхилення.

3. У правилах бухгалтерського обліку, згаданих у параграфі 1, зазначається структура і зміст фінансової звітності, а також принципи бухгалтерського обліку, що лежать в основі бухгалтерського обліку.

4. Звіти про виконання бюджету, зазначені в статті 241, повинні бути складені відповідно до бюджетних принципів, передбачених у цьому Регламенті. Вони повинні містити детальну інформацію про виконання бюджету. Вони повинні достовірно відображати всі передбачені в цьому розділі операції про доходи і видатки.

Стаття 81

Організація бухгалтерського обліку

1. Бухгалтер кожної установи або органу Союзу складає та зберігає актуальні документи, що описують організацію бухгалтерського обліку та бухгалтерські процедури своєї установи чи органу Союзу.
2. Доходи і видатки обліковуються в комп'ютеризованій системі відповідно до економічного характеру операції як поточні доходи чи видатки або як капітал.

Стаття 82

Ведення бухгалтерського обліку

1. Бухгалтер Комісії несе відповідальність за складання гармонізованих планів рахунків, що їх повинні застосовувати установи Союзу, європейські офіси та агентства й органи Союзу, зазначені в секції 2 глави 3 цього розділу.
2. Бухгалтери отримують від розпорядників усю інформацію, необхідну для складання бухгалтерської звітності, що достовірно відображає фінансовий стан установ Союзу та виконання бюджету. Розпорядник гарантує достовірність цієї інформації.
3. Перед прийняттям бухгалтерської звітності установою Союзу або органом Союзу, зазначеним у статті 70, бухгалтер підписує її, тим самим засвідчуючи, що він має обґрунтовану впевненість у тому, що бухгалтерська звітність достовірно відображає фінансовий стан установи Союзу або органу Союзу, зазначеного в статті 70.

Із цією метою бухгалтер перевіряє, чи бухгалтерська звітність підготовлена відповідно до правил бухгалтерського обліку, зазначених у статті 80, та процедур бухгалтерського обліку, зазначених у пункті (d) першого підпараграфу статті 77(1), та чи всі доходи і видатки внесені до бухгалтерської звітності.

4. Уповноважений шляхом делегування розпорядник надсилає бухгалтеру відповідно до ухвалених бухгалтером правил будь-яку фінансову та управлінську інформацію, необхідну для виконання обов'язків бухгалтера.

Розпорядник повинен регулярно, принаймні стосовно закриття бухгалтерської звітності, інформувати бухгалтера про відповідні фінансові дані довірчих банківських рахунків, щоб використання коштів Союзу могло відобразитися в бухгалтерській звітності Союзу.

Розпорядники залишаються повністю відповідальними за належне використання коштів, якими вони управляють, законність видатків, що перебувають під їхнім контролем, та повноту і достовірність інформації, що надсилається бухгалтеру.

5. Відповідальний розпорядник повідомляє бухгалтера про всі події або суттєві зміни системи фінансового управління, системи інвентаризації або системи оцінювання активів та зобов'язань, якщо вона надає дані для бухгалтерської звітності установи Союзу або використовується для обґрунтування її даних, щоб бухгалтер міг перевірити відповідність критеріям затвердження.

Бухгалтер може в будь-який час переглянути вже затверджену систему фінансового управління та може вимагати, щоб відповідальний розпорядник склав план дій для своєчасного виправлення можливих недоліків.

Розпорядник несе відповідальність за повноту інформації, що надсилається бухгалтеру.

6. Бухгалтер має право перевіряти отримвану інформацію, а також проводити будь-які подальші перевірки, які він вважає необхідними для підписання бухгалтерської звітності.

За необхідності бухгалтер робить застереження, точно пояснюючи характер та обсяг таких застережень.

7. Система бухгалтерського обліку установи Союзу призначена для обліку, класифікації та реєстрації бюджетної та фінансової інформації.

8. Система бухгалтерського обліку складається із загальних рахунків та бюджетних рахунків. Рахунки ведуться в євро та на основі календарного року.

9. Уповноважений шляхом делегування розпорядник може також вести детальний управлінський облік.

10. Підтвердні документи, пов'язані із системою бухгалтерського обліку та з підготовкою бухгалтерської звітності, зазначеної в статті 241, зберігаються принаймні п'ять років із дати, в яку Європейський Парламент схвалює виконання бюджету за фінансовий рік, якого стосуються документи.

Однак документи, що стосуються остаточно не закритих операцій, зберігаються до кінця року, наступного за роком, в якому ці операції буде закрито. Стаття 37(2) Регламенту (ЄС) № 45/2001 застосовується до зберігання даних про перевезення.

Кожна установа Союзу вирішує, в якому підрозділі зберігатимуться підтвердні документи.

Стаття 83

Зміст і ведення бюджетних рахунків

1. Стосовно кожного підрозділу бюджету на бюджетних рахунках відображаються:

(a) щодо видатків:

(i) затверджені в бюджеті асигнування, в тому числі асигнування, внесені до змін до бюджету, перенесені асигнування, асигнування, доступні після збору цільових доходів, перерозподіли асигнувань та загальна сума доступних асигнувань;

(ii) асигнування на зобов'язання та асигнування на платежі за фінансовий рік;

(b) щодо доходів:

(i) кошториси надходжень до бюджету, включаючи кошториси надходжень у зв'язку зі змінами до бюджету, цільові доходи та загальна сума кошторисних доходів;

(ii) встановлені права вимоги та стягнені суми за фінансовий рік;

(c) зобов'язання, що повинні бути сплачені, і доходи, що повинні бути стягнені, які перенесені з попередніх фінансових років.

Асигнування на зобов'язання та асигнування на платежі, зазначені в пункті (a) першого підпараграфа, повинні вноситись та відображатись окремо.

2. На бюджетних рахунках відображаються окремо:

(a) використання перенесених асигнувань та асигнувань на фінансовий рік;

(b) розрахунки за зобов'язаннями, що підлягають сплаті.

Стосовно доходів, суми, що підлягають стягненню за попередні фінансові роки, відображаються окремо.

Стаття 84

Загальні рахунки

1. На загальних рахунках у хронологічному порядку з використанням методу подвійного запису ведеться облік усіх подій та операцій, що впливають на економічний та фінансовий стан, а також

активів та зобов'язань установ Союзу та агентств і органів Союзу, що зазначені у секції 2 глави 3 цього розділу.

2. Баланс та рух по загальних рахунках вносяться до бухгалтерських книг.
3. Усі бухгалтерські записи, включаючи коригування по рахунках, повинні ґрунтуватися на підтвердних документах, що зазначаються в записах.
4. Система бухгалтерського обліку повинна бути організована так, щоб усі бухгалтерські записи залишали чіткий аудиторський слід.

Стаття 85

Банківські рахунки

1. Для потреб управління фінансами бухгалтер може від імені своєї установи Союзу відкривати рахунки у фінансових установах або національних центральних банках або вимагати відкриття таких рахунків. Бухгалтер також несе відповідальність за закриття цих рахунків або за забезпечення їх закриття.
2. Умови, що регулюють відкриття, ведення та використання банківських рахунків, повинні передбачати, залежно від вимог внутрішнього контролю, щоб чеки, розпорядження про здійснення безготівкових переказів або будь-які інші банківські операції були підписані одним або більше уповноваженими працівниками. Розпорядження, що видаються не через систему, повинні бути підписані принаймні двома уповноваженими працівниками або бухгалтером.
3. У рамках реалізації програми або заходу довірчі рахунки можуть відкриватись від імені Комісії, щоб управління ними міг здійснювати суб'єкт відповідно до пункту (c)(ii), (iii), (v) або (vi) першого підпараграфу статті 62(1).

Такі рахунки відкриваються під відповідальність розпорядника, що відповідає за реалізацію програми або заходу, за погодженням із бухгалтером Комісії.

За управління такими рахунками несе відповідальність розпорядник.

4. Бухгалтер Комісії встановлює правила відкриття, управління та закриття довірчих рахунків та правила їх використання.

Стаття 86

Управління фінансами

1. Якщо інше не передбачено в цьому Регламенті, лише бухгалтер має право управляти коштами та їхніми еквівалентами. Бухгалтер несе відповідальність за їх зберігання.
2. Бухгалтер забезпечує, щоб його установа Союзу мала в своєму розпорядженні згідно з чинними регулятивними рамками достатні кошти для покриття потреб у коштах, що виникають у зв'язку з виконанням бюджету, та встановлює процедури для забезпечення того, щоб жоден із рахунків, відкритих відповідно до статей 85(1) та 89(3), не мав дебетового сальдо.
3. Платежі здійснюються шляхом безготівкового перерахування, чеком або, якщо вони здійснюються з авансових рахунків чи якщо це прямо дозволене бухгалтером, дебетовою картою, шляхом прямого дебетового списання або в інший спосіб, відповідно до встановлених бухгалтером правил.

До прийняття зобов'язання перед третьою особою розпорядник повинен перевірити особу отримувача платежу, встановити дані про юридичну особу та платіжні реквізити одержувача і внести такі дані до спільних даних установи Союзу, за яку відповідальний бухгалтер, щоб забезпечити прозорість, підзвітність та належне здійснення платежів.

Бухгалтер може здійснювати платежі, тільки якщо дані про юридичну особу отримувача платежу та його реквізити платежу були внесені до спільних даних установи Союзу, за яку відповідальний бухгалтер.

Розпорядники інформують бухгалтера про будь-які зміни у даних про юридичну особу та платіжних реквізитах, повідомлених їм отримувачем платежу, та перевіряють дійсність цих даних до надання дозволу на будь-який платіж.

Стаття 87

Інвентаризація активів

1. Установи та агентства Союзу або органи Союзу, зазначені в секції 2 глави 3 цього розділу, повинні вести інвентарний облік, що відображає кількість та вартість усіх їхніх матеріальних, нематеріальних та фінансових активів, відповідно до моделі, складеної бухгалтером Комісії.

Вони також перевіряють відповідність записів у своїх відповідних інвентарних реєстрах фактичній ситуації.

Усі придбані активи зі строком використання більше одного року, які не є витратними матеріалами і ціна купівлі або собівартість яких вища за визначену процедурами бухгалтерського обліку, зазначеними в статті 77, вносяться до інвентарного реєстру та обліковуються на рахунках основних засобів.

2. Продаж матеріальних активів Союзу повинен належним чином рекламуватися.

3. Установи та агентства Союзу або органи Союзу, зазначені в секції 2 глави 3 цього розділу, повинні ухвалити положення щодо захисту активів, що включені до їхніх відповідних інвентарних реєстрів, та вирішити, які адміністративні підрозділи несуть відповідальність за систему інвентаризації.

Секція 4

Адміністратор авансового рахунку

Стаття 88

Авансові рахунки

1. Авансові рахунки можуть створюватись для оплати видатків, якщо через незначний розмір відповідних сум неможливо або неефективно в матеріальному відношенні здійснювати платіжні операції згідно з бюджетними процедурами. Авансові рахунки також можуть створюватись для збору доходів, відмінних від власних ресурсів.

У делегаціях Союзу авансові рахунки можуть також використовуватися для здійснення платежів у розмірі незначних сум згідно з бюджетними процедурами, якщо таке використання є ефективним та результативним з урахуванням місцевих потреб.

Максимальна сума, що може сплачуватись адміністратором авансового рахунку, якщо в матеріальному відношенні неможливо або неефективно здійснювати платіжні операції згідно з бюджетними процедурами, визначається бухгалтером і в будь-якому випадку не повинна перевищувати 60 000 євро за кожен позицію видатків.

Однак у сфері операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги авансові рахунки можуть використовуватись без будь-яких обмежень щодо суми, з дотриманням рівня асигнувань, визначеного Європейським Парламентом і Радою стосовно відповідного бюджетного рядка для поточного фінансового року та відповідно до внутрішніх правил Комісії.

2. У делегаціях Союзу повинні бути створені авансові рахунки для оплати видатків як із секцій бюджету, що стосуються Комісії, так і секцій бюджету, що стосуються EEAS, із забезпеченням повної простежуваності видатків.

Стаття 89

Створення та адміністрування авансових рахунків

1. Створення авансового рахунку та призначення адміністратора авансового рахунку відбувається за рішенням бухгалтера установи Союзу на підставі належним чином обгрунтованої пропозиції відповідального розпорядника. У такому рішенні зазначаються відповідні функції та обов'язки адміністратора авансового рахунку та розпорядника.

Адміністратори авансових рахунків обираються з числа посадових осіб або, якщо необхідно і тільки в належним чином обгрунтованих випадках, із числа інших працівників або відповідно до визначених у внутрішніх правилах Комісії умов із числа персоналу, найнятого Комісією у сфері операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги, за умови що їхні трудові договори гарантують рівноцінний рівень захисту з точки зору відповідальності, що застосовується до персоналу відповідно до статті 95. Адміністратори авансових рахунків обираються з урахуванням їхніх знань, навичок і спеціальної кваліфікації, що підтверджуються дипломами або відповідним професійним досвідом, чи після проходження відповідної навчальної програми.

2. У пропозиціях щодо рішень про створення авансового рахунку відповідальний розпорядник повинен забезпечити, щоб:

(a) пріоритет надавався використанню бюджетних процедур, якщо є доступ до центральної комп'ютеризованої системи бухгалтерського обліку;

(b) авансові рахунки використовувалися тільки в належним чином обгрунтованих випадках.

У рішеннях про створення авансового рахунку бухгалтер повинен вказати операційні умови та умови використання авансового рахунку.

Зміни до операційних умов авансового рахунку також вносяться за рішенням бухгалтера на підставі належним чином обгрунтованої пропозиції відповідального розпорядника.

3. Банківські рахунки для авансування коштів відкриваються та контролюються бухгалтером, який також затверджує делеговані підписи по них на підставі належним чином обгрунтованої пропозиції відповідального розпорядника.

4. Кошти для авансових рахунків надаються бухгалтером установи Союзу, і відповідальність за них покладається на адміністраторів авансових рахунків.

5. Здійснені платежі повинні супроводжуватися офіційними рішеннями про остаточне затвердження або платіжними дорученнями, підписаними відповідальним розпорядником.

Розпорядник проводить розрахунки за операціями з авансування до кінця наступного місяця, щоб бухгалтерський баланс та залишок на рахунку могли бути звірені.

6. Бухгалтер проводить перевірки або доручає їх проведення працівнику зі свого підрозділу або з підрозділу-розпорядника, спеціально уповноваженого на це. Такі перевірки, як правило, проводяться на місці та, за необхідності, без попередження, для перевірки наявності коштів, виділених адміністраторам авансових рахунків, та бухгалтерії, а також для перевірки того, чи розрахунки за операціями з авансування здійснюються у встановлений строк. Бухгалтер повідомляє відповідального розпорядника про результати таких перевірок.

ГЛАВА 5

Відповідальність фінансових суб'єктів

Секція 1

Загальні правила

Стаття 90

Відкликання делегованих фінансовим суб'єктам повноважень та зупинення їхніх повноважень

1. Повноваження, делеговані або субделеговані відповідальним розпорядникам, можуть у будь-який час бути тимчасово або остаточно відкликані органом, що їх призначив.
2. Повноваження бухгалтерів та/або адміністраторів авансових рахунків можуть у будь-який час бути тимчасово або остаточно зупинені органом, що їх призначив.
3. Параграфи 1–2 не обмежують будь-які заходи дисциплінарного стягнення, вжиті щодо фінансових суб'єктів, зазначених у вказаних параграфах.

Стаття 91

Відповідальність фінансових суб'єктів за незаконну діяльність, шахрайство або корупцію

1. Ця глава не обмежує будь-якої відповідальності згідно з кримінальним законодавством, що її можуть понести зазначені в статті 90 фінансові суб'єкти, як передбачено чинним національним законодавством та чинними положеннями щодо захисту фінансових інтересів Союзу та боротьби з корупцією посадових осіб Союзу або посадових осіб держав-членів.
2. Без шкоди для статей 92, 94 та 95 цього Регламенту, кожен відповідальний розпорядник, бухгалтер або адміністратор авансового рахунку несе дисциплінарну відповідальність і відповідальність у формі сплати компенсації згідно з Положенням про персонал або відповідальність за персонал, найнятий Комісією в сфері операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги відповідно до статті 89(1) цього Регламенту, згідно з нормами їхніх трудових договорів. У разі незаконної діяльності, шахрайства або корупції, що можуть шкодити інтересам Союзу, таке питання передається на розгляд органам, зазначеним у чинному законодавстві, зокрема OLAF.

Секція 2

Правила, застосовні до відповідальних розпорядників

Стаття 92

Правила, застосовні до розпорядників

1. Відповідальний розпорядник несе відповідальність у формі сплати компенсації згідно з Положенням про персонал.
2. Зобов'язання щодо сплати компенсації діє, зокрема, якщо відповідальний розпорядник навмисно або через власну грубу недбалість:
  - (а) визначає права вимоги, за якими проводитиметься стягнення, або видає накази про стягнення, здійснює видатки або підписує платіжне доручення без дотримання цього Регламенту;
  - (б) не складає документ, що встановлює суму дебіторської заборгованості, нехтує видачею наказу про стягнення або видає із запізненням такий наказ чи платіжне доручення, внаслідок чого установа Союзу повинна нести цивільну відповідальність перед третіми особами.
3. Уповноважений шляхом делегування або субделегування розпорядник, що отримує зобов'язальне розпорядження, яке він вважає незаконним або таким, що суперечить принципу розсудливого управління фінансами, зокрема тому, що таке розпорядження неможливо виконати за рахунок виділених йому ресурсів, інформує письмово про цей факт орган, що делегував або субделегував йому повноваження. Якщо таке розпорядження буде підтверджено в письмовій формі і це підтвердження буде отримано вчасно і буде достатньо ясным, оскільки воно прямо стосується питань, що їх порушив уповноважений шляхом делегування чи субделегування розпорядник, то уповноважений шляхом делегування чи субделегування розпорядник не несе відповідальність. Він повинен виконати розпорядження, якщо тільки воно не є явно незаконним або не є порушенням відповідних стандартів безпеки.

Така сама процедура застосовується у випадках, коли розпорядник вважає, що рішення, яке він уповноважений ухвалити, є незаконним або таким, що суперечить принципу розсудливого управління

фінансами, або коли розпоряднику стає відомо під час виконання ним зобов'язального розпорядження, що обставини справи можуть спричинити таку ситуацію.

Будь-які розпорядження, підтвержені за згаданих у цьому параграфі обставин, повинні бути зафіксовані уповноваженим шляхом делегування розпорядником та зазначені в його річному звіті про діяльність.

4. У разі субделегування повноважень у межах його служби уповноважений шляхом делегування розпорядник продовжує нести відповідальність за ефективність та дієвість наявних систем внутрішнього управління та контролю і за вибір уповноваженого шляхом субделегування розпорядника.

5. У разі субделегування повноважень головам делегацій Союзу та їхнім заступникам уповноважений шляхом делегування розпорядник несе відповідальність за визначення впроваджуваних систем внутрішнього управління та контролю, а також за їхню ефективність та дієвість. Голови делегацій Союзу несуть відповідальність за належне налаштування та функціонування цих систем відповідно до вказівок уповноваженого шляхом делегування розпорядника, а також за управління коштами та операціями, які вони проводять у делегації Союзу під своєю відповідальністю. Перед тим як приступити до виконання своїх обов'язків, вони повинні пройти спеціальні навчальні курси стосовно функцій та обов'язків розпорядників та виконання бюджету.

Голови делегацій Союзу відповідно до статті 76(3) звітують про виконання своїх обов'язків згідно з першим підпараграфом цього параграфа.

Щороку голови делегацій Союзу надають уповноваженому шляхом делегування розпоряднику Комісії заповнення щодо систем внутрішнього управління та контролю, що впроваджені в їхній делегації, а також про управління субделегованими їм операціями та їх результати, щоб розпорядник міг зробити заяву про впевненість відповідно до статті 74(9).

Цей параграф також застосовується до заступників голів делегацій Союзу, коли вони виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників за відсутності голів делегацій Союзу.

Стаття 93

Урегулювання фінансових порушень, учинених працівником

1. Без обмеження повноважень OLAF та адміністративної автономії установ Союзу, органів Союзу, європейських офісів чи органів або осіб, яким доручено здійснювати певні заходи в сфері СЗБП відповідно до розділу V ДЕС стосовно їхніх працівників та з урахуванням захисту викривачів, будь-яке порушення цього Регламенту або положення, що стосується фінансового управління або перевірки операцій, що спричинене дією або бездіяльністю працівника, передається на розгляд колегії, зазначеній у статті 143, для ухвалення нею відповідного висновку будь-ким із таких осіб чи органів:

- (a) орган, що здійснював призначення на посаду і повноважний вирішувати питання дисциплінарного характеру;
- (b) відповідальний розпорядник, у тому числі голови делегацій Союзу та, за їх відсутності, їхні заступники, що виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників відповідно до статті 60(2).

Якщо колегія безпосередньо поінформована працівником щодо суті питання, вона передає файл органу, що призначає на посаду, відповідної установи Союзу, відповідного органу Союзу, європейського офісу чи відповідного органу або відповідної особи та повідомляє про це працівника. Орган, що здійснює призначення на посаду, може запитати висновок колегії в справі.

2. Запит про видачу колегією висновку відповідно до першого підпараграфа параграфа 1 супроводжується описом фактів та дії чи бездіяльності, що їх колегія повинна оцінити, а також відповідними підтвердними документами, включаючи звіти за результатами будь-якого проведеного розслідування. Якщо можливо, інформація надається в анонімізованій формі.

До подання колегії запиту або будь-якої додаткової інформації, орган, що призначає на посаду, або розпорядник, у відповідних випадках, дає відповідному працівнику можливість подати свої зауваження після направлення йому підтвердних документів, зазначених у першому підпараграфі, якщо тільки їх направлення не створює серйозної перешкоди для проведення подальших розслідувань.

3. У зазначених у параграфі 1 цієї статті випадках колегія, згадана в статті 143, має право оцінити на основі поданих їй відповідно до параграфа 2 цієї статті матеріалів та будь-якої одержаної додаткової інформації, чи відбулося фінансове порушення. Керуючись висновком колегії, відповідна установа Союзу, відповідний орган Союзу, європейський офіс чи відповідний орган або відповідна особа ухвалює рішення про відповідні подальші дії згідно з Положенням про персонал. Якщо колегія виявляє системні проблеми, вона дає рекомендацію розпоряднику та уповноваженому шляхом делегування розпоряднику, якщо тільки останній не є відповідним працівником, а також внутрішньому аудиту.

4. Якщо комісія видає висновок, зазначений у параграфі 1 цієї статті, до її складу повинні входити члени, зазначені в статті 143(2), а також зазначені нижче такі три додаткових члени, що призначаються з урахуванням необхідності уникати будь-яких конфліктів інтересів:

- (a) представник органу, що призначає на посаду і повноважний вирішувати питання дисциплінарного характеру, відповідної установи Союзу, відповідного органу Союзу, європейського офісу чи відповідного органу або відповідної особи;
- (b) працівник, призначений комітетом з персоналу відповідної установи Союзу, відповідного органу Союзу, європейського офісу чи відповідного органу або відповідної особи;
- (c) працівник юридичної служби установи Союзу, що наймає відповідного працівника.

Якщо колегія видає зазначений у параграфі 1 висновок, він повинен бути адресований органу, що призначає на посаду, відповідної установи Союзу, відповідного органу Союзу, європейського офісу чи відповідного органу або відповідної особи.

5. Колегія не має будь-яких слідчих повноважень. Відповідна установа Союзу, відповідний орган Союзу, європейський офіс чи відповідний орган або відповідна особа співпрацює з колегією, щоб забезпечити, що вона має всю інформацію, необхідну для видачі свого висновку.

6. Якщо колегія вважає, що справа підлягає розгляду в OLAF, вона відповідно до параграфа 1 невідкладно передає файл відповідному органу, що призначає на посаду, та негайно інформує OLAF.

7. Держави-члени повністю підтримують Союз у притягненні до будь-якої відповідальності згідно зі статтею 22 Положення про персонал тимчасового персоналу, до якого застосовується пункт (e) статті 2 Умов працевлаштування інших службовців Європейського Союзу.

Секція 3

Правила, застосовні до бухгалтерів та адміністраторів авансових рахунків

Стаття 94

Правила, застосовні до бухгалтерів

Бухгалтер несе дисциплінарну відповідальність і відповідальність у формі сплати компенсації згідно з процедурами, передбаченими в Положенні про персонал. Зокрема, бухгалтер може бути притягнутий до відповідальності за вчинення ним будь-якого з таких правопорушень:

- (a) втрата або пошкодження коштів, активів чи документів, що перебувають у нього на зберіганні;
- (b) незаконна зміна банківських рахунків або поштових жирорахунків;
- (c) стягнення або сплата сум, що не узгоджуються з відповідними наказами про стягнення або платіжними дорученнями;
- (d) непроведення збору доходів, що підлягають збору.

Правила, застосовні до адміністраторів авансових рахунків

Зокрема, адміністратор авансового рахунку може бути притягнутий до відповідальності за вчинення ним будь-якого з таких правопорушень:

- (a) втрата або пошкодження коштів, активів чи документів, що перебувають у нього на зберіганні;
- (b) ненадання підтвердних документів стосовно здійснених ним платежів;
- (c) здійснення платежів на користь осіб, що не мають права їх отримувати;
- (d) непроведення збору доходів, що підлягають збору.

ГЛАВА 6

Дохідні операції

Секція 1

Надання власних ресурсів

Стаття 96

Власні ресурси

1. Кошторис доходів, що складаються з власних ресурсів, згідно з Рішенням 2014/335/ЄС, Євратом, вноситься до бюджету в євро. Відповідні власні ресурси надаються відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 609/2014.

2. Розпорядник складає графік із зазначенням того, коли власні ресурси, визначені в Рішенні 2014/335/ЄС, Євратом, будуть надані Комісії.

Власні ресурси встановлюються та формуються відповідно до правил, ухвалених відповідно до зазначеного Рішення.

Для цілей бухгалтерського обліку розпорядник видає наказ про стягнення щодо надходжень на рахунок власних ресурсів та виплат із нього, згідно з Регламентом (ЄС, Євратом) № 609/2014.

Секція 2

Кошторис дебіторської заборгованості

Стаття 97

Кошторис дебіторської заборгованості

1. Коли відповідальний розпорядник має достатню і достовірну інформацію щодо будь-якого заходу або ситуації, яка може призвести до виникнення заборгованості перед Союзом, відповідальний розпорядник складає кошторис дебіторської заборгованості.

2. Відповідальний розпорядник коригує кошторис дебіторської заборгованості, як тільки йому стає відомо про подію, що змінює захід або ситуацію, що стала підставою для складення кошторису.

При видачі наказу про стягнення в зв'язку із заходом або ситуацією, що попередньо стала підставою для складення кошторису дебіторської заборгованості, відповідальний розпорядник коригує такий кошторис відповідним чином.

Якщо наказ про стягнення складається на ту саму суму, що і первісний кошторис дебіторської заборгованості, такий кошторис зменшується до нуля.

3. Як відступ від параграфа 1, кошторис дебіторської заборгованості не складається, поки держави-члени не нададуть Комісії суми власних ресурсів, визначені в Рішенні 2014/335/ЄС, Євратом, що їх держави-члени виплачують із фіксованою періодичністю. Відповідальний розпорядник видає наказ про стягнення цих сум.

Секція 3

Визначення сум дебіторської заборгованості

Стаття 98

Визначення сум дебіторської заборгованості

1. Для визначення суми дебіторської заборгованості відповідальний розпорядник:

- (a) перевіряє існування боргу;
- (b) визначає або перевіряє реальну ситуацію і суму боргу; та
- (c) перевіряє умови, за яких борг підлягає сплаті.

Визначення суми дебіторської заборгованості становить визнання права вимоги Союзу до боржника та встановлення права вимагати від боржника сплати боргу.

2. Будь-яка сума дебіторської заборгованості, що визначена як певна, фіксована і така, що підлягає сплаті, встановлюється наказом про стягнення, згідно з яким відповідальний розпорядник доручає бухгалтеру стягнути цю суму. Далі боржнику надсилається дебет-нота, за винятком випадків, коли процедура відмови здійснюється негайно згідно з другим підпараграфом параграфа 4. І наказ про стягнення, і дебет-нота складаються відповідальним розпорядником.

Розпорядник надсилає дебет-ноту негайно після визначення суми дебіторської заборгованості та не пізніше п'яти років з моменту, коли установа Союзу за звичайних обставин могла б стягнути борг. Такий строк не застосовується, якщо відповідальний розпорядник визначить, що, незважаючи на зусилля установи Союзу, затримка стягнення сталася з вини боржника.

3. Для визначення суми дебіторської заборгованості відповідальний розпорядник забезпечує, щоб:

- (a) сума дебіторської заборгованості була певною, тобто безумовною;
- (b) сума дебіторської заборгованості була фіксованою, точно вираженою грошовою сумою;
- (c) сума дебіторської заборгованості була такою, що підлягає сплаті, і строк її сплати не був обмеженим;
- (d) дані боржника були правильними;
- (e) сума була віднесена до правильної бюджетної позиції;
- (f) підтвердні документи були в порядку; та
- (g) був дотриманий принцип розсудливого управління фінансами, зокрема в частині критеріїв, зазначених у пункті (a) або (b) першого підпараграфа статті 101(2).

4. Дебет-нота призначена для інформування боржника про те, що:

- (a) Союз визначив суму дебіторської заборгованості;
- (b) у разі сплати боргу в термін, зазначений у дебет-ноті, пеня не нараховуватиметься;
- (c) у разі несплати боргу в термін, зазначений у пункті (b) цього підпараграфа, на суму боргу нараховуються відсотки за ставкою, зазначеною в статті 99, без обмеження будь-яких застосовних спеціальних правил;
- (d) у разі несплати боргу в термін, зазначений у пункті (b), установа Союзу здійснить стягнення шляхом взаємозаліку або шляхом застосування будь-якої попередньо поданої гарантії;

- (e) бухгалтер може за виняткових обставин здійснити стягнення шляхом взаємозаліку до зазначеного в пункті (b) терміну, якщо це необхідно для захисту фінансових інтересів Союзу, коли бухгалтер має обґрунтовані підстави вважати, що сума, що підлягає сплаті Європейському Союзу була б утрачена, при цьому боржник повинен бути попередньо поінформований про причини і дату стягнення шляхом взаємозаліку;
- (f) якщо після вжиття всіх заходів, викладених у пунктах (a)–(e) цього підпараграфу, суму не було стягнуто в повному обсязі, установа Союзу здійснює стягнення шляхом примусового виконання рішення відповідно до статті 100(2) або шляхом подання судового позову.

Якщо після перевірки даних боржника або на підставі іншої відповідної інформації, наявної на той час, стає очевидним, що борг підпадає під випадки, зазначені в пункті (a) або (b) першого підпараграфу статті 101(2), або що дебет-нота не була надіслана відповідно до параграфу 2 цієї статті, то розпорядник, визначивши суму дебіторської заборгованості, вирішує за погодженням із бухгалтером безпосередньо відмовитись від стягнення відповідно до статті 101 без надсилання дебет-ноти.

У всіх інших випадках розпорядник роздруковує дебет-ноту і надсилає її боржнику. Бухгалтер повинен бути проінформований про відправлення дебет-ноти через систему фінансової інформації.

5. Безпідставно сплачені суми підлягають стягненню.

Стаття 99

Пеня

1. Без обмеження будь-яких спеціальних положень, що зумовлені застосуванням спеціальних нормативно-правових актів, на будь-яку суму дебіторської заборгованості, що не сплачена в термін, зазначений у пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4), нараховуються відсотки згідно з параграфами 2 та 3 цієї статті.

2. За винятком випадку, зазначеного в параграфі 4 цієї статті, ставкою відсотків, що нараховуються на суми дебіторської заборгованості, що не сплачені в термін, зазначений у пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4), є ставка, що її застосовує Європейський Центральний Банк до своїх основних операцій з рефінансування та що публікується в серії *C Офіційного вісника Європейського Союзу*, на перший календарний день місяця, на який припадає термін, збільшена на:

- (a) вісім відсоткових пунктів, якщо підставою для зобов'язання є договір про постачання або договір про надання послуг;
- (b) три з половиною відсоткових пункти у всіх інших випадках.

3. Відсотки нараховуються з календарного дня, що настає після терміну, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4), і до календарного дня повного погашення боргу.

Наказ про стягнення, що відповідає сумі пені, видається, коли такі відсотки фактично отримані.

4. У разі штрафів або інших штрафних санкцій ставкою відсотків, що нараховуються на суми дебіторської заборгованості, що не сплачені в термін, зазначений у пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4), є ставка, що її застосовує Європейський Центральний Банк до своїх основних операцій з рефінансування та що публікується в серії *C Офіційного вісника Європейського Союзу*, на перший календарний день місяця, в якому ухвалено рішення про накладення штрафу або іншої штрафної санкції, збільшена на:

- (a) півтора відсоткового пункту, якщо боржник надає фінансову гарантію, яку бухгалтер приймає замість оплати;
- (b) три з половиною відсоткових пункти у всіх інших випадках.

Якщо Суд Європейського Союзу під час здійснення своїх повноважень згідно зі статтею 261 ДФЄС збільшує розмір штрафу або іншої штрафної санкції, відсотки на суму збільшення нараховуються з дати винесення рішення Суду.

5. У випадках коли загальна відсоткова ставка була б від'ємною, вона встановлюється на рівні нуля відсотків.

Секція 4

Дозвіл на стягнення

Стаття 100

Дозвіл на стягнення

1. Видаючи наказ про стягнення, відповідальний розпорядник доручає бухгалтеру стягнути суму дебіторської заборгованості, яку визначив цей відповідальний розпорядник (далі — «дозвіл на стягнення»).

2. Установа Союзу може офіційно визначити певну суму як дебіторську заборгованість осіб, відмінних від держав-членів, за рішенням, що підлягає примусовому виконанню в розумінні статті 299 ДФЄС.

Якщо цього вимагає ефективний та своєчасний захист фінансових інтересів Союзу, інші установи Союзу можуть, за виняткових обставин, звертатися до Комісії з вимогою ухвалити на їхню користь таке рішення, що підлягає примусовому виконанню, щодо вимог, що виникають стосовно персоналу або стосовно працівників чи колишніх працівників установи Союзу, за умови що ці установи узгодили з Комісією практичні процедури застосування цієї статті.

Вважається, що такі виняткові обставини існують, коли відсутні перспективи стягнення боргу відповідною установою Союзу шляхом добровільного платежу або шляхом взаємозаліку згідно зі статтею 101(1), та умови відмови від стягнення відповідно до статті 101(2) та (3) не виконано. У всіх випадках у рішенні, що підлягає примусовому виконанню, зазначається, що суми вимоги вносяться до секції бюджету, яка стосується відповідної установи Союзу, що діє як розпорядник. Доходи вносяться як загальні доходи, за винятком випадків, коли вони становлять цільові доходи відповідно до статті 21(3).

Установа Союзу, що звертається з вимогою, інформує Комісію про будь-яку подію, що може змінити стягнення, і вступає в процес на стороні Комісії у разі оскарження рішення, що підлягає примусовому виконанню.

Секція 5

Стягнення

Стаття 101

Правила про стягнення

1. Бухгалтер виконує накази про стягнення щодо сум дебіторської заборгованості, належним чином визначеної відповідальним розпорядником. Бухгалтер із належною сумлінністю забезпечує отримання Союзом доходів та захист прав Союзу.

Часткове відшкодування боржником, щодо якого видано декілька наказів про стягнення, зараховується в першу чергу в погашення найстарішого права вимоги, якщо боржник не визначить інше. Будь-які часткові платежі використовуються передусім для погашення відсотків.

Бухгалтер стягує суми, що підлягають сплаті до бюджету, шляхом взаємозаліку відповідно до статті 102.

2. Відповідальний розпорядник може відмовитись від стягнення визначеної суми дебіторської заборгованості повністю або частково лише в таких випадках:

- (a) якщо передбачувана вартість стягнення перевищує суму, що підлягає стягненню, а відмова не зашкодить іміджу Союзу;
- (b) якщо сума дебіторської заборгованості не може бути стягнена з огляду на давність боргу, затримку у

відправленні дебет-ноти в строки, визначені в статті 98(2), неплатоспроможність боржника або будь-яку іншу процедуру неплатоспроможності;

(с) якщо стягнення суперечить принципу пропорційності.

Якщо відповідальний розпорядник планує відмовитись або частково відмовитись від стягнення визначеної суми дебіторської заборгованості, він повинен забезпечити відповідність відмови встановленим правилам і принципам розсудливого управління фінансами та пропорційності. Рішення про відмову від стягнення повинне бути обґрунтованим. Розпорядник може делегувати повноваження ухвалювати це рішення.

3. У випадку, зазначеному в пункті (с) першого підпараграфу параграфу 2, відповідальний розпорядник діє згідно з наперед визначеними процедурами, встановленими в його установі Союзу, і застосовує наведені нижче критерії, що є обов'язковими та застосовними за будь-яких обставин:

(а) факти, беручи до уваги тяжкість правопорушення, що є підставою для визначення суми дебіторської заборгованості (шахрайство, повторно вчинений злочин, умисел, порушення обов'язку діяти старанно, порушення обов'язку діяти добросовісно, явна помилка);

(b) вплив, що його відмова від стягнення матиме на діяльність Союзу та його фінансові інтереси (відповідна сума, ризик створення прецеденту, піддрив авторитету закону).

4. Залежно від обставин справи відповідальний розпорядник у разі необхідності враховує такі додаткові критерії:

(а) будь-яке викривлення конкуренції, що може бути спричинене відмовою від стягнення;

(b) економічна та соціальна шкода, що могла б бути заподіяна, якби борг було стягнуто в повному обсязі.

5. Кожна установа Союзу щороку надсилає Європейському Парламенту і Раді звіт про здійснені нею відмови згідно з параграфами 2, 3 та 4 цієї статті. Інформація про відмови в сумі нижче 60 000 євро надається як загальна сума. У випадку Комісії такий звіт додається до огляду річних звітів про діяльність, згаданого в статті 74(9).

6. Відповідальний розпорядник може анулювати визначену суму дебіторської заборгованості повністю або частково. Часткове скасування визначеної суми дебіторської заборгованості не означає відмови від решти встановленого права вимоги Союзу.

У разі помилки відповідальний розпорядник повинен повністю або частково анулювати визначену суму дебіторської заборгованості та вказати відповідні причини.

Кожна установа Союзу у своїх внутрішніх правилах встановлює умови та порядок делегування повноваження анулювати визначену суму дебіторської заборгованості.

7. Держави-члени несуть згідно з галузевими правилами основну відповідальність за проведення контролю та аудиту і за стягнення неправомірно витрачених сум. Якщо держави-члени самостійно виявляють та виправляють правопорушення, Комісія не здійснює щодо них фінансові коригування стосовно таких правопорушень.

8. Комісія здійснює щодо держав-членів фінансові коригування для виключення з фінансування Союзу видатків, понесених із порушенням застосовного права. Комісія здійснює фінансові коригування відповідно до визначених неправомірно витрачених сум та фінансових наслідків для бюджету. Якщо такі суми неможливо точно визначити, Комісія може застосовувати екстрапольовані коригування або коригування за фіксованою ставкою відповідно до галузевих правил.

При ухваленні рішення про суму фінансового коригування Комісія враховує характер і тяжкість порушення застосовного права та фінансові наслідки для бюджету, включаючи недоліки в системах управління та контролю.

Критерії та процедура визначання фінансових коригувань можуть бути встановлені у галузевих правилах.

9. Методологія здійснення екстрапольованих коригувань або коригувань за фіксованою ставкою повинна бути встановлена відповідно до галузевих правил для забезпечення можливості Комісії захищати фінансові інтереси Союзу.

Стаття 102

Стягнення шляхом взаємозаліку

1. Якщо боржник має вимогу до Союзу або до виконавчого агентства, що йому доручено виконання бюджету, і така вимога є певною в розумінні пункту (а) статті 98(3), фіксованою і такою, що підлягає сплаті, стосовно суми, встановленої платіжним дорученням, то бухгалтер після терміну, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4), стягує визначені суми дебіторської заборгованості шляхом взаємозаліку.

За виняткових обставин, якщо це необхідно для захисту фінансових інтересів Союзу та якщо бухгалтер має обґрунтовані підстави вважати, що сума, що підлягає сплаті Союзу була б утрачена, бухгалтер може здійснити стягнення шляхом взаємозаліку до зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4) терміну.

Бухгалтер також може здійснити стягнення шляхом взаємозаліку до зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4) терміну за згодою боржника.

2. До здійснення будь-якого стягнення відповідно до параграфу 1 цієї статті бухгалтер консультиється з відповідальним розпорядником та інформує відповідних боржників, у тому числі про засоби оскарження відповідно до статті 133.

Якщо боржник є національним органом або однією з його адміністративних установ, бухгалтер також інформує відповідну державу-члена про свій намір провести стягнення шляхом взаємозаліку принаймні за 10 робочих днів до його початку. Однак, за погодженням із відповідною державою-членом або адміністративною установою, бухгалтер може почати стягнення шляхом взаємозаліку до закінчення цього строку.

3. Згаданий у параграфі 1 взаємозалік має ті самі наслідки, як і сплата, і припиняє борг перед Союзом у належній до сплаті сумі разом із відсотками, у відповідних випадках.

Стаття 103

Процедура стягнення за відсутності добровільної сплати

1. Без обмеження статті 102, якщо повна сума не була стягнена до зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4) терміну, бухгалтер інформує відповідального розпорядника та невідкладно починає процедуру здійснення стягнення в будь-який передбачений законом спосіб, включаючи, у відповідних випадках, примусове виконання будь-якої попередньо наданої гарантії.

2. Без обмеження статті 102, якщо спосіб стягнення, зазначений у параграфі 1 цієї статті, не може бути використаний, а боржник не здійснив оплату після одержання надісланого бухгалтером офіційного попередження, бухгалтер здійснює стягнення шляхом примусового виконання рішення відповідно до статті 100(2) або шляхом подання судового позову.

Стаття 104

Додатковий час для сплати

Бухгалтер може у співпраці з відповідальним розпорядником надати додатковий час для сплати тільки на письмову вимогу боржника із зазначенням причин, та якщо будуть виконані такі умови:

- (a) боржник зобов'язується сплачувати відсотки за ставкою, зазначеною в статті 99, за весь наданий додатковий строк, починаючи з терміну, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4);
- (b) для захисту прав Союзу боржник надає фінансову гарантію, що покриває як основну суму, так і

відсотки непогашеного боргу, і бухгалтер установи Союзу приймає таку гарантію.

Гарантія, зазначена в пункті (b) першого параграфу, може бути замінена затвердженою бухгалтером установи Союзу солідарною гарантією третьої особи.

За виняткових обставин, на вимогу боржника, бухгалтер може відмовитись від вимоги гарантії, зазначеної в пункті (b) першого параграфу, коли, за його оцінкою, боржник бажає та може здійснити платіж протягом додаткового строку, але не може надати таку гарантію і перебуває в скрутній фінансовій ситуації.

Стаття 105

Строк позовної давності

1. Без обмеження положень спеціальних нормативно-правових актів та застосування Рішення 2014/335/ЄС, Євратом, на права вимоги Союзу щодо третіх осіб та права вимоги третіх осіб щодо Союзу поширюється строк позовної давності п'ять років.

2. Строк позовної давності для прав вимоги Союзу щодо третіх осіб починається після терміну, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу статті 98(4).

Строк позовної давності для прав вимоги третіх осіб щодо Союзу починається з дати, коли настає строк сплати за правом вимоги третьої особи згідно з відповідним юридичним зобов'язанням.

3. Строк позовної давності для прав вимоги Союзу щодо третіх осіб переривається будь-якою дією установи Союзу або держави-члена, що діє на вимогу установи Союзу, якщо відповідну третю особу повідомлено про таку дію і така дія має на меті стягнення боргу.

Строк позовної давності для прав вимоги третіх осіб щодо Союзу переривається будь-якою дією, що про неї Союзу повідомляють його кредитори або інші особи від імені його кредиторів та що має на меті стягнення боргу.

4. Новий строк позовної давності тривалістю п'ять років починається з наступного дня після переривання, зазначеного в параграфі 3.

5. Будь-який судовий позов стосовно права вимоги, зазначеного в параграфі 2, включаючи позови, подані до суду, що згодом визнає себе некомпетентним, перериває строк позовної давності. Новий строк позовної давності тривалістю п'ять років не починається, поки не буде винесено судове рішення, що має силу *res judicata*, або поки ті самі сторони не врегулюють в позасудовому порядку спір, що є предметом того самого позову.

6. Якщо бухгалтер надає боржнику додатковий час для сплати відповідно до статті 104, це вважається перериванням строку позовної давності. Новий строк позовної давності тривалістю п'ять років починається з наступного дня після закінчення додаткового часу для сплати.

7. Права вимоги Союзу не підлягають відновленню після закінчення строку позовної давності згідно з параграфами 2–6.

Стаття 106

Національний режим стосовно прав вимоги Союзу

У разі процедур неплатоспроможності правам вимоги Союзу надається той самий преференційний режим, що і правам вимоги того самого характеру публічних органів у державах-членах, де ведеться процедура стягнення.

Стаття 107

Штрафи, інші штрафні санкції, та нараховані відсотки, що їх накладають установи Союзу

1. Суми, отримані внаслідок сплати штрафів, інших штрафних санкцій та будь-яких нарахованих відсотків або інших зумовлених ними доходів, не вносяться до бюджету, поки рішення, якими вони

накладаються, є або можуть стати предметом оскарження в Суді Європейського Союзу.

2. Суми, зазначені в параграфі 1, вносяться до бюджету якомога швидше після вичерпання всіх засобів правового захисту. За наявності обґрунтованих виняткових обставин, або якщо вичерпання всіх засобів правового захисту відбудеться після 1 вересня поточного фінансового року, ці суми можуть бути внесені до бюджету в наступному фінансовому році.

Суми, що згідно з рішенням Суду Європейського Союзу підлягають поверненню суб'єкту, що сплатив їх, не вносяться до бюджету.

3. Параграф 1 не застосовується до рішень щодо клірингу рахунків або фінансових коригувань.

Стаття 108

Стягнення штрафів, інших штрафних санкцій, що їх накладають установи Союзу

1. Якщо до Суду Європейського Союзу подається позов проти рішення установи Союзу, що накладає штраф або іншу штрафну санкцію згідно з ДФЄС або Договором про Євратом, і поки не будуть вичерпані всі засоби правового захисту, боржник або попередньо сплачує відповідні суми на банківський рахунок, визначений бухгалтером Комісії, або надає фінансову гарантію, прийнятну для бухгалтера Комісії. Гарантія не залежить від зобов'язання сплатити штраф або іншу штрафну санкцію і підлягає виконанню на вимогу. Вона повинна покривати основну суму боргу та відсотки, що підлягають сплаті, відповідно до статті 99(4).

2. Комісія забезпечує попередньо стягнені суми шляхом інвестування їх у фінансові активи, забезпечуючи тим самим збереження та ліквідність коштів, прагнучи при цьому отримати дохід.

3. Після вичерпання всіх засобів правового захисту, і якщо штраф або інша штрафна санкція підтверджена Судом Європейського Союзу або якщо рішення про накладення такого штрафу або іншої штрафної санкції більше не може бути оскаржене в Суді Європейського Союзу, вживається один із таких заходів:

(а) попередньо стягнені суми та отриманий від них дохід вносяться до бюджету відповідно до статті 107(2);

(б) якщо було надано фінансову гарантію, вона повинна бути виконана, а відповідні суми внесені до бюджету.

Якщо Суд Європейського Союзу збільшив розмір штрафу або іншої штрафної санкції, пункти (а)–(б) першого підпараграфу цього параграфу застосовуються до сум, визначених у первісному рішенні установи Союзу або, у відповідних випадках, до суми, визначеної в раніше ухваленому рішенні Суду Європейського Союзу в тому самому провадженні. Бухгалтер Комісії стягує суму, що відповідає збільшенню, та належні до сплати відсотки відповідно до статті 99(4), які вносяться до бюджету.

4. Після вичерпання всіх засобів правового захисту та в разі скасування штрафу або іншої штрафної санкції чи зменшення суми вживається один із таких заходів:

(а) попередньо стягнені суми або, у разі зменшення, відповідна їхня частина, включаючи будь-яке повернення, повинні бути виплачені відповідній третій особі;

(б) у разі надання фінансової гарантії гарант відповідно звільняється від виконання зобов'язань за нею.

У випадках, зазначених у пункті (а) першого підпараграфу, коли сукупний одержаний від попередньо стягнених сум дохід є від'ємним, понесені збитки вираховуються із суми, що підлягає сплаті.

Стаття 109

Компенсаційні відсотки

Без обмеження статей 99(2) та 116(5), та у випадках, відмінних від згаданих у статтях 107 та 108 штрафів та інших штрафних санкцій, коли сума повинна бути відшкодована за рішенням Суду Європейського Союзу або в результаті укладення мирової угоди, відсотковою ставкою є ставка, що її

застосовує Європейський Центральний Банк до своїх основних операцій з рефінансування та що публікується в серії *C Офіційного вісника Європейського Союзу*, на перший календарний день кожного місяця. Відсоткова ставка не повинна бути від'ємною величиною. Відсотки нараховуються з дати сплати суми, що підлягає відшкодуванню, до дати, коли вона повинна бути відшкодована.

У випадках коли загальна відсоткова ставка була б від'ємною, вона встановлюється на рівні нуля відсотків.

ГЛАВА 7

Видаткові операції

Стаття 110

Рішення про фінансування

1. Бюджетному зобов'язанню передують рішення про фінансування, ухвалені установою Союзу або органом, що йому установа Союзу делегувала повноваження. Рішення про фінансування ухвалюються на один рік або на більшу кількість років.

Перший підпараграф цього параграфа не застосовується до асигнувань на операції кожної установи Союзу, що надаються їй відповідно до її адміністративної автономії та можуть бути виконані без базового акта згідно з пунктом (е) статті 58(2), до видатків на адміністративну підтримку, а також до внесків до органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71.

2. Рішення про фінансування одночасно становить програму роботи на один рік та на більшу кількість років та ухвалюється, у відповідних випадках, якомога швидше після ухвалення проекту бюджету і в принципі не пізніше 31 березня року виконання. Якщо відповідний базовий акт передбачає спеціальні умови ухвалення рішення про фінансування та/або робочої програми, такі процедури застосовуються до тієї частини рішення про фінансування, що становить робочу програму, згідно з вимогами відповідного базового акта. Частина, що становить робочу програму, повинна бути опублікована на вебсайті відповідної установи Союзу негайно після її ухвалення та до її виконання. У рішенні про фінансування зазначається загальна сума, якої воно стосується, та опис заходів, що фінансуються. У ньому визначаються:

- (a) базовий акт та бюджетний рядок;
- (b) поставлені цілі та очікувані результати;
- (c) методи виконання;
- (d) будь-яка додаткова інформація, що вимагається базовим актом стосовно робочої програми.

3. На додаток до елементів, зазначених у параграфі 2, рішення про фінансування повинне містити таке:

- (a) щодо грантів: тип заявників, на яких орієнтоване запрошення подати пропозиції чи пряме укладення договору, та загальний бюджетний пакет, зарезервований для грантів;
- (b) щодо закупівель: загальний бюджетний пакет, зарезервований для закупівель;
- (c) щодо внесків у довірчі фонди Союзу, зазначені в статті 234: асигнування, зарезервовані для довірчого фонду на рік, та суми, заплановані на період його існування, з бюджету й від інших донорів;
- (d) щодо призів: тип учасників, на яких орієнтований конкурс, загальний бюджетний пакет, зарезервований для конкурсу, і зазначення призів, вартість одиниці яких становить 1 000 000 євро або більше;
- (e) щодо фінансових інструментів: сума, виділена на фінансовий інструмент;
- (f) у разі непрямого управління: особа чи суб'єкт, що використовує кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфа статті 62(1), або критерії, згідно з якими повинна обиратись особа

чи суб'єкт;

- (g) щодо внесків до механізмів або платформ змішаного фінансування: сума, виділена на механізм або платформу змішаного фінансування, та список суб'єктів, що є учасниками механізму або платформи змішаного фінансування;
- (h) щодо бюджетних гарантій: сума річного резервування та, у відповідних випадках, сума бюджетної гарантії, за якою гаранта буде звільнено від зобов'язань.

4. Уповноважений шляхом делегування розпорядник може додавати будь-яку додаткову інформацію, що вважається доцільною, у відповідному рішенні про фінансування, що становить робочу програму, або в будь-якому іншому документі, опублікованому на вебсайті установи Союзу.

Рішення про багаторічне фінансування повинне узгоджуватися з фінансовим планом, згаданим у статті 41(2), і зазначати, що виконання рішення залежить від наявності бюджетних асигнувань на відповідні фінансові роки після ухвалення бюджету, або як передбачено в системі тимчасових дванадцятих.

5. Без обмеження будь-якого спеціального положення базового акта, будь-яка суттєва зміна до вже ухваленого рішення про фінансування повинна ухвалюватись згідно з тією самою процедурою, що і первісне рішення.

Стаття 111

Видаткові операції

1. Кожна позиція видатків повинна бути виділена, підтверджена, санкціонована та оплачена.

По закінченні строків, зазначених у статті 114, невикористаний залишок бюджетних зобов'язань підлягає анулюванню.

Виконуючи операції, відповідальний розпорядник забезпечує, щоб видатки відповідали Договорам, бюджету, цьому Регламенту та іншим актам, ухваленим згідно з Договорами, а також принципу розсудливого управління фінансами.

2. Бюджетні зобов'язання та юридичні зобов'язання приймаються тим самим розпорядником, за винятком належним чином обґрунтованих випадків. Зокрема, в сфері операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги юридичні зобов'язання можуть приймати голови делегацій Союзу або, за їх відсутності, їхні заступники за розпорядженням відповідального розпорядника Комісії, який, утім, залишається повністю відповідальним за основну транзакцію. Персонал, найнятий Комісією в сфері операцій із надання допомоги у врегулюванні криз та гуманітарної допомоги, може підписувати юридичні зобов'язання, що пов'язані з виплатами, здійснюваними з авансових рахунків, у розмірі не більше 2 500 євро.

Відповідальний розпорядник приймає бюджетне зобов'язання до прийняття юридичного зобов'язання перед третіми особами або до перерахування коштів до довірчого фонду Союзу, зазначеного в статті 234.

Другий підпараграф цього параграфа не застосовується:

- (a) до юридичних зобов'язань, укладених після оголошення кризової ситуації в рамках плану безперервного ведення діяльності згідно з процедурами, ухваленими Комісією або будь-якою іншою установою Союзу відповідно до її адміністративної автономії;
- (b) у випадку операцій із надання гуманітарної допомоги, операцій цивільного захисту та надання допомоги у врегулюванні криз, якщо для ефективного здійснення інтервенції Союзу необхідно, щоб Союз негайно прийняв юридичне зобов'язання перед третіми особами, та якщо попередній облік індивідуального бюджетного зобов'язання неможливий.

У випадках, зазначених у пункті (b) третього підпараграфа, бюджетне зобов'язання підлягає негайному обліку після прийняття юридичного зобов'язання перед третіми особами.

3. Відповідальний розпорядник підтверджує видатки, надаючи згоду на віднесення позиції видатків до бюджету, перевібивши підтвердні документи, що засвідчують право вимоги кредитора відповідно до умов юридичного зобов'язання, коли є юридичне зобов'язання. Із цією метою відповідальний розпорядник:

- (a) перевіряє існування права вимоги кредитора;
- (b) визначає або перевіряє реальну ситуацію і суму вимоги, ставлячи позначку «правильність засвідчено»;
- (c) перевіряє умови, за яких платіж підлягає сплаті.

Незважаючи на перший підпараграф, підтвердження видатків також застосовується до проміжних або остаточних звітів, не пов'язаних із запитом на оплату; у цьому випадку вплив на систему бухгалтерського обліку обмежується загальними рахунками.

4. Рішення про підтвердження має форму передбаченого статтею 146 захищеного електронного підпису розпорядника або працівника, що має технічну кваліфікацію та уповноважений офіційним рішенням розпорядника, або, у виняткових випадках, для паперових документів, форму штампа, що включає цей підпис.

Позначкою «правильність засвідчено» відповідальний розпорядник або працівник, що має технічну кваліфікацію та уповноважений відповідальним розпорядником, засвідчує:

- (a) щодо попереднього фінансування: що умови, передбачені юридичним зобов'язанням стосовно виплати попереднього фінансування, виконано;
- (b) щодо проміжних та залишкових платежів за договорами: що послуги, передбачені договором, були належним чином надані, товари належним чином постачені або що будівельні роботи належним чином виконані;
- (c) щодо проміжних та залишкових платежів у грантах: що захід чи робоча програма, що здійснюється бенефіціаром, у всіх відношеннях відповідає угоді про надання гранту, в тому числі, у відповідних випадках, що заявлені бенефіціаром витрати є прийнятними.

У випадку, зазначеному в пункті (c) другого підпараграфа, кошториси витрат не вважаються відповідними умовам прийнятності, встановленим у статті 186(3). Той самий принцип також застосовується до проміжних та остаточних звітів, не пов'язаних із запитом на оплату.

5. Для затвердження видатків відповідальний розпорядник після перевірки наявності асигнувань видає платіжне доручення, щоб доручити бухгалтеру сплатити суму видатків, що була попередньо підтверджена.

Якщо за надання послуг, включаючи орендні послуги, або за постачання товарів здійснюються періодичні платежі, розпорядник може на основі проведеного таким розпорядником аналізу ризику розпорядитися про застосування системи прямого дебетового списання з авансового рахунку. Застосування такої системи також можливе на підставі спеціального дозволу бухгалтера відповідно до статті 86(3).

Стаття 112

Типи бюджетних зобов'язань

1. Бюджетні зобов'язання підпадають під одну з таких категорій:

- (a) індивідуальні: коли одержувач і сума видатків відомі;
- (b) загальні: коли принаймні один із елементів, необхідних для визначення індивідуального зобов'язання, залишається невідомим;
- (c) тимчасові: для покриття звичайних управлінських видатків на EAGF відповідно до статті 11(2), та звичайних адміністративних видатків, коли сума або кінцеві отримувачі платежів невідомі

остаточно.

Незважаючи на пункт (с) першого підпараграфу, звичайні адміністративні видатки, пов'язані з делегаціями Союзу та представництвами Союзу, можуть покриватися тимчасовими бюджетними зобов'язаннями, також коли відомі сума та остаточний отримувач платежу.

2. Бюджетні зобов'язання стосовно заходів, що тривають більше одного фінансового року, можуть бути розподілені на щорічні платежі на період декількох років, тільки якщо це передбачено базовим актом або якщо вони стосуються адміністративних видатків.

3. Загальне бюджетне зобов'язання приймається на підставі рішення про фінансування.

Загальне бюджетне зобов'язання приймається не пізніше ніж до ухвалення рішення про одержувачів та суми і, якщо виконання відповідних асигнувань передбачає ухвалення робочої програми, не раніше ніж після ухвалення такої програми.

4. Загальне бюджетне зобов'язання виконується шляхом укладення угоди про фінансування, що сама передбачає подальше прийняття одного чи більше юридичних зобов'язань, або шляхом прийняття одного чи більше юридичних зобов'язань.

Угоди про фінансування в сфері прямої фінансової допомоги третім країнам, включаючи бюджетну підтримку, що становлять юридичні зобов'язання, можуть бути підставою для здійснення платежів без прийняття інших юридичних зобов'язань.

Якщо загальне бюджетне зобов'язання виконується шляхом укладення угоди про фінансування, другий підпараграф параграфа 3 не застосовується.

5. Кожне індивідуальне юридичне зобов'язання, прийняте після загального бюджетного зобов'язання, до підписання реєструється відповідальним розпорядником у центральному бюджетному обліку та відноситься до загального бюджетного зобов'язання.

6. Тимчасові бюджетні зобов'язання виконуються шляхом прийняття одного чи більше юридичних зобов'язань, що дають право на подальші платежі. Однак у випадках, що стосуються видатків на управління персоналом, видатків на членів або колишніх членів установи Союзу або видатків на комунікацію, здійснювану установами Союзу для висвітлення подій у Союзі, чи у випадках, зазначених у пункті 14.5 додатка I, вони можуть виконуватись безпосередньо шляхом здійснення платежів без прийняття попередніх юридичних зобов'язань.

Стаття 113

Виділення асигнувань на EAGF

1. На кожен фінансовий рік асигнування на EAGF повинні включати недиференційовані асигнування на видатки, пов'язані із заходами, зазначеними в статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013. Видатки, пов'язані із заходами, зазначеними в статті 4(2) та статті 6 згаданого Регламенту, за винятком заходів, фінансованих за рахунок неопераційної технічної допомоги та внесків до виконавчих агентств, покриваються диференційованими асигнуваннями.

2. Рішення Комісії, що визначають суму відшкодування пов'язаних з EAGF видатків, що їх несуть держави-члени, становлять загальні тимчасові бюджетні зобов'язання, що не повинні перевищувати сукупну суму асигнувань, унесених до бюджету на EAGF.

3. Загальні тимчасові бюджетні зобов'язання на EAGF, що були прийняті на фінансовий рік і не призвели до виникнення зобов'язань за окремими бюджетними рядками до 1 лютого наступного фінансового року, підлягають анулюванню щодо відповідного фінансового року.

4. Видатки, здійснені органами, згаданими у правилах, що стосуються EAGF, повинні стати предметом зобов'язання за главою, статтею та позицією протягом двох місяців після отримання заяв, надісланих державами-членами. Такі зобов'язання можуть бути прийняті після закінчення такого двомісячного строку, якщо необхідна процедура перерозподілу асигнувань стосовно відповідних бюджетних рядків.

За винятком випадків, коли держави-члени ще не здійснили платіж або коли існують сумніви щодо прийнятності, відповідний платіж здійснюється протягом того самого двомісячного строку.

Зобов'язання, згадані в першому підпараграфі цього параграфа, вираховуються із загального тимчасового бюджетного зобов'язання, зазначеного в параграфі 1.

5. Параграфи 2 та 3 застосовуються за умови перевірки та прийняття бухгалтерської звітності.

Стаття 114

Строки приймання зобов'язань

1. Без обмеження статей 111(2) та 264(3), юридичні зобов'язання, що стосуються індивідуальних або тимчасових бюджетних зобов'язань, повинні бути прийняті до 31 грудня року n , при цьому рік n є роком прийняття бюджетного зобов'язання.

2. Загальне бюджетне зобов'язання покриває повну суму витрат за відповідними юридичними зобов'язаннями, прийнятими до 31 грудня року $n+1$.

Якщо на підставі загального бюджетного зобов'язання відбувається присудження призу, зазначеного в розділі IX, то юридичне зобов'язання, зазначене в статті 207(4), повинне бути прийняте до 31 грудня року $n+3$.

У зовнішніх заходах, якщо загальне бюджетне зобов'язання є підставою для укладення угоди про фінансування з третьою країною, така угода про фінансування повинна бути укладена до 31 грудня року $n+1$. У цьому випадку загальне бюджетне зобов'язання покриває повну суму витрат за юридичними зобов'язаннями на виконання угоди про фінансування, прийнятими протягом трьох років після дати укладення угоди про фінансування.

Однак у зазначених нижче випадках загальне бюджетне зобов'язання покриває всю суму витрат за юридичними зобов'язаннями, прийнятими до кінця строку виконання угоди про фінансування:

- (a) фінансовані декількома донорами заходи;
- (b) операції змішаного фінансування;
- (c) юридичні зобов'язання стосовно аудиту й оцінювання;
- (d) такі виняткові обставини:
  - (i) зміни, що вносяться до вже прийнятих юридичних зобов'язань;
  - (ii) юридичні зобов'язання, що повинні бути прийняті після дострокового припинення наявного юридичного зобов'язання;
  - (iii) зміни суб'єкта, що йому доручено виконання.

3. Третій та четвертий підпараграфи параграфа 2 не застосовуються до таких багаторічних програм, що виконуються шляхом поділу зобов'язань:

- (a) Інструмент допомоги на етапі до приєднання, встановлений Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 231/2014 ⁽⁴¹⁾;
- (b) Європейський інструмент сусідства, встановлений Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 232/2014 ⁽⁴²⁾.

У випадках, зазначених у першому підпараграфі, Комісія автоматично анулює асигнування відповідно до галузевих правил.

4. Індивідуальні та тимчасові бюджетні зобов'язання стосовно заходів, що тривають більше одного фінансового року, крім видатків на персонал, повинні мати кінцевий термін виконання згідно з умовами згаданих у них юридичних зобов'язань та з урахуванням принципу розсудливого управління фінансами.

5. Будь-які частини бюджетних зобов'язань, що не були виконані шляхом здійснення платежів через шість місяців після кінцевого терміну виконання, підлягають анулюванню.

6. Сума бюджетного зобов'язання, на виконання якого протягом двох років після прийняття юридичного зобов'язання не було здійснено платежу в розумінні статті 115, підлягає анулюванню, за винятком випадків, коли ця сума стосується справи, що розглядається судами або арбітражними органами, якщо юридичне зобов'язання має форму угоди про фінансування з третьою країною або якщо існують спеціальні положення, викладені в галузевих правилах.

Стаття 115

Типи платежів

1. Видатки оплачує бухгалтер у межах наявних коштів.
2. Оплата здійснюється після надання підтверджень того, що відповідний захід відповідає договору, угоді або базовому акту, та покриває одну або більше таких операцій:
  - (a) сплата всієї належної до сплати суми;
  - (b) сплата належної до сплати суми в один із таких способів:
    - (i) попереднє фінансування, що передбачає надання авансу, який може бути розділений на ряд платежів відповідно до принципу розсудливого управління фінансами; така сума попереднього фінансування виплачується на підставі договору, угоди чи базового акта або на підставі підтверджених документів, що дають можливість перевірити дотримання умов відповідного договору або угоди;
    - (ii) один чи більше проміжних платежів як плата за часткове здійснення заходу або часткове виконання договору чи угоди, що можуть покривати попереднє фінансування повністю або частково, без обмеження базового акта;
    - (iii) одна сплата залишку належних до сплати сум, якщо захід повністю здійснено або договір чи угоду повністю виконано;
  - (c) сплата внеску до спільного резервного фонду, створеного відповідно до статті 212.

Сплата залишку повинна покривати всі попередні видатки. Для стягнення невикористаних сум видається наказ про стягнення.

3. У бюджетному обліку розрізняються різні типи платежів, зазначені в параграфі 2, на момент здійснення кожного платежу.
4. Правила бухгалтерського обліку, зазначені в статті 80, повинні включати правила клірингу попереднього фінансування в бухгалтерській звітності та правила підтвердження прийнятності витрат.
5. Відповідальний розпорядник здійснює регулярний кліринг платежів за попереднім фінансуванням відповідно до економічного характеру проекту та щонайпізніше наприкінці проекту. Кліринг проводиться на основі інформації про понесені витрати або підтвердження виконання умов платежу згідно зі статтею 125, підтвердженого розпорядником відповідно до статті 111(3).

Щодо угод про надання гранту, договорів чи угод про внесок на суму понад 5 000 000 євро, розпорядник отримує наприкінці кожного року принаймні інформацію, необхідну для розрахунку обґрунтованого кошторису витрат. Така інформація не використовується для клірингу попереднього фінансування, але може бути використана розпорядником та бухгалтером для дотримання статті 82(2).

Для цілей другого підпараграфу відповідні положення повинні бути включені до прийнятих юридичних зобов'язань.

Стаття 116

Строки здійснення платежів

1. Платежі здійснюються протягом:
  - (a) 90 календарних днів стосовно угод про внесок, договорів та угод про надання гранту, що

передбачають технічні послуги або заходи, що є особливо складними для оцінювання та оплата яких залежить від схвалення звіту або свідоцтва;

- (b) 60 календарних днів стосовно всіх інших угод про внесок, договорів та угод про надання гранту, оплата яких залежить від схвалення звіту або свідоцтва;
- (c) 30 календарних днів стосовно всіх інших угод про внесок, договорів та угод про надання гранту.

2. Відведений для здійснення платежів строк включає підтвердження видатків, надання дозволу на видатки та оплату видатків.

Перебіг строку починається з дати отримання запиту на оплату.

3. Запит на оплату повинен бути зареєстрований уповноваженим підрозділом відповідального розпорядника якомога швидше і вважається отриманим у день його реєстрації.

Датою платежу вважається дата дебетування рахунку установи Союзу.

Запит на оплату повинен включати такі істотні елементи:

- (a) ідентифікаційні дані кредитора;
- (b) сума;
- (c) валюта;
- (d) дата.

Якщо відсутній хоча б один істотний елемент, запит на оплату відхиляється.

Кредитор повинен бути письмово повідомлений про відхилення та його причини якомога швидше, але в будь-якому випадку не пізніше 30 календарних днів із дати отримання запиту на оплату.

4. Відповідальний розпорядник може зупинити перебіг строку платежу, якщо:

- (a) сума запиту на оплату ще не підлягає сплаті; або
- (b) відповідні підтвердні документи не були надані.

Якщо відповідальному розпоряднику стає відомою інформація, що ставить під сумнів прийнятність видатків, зазначених у запиті на оплату, він може зупинити перебіг строку платежу, щоб перевірити прийнятність видатків, у тому числі шляхом перевірок на місці. Перебіг залишкової частини строку платежу починається з дати отримання запитуваної інформації або змінених документів чи з дати проведення необхідної подальшої перевірки, включаючи перевірки на місці.

Відповідні кредитори повинні бути письмово повідомлені про причини зупинення.

5. За винятком держав-членів, ЄІБ та ЄІФ, після закінчення строків, що встановлені в параграфі 1, кредитор має право на відсотки відповідно до таких умов:

- (a) застосовуються відсоткові ставки, зазначені в статті 99(2);
- (b) відсотки сплачуються за період, що минув з календарного дня, що настає після закінчення встановленого в параграфі 1 строку платежу, до дня платежу.

Однак якщо сума нарахованих відповідно до першого підпараграфа відсотків менша за 200 євро або дорівнює цій сумі, вона сплачується кредитору лише на вимогу, подану протягом двох місяців після отримання простроченого платежу.

6. Кожна установа Союзу подає Європейському Парламенту і Раді звіт про дотримання та зупинення строків, передбачених у параграфах 1–4 цієї статті. Звіт Комісії додається до огляду річних звітів про діяльність, згаданого в статті 74(9).

ГЛАВА 8

Внутрішній аудит

Призначення внутрішнього аудитора

1. Кожна установа Союзу створює функцію внутрішнього аудиту, що повинна виконуватися згідно з відповідними міжнародними стандартами. Внутрішній аудитор, призначений відповідною установою Союзу, несе відповідальність перед останньою за перевірку належного функціонування систем та процедур виконання бюджету. Внутрішній аудитор не може бути розпорядником або бухгалтером.
2. Для цілей внутрішнього аудиту EEAS голови делегацій Союзу, що виконують функції уповноважених шляхом субделегування розпорядників відповідно до статті 60(2), підпорядковуються контрольним повноваженням внутрішнього аудитора Комісії в частині субделегованого їм фінансового управління.

Внутрішній аудитор Комісії також виконує функції внутрішнього аудитора EEAS щодо виконання секції бюджету, яка стосується EEAS.

3. Кожна установа Союзу призначає свого внутрішнього аудитора відповідно до процедур, що враховують її специфіку та потреби. Кожна установа Союзу інформує Європейський Парламент і Раду про призначення свого внутрішнього аудитора.
4. Кожна установа Союзу визначає відповідно до своєї специфіки та потреб обсяг завдань свого внутрішнього аудитора і детально встановлює цілі та процедури для здійснення функції внутрішнього аудиту з дотриманням міжнародних стандартів внутрішнього аудиту.
5. Кожна установа Союзу може призначати як внутрішнього аудитора посадову особу чи іншого службовця, на якого поширюється Положення про персонал, обраного з числа громадян держав-членів, беручи до уваги кваліфікацію такої особи в цій сфері.
6. Якщо дві чи більше установ Союзу призначають того самого внутрішнього аудитора, вони вживають необхідних заходів для того, щоб такий внутрішній аудитор був визнаний відповідальним за свої дії згідно зі статтею 121.
7. Кожна установа Союзу інформує Європейський Парламент і Раду про припинення повноважень свого внутрішнього аудитора.

Повноваження та обов'язки внутрішнього аудитора

1. Внутрішній аудитор консультує свою установу Союзу з питань урегулювання ризиків, надаючи незалежні висновки про якість систем управління і контролю та рекомендації щодо покращення умов здійснення операцій і сприяння розсудливому управлінню фінансами.

Внутрішній аудитор, зокрема, несе відповідальність за:

  - (a) оцінювання придатності та дієвості систем внутрішнього управління та результативності діяльності підрозділів у реалізації політики, програм та заходів з урахуванням пов'язаних із ними ризиків;
  - (b) оцінювання ефективності та дієвості систем внутрішнього контролю та аудиту, що застосовуються до кожної операції з виконання бюджету.

2. Внутрішній аудитор виконує свої обов'язки стосовно всієї діяльності та всіх підрозділів відповідної установи Союзу. Він користується повним та необмеженим доступом до всієї інформації, необхідної для виконання своїх обов'язків, а також, якщо необхідно, доступом на місцях, у тому числі в державах-членах та в третіх країнах.

Внутрішній аудитор приймає до відома річний звіт розпорядників та будь-яку іншу встановлену інформацію.

3. Внутрішній аудитор повідомляє відповідній установі Союзу свої зауваження та рекомендації. Відповідна установа Союзу забезпечує вжиття заходів для виконання рекомендацій за результатами

аудитів.

Кожна установа Союзу повинна оцінювати, чи викладені в звітах її внутрішнього аудитора рекомендації можуть бути предметом обміну найкращими практиками з іншими установами Союзу.

4. Внутрішній аудитор подає відповідній установі Союзу річний звіт внутрішнього аудиту із зазначенням кількості й типу проведених внутрішніх аудитів, наданих основних рекомендацій та вжитих на виконання цих рекомендацій заходів.

У такому річному звіті внутрішнього аудиту зазначаються будь-які системні проблеми, виявлені створеною відповідно до статті 143 колегією, де вона дає висновок, зазначений у статті 93.

5. Внутрішній аудитор, готуючи звіт, повинен приділити особливу увагу загальному дотриманню принципів розсудливого управління фінансами та результативності і забезпечити вжиття відповідних заходів для дедалі кращого їх застосування.

6. Комісія щороку в контексті процедури схвалення виконання бюджету та відповідно до статті 319 ДФЄС надсилає на вимогу свій річний звіт внутрішнього аудиту з належним урахуванням вимог конфіденційності.

7. Кожна установа Союзу надає контактні дані свого внутрішнього аудитора будь-якій фізичній або юридичній особі, що бере участь у видаткових операціях, для цілей конфіденційного зв'язку з внутрішнім аудитором.

8. Щороку кожна установа Союзу складає звіт, що містить короткий виклад інформації про кількість і типи проведених внутрішніх аудитів, узагальнення наданих рекомендацій та вжитих на виконання цих рекомендацій заходів, і подає його до Європейського Парламенту і Ради відповідно до статті 247.

9. Звіти і зауваження внутрішнього аудитора, а також звіт відповідної установи Союзу повинні бути доступними для громадськості лише після затвердження внутрішнім аудитором заходів, ужитих для їх виконання.

10. Кожна установа Союзу надає своєму внутрішньому аудитору ресурси, необхідні для належного виконання функцій внутрішнього аудиту, та опис місії, де докладно зазначені завдання, права та обов'язки її внутрішнього аудитора.

Стаття 119

Робоча програма внутрішнього аудитора

1. Внутрішній аудитор ухвалює робочу програму і подає її відповідній установі Союзу.
2. Кожна установа Союзу може просити свого внутрішнього аудитора провести аудиторські перевірки, не передбачені робочою програмою, зазначеною в параграфі 1.

Стаття 120

Незалежність внутрішнього аудитора

1. Внутрішній аудитор користується повною незалежністю при проведенні аудитів. Спеціальні правила, застосовні до внутрішнього аудитора, встановлюються відповідною установою Союзу і повинні гарантувати повну незалежність внутрішнього аудитора при виконанні ним своїх обов'язків та встановлювати відповідальність внутрішнього аудитора.
2. Внутрішній аудитор не отримує будь-яких розпоряджень та не зазнає жодних обмежень щодо виконання функцій, які він виконує за посадою згідно з цим Регламентом.
3. Якщо внутрішній аудитор є штатним працівником, він виконує ексклюзивні аудиторські функції, користуючись при цьому повною незалежністю, та несе відповідальність, що встановлена в Положенні про персонал.

Стаття 121

Відповідальність внутрішнього аудитора

Кожна окрема установа Союзу, діючи згідно з цією статтею, може передбачити відповідальність її внутрішнього аудитора як штатного працівника за свої дії.

Кожна установа Союзу ухвалює обґрунтоване рішення про відкриття розслідування. Про таке рішення повідомляється зацікавлена сторона. Відповідна установа Союзу може під свою безпосередню відповідальність доручити вести розслідування одному чи більше посадовим особам, чий посадовий рівень такий же, як і рівень відповідного штатного працівника, або вищий за нього. У процесі розслідування повинно бути заслухано думку зацікавленої сторони.

Звіт про розслідування надсилається зацікавленій стороні, яку надалі заслуховує відповідна установа Союзу щодо предмета цього звіту.

На основі звіту і слухання відповідна установа Союзу ухвалює мотивоване рішення про припинення провадження або мотивоване рішення відповідно до статей 22 та 86 Положення про персонал та додатка IX до нього. Зацікавлена сторона повідомляється про рішення про застосування заходів дисциплінарної відповідальності чи фінансових санкцій, і такі рішення передаються для інформаційних цілей іншим установам Союзу та Рахунковій Палаті.

Зацікавлена сторона може подати позов щодо таких рішень до Суду Європейського Союзу згідно з Положенням про персонал.

Стаття 122

Позов до Суду Європейського Союзу

Без обмеження засобів правового захисту, передбачених Положенням про персонал, внутрішній аудитор може подати позов безпосередньо до Суду Європейського Союзу стосовно будь-якого акта, пов'язаного з виконанням його обов'язків внутрішнього аудитора. Він подає такий позов протягом трьох місяців із календарного дня, в який йому стало відомо про цей акт.

Розслідування та слухання таких позовів ведеться відповідно до статті 91(5) Положення про персонал.

Стаття 123

Комітети з контролю внутрішнього аудиту

1. Кожна установа Союзу створює комітет із контролю внутрішнього аудиту, якому доручається забезпечити незалежність внутрішнього аудитора, контролювати якість роботи в сфері внутрішнього аудиту та гарантувати, що рекомендації внутрішнього та зовнішнього аудиту належним чином враховуються та виконуються її службами.

2. Склад комітету з контролю внутрішнього аудиту повинен визначатися кожною установою Союзу з урахуванням його організаційної самостійності та важливості рекомендацій незалежних експертів.

РОЗДІЛ V

СПІЛЬНІ ПРАВИЛА

ГЛАВА 1

Правила, застосовні до прямого, непрямого та спільного управління

Стаття 124

Сфера застосування

За винятком статті 138, покликання в цьому розділі на юридичні зобов'язання тлумачаться як покликання на юридичні зобов'язання, рамкові угоди та рамкові угоди про фінансове партнерство.

Стаття 125

Форми внеску Союзу

1. Внески Союзу в рамках прямого, спільного та непрямого управління сприяють досягненню цілей політики Союзу та зазначених результатів і можуть мати будь-яку з таких форм:

- (a) фінансування, не пов'язане з витратами на відповідні операції, на основі:
  - (i) виконання умов, викладених у галузевих правилах чи рішеннях Комісії; або
  - (ii) досягнення результатів, що оцінюються відносно попередньо визначених цільових етапів або відповідно до показників результативності;
- (b) відшкодування фактично понесених прийнятних витрат;
- (c) питомі витрати, що охоплюють усі або певні окремі категорії прийнятних витрат, що чітко визначені заздалегідь із зазначенням суми на одиницю;
- (d) єдині суми, що охоплюють загалом усі або певні окремі категорії прийнятних витрат, що чітко визначені заздалегідь;
- (e) фінансування за фіксованою ставкою, що охоплює окремі категорії прийнятних витрат, що чітко визначені заздалегідь, шляхом застосування відсоткової ставки;
- (f) поєднання форм, зазначених у пунктах (a)–(e).

Внески Союзу згідно з пунктом (a) першого підпараграфу цього параграфа встановлюються, в рамках прямого та непрямого управління, відповідно до статті 181, галузевих правил або рішення Комісії та, в рамках спільного управління, відповідно до галузевих правил. Внески Союзу згідно з пунктами (c), (d) та (e) першого підпараграфу цього параграфа встановлюються, в рамках прямого та непрямого управління, відповідно до статті 181 або галузевих правил та, в рамках спільного управління, відповідно до галузевих правил.

2. При визначенні відповідної форми внеску якомога більше враховуються інтереси потенційних одержувачів та методи бухгалтерського обліку.

3. Відповідальний розпорядник повідомляє про фінансування, не пов'язане з витратами, згідно з пунктами (a) та (f) першого підпараграфу параграфа 1 цієї статті у річному звіті про діяльність, зазначеному в статті 74(9).

Стаття 126

Взаємне використання результатів оцінювань

Комісія може повністю або частково використовувати результати оцінювань, проведених самостійно або іншими суб'єктами, в тому числі донорами, якщо такі оцінювання були проведені стосовно дотримання умов, еквівалентних умовам, що передбачені в цьому Регламенті для застосовного методу виконання. З цією метою Комісія сприяє визнанню прийнятих на міжнародному рівні стандартів або найкращих міжнародних практик.

Стаття 127

Взаємне використання результатів аудитів

Без обмеження наявних можливостей для проведення додаткових аудитів, за умови що аудит проведений незалежним аудитором згідно з прийнятими на міжнародному рівні стандартами аудиту, які забезпечують обґрунтовану впевненість, щодо фінансової звітності та звітів, де йдеться про використання внеску Союзу, такий аудит становить основу для загальної впевненості, як додатково визначено, у відповідних випадках, у галузевих правилах, за умови що існують достатні докази незалежності та компетентності аудитора. Із цією метою звіт незалежного аудитора та відповідна

аудиторська документація надаються на вимогу Європейському Парламенту, Комісії, Рахунковій Палаті та ревізійним органам держав-членів.

Стаття 128

Використання вже наявної інформації

Щоб уникати подання більше ніж одного запиту до осіб та суб'єктів, які отримують кошти Союзу, про надання тієї самої інформації, повинна використовуватися, наскільки можливо, інформація, що вже наявна в установах Союзу, органах управління або інших органах та суб'єктах, що виконують бюджет.

Стаття 129

Співпраця для захисту фінансових інтересів Союзу

1. Будь-яка особа чи суб'єкт, що отримує кошти Союзу, повинен повною мірою співпрацювати в сфері захисту фінансових інтересів Союзу та, як умова отримання коштів, надавати необхідні права та доступ, що вимагаються для того, щоб відповідальний розпорядник, ЕРРО — щодо тих держав-членів, що беруть участь у посиленій співпраці відповідно до Регламенту (ЄС) 2017/1939, OLAF, Рахункова Палата та, у відповідних випадках, відповідні національні органи могли в повному обсязі здійснювати свої відповідні повноваження. Стосовно OLAF такі права включають право проводити розслідування, в тому числі перевірки на місцях та інспекції, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 883/2013 ⁽⁴³⁾.

2. Будь-яка особа чи суб'єкт, що отримує кошти Союзу в рамках прямого та непрямого управління, погоджується в письмовій формі надати необхідні права, зазначені в параграфі 1, та забезпечує, щоб будь-які треті особи, що беруть участь у використанні коштів Союзу, надали еквівалентні права.

ГЛАВА 2

Правила, застосовні до прямого та непрямого управління

Секція 1

Правила про процедури та управління

Стаття 130

Рамкове фінансове партнерство

1. Комісія може укладати рамкові угоди про фінансове партнерство для довгострокової співпраці з особами та суб'єктами, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), або з бенефіціарами. Без обмеження пункту (с) параграфу 4 цієї статті, рамкові угоди про фінансове партнерство переглядаються принаймні один раз протягом строку дії кожних багаторічних фінансових рамок. Відповідно до таких угод можуть бути підписані угоди про внесок або угоди про надання гранту.

2. Метою рамкової угоди про фінансове партнерство є сприяння досягненню політичних цілей Союзу шляхом стабілізації договірних умов співпраці. Рамкова угода про фінансове партнерство визначає форми фінансової співпраці та включає обов'язок визначити в певних угодах, підписаних відповідно до рамкової угоди про фінансове партнерство, механізми контролю за досягненням конкретних цілей. На основі результатів оцінювання *ex ante* в таких угодах також зазначається, чи може Комісія покладатися на системи та процедури осіб або суб'єктів, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62 (1), або бенефіціарів, включаючи процедури аудиту.

3. Для оптимізації витрат та вигод від аудитів та сприяння координації можуть укладатися угоди про аудит або перевірку з особами та суб'єктами, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), або з бенефіціарами. Такі угоди не обмежують статті 127 та 129.

4. У випадку рамкового фінансового партнерства, що реалізується шляхом окремих грантів:
- (a) у рамковій угоді про фінансове партнерство зазначається, на додаток до передбаченого в параграфі 2, таке:
    - (i) характер передбачених заходів або робочої програми;
    - (ii) процедура надання окремих грантів відповідно до принципів та процедурних правил, викладених у розділі VIII;
  - (b) рамкова угода про фінансове партнерство та окрема угода про надання гранту у цілому повинні відповідати вимогам статті 201;
  - (c) тривалість рамкового фінансового партнерства не повинна перевищувати чотирьох років, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, що прямо зазначені в річному звіті про діяльність, згаданому в статті 74(9);
  - (d) рамкове фінансове партнерство здійснюється відповідно до принципів прозорості та однакового ставлення до заявників;
  - (e) рамкове фінансове партнерство розглядається як грант стосовно планування, оприлюднення *ex ante* та присудження;
  - (f) окремі гранти, засновані на рамковому фінансовому партнерстві, підлягають процедурам оприлюднення *ex post*, що встановлені статтею 38.
5. Рамкова угода про фінансове партнерство, що виконується шляхом окремих грантів, може передбачати використання систем та процедур бенефіціара згідно з параграфом 2 цієї статті, якщо такі системи та процедури були оцінені відповідно до статті 154(2), (3) та (4). У такому разі пункт (d) статті 196(1) не застосовується. Якщо процедури бенефіціара щодо надання фінансування третім особам, зазначені в пункті (d) першого підпараграфу статті 154(4), були позитивно оцінені Комісією, статті 204 та 205 не застосовуються.
6. У випадку рамкової угоди про фінансове партнерство, здійснюваної шляхом окремих грантів, перевірка фінансової та операційної спроможності, зазначена в статті 198, повинна проводитися до підписання рамкової угоди про фінансове партнерство. Комісія може покладатися на рівноцінну перевірку фінансової та операційної спроможності, що її проводять інші донори.
7. Стосовно рамкового фінансового партнерства, що реалізується шляхом угод про внесок, рамкова угода про фінансове партнерство та угода про внесок у цілому повинні відповідати статті 129 та статті 155(6).

Стаття 131

Зупинення, припинення та зменшення

1. Якщо процедура присудження проводилася з правопорушеннями чи була пов'язана з шахрайством, відповідальний розпорядник зупиняє процедуру та може вжити будь-яких необхідних заходів, включаючи скасування процедури. Відповідальний розпорядник негайно інформує OLAF про підозри в шахрайстві.
2. Якщо після присудження виявилось, що процедура присудження проводилася з правопорушеннями чи була пов'язана з шахрайством, відповідальний розпорядник може:
- (a) відмовитись від прийняття юридичного зобов'язання або скасувати присудження призу;
  - (b) зупинити платежі;
  - (c) зупинити виконання юридичного зобов'язання;
  - (d) у відповідних випадках, припинити юридичне зобов'язання повністю або частково щодо одного чи більше одержувачів.

3. Відповідальний розпорядник може зупинити платежі або виконання юридичного зобов'язання, якщо:

- (а) виявилось, що при виконанні юридичного зобов'язання вчинено правопорушення, шахрайство або порушення зобов'язань;
- (б) необхідно перевірити, чи дійсно були вчинені правопорушення, шахрайство чи порушення зобов'язань, щодо яких існують припущення;
- (с) правопорушення, шахрайство або порушення зобов'язань ставлять під сумнів надійність або ефективність систем внутрішнього контролю особи чи суб'єкта, що використовує кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), або законність основних транзакцій.

Якщо правопорушення, шахрайство або порушення зобов'язань, щодо яких існують припущення, зазначені в пункті (б) першого підпараграфу, не підтвердяться, виконання або платежі повинні бути відновлені якомога швидше.

Відповідальний розпорядник може припинити юридичне зобов'язання повністю або частково щодо одного чи більше одержувачів у випадках, зазначених у пунктах (а) та (с) першого підпараграфу.

4. На додаток до заходів, зазначених у параграфах 2 або 3, відповідальний розпорядник може зменшити розмір гранту, призу, внеску за угодою про внесок або ціну, що підлягає сплаті за договором, пропорційно серйозності правопорушень, шахрайства або порушення зобов'язань, у тому числі коли відповідна діяльність не була виконана чи була виконана погано, частково або із запізненням.

У разі фінансування, зазначеного в пункті (а) першого підпараграфу статті 125(1), відповідальний розпорядник може зменшити внесок пропорційно, якщо результати були досягнуті погано, частково або із запізненням чи умови не були виконані.

5. Пункти (b), (с) та (d) параграфу 2 і параграф 3 не застосовуються до заявників у конкурсі на призи.

Стаття 132

Зберігання документів

1. Одержувачі повинні зберігати облікові та підтвердні документи, включаючи статистичну та іншу документацію стосовно фінансування, а також документи в електронному форматі протягом п'яти років після сплати залишку або, якщо така сплата не здійснюється, після проведення транзакції. Цей строк становить три роки, якщо сума фінансування не перевищує 60 000 євро.

2. Документи, що стосуються аудитів, скарг, судових процесів, розгляду претензій за юридичними зобов'язаннями або розслідувань OLAF, зберігаються, поки такі аудити, скарги, судові процеси, розгляд позовів чи розслідування не будуть закриті. Щодо документів, що стосуються розслідувань OLAF, обов'язок їх зберігання діє з моменту, коли одержувача повідомлено про ці розслідування.

3. Документи повинні зберігатися в оригіналі, або у формі засвідчених копій оригіналів, або на загальноприйнятих носіях даних, включаючи електронні версії оригіналів або документи, що існують лише в електронній формі. Якщо існують електронні версії, оригінали не вимагаються, коли такі документи відповідають чинним правовим вимогам, щоб вважатися рівноцінними оригіналам та придатними для використання для аудиторських цілей.

Стаття 133

Змагальна процедура та засоби оскарження

1. До вжиття будь-якого заходу, що негативно впливає на права учасника або одержувача, відповідальний розпорядник забезпечує, щоб такий учасник або одержувач отримав можливість подати зауваження.

2. Якщо захід розпорядника негативно впливає на права учасника або одержувача, то акт, що встановлює такий захід, повинен зазначати доступні засоби адміністративного та/або судового захисту

для його оскарження.

Стаття 134

Знижки за відсотковими ставками та субсидії на гарантійні збори

1. Знижки за відсотковими ставками та субсидії на гарантійні збори надаються відповідно до розділу X, якщо вони поєднуються в рамках одного заходу з фінансовими інструментами.
2. Якщо знижки за відсотковими ставками та субсидії на гарантійні збори не поєднуються в рамках одного заходу з фінансовими інструментами, вони можуть надаватися відповідно до розділу VI або VIII.

Секція 2

Система завчасного виявлення та виключання

Стаття 135

Захист фінансових інтересів Союзу шляхом виявлення ризиків, виключання та накладання фінансових санкцій

1. Для захисту фінансових інтересів Союзу Комісія створює систему завчасного виявлення та виключання і забезпечує її функціонування.

Метою такої системи є сприяння:

- (a) завчасному виявленню осіб чи суб'єктів, зазначених у параграфі 2, що становлять ризик для фінансових інтересів Союзу;
- (b) виключанню осіб чи суб'єктів, зазначених у параграфі 2, що перебувають в одній із зазначених у статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення;
- (c) накладанню фінансової санкції на одержувача згідно зі статтею 138.

2. Система завчасного виявлення та виключання застосовується до:

- (a) учасників та одержувачів;
- (b) суб'єктів, на чії можливості конкурсант або учасник тендеру має намір покладатися, або до субпідрядників підрядника;
- (c) будь-якої особи чи суб'єкта, що отримує кошти Союзу, якщо бюджет виконується відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1) та статті 154(4), на основі інформації, повідомленої згідно зі статтею 155(6);
- (d) будь-якої особи чи суб'єкта, що отримує кошти Союзу в рамках фінансових інструментів, що виконуються у винятковому порядку відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 62(1);
- (e) учасників або одержувачів, щодо яких суб'єкти, що виконують бюджет згідно зі статтею 63, надали інформацію, передану державами-членами відповідно до галузевих правил, згідно з пунктом (d) статті 142(2);
- (f) спонсорів, зазначених у статті 26.

3. Рішення зареєструвати інформацію щодо завчасного виявлення ризиків, зазначених у пункті (a) другого підпараграфу параграфу 1 цієї статті, виключити осіб чи суб'єктів, зазначених у параграфі 2, та/або накласти фінансову санкцію на одержувача ухвалює відповідальний розпорядник. Інформація стосовно таких рішень реєструється в базі даних, зазначеній у статті 142(1). Якщо такі рішення ухвалюються на підставі статті 136(4), то зареєстрована в базі даних інформація включає інформацію про осіб, зазначених у вказаному параграфі.

4. Рішення виключити осіб чи суб'єктів, зазначених у параграфі 2 цієї статті, або накласти фінансові санкції на одержувача ґрунтується на остаточному судовому рішенні або, що стосується зазначених у

статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення, на остаточному адміністративному рішенні, а в зазначених у статті 136(2) ситуаціях — на попередній правовій оцінці колегії, згаданій в статті 143, для забезпечення централізованого оцінювання таких ситуацій. У випадках, зазначених у статті 141(1), відповідальний розпорядник відстороняє учасника від відповідної процедури присудження.

Без обмеження статті 136(5), відповідальний розпорядник може ухвалити рішення виключити учасника або одержувача та/або накласти фінансову санкцію на одержувача та рішення оприлюднити відповідну інформацію на основі попередньої правової оцінки згідно зі статтею 136(2) лише після отримання рекомендації колегії, зазначеної в статті 143.

Стаття 136

Критерії виключення та рішення про виключення

1. Відповідальний розпорядник виключає особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), з участі в процедурах присудження, що регулюються цим Регламентом, або з відбору для використання коштів Союзу, якщо ця особа чи суб'єкт перебуває в одній чи більше таких ситуацій, що дають підстави для виключення:
  - (а) особа чи суб'єкт є банкрутом, підлягає процедурам неплатоспроможності або ліквідації, його активами управляє ліквідатор або суд, він уклав компромісну угоду з кредиторами, його господарська діяльність зупинена, або він перебуває в аналогічній ситуації, що впливає з подібної процедури, передбаченої правом Союзу або національним правом;
  - (б) остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що особа чи суб'єкт порушує свої зобов'язання щодо сплати податків або внесків на соціальне забезпечення відповідно до застосовного права;
  - (в) остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що особа чи суб'єкт винен у вчиненні серйозного професійного правопорушення внаслідок порушення ним застосовного права або етичних стандартів професії, до якої ця особа чи суб'єкт належить, або внаслідок скоєння будь-якого протиправного діяння, що впливає на його професійний авторитет, якщо ознакою такого діяння є протиправний умисел або груба необережність, включаючи, зокрема, будь-що з такого:
    - (i) викривлення в шахрайських цілях або через необережність інформації, необхідної для перевірки відсутності підстав для виключення або перевірки відповідності критеріям прийнятності чи критеріям відбору або при виконанні юридичного зобов'язання;
    - (ii) укладення угоди з іншими особами чи суб'єктами з метою викривлення конкуренції;
    - (iii) порушення прав інтелектуальної власності;
    - (iv) спроба вплинути на ухвалення рішення відповідальним розпорядником під час процедури присудження;
    - (v) спроба отримати конфіденційну інформацію, що може надати їй неправомірні переваги в процедурі присудження;
  - (г) остаточним судовим рішенням встановлено, що особа чи суб'єкт винен у будь-чому з такого:
    - (i) шахрайство в розумінні статті 3 Директиви (ЄС) 2017/1371 Європейського Парламенту і Ради ⁽⁴⁴⁾ та статті 1 Конвенції про захист фінансових інтересів Європейських Співтовариств, розробленої відповідно до Акта Ради від 26 липня 1995 року ⁽⁴⁵⁾;
    - (ii) корупція відповідно до означення, наведеного в статті 4(2) Директиви (ЄС) 2017/1371, або активна корупція в розумінні статті 3 Конвенції про боротьбу з корупцією посадових осіб Європейських співтовариств або посадових осіб держав-членів Європейського Союзу, розробленої відповідно до Акта Ради від 26 травня 1997 року ⁽⁴⁶⁾, або діяння, зазначене в

статті 2(1) Рамкового рішення Ради 2003/568/ЮВС ⁽⁴⁷⁾, або корупція відповідно до означень, наведених в інших актах застосовного права;

- (iii) діяння, пов'язане з кримінальною організацією, відповідно до статті 2 Рамкового рішення Ради 2008/841/ЮВС ⁽⁴⁸⁾;
  - (iv) відмивання грошей або фінансування тероризму в розумінні статті 1(3), (4) та (5) Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 ⁽⁴⁹⁾;
  - (v) терористична діяльність або злочини, пов'язані з терористичною діяльністю, згідно з означеннями, наведеними в статтях 1 та 3 Рамкового рішення Ради 2002/475/ЮВС ⁽⁵⁰⁾ відповідно, або підбурювання до вчинення таких злочинів, сприяння їх учиненню, підмовляння до їх учинення або спроба їх учинення відповідно до статті 4 зазначеного Рішення;
  - (vi) дитяча праця або інші злочини в сфері торгівлі людьми, зазначені в статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/36/ЄС ⁽⁵¹⁾;
- (e) особа чи суб'єкт в істотному відношенні не дотримався основних зобов'язань при виконанні фінансованого з бюджету юридичного зобов'язання, що:
- (i) призвело до дострокового припинення юридичного зобов'язання;
  - (ii) призвело до нарахування неустойки чи інших договірних санкцій; або
  - (iii) було виявлене розпорядником, OLAF або Рахунковою Палатою за результатами перевірок, аудитів або розслідувань;
- (f) остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що особа чи суб'єкт учинив правопорушення згідно зі статтею 1(2) Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 2988/95 ⁽⁵²⁾;
- (g) остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що особа чи суб'єкт створив суб'єкта в іншій юрисдикції для ухиляння від виконання податкових, соціальних чи будь-яких інших юридичних зобов'язань у юрисдикції, де розташований його зареєстрований офіс, центральна адміністрація чи основне місце діяльності;
- (h) остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням встановлено, що було створено суб'єкта для цілей, зазначених у пункті (g).

2. У разі відсутності остаточного судового рішення або, у відповідних випадках, остаточного адміністративного рішення у випадках, зазначених у пунктах (c), (d), (f), (g) та (h) параграфу 1 цієї статті, або у випадку, зазначеному в пункті (e) параграфу 1 цієї статті, відповідальний розпорядник виключає особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), на підставі попередньої правової оцінки діяння, вказаного в зазначених пунктах, беручи до уваги встановлені факти або інші висновки, що містяться в рекомендації колегії, згаданої в статті 143.

Попередня правова оцінка, згадана в першому підпараграфі цього параграфу, не визначає наперед оцінку діяння відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), компетентними органами держав-членів відповідно до національного законодавства. Відповідальний розпорядник невідкладно переглядає своє рішення виключити особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), та/або накладати фінансову санкцію на одержувача після повідомлення про остаточне судове рішення чи остаточне адміністративне рішення. Якщо остаточне судове рішення чи остаточне адміністративне рішення не визначає строку виключення, відповідальний розпорядник визначає такий строк на підставі встановлених фактів та висновків і з урахуванням рекомендації колегії, згаданої в статті 143.

Якщо згідно з таким остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням особа чи суб'єкт, зазначений у статті 135 (2), не винен у вчиненні діяння, що є предметом попередньої правової оцінки, на підставі якої таку особу чи суб'єкта було виключено, відповідальний розпорядник невідкладно скасовує виключення та/або відшкодовує, у відповідних випадках, будь-яку накладену фінансову санкцію.

Зазначені в першому підпараграфі факти й висновки включають, зокрема:

- (a) факти, встановлені за результатами аудитів або розслідувань, проведених ЕРРО щодо тих держав-членів, що беруть участь у посиленій співпраці відповідно до Регламенту (ЄС) 2017/1939, Рахунковою Палатою, OLAF або внутрішнім аудитором, чи будь-якої іншої перевірки, аудиту або контролю, проведеного під відповідальністю розпорядника;
- (b) неостаточні адміністративні рішення, що можуть включати дисциплінарні заходи, що їх уживає компетентний наглядовий орган, відповідальний за перевірку застосування стандартів професійної етики;
- (c) факти, зазначені в рішеннях осіб та суб'єктів, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1);
- (d) інформація, передана згідно з пунктом (d) статті 142(2) суб'єктами, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 62(1);
- (e) рішення Комісії стосовно порушення конкурентного права Союзу або рішення національного компетентного органу стосовно порушення конкурентного права Союзу або національного конкурентного права.

3. Будь-яке рішення відповідального розпорядника, ухвалене відповідно до статей 135–142, або, у відповідних випадках, будь-яка рекомендація колегії, згаданої в статті 143, ухвалюється з дотриманням принципу пропорційності, зокрема з урахуванням:

- (a) серйозності ситуації, включаючи вплив на фінансові інтереси та імідж Союзу;
- (b) часу, що минув після відповідного діяння;
- (c) тривалості діяння та його повторення;
- (d) того, чи діяння було умисним, або ступеня необережності;
- (e) щодо зазначених у пункті (b) параграфу 1 випадках, того, чи йдеться про обмежену суму;
- (f) будь-яких інших пом'якшувальних обставин, наприклад:
  - (i) ступеня співпраці відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), з відповідним компетентним органом, та внеску такої особи чи суб'єкта в розслідування, що визнаний відповідальним розпорядником; або
  - (ii) надання інформації про ситуацію, що дає підстави для виключення, у формі заяви, згаданої в статті 137(1).

4. Відповідальний розпорядник виключає особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), якщо:

- (a) фізична або юридична особа, що є членом адміністративного органу, органу управління або наглядового органу особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), або що має повноваження представництва, ухвалення рішень чи контролю щодо такої особи чи суб'єкта, перебуває в одній чи більше ситуацій, зазначених у пунктах (c)–(h) параграфу 1 цієї статті;
- (b) фізична або юридична особа, що приймає на себе необмежену відповідальність за борги особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), перебуває в одній чи більше ситуацій, зазначених у пункті (a) або (b) параграфу 1 цієї статті;
- (c) фізична особа, що має важливе значення для присудження або для виконання юридичного зобов'язання, перебуває в одній чи більше ситуацій, зазначених у пунктах (c)–(h) параграфу 1.

5. У випадках, зазначених у параграфі 2 цієї статті, відповідальний розпорядник може тимчасово виключити особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), без попередньої рекомендації колегії, згаданої в статті 143, якщо їх участь у процедурі присудження або їх відбір для використання коштів Союзу становитиме серйозну та неминучу загрозу для фінансових інтересів Союзу. У таких випадках відповідальний розпорядник повинен негайно передати цю справу на розгляд колегії, згаданої в статті 143, та ухвалити остаточне рішення не пізніше 14 днів після отримання рекомендації колегії.

6. Відповідальний розпорядник, беручи до уваги, у відповідних випадках, рекомендацію колегії, згаданої в статті 143, не виключає особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), з участі в процедурі присудження або з відбору для використання коштів Союзу, якщо:

- (а) ця особа чи суб'єкт ужив достатніх відновлювальних заходів, зазначених у параграфі 7 цієї статті, щоб засвідчити свою надійність. Цей пункт не застосовується у випадку, зазначеному в пункті (d) параграфа 1 цієї статті;
- (b) необхідно забезпечити безперервність надання послуг протягом обмеженого строку і до вжиття відновлювальних заходів, зазначених у параграфі 7 цієї статті;
- (c) таке виключення було б непропорційним із огляду на критерії, зазначені в параграфі 3 цієї статті.

Крім того, пункт (а) параграфа 1 цієї статті не застосовується у випадку придбання товарів на особливо вигідних умовах у постачальника, що остаточно припиняє свою господарську діяльність, або в ліквідаторів у рамках процедури неплатоспроможності, компромісної угоди з кредиторами або подібної процедури згідно із законодавством Союзу чи національним законодавством.

У випадках невиключення, зазначених у першому та другому підпараграфі цього параграфа, відповідальний розпорядник вказує причини невиключення особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), та інформує про ці причини колегію, згадану в статті 143.

7. Відновлювальні заходи, зазначені в пункті (а) першого підпараграфа параграфа 6, включають, зокрема:

- (а) заходи щодо встановлення причин виникнення ситуацій, що дають підстави для виключення, та конкретні технічні, організаційні та кадрові заходи у відповідній сфері діяльності особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), які підходять для виправлення діяння та запобігання його повторенню в подальшому;
- (b) підтвердження того, що особа чи суб'єкт, зазначений у статті 135(2), вжив заходів для відшкодування шкоди, завданої фінансовим інтересам Союзу основними фактами, що утворюють ситуацію, що дає підстави для виключення;
- (c) підтвердження того, що особа чи суб'єкт, зазначений у статті 135(2), сплатив будь-який штраф, накладений компетентним органом, або будь-які податки чи внески на соціальне страхування, зазначені в пункті (b) параграфа 1 цієї статті, або забезпечив їх сплату.

8. Відповідальний розпорядник, беручи до уваги, у відповідних випадках, змінену рекомендацію колегії, згаданої в статті 143, невідкладно переглядає *ex officio* своє рішення виключити особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), або на вимогу цієї особи чи суб'єкта, якщо останній ужив відновлювальних заходів, достатніх для засвідчення своєї надійності, або надав нові відомості, що підтверджують, що зазначена в параграфі 1 цієї статті ситуація, що дає підстави для виключення, більше не існує.

9. У випадку, зазначеному в пункті (b) статті 135(2), відповідальний розпорядник вимагає, щоб конкурсант або учасник тендеру змінив суб'єкта або субпідрядника, на чії ресурси він має намір покладатися, що перебуває в зазначеній у параграфі 1 цієї статті ситуації, що дає підстави виключення.

Стаття 137

Заява про відсутність ситуації, що дає підстави для виключення, і підтвердження її відсутності

1. Учасник повинен заявити, чи перебуває він в одній із ситуацій, зазначених у статтях 136(1) і 141(1), та, у відповідних випадках, чи вжив він будь-яких відновлювальних заходів, зазначених у пункті (а) першого підпараграфа статті 136(6).

Учасник також повинен заявити, чи вказані нижче особи або суб'єкти перебувають в одній із зазначених у пунктах (c)–(h) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення:

- (а) фізичні або юридичні особи, що є членами адміністративного органу, органу управління або

наглядового органу учасника або що мають повноваження представництва, ухвалення рішень чи контролю щодо такого учасника;

(b) бенефіціарні власники учасника, що вони означені в пункті (6) статті 3 Директиви (ЄС) 2015/849.

Учасник або одержувач повинен невідкладно повідомити відповідального розпорядника про будь-які зміни в заявлених ситуаціях.

У відповідних випадках, конкурсант або учасник тендеру надає ті самі заяви, що зазначені в першому та другому підпараграфі, підписані субпідрядником або будь-яким іншим суб'єктом, на чий ресурси він має намір покладатися, залежно від обставин.

Відповідальний розпорядник не вимагає надання заяв, зазначених у першому та другому підпараграфі, коли такі заяви вже були надані для цілей іншої процедури присудження, за умови що ситуація не змінилася і що час, що минув із дати надання заяв, не перевищує одного року.

Відповідальний розпорядник може відмовитись від вимог, передбачених першим та другим підпараграфами щодо договорів із дуже малою вартістю, вартість яких не перевищує суми, зазначеної в пункті 14.4 додатка I.

2. На вимогу відповідального розпорядника, та коли це необхідно для забезпечення належного проведення процедури, учасник, субпідрядник або суб'єкт, на чий ресурси конкурсант або учасник тендеру має намір покладатися, надає:

- (a) відповідне підтвердження того, що він не перебуває в одній із зазначених у статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення;
- (b) інформацію про фізичних або юридичних осіб, що є членами адміністративного органу, органу управління або наглядового органу учасника або що мають повноваження представництва, ухвалення рішень чи контролю щодо такого учасника, включаючи осіб та суб'єктів, що входять до структури власності та контролю, та бенефіціарних власників, а також відповідне підтвердження того, що жодна з цих осіб не перебуває в одній із зазначених у пунктах (c)–(f) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення.
- (c) відповідне підтвердження того, що фізичні або юридичні особи, що приймають на себе необмежену відповідальність за борги такого учасника, не перебувають у зазначеній у пункті (a) або (b) статті 136(1) ситуації, що дає підстави для виключення.

3. У відповідних випадках та згідно з національним законодавством відповідальний розпорядник може прийняти як належне підтвердження того, що зазначений у параграфі 2 учасник або суб'єкт не перебуває в одній із зазначених у пунктах (a), (c), (d), (f), (g) та (h) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення, нещодавній витяг із судового протоколу або, якщо такого немає, з рівноцінного документа, нещодавно виданого судовим або адміністративним органом у його країні осідку, що ці вимоги виконано.

Відповідальний розпорядник може прийняти як належне підтвердження того, що зазначений у параграфі 2 учасник або суб'єкт не перебуває в одній із зазначених у пунктах (a) та (b) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення, нещодавнє свідоцтво, видане компетентним органом країни осідку. Якщо свідоцтва такого роду не видаються в країні осідку, учасник може подати заяву під присягою, зроблену в судовому органі або в присутності нотаріуса, або, за відсутності такої заяви, офіційну заяву, зроблену в адміністративному органі або кваліфікованому професійному органі в його країні осідку.

4. Відповідальний розпорядник відмовляється від права вимагати від учасника або суб'єкта, зазначеного в параграфі 2, надання документального підтвердження, зазначеного в параграфах 2 та 3:

- (a) якщо він може безкоштовно отримати доступ до такого підтвердження у національній базі даних;
- (b) якщо таке підтвердження вже було надано для цілей іншої процедури, та за умови що будь-які надані документи залишаються дійсними і що час, що минув із дати видачі документів, не перевищує одного року;

(с) якщо він визнає, що існує практична неможливість надання такого підтвердження.

5. Параграфи 1–4 цієї статті не застосовуються до осіб та суб'єктів, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), або до органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71.

Стосовно фінансових інструментів та за відсутності правил та процедур, повністю еквівалентних правилам та процедурам, зазначеним у пункті (d) першого підпараграфу статті 154(4), кінцеві одержувачі та посередники надають особі чи суб'єкту, що використовує кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1), підписану заяву, що підтверджує, що вони не перебувають в одній із ситуацій, зазначених у пунктах (a)–(d), (g) та (h) статті 136(1) або пунктах (b) та (с) першого підпараграфу статті 141(1), або в ситуації, що визнана еквівалентною таким ситуаціям за результатами оцінювання, проведеного відповідно до статті 154(4).

Якщо, у виняткових випадках, фінансові інструменти виконуються згідно з пунктом (a) першого підпараграфу статті 62(1), кінцеві одержувачі надають фінансовим посередникам підписану заяву, що підтверджує, що вони не перебувають в одній із ситуацій, зазначених у пунктах (a)–(d), (g) та (h) статті 136(1) або пунктах (b) та (с) першого підпараграфу статті 141(1).

Стаття 138

Фінансові санкції

1. Для забезпечення стримувального впливу відповідальний розпорядник може, беручи до уваги, у відповідних випадках, рекомендацію колегії, згаданої в статті 143, накладати фінансову санкцію на одержувача, що прийняв юридичне зобов'язання та що перебуває в зазначеній у пункті (с), (d), (е) або (f) статті 136(1) ситуації, що дає підстави для виключення.

Стосовно зазначених у пунктах (с)–(f) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення, фінансова санкція може бути накладена як альтернатива рішення про виключення одержувача, якщо таке виключення було б непропорційним з урахуванням критеріїв, зазначених у статті 136(3).

Стосовно зазначених у пунктах (с), (d) та (е) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення, фінансова санкція може бути накладена на додаток до виключення, якщо це необхідно для захисту фінансових інтересів Союзу, враховуючи систематичність діяння, вчинюваного одержувачем для незаконного отримання коштів Союзу.

Незважаючи на перший, другий та третій підпараграфи цього параграфа, фінансова санкція не накладається на одержувача, який відповідно до статті 137 заявив, що він перебуває в ситуації, що дає підстави для виключення.

2. Сума фінансової санкції не повинна перевищувати 10% загальної вартості юридичного зобов'язання. У разі підписання угоди про надання гранту з рядом бенефіціарів фінансова санкція не повинна перевищувати 10% суми гранту, на одержання якої відповідний бенефіціар має право згідно з угодою про надання гранту.

Стаття 139

Тривалість виключення і строк позовної давності

1. Тривалість виключення не повинна перевищувати будь-якого з таких строків:

(a) тривалість, якщо така є, встановлена остаточним судовим рішенням або остаточним адміністративним рішенням держави-члена;

(b) за відсутності остаточного судового рішення або остаточного адміністративного рішення:

(i) п'ять років — у випадках, зазначених у пункті (d) статті 136(1);

(ii) три роки — у випадках, зазначених у пунктах (с) та (е)–(h) статті 136(1).

Особа чи суб'єкт, зазначений у статті 135(2), підлягає виключенню, якщо він перебуває в одній із зазначених у пунктах (а)–(b) статті 136(1) ситуацій, що дають підстави для виключення.

2. Строк позовної давності щодо виключення та/або накладення фінансових санкцій на особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), становить п'ять років та починається з:

- (а) дати вчинення діяння, що становить підставу для виключення, або, в разі тривалих чи повторюваних дій, із дати припинення діяння, у випадках, зазначених у пунктах (b)–(e) та (g) і (h) статті 136(1);
- (b) дати остаточного судового рішення, ухваленого в національній юрисдикції, або остаточного адміністративного рішення у випадках, зазначених у пунктах (b), (c), (d), (g) та (h) статті 136(1).

Строк позовної давності переривається актом національного органу, Комісії, OLAF, EPPO стосовно тих держав-членів, що беруть участь у посиленій співпраці відповідно до Регламенту (ЄС) 2017/1939, колегії, згаданій в статті 143 цього Регламенту, або будь-якого суб'єкта, що бере участь у виконанні бюджету, якщо про такий акт повідомлено особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2) цього Регламенту, і він стосується розслідувань або судового процесу. У наступний після переривання день починається перебіг нового строку позовної давності.

Для цілей пункту (f) статті 136(1) цього Регламенту застосовується передбачений у статті 3 Регламенту (ЄС, Євратом) № 2988/95 строк позовної давності щодо виключення особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2) цього Регламенту, та/або щодо накладення фінансових санкцій на одержувача.

Якщо діяння відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2) цього Регламенту, підпадає під декілька підстав, викладених у статті 136(1) цього Регламенту, застосовується строк позовної давності, що передбачений для найсерйознішої з таких підстав.

Стаття 140

Оприлюднення виключення та фінансових санкцій

1. Для того щоб, за необхідності, посилити стримувальний вплив виключення та/або фінансової санкції, Комісія за рішенням відповідального розпорядника публікує на своєму вебсайті таку інформацію стосовно виключення та, у відповідних випадках, фінансової санкції у випадках, зазначених у пунктах (c)–(h) статті 136(1):

- (а) ім'я/назва відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2);
- (b) ситуація, що дає підстави для виключення;
- (c) тривалість виключення та/або сума фінансової санкції.

Якщо рішення про виключення та/або накладення фінансової санкції ухвалено на підставі попередньої правової оцінки згідно зі статтею 136(2), в оприлюднюваній інформації зазначається про відсутність остаточного судового рішення або, у відповідних випадках, остаточного адміністративного рішення. У таких випадках інформація про будь-які скарги, їхній статус і результати їх розгляду, а також будь-яке переглянуте рішення відповідального розпорядника оприлюднюються невідкладно. У разі накладення фінансової санкції в оприлюднюваній інформації також зазначається, чи сплачено суму такої санкції.

Рішення про опублікування інформації ухвалює відповідальний розпорядник після винесення відповідного остаточного судового рішення, або, у відповідних випадках, остаточного адміністративного рішення, чи після надання рекомендації колегією, згаданою в статті 143, залежно від обставин. Це рішення набирає чинності через три місяці після повідомлення про нього відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2).

Опублікована інформація видаляється негайно після припинення виключення. У випадку фінансової санкції опублікована інформація видаляється через шість місяців після сплати суми такої санкції.

Стосовно персональних даних, відповідальний розпорядник згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001 інформує відповідну особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2) цього Регламенту, про його права,

передбачені чинними правилами захисту даних, і про процедури здійснення цих прав.

2. Інформація, зазначена в параграфі 1 цієї статті, не підлягає опублікуванню за будь-якої з таких обставин:

- (a) у разі необхідності збереження конфіденційності розслідування або національного судового провадження;
- (b) якщо опублікування може завдати непропорційної шкоди відповідній особі чи суб'єкту, зазначеному в статті 135(2), або іншим чином буде непропорційним згідно з критеріями пропорційності, встановленими в статті 136(3), та з урахуванням суми фінансової санкції;
- (c) стосовно фізичної особи, якщо опублікування персональних даних не є виправданим унаслідок виняткових обставин, що включають, між іншим, серйозність діяння або його вплив на фінансові інтереси Союзу. У таких випадках при ухваленні рішення про опублікування інформації повинне враховуватися право на приватність та інші права, передбачені Регламентом (ЄС) № 45/2001.

Стаття 141

Відсторонення від процедури присудження

1. Відповідальний розпорядник відстороняє від процедури присудження учасника, що:

- (a) перебуває в ситуації, що дає підстави для виключення, визначеній згідно зі статтею 136;
- (b) викривив інформацію, що вимагається як умова участі в процедурі, або не надав такої інформації;
- (c) раніше брав участь у підготовці документів, що використовувались у процедурі присудження, якщо це призводить до порушення принципу однакового ставлення, включаючи викривлення конкуренції, що не може бути виправлене інакше.

Відповідальний розпорядник повідомляє іншим учасникам процедури присудження відповідну інформацію, що була предметом обміну в зв'язку з участю учасника в підготовці процедури присудження, що про неї зазначено в пункті (c) першого підпараграфу, чи в результаті такої участі. До будь-якого такого відсторонення учаснику надається можливість довести, що його участь у підготовці процедури присудження не порушує принцип однакового ставлення.

2. Стаття 133(1) застосовується, якщо тільки відсторонення не було обґрунтоване відповідно до пункту (a) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті рішенням щодо виключення, ухваленим стосовно учасника, після перевірки його зауважень.

Стаття 142

Система завчасного виявлення та виключання

1. Інформація, що обмін нею проводиться в рамках системи завчасного виявлення та виключання, зазначеної в статті 135, повинна бути централізована в базі даних, створеній Комісією (далі — «база даних»), та управління нею здійснюється з дотриманням права на приватність та інших прав, передбачених Регламентом (ЄС) № 45/2001.

Інформація про випадки завчасного виявлення, виключення та/або накладення фінансових санкцій вноситься до бази даних відповідальним розпорядником після повідомлення відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2). Таке повідомлення може бути відстрочене за виняткових обставин у разі наявності вагомих законних підстав для збереження конфіденційності розслідування або національного судового провадження до того, поки не зникнуть такі законні підстави для збереження конфіденційності.

Відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001 Комісія на вимогу інформує зазначену в статті 135(2) особу чи суб'єкта, що підпадає під сферу застосування системи завчасного виявлення та виключання, про дані, що зберігаються в базі даних стосовно цієї особи чи суб'єкта.

Інформація, що міститься в базі даних, оновлюється, у відповідних випадках, після виправлення, видалення або будь-якої зміни даних. Вона підлягає опублікуванню тільки відповідно до статті 140.

2. Функціонування системи завчасного виявлення та виключання здійснюється на основі фактів та висновків, зазначених у четвертому підпараграфі статті 136(2), та на основі передавання Комісії інформації, зокрема з боку:

- (a) ЕРРО — стосовно тих держав-членів, що беруть участь у посиленій співпраці відповідно до Регламенту (ЄС) 2017/1939, або ОLAF — відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 883/2013, якщо розслідування, що завершено або триває, показує, що може бути доцільно вжити запобіжних заходів для захисту фінансових інтересів Союзу, з дотриманням процесуальних та фундаментальних прав, і для захисту викривачів;
- (b) розпорядника Комісії, європейського офісу, створеного Комісією, або виконавчого агентства;
- (c) установи Союзу, європейського офісу, агентства, відмінного від зазначених у пункті (b) цього параграфу, або органу чи особи, якій доручено вжиття заходів СЗБП;
- (d) суб'єктів, що виконують бюджет згідно зі статтею 63, у випадках виявленого шахрайства та/або правопорушення та протягом відповідних наступних заходів, коли надання інформації вимагається галузевими правилами;
- (e) осіб та суб'єктів, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1), у випадках виявленого шахрайства та/або правопорушення та протягом відповідних наступних заходів.

3. За винятком випадків, коли інформація повинна надаватися відповідно до галузевих правил, інформація, що підлягає наданню згідно з параграфом 2 цієї статті, включає:

- (a) ідентифікаційні дані відповідного суб'єкта чи особи;
- (b) короткий виклад виявлених ризиків або відповідних фактів;
- (c) інформацію, що може допомогти розпоряднику в проведенні перевірки, зазначеної в параграфі 4 цієї статті, або ухвалити рішення про виключення, зазначене в статті 136(1) або (2), або рішення накласти фінансову санкцію згідно зі статтею 138;
- (d) у відповідних випадках, інформацію про будь-які спеціальні заходи, необхідні для забезпечення конфіденційності наданої інформації, включаючи заходи щодо збереження доказів для захисту слідства або національного судового провадження.

4. Комісія невідкладно надає інформацію, зазначену в параграфі 3, своїм розпорядникам та розпорядникам її виконавчих агентств, усім іншим установам Союзу, органам Союзу, європейським офісам та агентствам через базу даних, зазначену в параграфі 1, аби вони могли провести необхідну перевірку стосовно поточних процедур присудження та чинних юридичних зобов'язань.

При проведенні такої перевірки відповідальний розпорядник здійснює свої повноваження згідно зі статтею 74 і не виходить за межі того, що передбачено умовами процедури присудження та юридичними зобов'язаннями.

Строк зберігання інформації стосовно завчасного виявлення, наданої відповідно до параграфу 3 цієї статті, не повинен перевищувати одного року. Якщо протягом цього строку відповідальний розпорядник вимагає від колегії надати рекомендацію в справі щодо виключення або фінансових санкцій, строк зберігання може бути продовжений до тих пір, поки відповідальний розпорядник не ухвалить рішення.

5. Усім особам та суб'єктам, що беруть участь у виконанні бюджету відповідно до статті 62, Комісія надає доступ до інформації про рішення про виключення згідно зі статтею 136, щоб вони могли перевірити наявність виключення в системі з метою врахування цієї інформації, у відповідних випадках та під власну відповідальність, при укладанні договорів при виконанні бюджету.

6. У щорічному звіті Комісії перед Європейським Парламентом і Радою відповідно до статті 325(5) ДФЄС Комісія надає загальну інформацію про рішення, ухвалені розпорядниками за статтями 135–142

цього Регламенту. Цей звіт також повинен містити додаткову інформацію про будь-які рішення, ухвалені розпорядниками відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 136(6) цього Регламенту і статті 140(2) цього Регламенту, та про будь-які рішення розпорядників відхилитися від рекомендації колегії згідно з третім підпараграфом статті 143(6) цього Регламенту.

Інформація, зазначена в першому підпараграфі цього параграфу, надається з урахуванням вимог конфіденційності та, зокрема, не повинна уможливлувати ідентифікацію відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2).

Стаття 143

Колегія

1. Колегія скликається на вимогу розпорядника будь-якої установи Союзу, органу Союзу, європейського офісу або органу чи особи, яким доручено здійснення певних заходів у рамках СЗБП відповідно до розділу V ДЄС.

2. До складу колегії входять:

- (a) постійний незалежний голова високого рівня, призначуваний Комісією;
- (b) два постійні представники Комісії як власника системи завчасного виявлення та виключання, що висловлюють спільну позицію; та
- (c) один представник розпорядника, що скликає колегію.

До складу колегії повинні входити фахівці з належною кваліфікацією в правничій і технічній сферах. У колегії діє постійний секретаріат, призначуваний Комісією, що забезпечує поточне управління колегією.

3. Голова обирається з числа колишніх членів Суду Європейського Союзу, Рахункової Палати або колишніх посадових осіб, що займали принаймні посаду генерального директора у відмінній від Комісії установі Союзу. Він обирається на основі його особистих та професійних якостей, великого досвіду в правничій та фінансовій сферах та визнаної компетентності, незалежності і доброчесності. Строк повноважень становить п'ять років та не поновлюється. Голова призначається як спеціальний радник у розумінні статті 5 Умов працевлаштування інших службовців Європейського Союзу. Голова очолює всі засідання колегії. Він є незалежним при виконанні своїх обов'язків. Між його обов'язками голови та будь-якими іншими посадовими обов'язками не повинно існувати конфлікту інтересів.

4. Комісія ухвалює внутрішній регламент колегії.

5. Колегія до ухвалення своїх рекомендацій підтримує право відповідної особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), подавати зауваження щодо фактів або висновків, зазначених у статті 136(2), та щодо попередньої правової оцінки. Право подавати зауваження може бути відстрочене за виняткових обставин у разі наявності вагомих законних підстав для збереження конфіденційності розслідування або національного судового провадження до того, поки не зникнуть такі законні підстави.

6. Рекомендація колегії виключити та/або накладити фінансову санкцію повинна містити, у відповідних випадках, такі елементи:

- (a) факти або висновки, зазначені в статті 136(2), та їх попередня правова оцінка;
- (b) оцінка необхідності накладення фінансової санкції та її суми;
- (c) оцінка необхідності виключення особи чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), і, в разі такої необхідності, запропонована тривалість такого виключення;
- (d) оцінка необхідності оприлюднення інформації стосовно зазначеної в статті 135(2) особи чи суб'єкта, якого виключено та/або на якого накладено фінансову санкцію;
- (e) оцінка відновлювальних заходів, ужитих особою чи суб'єктом, зазначеним у статті 135(2), у разі вжиття таких заходів.

Якщо відповідальний розпорядник передбачає ухвалити рішення, суворіше за рекомендоване колегією, він забезпечує ухвалення такого рішення з дотриманням права бути заслуханим та правил захисту персональних даних.

Якщо відповідальний розпорядник вирішив відхилитися від рекомендації колегії, він обґрунтовує це рішення перед колегією.

7. Колегія переглядає свою рекомендацію протягом строку виключення на вимогу відповідального розпорядника у випадках, зазначених у статті 136(8), або після повідомлення про остаточне судове рішення або остаточне адміністративне рішення, що встановлює підстави для виключення, якщо таке судове рішення або рішення не визначає тривалості виключення згідно з другим підпараграфом статті 136(2).

8. Колегія невідкладно повідомляє розпорядника, що скликає колегію, про свою переглянута рекомендацію, після чого розпорядник перевіряє своє рішення.

9. Суд Європейського Союзу має необмежену юрисдикцію перевіряти рішення, згідно з яким розпорядник виключає особу чи суб'єкта, зазначеного в статті 135(2), та/або накладає на одержувача фінансову санкцію, в тому числі скасовувати виключення, зменшувати або збільшувати його тривалість та/або скасовувати, зменшувати або збільшувати накладену фінансову санкцію. Стаття 22(1) Регламенту (ЄС) № 58/2003 не застосовується, коли рішення розпорядника виключити або накласти фінансову санкцію ухвалюється на підставі рекомендації колегії.

Стаття 144

Функціонування бази даних системи завчасного виявлення та виключання

1. Інформація, запитувана в суб'єктів, зазначених у пункті (d) статті 142(2), надається лише через автоматизовану інформаційну систему, створену Комісією, що зараз використовується для повідомлення про випадки шахрайства та правопорушень (далі — «Система повідомлень про правопорушення»), відповідно до галузевих правил.

2. При використанні даних, отриманих через Систему повідомлення про правопорушення, враховується статус національної процедури, що існувала на момент надання інформації. До такого використання проводяться консультації з державою-членом, що надала відповідні дані через Систему повідомлення про правопорушення.

Стаття 145

Виняток щодо Спільного науково-дослідного центру

Дія статей 135–144 не поширюється на СНДЦ.

Секція 3

ІТ-системи та електронне врядування

Стаття 146

Електронне управління операціями

1. Якщо управління дохідними та видатковими операціями або обміном документами здійснюється за допомогою комп'ютерних систем, документи можуть підписуватися шляхом комп'ютеризованої або електронної процедури, що забезпечує автентифікацію особи, що має право підпису. Такі комп'ютерні системи повинні включати повний та актуальний опис системи, що в ньому визначено зміст усіх полів даних, описано, як опрацьовується кожна окрема операція, та детально пояснено, яким чином комп'ютерна система гарантує існування повного аудиторського сліду кожної операції.

2. За умови попередньої згоди відповідних установ Союзу та держав-членів будь-яка передача документів між ними може здійснюватися електронними засобами.

Стаття 147

Електронне врядування

1. Установи Союзу, виконавчі агентства та органи Союзу, зазначені в статтях 70 та 71, встановлюють та застосовують єдині стандарти електронного обміну інформацією з учасниками. Зокрема, вони, наскільки можливо, розробляють та впроваджують рішення щодо подання, зберігання та опрацювання даних, що подаються в процедурах присудження, і з цією метою запроваджують єдину «зону електронного обміну даними» для учасників. Комісія регулярно звітує Європейському Парламенту і Раді про досягнутий у цьому відношенні прогрес.

2. У рамках спільного управління весь офіційний обмін інформацією між державами-членами та Комісією здійснюється за допомогою засобів, зазначених у галузевих правилах. Ці правила повинні передбачати взаємодійність даних, що збираються або отримуються та передаються при управлінні бюджетом.

Стаття 148

Електронні комунікаційні системи

1. Уся комунікація з одержувачами, включаючи прийняття юридичних зобов'язань та будь-яких змін до них, може здійснюватися через електронні комунікаційні системи.

2. Електронні комунікаційні системи повинні відповідати таким умовам:

- (a) доступ до системи та документів, що передаються через неї, можуть мати лише уповноважені особи;
- (b) лише уповноважені особи можуть в електронний спосіб підписувати або передавати документ через систему;
- (c) уповноважені особи автентифікуються системою встановленими способами;
- (d) час і дата електронної транзакції визначаються точно;
- (e) зберігається цілісність документів;
- (f) зберігається доступність документів;
- (g) у відповідних випадках, зберігається конфіденційність документів;
- (h) забезпечується захист персональних даних згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001.

3. Стосовно даних, що надсилаються або отримуються через таку систему, діє презумпція цілісності даних і точності зазначених системою дати й часу надсилання або отримання даних.

Документ, надісланий або повідомлений за допомогою такої системи, вважається еквівалентним паперовому документу, є прийнятним як доказ у судовому процесі, вважається оригіналом та щодо нього діє презумпція справжності та цілісності, за умови що такий документ не містить будь-яких динамічних функцій, здатних автоматично його змінювати.

Електронні підписи, згадані в пункті (b) параграфу 2, мають таку ж юридичну силу, як і власноручні підписи.

Стаття 149

Подання заявки

1. Порядок подання заявки визначає відповідальний розпорядник, який може встановлювати виключний спосіб подання.

Обрані засоби комунікації повинні забезпечувати справжню конкуренцію та виконання таких умов:

- (a) кожне подання містить всю інформацію, необхідну для його оцінювання;
- (b) зберігається цілісність даних;
- (c) зберігається конфіденційність заявки;
- (d) забезпечується захист персональних даних згідно з Регламентом (ЄС) № 45/2001.

2. Комісія забезпечує за допомогою відповідних засобів та згідно зі статтею 147(1), щоб учасники могли подавати заявку та будь-які підтвердні докази в електронній формі. Будь-яка електронна комунікаційна система, що використовується для здійснення комунікації та обміну інформацією, повинна бути недискримінаційною, загальнодоступною та сумісною з продуктами інформаційно-комунікаційних технологій загального користування та не обмежувати доступ учасників до процедури присудження.

Комісія регулярно звітує Європейському Парламенту і Раді про прогрес у застосуванні цього параграфа.

3. Пристрої для отримання заявки в електронній формі повинні за допомогою технічних засобів та відповідних процедур гарантувати, що:

- (a) учасник може бути достовірно автентифікований;
- (b) точний час і дату отримання заявки можна точно визначити;
- (c) тільки уповноважені особи мають доступ до переданих даних та можуть визначати або змінювати дати відкриття заявки;
- (d) на різних етапах процедури присудження тільки уповноважені особи мають доступ до всіх поданих даних і можуть надавати доступ до даних, якщо це необхідно для процедури;
- (e) обґрунтовано забезпечується можливість виявлення будь-якої спроби порушити будь-яку з умов, викладених у пунктах (a)–(d).

Перший підпараграф не застосовується до договорів, вартість яких нижча за граничні показники, зазначені в статті 175(1).

4. Якщо відповідальний розпорядник дозволяє подавати заявку електронними засобами, електронні документи, подані за допомогою таких систем, вважаються оригіналами.

5. Якщо подання здійснюється листом, учасники можуть подавати заявку:

- (a) поштою або кур'єрською службою, і тоді доказом є поштовий штампель або дата квитанції про відправлення;
- (b) шляхом доставлення до приміщення відповідального розпорядника особисто учасником або агентом, і в цьому випадку доказом є підтвердження про отримання.

6. Подаючи заявку, учасники погоджуються отримувати повідомлення про результат процедури електронними засобами.

7. Параграфи 1–6 цієї статті не застосовуються до відбору осіб чи суб'єктів, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (c) першого підпараграфа статті 62(1).

ГЛАВА 3

Правила, застосовні до прямого управління

Стаття 150

Оцінювальний комітет

1. Заявку розглядає оцінювальний комітет.
2. Відповідальний розпорядник призначає склад оцінювального комітету.

Оцінювальний комітет складається принаймні з трьох осіб.

3. Члени оцінювального комітету, що оцінює заявки на грант або тендерні пропозиції, представляють принаймні дві структурні одиниці установ Союзу або органів Союзу, зазначених у статтях 68, 70 та 71, що не мають між собою ієрархічних зв'язків та що з них принаймні одна не підпорядковується відповідальному розпоряднику. Якщо представництва та місцеві підрозділи за межами Союзу, наприклад делегація Союзу, офіс чи філія у третій країні, та органи Союзу, зазначені в статтях 68, 70 та 71, не мають окремих структурних одиниць, вимога щодо структурних одиниць, що не мають між собою ієрархічних зв'язків, не застосовується.

Зовнішні експерти можуть надавати допомогу оцінювальному комітету згідно з рішенням відповідального розпорядника.

Членами оцінювального комітету можуть бути зовнішні експерти, якщо така можливість передбачена в базовому акті.

4. Членами оцінювального комітету, що оцінює заявки в конкурсі на призи, можуть бути особи, зазначені в першому підпараграфі параграфа 3, або зовнішні експерти.

5. Члени оцінювального комітету і зовнішні експерти повинні дотримуватися статті 61.

Стаття 151

Уточнення та виправлення заявки

Відповідальний розпорядник може виправляти очевидні канцелярські помилки в заявці після підтвердження учасником відповідного виправлення.

Якщо учасник не надає доказів або не робить заяв, оцінювальний комітет або, у відповідних випадках, відповідальний розпорядник, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, просить учасника надати відсутню інформацію або уточнити підтвердні документи.

Такі інформація, уточнення або підтвердження не повинні суттєво змінювати заявку.

Стаття 152

Гарантії

1. За винятком договорів та грантів, вартість яких не перевищує 60 000 євро, відповідальний розпорядник може, за умови пропорційності та з урахуванням проведеного розпорядником аналізу ризиків, вимагати надання гарантії:

- (а) підрядниками або бенефіціарами для обмеження фінансових ризиків, пов'язаних із виплатою попереднього фінансування (далі — «гарантія щодо попереднього фінансування»);
- (б) підрядниками для забезпечення дотримання істотних договірних зобов'язань у разі виконання робіт, постачання товарів або надання комплексних послуг (далі — «гарантія виконання»);
- (с) підрядниками для забезпечення повного виконання договору протягом строку відповідальності за договором (далі — «гарантійне утримання»).

СНДЦ звільняється від обов'язку надання гарантій.

Стосовно грантів відповідальний розпорядник може вирішити поділити платіж на декілька частин замість того, щоб вимагати надання гарантії щодо попереднього фінансування.

2. Відповідальний розпорядник вирішує, чи гарантія повинна бути виражена в євро або у валюті договору чи угоди про надання гранту.

3. Гарантія видається банком або уповноваженою фінансовою установою, затвердженою відповідальним розпорядником.

На вимогу підрядника або бенефіціара та за згодою відповідального розпорядника:

- (a) гарантії, зазначені в пунктах (a), (b) та (c) першого підпараграфу параграфа 1, можуть бути замінені солідарною гарантією підрядника або бенефіціара і третьої особи;
  - (b) гарантія, зазначена в пункті (a) першого підпараграфу параграфа 1, може бути замінена безвідкличною та безумовною солідарною гарантією бенефіціарів, що є сторонами тієї самої угоди про надання гранту.
4. Гарантія призводить до надання банком чи фінансовою установою або третьою особою безвідкличного забезпечення або до набуття статусу гаранта першої черги за зобов'язаннями підрядника або бенефіціара.
5. Якщо в процесі виконання договору або угоди про надання гранту розпоряднику стане відомо, що гарант не уповноважений або більше не уповноважений видавати гарантії відповідно до чинного національного законодавства, розпорядник повинен вимагати від підрядника або бенефіціара заміни гарантії, виданої таким гарантом.

Стаття 153

Гарантія щодо попереднього фінансування

1. Гарантія щодо попереднього фінансування надається на суму, що не перевищує суми попереднього фінансування, і діє протягом строку, достатнього для того, щоб її можна було застосувати.
2. Гарант за гарантією щодо попереднього фінансування звільняється від зобов'язань після вирахування попереднього фінансування з проміжних платежів або виплат залишку підряднику чи бенефіціару відповідно до умов договору або умов угоди про надання гранту.

РОЗДІЛ VI

НЕПРЯМЕ УПРАВЛІННЯ

Стаття 154

Непряме управління

1. Відбір осіб та суб'єктів, яким буде доручено використання коштів Союзу або виконання бюджетних гарантій відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1), повинен бути прозорим, відповідати характеру заходу та не повинен призводити до конфлікту інтересів. При відборі осіб та суб'єктів, зазначених у пунктах (c)(ii), (v), (vi) та (vii) першого підпараграфу статті 62(1), також враховуються їхні фінансові та операційна спроможність.

Якщо особу чи суб'єкта визначено в базовому акті, то передбачений у статті 35 фінансовий звіт повинен включати обґрунтування вибору цієї конкретної особи чи суб'єкта.

У випадках виконання мережею, що вимагає призначення принаймні одного органу чи суб'єкта на кожну державу-члена або на кожну відповідну країну, орган або суб'єкт призначається державою-членом або відповідною країною згідно з базовим актом. У всіх інших випадках Комісія призначає такі органи або таких суб'єктів за погодженням із державами-членами або відповідними країнами.

2. Особи та суб'єкти, яким доручено використання коштів Союзу або виконання бюджетних гарантій відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1), повинні дотримуватись принципів розсудливого управління фінансами, прозорості, недискримінації та видимості діяльності Союзу. Якщо Комісія укладає рамкові угоди про фінансове партнерство відповідно до статті 130, ці принципи повинні бути додатково описані в таких угодах.

3. До підписання угод про внесок, угод про фінансування або гарантійних угод Комісія забезпечує рівень захисту фінансових інтересів Союзу, еквівалентний рівню, що передбачений, коли Комісія виконує бюджет відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 62(1). Комісія робить це шляхом оцінювання систем, правил та процедур осіб або суб'єктів, що використовують кошти Союзу, якщо вона

має намір покладатися на такі системи, правила та процедури для здійснення заходу, або шляхом ужиття відповідних наглядових заходів згідно з параграфом 5 цієї статті.

4. Комісія відповідно до принципу пропорційності та з належним урахуванням характеру заходу та пов'язаних фінансових ризиків оцінює, чи особи та суб'єкти, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 62(1):

- (а) створюють та забезпечують функціонування ефективної та дієвої системи внутрішнього контролю, що заснована на найкращій міжнародній практиці та дає можливість, зокрема, запобігати правопорушенням і шахрайству, виявляти й усувати їх;
- (b) використовують систему бухгалтерського обліку, що своєчасно забезпечує точну, повну та достовірну інформацію;
- (с) підлягають незалежному зовнішньому аудиту, що проводиться відповідно до визнаних на міжнародному рівні стандартів аудиту аудиторською службою, функціонально незалежною від відповідної особи чи суб'єкта;
- (d) застосовують відповідні правила та процедури надавання фінансування третім особам, включаючи прозорі, недискримінаційні, ефективні та дієві процедури перевірки, правила стягування безпідставно сплачених коштів та правила припинення доступу до фінансування;
- (е) оприлюднюють достатню інформацію про їхніх одержувачів, рівноцінну інформації, що передбачена статтею 38;
- (f) забезпечують захист персональних даних, рівноцінний захисту, зазначеному в статті 5.

Крім того, за погодженням із відповідними особами чи суб'єктами Комісія може оцінювати інші правила та процедури, наприклад витрати на адміністрування бухгалтерської практики цих осіб чи суб'єктів. За результатами такої оцінки Комісія може вирішити покладатися на ці правила та процедури.

Особи чи суб'єкти, що були оцінені відповідно до першого та другого підпараграфів, невідкладно інформують Комісію, чи зазнали їхні системи, правила чи процедури будь-яких суттєвих змін, що можуть вплинути на достовірність оцінки Комісії.

5. Якщо відповідні особи чи суб'єкти дотримуються параграфу 4 лише частково, Комісія вживає належних наглядових заходів для забезпечення захисту фінансових інтересів Союзу. Такі заходи зазначаються у відповідних угодах. Інформація про будь-які такі заходи надається Європейському Парламенту і Раді на їхню вимогу.

6. Комісія може вирішити не вимагати оцінювання *ex ante* згідно з параграфами 3 і 4:

- (а) стосовно органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71, та органів або осіб, зазначених у пункті (с) (viii) першого підпараграфу статті 62(1), що ухвалили фінансові правила за попередньою згодою Комісії;
- (b) стосовно третіх країн або призначуваних ними органів, якщо Комісія продовжує виконувати функції управління фінансами, що гарантують достатній захист фінансових інтересів Союзу; або
- (с) стосовно процедур, що прямо вимагаються Комісією, включаючи її власні процедури і процедури, зазначені в базових актах.

7. Якщо системи, правила чи процедури осіб або суб'єктів, зазначених у пункті (с) першого підпараграфу статті 62(1), оцінені як відповідні, внески Союзу до цих осіб або суб'єктів можуть виконуватися згідно з цим розділом. Якщо такі особи чи суб'єкти беруть участь у запрошенні подати пропозиції, вони повинні дотримуватися правил запрошення подати пропозиції, що викладені в розділі VIII. У такому разі розпорядник може вирішити підписати угоду про внесок або угоду про фінансування замість угоди про надання гранту.

1. Особи та суб'єкти, що використовують кошти Союзу або виконують бюджетні гарантії, надають Комісії:

- (a) звіт про використання коштів Союзу або виконання бюджетних гарантії, включаючи виконання умов або досягнення результатів, зазначених у пункті (a) першого підпараграфу статті 125(1);
- (b) якщо внесок відшкодовує видатки, їхню бухгалтерську звітність щодо понесених видатків;
- (c) заяву менеджменту, що містить інформацію, зазначену в пункті (a) та, у відповідних випадках, в пункті (b), і що підтверджує, що:
  - (i) інформація викладена належним чином, є повною і достовірною;
  - (ii) кошти Союзу були використані за цільовим призначенням, згідно з угодами про внесок, угодами про фінансування чи гарантійними угодами або, у відповідних випадках, згідно з відповідними галузевими правилами;
  - (iii) запроваджені системи контролю дають необхідні гарантії щодо законності основних транзакцій;
- (d) огляд підсумкових аудиторських звітів та проведених контрольних заходів, включаючи аналіз характеру та масштабів помилок та слабких місць, виявлених у системах, а також ужитих або планованих коригувальних дій.

У випадках взаємного використання результатів аудитів згідно зі статтею 127 зазначений у пункті (d) першого підпараграфу цього параграфу огляд повинен включати всю відповідну аудиторську документацію, що буде предметом взаємного використання.

Стосовно заходів, що завершуються до кінця відповідного фінансового року, остаточний звіт може замінювати заяву менеджменту, згадану в пункті (c) першого підпараграфу, за умови що він поданий до 15 лютого наступного фінансового року.

Зазначені в першому підпараграфі документи супроводжуються висновком незалежного аудиторського органу, складеним відповідно до визнаних на міжнародному рівні стандартів аудиту. У такому висновку зазначається, чи створені системи контролю функціонують належним чином та є економічно ефективними, і чи є основні транзакції законними. У висновку також зазначається, чи аудиторська перевірка ставить під сумнів зміст заяви менеджменту, згаданій в пункті (c) першого підпараграфу. За відсутності такого висновку розпорядник може вимагати гарантії еквівалентного рівня за допомогою інших незалежних засобів.

Документи, зазначені в першому підпараграфі, надаються Комісії не пізніше 15 лютого наступного фінансового року. Згаданий у третьому підпараграфі висновок надається Комісії не пізніше 15 березня зазначеного року.

Зобов'язання, викладені в цьому параграфі, не обмежують угоди, укладені з ЄІБ, ЄІФ, організаціями держав-членів, міжнародними організаціями та третіми країнами. Стосовно заяви менеджменту такі угоди повинні включати принаймні обов'язок цих суб'єктів щороку надавати Комісії заяву про те, що протягом відповідного фінансового року кошти Союзу використовувались та обліковувались відповідно до статті 154(3) і (4) та відповідно до зобов'язань, передбачених у таких угодах. Така заява може бути включена до остаточного звіту, якщо здійснюваний захід обмежується 18 місяцями.

2. При використанні коштів Союзу особи та суб'єкти повинні:

- (a) дотримуватись чинного права Союзу та узгоджених міжнародних стандартів і стандартів Союзу, а отже, не підтримувати заходів, що сприяють відмиванню грошей, фінансуванню тероризму, ухилянню від сплати податків, чи податковому шахрайству;
- (b) при виконанні фінансових інструментів та бюджетних гарантії відповідно до розділу X не укладати нових або поновлених операцій із суб'єктами, зареєстрованими або заснованими в юрисдикціях, що зазначені у відповідній політиці Союзу про некооперативні юрисдикції, або що визначені як треті країни з високим ризиком відповідно до статті 9(2) Директиви (ЄС) 2015/849, або що фактично не

відповідають податковим стандартам Союзу або міжнародним податковим стандартам щодо прозорості та обміну інформацією.

Суб'єкти можуть відступати від пункту (b) першого підпараграфу, тільки якщо захід фізично реалізується в одній із таких юрисдикцій і не має жодних ознак того, що відповідна операція підпадає під будь-яку з категорій, перелічених у пункті (a) першого підпараграфу.

При укладанні угод із фінансовими посередниками суб'єкти, що виконують фінансові інструменти та бюджетні гарантії відповідно до розділу X, повинні транспонувати зазначені в цьому параграфі вимоги до відповідних угод та вимагати від фінансових посередників звітувати про їх дотримання.

3. При виконанні фінансових інструментів та бюджетних гарантії відповідно до розділу X особи та суб'єкти застосовують принципи та стандарти, встановлені правом Союзу про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму, зокрема Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 ⁽⁵³⁾ і Директиву (ЄС) 2015/849. Вони обумовлюють фінансування згідно з цим Регламентом розкриттям інформації про бенефіціарних власників відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849 та оприлюднюють звітні дані щодо кожної країни в розумінні статті 89(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС ⁽⁵⁴⁾.

4. Комісія перевіряє, чи використовуються кошти Союзу або бюджетні гарантії згідно з умовами, викладеними у відповідних угодах. Якщо витрати особи чи суб'єкта відшкодовуються на основі спрощеного варіанту витрат відповідно до пунктів (c), (d) та (e) першого підпараграфу статті 125(1), то стаття 181(1)–(5) і статті 182–185 застосовуються *mutatis mutandis*. Якщо кошти Союзу або бюджетні гарантії використовувалися з порушенням зобов'язань, викладених у відповідних угодах, застосовується стаття 131.

5. У фінансованих декількома донорами заходах, якщо внесок Союзу відшкодовує видатки, передбачена в параграфі 4 процедура полягає в перевірці того, чи використовувала особа або суб'єкт суму, що відповідає сплаченій Комісією сумі стосовно відповідного заходу, згідно з умовами, встановленими у відповідній угоді про грант, угоді про внесок або угоді про фінансування.

6. Угоди про внесок, угоди про фінансування та гарантійні угоди повинні чітко визначати функції та зобов'язання особи чи суб'єкта, що використовує кошти Союзу, включаючи зобов'язання, викладені в статті 129, та умови сплати внеску. Такі угоди також, у відповідних випадках, повинні визначати взаємно узгоджену винагороду, що повинна відповідати умовам, згідно з якими здійснюються заходи, з урахуванням ситуацій кризи та нестабільності, та, якщо необхідно, залежати від досягнутих результатів. Такі угоди також повинні включати правила звітування перед Комісією про виконання завдань, очікувані результати, включаючи показники результативності, та зобов'язання осіб або суб'єктів, що використовують кошти Союзу, невідкладно повідомляти Комісію про випадки виявленого шахрайства та правопорушення і про заходи щодо їх подальшого контролю.

7. Усі угоди про внесок, угоди про фінансування та гарантійні угоди надаються Європейському Парламенту і Раді на їхню вимогу.

8. Ця стаття не застосовується до внеску Союзу до органів Союзу, що підпадають під окрему процедуру схвалення виконання бюджету відповідно до статей 70 та 71, за винятком можливих спеціальних угод про внесок.

Стаття 156

Непряме управління з міжнародними організаціями

1. Комісія відповідно до пункту (c)(ii) першого підпараграфу статті 62(1) може виконувати бюджет непрямо з міжнародними організаціями публічного сектора, створеними згідно з міжнародними угодами (далі — «міжнародні організації»), та зі спеціалізованими агентствами, створеними такими організаціями. Такі угоди передаються Комісії в рамках оцінювання, що його проводить Комісія відповідно до статті 154(3).

2. Зазначені нижче організації прирівнюються до міжнародних організацій:

- (a) Міжнародний Комітет Червоного Хреста;
  - (b) Міжнародна федерація національних товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця.
3. Комісія може ухвалити належним чином обгрунтоване рішення про надання статусу міжнародної організації неприбутковій організації, за умови що вона відповідає таким умовам:
- (a) вона є юридичною особою та має автономні органи управління;
  - (b) її створено для виконання спеціальних завдань, що становлять загальний міжнародний інтерес;
  - (c) щонайменше шість держав-членів є членами неприбуткової організації;
  - (d) їй надаються належні фінансові гарантії;
  - (e) вона діє на основі постійної структури та відповідно до систем, правил та процедур, що можуть бути оцінені відповідно до статті 154(3).
4. Якщо міжнародні організації використовують кошти в рамках непрямого управління, застосовуються укладені з ними угоди про перевірку.

Стаття 157

Непряме управління з організаціями держав-членів

1. Комісія відповідно до пунктів (c)(v) та (vi) першого підпараграфу статті 62(1) може виконувати бюджет непрямо з організаціями держав-членів.
2. Якщо Комісія виконує бюджет непрямо з організаціями держав-членів, вона покладається на системи, правила та процедури таких організацій, що були оцінені відповідно до статті 154(3) та (4).
3. Рамкові угоди про фінансове партнерство, укладені з організаціями держав-членів згідно зі статтею 130, додатково визначають обсяг та порядок взаємного використання систем, правил та процедур організацій держав-членів та можуть включати окремі положення про взаємне використання результатів оцінювань та аудитів згідно зі статтями 126 та 127.

Стаття 158

Непряме управління з третіми країнами

1. Комісія може виконувати бюджет опосередковано з третьою країною або призначеними цією країною органами відповідно до пункту (c)(i) першого підпараграфу статті 62(1) шляхом укладення угоди про фінансування, що описує інтервенції Союзу в третю країну та встановлює метод виконання щодо кожної частини заходу.
2. Стосовно тієї частини заходу, що виконується непрямо з третьою країною або призначеними нею органами, угода про фінансування, на додаток до зазначених у статті 155(5) елементів, повинна чітко визначати ролі та обов'язки третьої країни та Комісії при використанні коштів. Угода про фінансування також визначає правила та процедури, що підлягають застосуванню третьою країною при використанні коштів Союзу.

Стаття 159

Операції змішаного фінансування

1. Управління операціями змішаного фінансування здійснює Комісія або особи чи суб'єкти, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1).
2. Розділ X застосовується у випадках виконання фінансових інструментів та бюджетних гарантій у рамках механізму або платформи змішаного фінансування.
3. Щодо фінансових інструментів та бюджетних гарантій, виконуваних у рамках механізмів або платформ змішаного фінансування, пункт (h) першого підпараграфу статті 209(2) вважається

дотриманим, якщо оцінювання *ex ante* проводиться до встановлення відповідного механізму або платформи змішаного фінансування.

4. Річні звіти згідно зі статтею 249 складаються на рівні механізму або платформи змішаного фінансування з урахуванням усіх фінансових інструментів та бюджетних гарантій, що згруповані в рамках цього механізму або платформи, і з чітким визначенням різних видів фінансової підтримки, що наявні в рамках механізму або платформи.

РОЗДІЛ VII ЗАКУПІВЛІ ТА КОНЦЕСІЇ

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 160

Принципи, застосовні до договорів, та сфера застосування

1. Усі договори, що повністю або частково фінансуються з бюджету, повинні відповідати принципам прозорості, пропорційності, однакового ставлення та недискримінації.

2. Усі договори укладаються на якомога ширшій конкурсній основі, за винятком випадків, коли використовується процедура, зазначена в пункті (d) статті 164(1).

Розрахункова вартість договору не повинна визначатися з метою обходу застосовних правил, а також не допускається поділ договору для такої мети.

Публічний замовник за потреби ділить договір на частини з урахуванням широкої конкуренції.

3. Публічні замовники не повинні використовувати рамкові угоди неналежним чином або так, щоб метою чи наслідками таких договорів були перешкодження конкуренції, її обмеження або викривлення.

4. СНДЦ може отримувати фінансування за рахунок асигнувань, відмінних від асигнувань на дослідження і технологічний розвиток, стосовно його участі у процедурах закупівель, що фінансуються повністю або частково з бюджету.

5. Правила щодо закупівель, викладені в цьому Регламенті, не застосовуються до діяльності СНДЦ, що провадиться від імені третіх осіб, за винятком принципів прозорості та однакового ставлення.

Стаття 161

Додаток про закупівлі і делегування повноважень

Детальні правила щодо закупівель викладені в додатку I до цього Регламенту. Щоб гарантувати, що установи Союзу при укладанні договорів за власний рахунок застосовують ті самі стандарти, що і стандарти, встановлені для публічних замовників, на яких поширюється дія Директив 2014/23/ЄС та 2014/24/ЄС, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 269 цього Регламенту для внесення змін до додатка I до цього Регламенту, щоб приводити зазначений додаток у відповідність до змін, внесених до зазначених Директив, та вносити відповідні технічні зміни.

Стаття 162

Змішані договори і спільна закупівельна термінологія

1. Змішаний договір стосовно двох або більше видів закупівель (роботи, товари чи послуги) або концесій (роботи чи послуги) чи як закупівель, так і концесій, укладається відповідно до положень, застосовних до того виду закупівель, що характеризує основний предмет відповідного договору.

2. У разі змішаних договорів, що стосуються товарів та послуг, основний предмет визначається шляхом порівняння вартості відповідних товарів чи послуг.

Договір стосовно одного виду закупівель (роботи, товари чи послуги) або концесій (роботи чи послуги), укладається відповідно до положень, застосованих до відповідного публічного договору.

3. Цей розділ не застосовується до договорів про надання технічної допомоги, укладених з ЄІБ або ЄІФ.

4. Будь-яке покликання на номенклатуру в контексті закупівель робиться з використанням Спільної закупівельної термінології (CPV) відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2195/2002 (55).

Стаття 163

Заходи з оприлюднення

1. Щодо процедур із вартістю не менше граничних значень, що вказані в статті 175(1) або статті 178, публічний замовник публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу*:

(a) повідомлення про договір для початку процедури, за винятком процедури, зазначеної в пункті (d) статті 164(1);

(b) повідомлення про укладення договору щодо результатів процедури.

2. Процедури з вартістю менше граничних значень, що вказані в статті 175(1) або статті 178, рекламуються за допомогою відповідних засобів.

3. Публікація певної інформації про укладення договору може не здійснюватися, якщо її оприлюднення перешкоджатиме правозастосуванню або іншим чином суперечитиме суспільному інтересу, зашкодить законним комерційним інтересам економічних операторів або може зашкодити добросовісній конкуренції між ними.

Стаття 164

Процедури закупівель

1. Процедури закупівель для укладання концесійних договорів або публічних договорів, включаючи рамкові угоди, повинні мати одну з таких форм:

(a) відкрита процедура;

(b) закрита процедура, в тому числі через динамічну систему закупівель;

(c) конкурс проектів;

(d) переговорна процедура, в тому числі без попереднього оприлюднення;

(e) конкурсний діалог;

(f) конкурсна процедура з переговорами;

(g) інноваційне партнерство;

(h) процедури із запрошенням до висловлення зацікавленості.

2. У відкритих процедурах будь-який зацікавлений економічний оператор може подати тендерну пропозицію.

3. У закритих процедурах, конкурсних діалогах, конкурсних процедурах із переговорами та в інноваційних партнерствах будь-який економічний оператор може подати заявку на участь, надавши інформацію, що її вимагає публічний замовник. Публічний замовник запрошує всіх конкурсантів, що відповідають критеріям відбору та не перебувають у жодній із ситуацій, зазначених у статтях 136(1) та 141(1), подати тендерну пропозицію.

Незважаючи на перший підпараграф, публічний замовник може обмежити кількість конкурсантів, яких буде запрошено взяти участь у процедурі, на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв відбору, що повинні бути зазначені в повідомленні про договір або в запрошенні до висловлення зацікавленості. Кількість запрошених конкурсантів повинна бути достатньою для забезпечення справжньої конкуренції.

4. У всіх процедурах, що передбачають переговори, публічний замовник обговорює з учасниками тендеру умови початкової та будь-яких подальших тендерних пропозицій або їхніх частин, окрім остаточних тендерних пропозицій, з метою покращення їхнього змісту. Мінімальні вимоги та критерії, зазначені в закупівельній документації, не підлягають обговоренню.

Публічний замовник може укласти договір на основі первісного тендеру без переговорів, якщо він зазначив у закупівельній документації, що залишає за собою таке право.

5. Публічний замовник може використовувати:

- (a) відкриту чи закриту процедуру для будь-якої закупівлі;
  - (b) процедури, що передбачають запрошення до висловлення зацікавленості, для договорів, вартість яких нижча за граничні значення, вказані в статті 175(1), для попереднього відбору конкурсантів, яких буде запрошено подати тендерні пропозиції у відповідь на майбутні закриті запрошення до участі в тендері, або для формування списку постачальників, яких буде запрошено подати заявки на участь або тендерні пропозиції;
  - (c) конкурс проектів для придбання плану або проекту, обраного журі на конкурсній основі;
  - (d) інноваційне партнерство для розробки інноваційного продукту, послуги чи інноваційних робіт та для подальшої закупівлі отриманих у результаті цього товарів, послуг чи робіт;
  - (e) конкурсну процедуру з переговорами або конкурсний діалог для концесійних договорів, для зазначених у додатку XIV до Директиви 2014/24/ЄС договорів про надання послуг у випадках, коли у відповідь на відкриту або закриту процедуру після завершення початкової процедури були подані тільки незаконні або неприйнятні тендерні пропозиції, і для випадків, коли це виправдано особливими обставинами, пов'язаними, серед іншого, з характером або складністю предмета договору або з конкретним видом договору, як додатково передбачено в додатку I до цього Регламенту;
  - (f) переговорну процедуру для договорів із вартістю, нижчою за граничні значення, вказані в статті 175(1), або переговорну процедуру без попереднього оприлюднення для окремих видів закупівель, що виходять за межі сфери регулювання Директиви 2014/24/ЄС, або за чітко визначених виняткових обставин, викладених у додатку I до цього Регламенту.
6. Динамічна система закупівель повинна протягом строку свого існування бути відкритою для будь-якого економічного оператора, що відповідає критеріям відбору.

Публічний замовник повинен дотримуватися правил закритої процедури у разі проведення закупівель через динамічну систему закупівель.

Стаття 165

Міжінституційні закупівлі та спільні закупівлі

1. Якщо договір або рамкова угода становить інтерес для двох або більше установ Союзу, виконавчих агентств чи органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71, і коли є можливість досягти підвищення ефективності, відповідні публічні замовники можуть здійснювати процедуру та управління наступним договором або рамковою угодою на міжінституційній основі під керівництвом одного з публічних замовників.

Органи та особи, яким доручено здійснення конкретних заходів у рамках СЗБП відповідно до розділу V ДЄС, та Офіс Генерального секретаря Ради керівників європейських шкіл також можуть брати участь у міжінституційних процедурах.

Умови рамкової угоди поширюються тільки на тих публічних замовників, що вказані для таких цілей у закупівельній документації, і на тих економічних операторів, що є стороною рамкової угоди.

2. Якщо договір або рамкова угода необхідні для імплементації спільної дії установою Союзу та одним або декількома публічними замовниками з держав-членів, процедура закупівель може здійснюватися спільно такою установою Союзу та публічними замовниками.

Спільні закупівлі можуть проводитися з державами ЄАВТ та країнами-кандидатами на членство в Союзі, якщо така можливість була прямо передбачена двостороннім або багатостороннім договором.

Процедурні положення, що застосовуються до установ Союзу, поширюються на спільні закупівлі.

Якщо частка в загальній розрахунковій вартості договору, що вона стосується публічного замовника держави-члена або що управління нею здійснює цей публічний замовник, дорівнює або перевищує 50 %, або в інших належним чином обґрунтованих випадках установа Союзу може вирішити, що процедурні правила, застосовні до публічного замовника держави-члена, поширюються на спільні закупівлі, за умови що ці правила можуть вважатися еквівалентними правилам установи Союзу.

Установа Союзу та публічний замовник із держави-члена, держави-члена ЄАВТ або країни-кандидата на членство в Союзі, що беруть участь у спільних закупівлях, досягають згоди, зокрема, щодо детальних практичних заходів з оцінювання заявок на участь або тендерних пропозицій, укладення договору, законодавства, що застосовується до договору, та щодо компетентного суду для розгляду спорів.

Стаття 166

Підготування процедури закупівель

1. До початку процедури закупівель публічний замовник може провести попередні консультації щодо ринку, щоб підготувати процедуру.

2. У закупівельній документації публічний замовник визначає предмет закупівель шляхом опису його потреб та необхідних характеристик робіт, товарів чи послуг, що будуть закуплені, та вказує застосовні критерії виключення, відбору та присудження. Публічний замовник також зазначає, які елементи встановлюють мінімальні вимоги, що їм повинні відповідати всі тендерні пропозиції. Мінімальні вимоги включають дотримання відповідних вимог екологічного законодавства, законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства, що встановлені правом Союзу, національним правом, колективними угодами або відповідними міжнародними конвенціями з питань соціального забезпечення та захисту довкілля, що зазначені в додатку X до Директиви 2014/24/ЄС.

Стаття 167

Укладання договорів

1. Договори укладаються на основі критеріїв присудження, за умови що публічний замовник перевірів таке:

- (a) тендерна пропозиція відповідає мінімальним вимогам, зазначеним у закупівельній документації;
- (b) конкурсант або учасник тендеру не виключений згідно зі статтею 136 або не відсторонений згідно зі статтею 141;
- (c) конкурсант або учасник тендеру відповідає критеріям відбору, зазначеним у закупівельній документації, і не має конфліктів інтересів, що можуть негативно вплинути на виконання договору.

2. Публічний замовник застосовує критерії відбору для оцінювання придатності конкурсанта або учасника тендеру. Критерії відбору повинні стосуватися лише здатності в правовому та регуляторному відношенні провадити професійну діяльність, економічної та фінансової спроможності, а також технічної та професійної спроможності. СНДЦ вважається таким, що відповідає вимогам щодо фінансової спроможності.

3. Публічний замовник застосовує критерії присудження для оцінювання тендерної пропозиції.

4. Публічний замовник укладає договори залежно від того, яка тендерна пропозиція найбільш економічно вигідна, а саме відповідно до одного з трьох методів: найнижча ціна, найнижчі витрати або найкраще співвідношення ціни та якості.

У разі методу, заснованого на найнижчих витратах, публічний замовник використовує підхід, що ґрунтується на економічній ефективності, включаючи розрахунок вартості життєвого циклу.

У разі методу, заснованого на найкращому співвідношенні ціни та якості, публічний замовник враховує ціну або вартість та інші критерії якості, пов'язані з предметом договору.

Стаття 168

Подання, електронна комунікація та оцінювання

1. Публічний замовник встановлює строки прийому тендерних пропозицій та заявок на участь відповідно до пункту 24 додатка I та з урахуванням складності закупівлі, надаючи економічним операторам достатній строк для підготування своїх тендерних пропозицій.

2. Якщо він вважатиме це належним та пропорційним, публічний замовник може вимагати від учасників тендеру надання гарантії, щоб забезпечити, що подані тендерні пропозиції не будуть відкликані до підписання договору. Необхідна гарантія повинна становити від 1 до 2 % загальної розрахункової вартості договору.

Публічний замовник звільняє гарантів від їхніх зобов'язань за гарантіями:

(a) стосовно відсторонених учасників тендеру або відхилених тендерних пропозицій згідно з пунктом 30.2(b) або (c) додатка I після надання інформації про результат процедури;

(b) стосовно учасників тендеру, ранжованих згідно з пунктом 30.2(e) додатка I, після підписання договору.

3. Публічний замовник відкриває всі заявки на участь і тендерні пропозиції. Але він відхиляє:

(a) заявки на участь і тендерні пропозиції, що надійшли пізніше встановленого для прийому строку, не відкриваючи їх;

(b) тендерні пропозиції, що надійшли вже відкритими, не вивчаючи їхнього змісту.

4. Публічний замовник оцінює всі заявки на участь або тендерні пропозиції, не відхилені на етапі відкриття згідно з параграфом 3, на основі зазначених у закупівельній документації критеріїв з метою укладення договору або проведення електронного аукціону.

5. Розпорядник може відмовитись від призначення оцінювального комітету, як це передбачено в статті 150(2), у таких випадках:

(a) вартість договору є нижчою за граничні показники, зазначені в статті 175(1);

(b) за результатами аналізу ризиків у випадках, зазначених у пунктах (c), (e), (f)(i), (f)(iii) та (h) другого підпараграфу пункту 11.1 додатка I;

(c) за результатами аналізу ризиків при відновленні конкурсу в межах рамкової угоди;

(d) щодо процедур у сфері зовнішніх заходів, вартість яких не перевищує 20 000 євро.

6. Заявки на участь і тендерні пропозиції, що не відповідають усім мінімальним вимогам, викладеним у закупівельній документації, відхиляються.

Стаття 169

Контакти під час процедури закупівель

1. До закінчення строку прийому заявок на участь або тендерних пропозицій публічний замовник може надавати додаткову інформацію про закупівельну документацію, якщо він виявить помилку чи

випуск у тексті, або на вимогу конкурсантів або учасників тендеру. Надана інформація повинна бути повідомлена всім конкурсантам або учасникам тендеру.

2. Після закінчення строку прийому заявок на участь або тендерних пропозицій, щоразу при встановленні контакту і в належним чином обґрунтованих випадках, зазначених у статті 151, коли контакт не встановлено, у файлі закупівель зберігається відповідна інформація.

Стаття 170

Рішення про укладення договору та інформація для конкурсантів або учасників тендеру

1. Відповідальний розпорядник вирішує, з ким буде укладено договір, відповідно до критеріїв відбору та присудження, зазначених у закупівельній документації.

2. Публічний замовник повідомляє всіх конкурсантів або учасників тендеру, чиї заявки на участь або тендерні пропозиції відхилено, про підстави, на яких було ухвалено рішення, а також про тривалість періодів очікування, зазначених у статтях 175(2) та 178(1).

Стосовно укладення окремих договорів за рамковими угодами із відновленням конкурсу, публічний замовник інформує учасників тендеру про результат оцінювання.

3. Публічний замовник інформує кожного учасника тендеру, що не перебуває в зазначеній у статті 136(1) ситуації виключення, якого не відсторонено згідно зі статтею 141, чия тендерна пропозиція відповідає закупівельній документації, та який подає письмовий запит, про будь-що таке:

- (a) найменування учасника або учасників тендеру, з ким укладено договір, в разі рамкової угоди, і, окрім як у разі окремого договору за рамковою угодою з відновленням конкурсу, характеристики та відносні переваги успішної тендерної пропозиції, сплачена ціна або вартість договору, залежно від обставин;
- (b) хід переговорів та діалог з учасниками тендеру.

Однак публічний замовник може вирішити не надавати певну інформацію, якщо її оприлюднення перешкоджатиме правозастосуванню, суперечитиме суспільному інтересу або зашкодить законним комерційним інтересам економічних операторів чи може викривити добросовісну конкуренцію між ними.

Стаття 171

Скасування процедури закупівель

Публічний замовник може скасувати процедуру закупівель до підписання договору, і при цьому конкурсанти або учасники тендеру не мають права вимагати будь-якої компенсації.

Це рішення повинне бути обґрунтованим та якомога швидше доводиться до відома конкурсантів або учасників тендеру.

Стаття 172

Виконання договору та внесення змін до нього

1. Виконання договору не починається до його підписання.

2. Публічний замовник може вносити зміни до договору або рамкової угоди без проведення процедури закупівель лише у випадках, передбачених у параграфі 3, та за умови що не буде змінено предмет договору або рамкової угоди.

3. Договір, рамкова угода або окремий договір за рамковою угодою можуть бути змінені без проведення нової процедури закупівель у будь-якому з таких випадків:

- (a) стосовно додаткових робіт, товарів чи послуг первісного підрядника, що стали необхідними та не були включені до первісних закупівель, у разі виконання таких умов:

- (i) змінити підрядника неможливо з технічних причин, пов'язаних із вимогами щодо взаємозамінності чи сумісності наявного обладнання, послуг або установок;
  - (ii) зміна підрядника призведе до значного дублювання витрат для публічного замовника;
  - (iii) будь-яке збільшення ціни, включаючи чисту кумулятивну вартість послідовних змін, не перевищує 50 % первісної вартості договору;
- (b) у разі виконання всіх таких умов:
- (i) необхідність змін зумовлена обставинами, що їх добросовісний публічний замовник не міг передбачити;
  - (ii) будь-яке збільшення ціни не перевищує 50 % первісної вартості договору;
- (c) якщо вартість зміни є нижчою за такі граничні значення:
- (i) граничні значення, вказані у статті 175(1) та у пункті 38 додатка I, у сфері зовнішніх заходів, застосовні на момент внесення змін; та
  - (ii) 10 % первісної вартості договору в разі публічних договорів про надання послуг і публічних договорів про постачання та концесійних договорів про виконання робіт або про надання послуг та 15 % первісної вартості договору в разі публічних договорів про виконання робіт;
- (d) у разі виконання обох таких умов:
- (i) мінімальні вимоги первісної процедури закупівель не змінені;
  - (ii) будь-яка подальша зміна вартості відповідає умовам, викладеним у пункті (c) цього підпараграфу, якщо тільки така зміна вартості не є результатом суворого застосування закупівельної документації або договірних положень.

При визначенні первісної вартості договору не враховуються перегляди цін.

Чиста сукупна вартість декількох послідовних змін згідно з пунктом (c) першого підпараграфу не повинна перевищувати будь-якого згаданого в ньому граничного значення.

Публічний замовник вживає заходів з оприлюднення *ex post*, зазначених у статті 163.

Стаття 173

Гарантії виконання та гарантійне утримання

1. Гарантія виконання повинна становити не більше 10 % загальної вартості договору.

Гарант повністю звільняється від своїх зобов'язань за нею після остаточного прийняття робіт, товарів або комплексних послуг протягом періоду, що відповідає строкам, установленим у статті 116(1), і що повинен бути зазначений у договорі. У разі попереднього прийняття робіт, товарів або комплексних послуг звільнення від зобов'язань здійснюється частково або повністю.

2. Гарантійне утримання в розмірі не більше 10 % загальної вартості договору може складатися з вирахувань, здійснюваних із проміжних платежів при їх сплаті, або з вирахування з остаточного платежу.

Публічний замовник визначає суму гарантійного утримання, що повинна бути пропорційною ризикам, виявленим щодо виконання договору, беручи до уваги його предмет та звичайні комерційні умови, застосовні у відповідній галузі.

Гарантійне утримання не використовується в договорі, якщо за ним було надано гарантію виконання та її не було припинено.

3. За умови схвалення публічним замовником підрядник може вимагати заміни гарантійного утримання гарантією іншого виду, зазначеного в статті 152.

4. Публічний замовник звільняє гаранта від зобов'язань за гарантійним утриманням після завершення строку відповідальності за договором протягом періоду, що відповідає строкам, установленим у

статті 116(1), і що повинен бути зазначений у договорі.

ГЛАВА 2

Положення, застосовні до договорів, що їх укладають установи Союзу за власний рахунок

Стаття 174

Публічний замовник

1. Установи Союзу, виконавчі агентства та органи Союзу, зазначені в статтях 70 та 71, вважаються публічними замовниками стосовно договорів, що укладаються за їхній рахунок, за винятком випадків, коли вони здійснюють закупівлі в центральному закупівельному органі. Підрозділи установ Союзу не вважаються публічними замовниками, коли вони укладають між собою угоди про рівень обслуговування.

Установи Союзу, що вважаються публічними замовниками згідно з першим підпараграфом, делегують згідно зі статтею 60 необхідні повноваження для здійснення функції публічного замовника.

2. Кожен уповноважений шляхом делегування або субделегування розпорядник у рамках кожної установи Союзу оцінює, чи досягнуто граничних показників, зазначених у статті 175(1).

Стаття 175

Застосовні граничні показники та період очікування

1. Для укладання публічних та концесійних договорів публічний замовник повинен дотримуватись граничних показників, зазначених у пунктах (а) та (б) статті 4 Директиви 2014/24/ЄС, при виборі процедури, згаданій в статті 164(1) цього Регламенту. Такі граничні показники визначають заходи з оприлюднення, встановлені в статті 163(1) та (2) цього Регламенту.

2. З урахуванням винятків та умов, зазначених у додатку I до цього Регламенту, у випадку договорів, вартість яких перевищує граничні показники, зазначені в параграфі 1, публічний замовник не підписує договір або рамкову угоду з переможцем тендеру до закінчення періоду очікування.

3. Період очікування триває 10 днів при використанні електронних засобів зв'язку та 15 днів при використанні інших засобів.

Стаття 176

Правила про доступ до закупівель

1. Участь у процедурах закупівель відкрита рівною мірою для всіх фізичних та юридичних осіб, що підпадають під сферу дії Договорів, та для всіх фізичних та юридичних осіб з осідком у третій країні, що має спеціальну угоду із Союзом у сфері закупівель, на викладених у такій угоді умовах. Вона також відкрита для міжнародних організацій.

2. Для цілей статті 160(4) СНДЦ розглядається як юридична особа з осідком у державі-члені.

Стаття 177

Правила закупівель Світової організації торгівлі

Якщо застосовується укладена в рамках Світової організації торгівлі багатостороння Угода про державні закупівлі, процедура закупівель також відкрита для економічних операторів з осідком у державах, що ратифікували вказану угоду, на викладених у ній умовах.

ГЛАВА 3

Положення, застосовні до закупівель у сфері зовнішніх заходів

Стаття 178

Закупівлі в сфері зовнішніх заходів

1. Загальні положення про закупівлі, викладені в главі 1 цього розділу, застосовуються до договорів, що підпадають під цю главу, з урахуванням спеціальних положень стосовно механізмів укладання зовнішніх договорів, що передбачені в главі 3 додатка I. Статті 174–177 не застосовуються до закупівель, що регулюються цією главою.

З урахуванням винятків та умов, зазначених у додатку I, публічний замовник не підписує договір або рамкову угоду з переможцем тендеру до закінчення періоду очікування. Період очікування триває 10 днів при використанні електронних засобів зв'язку та 15 днів при використанні інших засобів.

Стаття 163, пункти (а) та (б) статті 164(1) та другий підпараграф цього параграфа застосовуються, лише якщо вартість становить не менше:

- (а) 300 000 євро при укладанні договорів про надання послуг та договорів про постачання;
- (б) 5 000 000 євро при укладанні договорів про виконання робіт.

2. Ця глава застосовується до:

- (а) закупівель, коли Комісія не укладає договори за власний рахунок;
- (б) закупівель, що їх здійснюють особи та суб'єкти, що використовують кошти Союзу відповідно до пункту (с) першого підпараграфа статті 62(1), коли це передбачено в угодах про внесок або угодах про фінансування, згаданих у статті 154.

3. Процедури закупівель повинні бути викладені в угодах про фінансування, передбачених статтею 158.

4. Ця глава не поширюється на заходи, регульовані галузевими базовими актами, що стосуються надання гуманітарної допомоги у врегулюванні криз, операцій цивільного захисту та операцій із надання гуманітарної допомоги.

Стаття 179

Правила про доступ до закупівель у сфері зовнішніх заходів

1. Участь у процедурах закупівель відкрита рівною мірою для всіх осіб, що підпадають під сферу дії Договорів, та для будь-якої іншої фізичної чи юридичної особи відповідно до спеціальних положень, передбачених у базових інструментах, що регулюють відповідну галузь співпраці. Вона також відкрита для міжнародних організацій.

2. За виняткових обставин, належним чином обґрунтованих відповідальним розпорядником, може бути ухвалене рішення дозволити громадянам третіх країн, окрім зазначених у параграфі 1 цієї статті, брати участь у тендерах на договори.

3. У разі застосування угоди про розширення ринку закупівель товарів або послуг, що її стороною є Союз, процедури закупівель для договорів, фінансованих із бюджету, також відкриті для фізичних та юридичних осіб, що мають осідок у третій країні, крім країн, зазначених у параграфах 1 та 2, на встановлених такою угодою умовах.

РОЗДІЛ VIII

ГРАНТИ

ГЛАВА 1

Сфера застосування і форма грантів

Стаття 180

Сфера застосування і форма грантів

1. Цей розділ застосовується до грантів, що надаються в рамках прямого управління.
2. Гранти можуть надаватися для фінансування будь-чого з такого:
  - (a) заходу, призначеного для сприяння досягненню цілі політики Союзу (далі — «гранти на заходи»);
  - (b) функціонування органу, завдання якого є частиною політики Союзу та сприяє їй (далі — «операційні гранти»).

Операційні гранти мають форму фінансового внеску до робочої програми органу, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу.

3. Гранти можуть мати будь-яку з форм, зазначених у статті 125(1).

Якщо грант має форму фінансування, не пов'язаного з витратами, відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 125(1):

- (a) положення стосовно прийнятності та перевірки витрат, викладені в цьому розділі, зокрема статті 182, 184 та 185, статті 186(2), (3) та (4), стаття 190, статті 191(3) та 203(4), не застосовуються;
- (b) щодо статті 181, застосовуються тільки процедура та вимоги, згадані в параграфах 2 і 3 зазначеної статті, пункти (a) і (d) першого підпараграфу та другий підпараграф параграфа 4 і параграф 5 зазначеної статті.

4. Кожна установа Союзу може укладати публічні договори або гранти на комунікаційну діяльність. Гранти можуть надаватися, якщо використання закупівель не є доцільним через характер діяльності.

5. СНДЦ може отримувати фінансування за рахунок асигнувань, відмінних від асигнувань на дослідження і технологічний розвиток, стосовно його участі у процедурах присудження гранту, що фінансуються повністю або частково з бюджету. У таких випадках стаття 198(4), що стосується фінансової спроможності, та пункти (a)–(d) статті 196(1) не застосовуються.

Стаття 181

Єдині суми, питомі витрати і фінансування за фіксованою ставкою

1. Якщо грант має форму єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою згідно з пунктом (c), (d) або (e) першого підпараграфу статті 125(1), застосовується цей розділ, за винятком положень або частин положень, що стосуються перевірки фактично понесених прийнятних витрат.
2. Якщо це можливо і доцільно, єдині суми, питомі витрати або фіксовані ставки визначаються таким чином, щоб їх виплата була можливою після досягнення конкретних здобутків та/або результатів.
3. Якщо інше не передбачено в базовому акті, використання єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою дозволяється за рішенням відповідального розпорядника, що діє згідно з внутрішніми правилами відповідної установи Союзу.
4. Рішення про дозвіл повинне містити принаймні таке:
  - (a) обґрунтування доцільності таких форм фінансування з урахуванням характеру підтримуваних заходів чи робочих програм, а також з урахуванням ризиків правопорушень та шахрайства і витрат на контроль;
  - (b) визначення витрат або категорій витрат, що покриваються єдиними сумами, питомими витратами або фінансуванням за фіксованою ставкою, що вважаються прийнятними відповідно до пунктів (c), (e) та (f) статті 186(3) та статті 186(4) і що не включають неприйнятні витрати згідно з чинними правилами Союзу;
  - (c) опис методів визначання єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою. Такі методи повинні ґрунтуватися на одному із зазначених нижче:
    - (i) статистичні дані, подібні об'єктивні засоби або експертне судження, що надаються внутрішніми

експертами чи одержані відповідно до чинних правил; або

- (ii) підхід, що орієнтований на конкретного бенефіціара і ґрунтується на підтверджених або таких, що можуть бути перевірені, історичних даних бенефіціара або на його звичайних процедурах обліку витрат;
- (d) якщо можливо, істотні умови виплати, в тому числі, у відповідних випадках, одержання здобутків та/або результатів;
- (e) якщо єдині суми, питомі витрати і фіксовані ставки не засновані на здобутках та/або результатах, обґрунтування того, чому заснований на здобутках та/або результатах підхід неможливий або недоцільний.

Методи, зазначені в пункті (c) першого підпараграфу, повинні забезпечувати:

- (a) дотримання принципу розсудливого управління фінансами, зокрема доцільність відповідних сум щодо необхідних здобутків та/або результатів з урахуванням передбачуваних доходів від заходів чи робочих програм;
- (b) розумне дотримання принципів спільного фінансування та відсутності подвійного фінансування.

5. Строк дії рішення про дозвіл дорівнює тривалості програми або програм, якщо інше не передбачено в такому рішенні.

Рішення про дозвіл може передбачати використання єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок, застосованих до більш ніж однієї окремої програми фінансування, коли характер діяльності або витрат дає можливість застосовувати спільний підхід. У таких випадках рішення про дозвіл може ухвалюватись:

- (a) відповідальними розпорядниками, якщо вся відповідна діяльність належить до сфери їхньої відповідальності;
- (b) Комісією, коли це доцільно з огляду на характер діяльності або видатків чи на кількість відповідних розпорядників.

6. Відповідальний уповноважений розпорядник може дозволяти або встановлювати фінансування непрямих витрат бенефіціара у формі фіксованих ставок на суму не більше 7% сукупних прийнятних прямих витрат на відповідний захід. Вища фіксована ставка може бути затверджена за обґрунтованим рішенням Комісії. Відповідальний розпорядник зазначає у річному звіті про діяльність, згаданому в статті 74(9), про будь-яке таке ухвалені рішення, затверджену фіксовану ставку та про причини, що ними обумовлене це рішення.

7. Власники МСП та інші фізичні особи, що не отримують заробітну плату, можуть декларувати прийнятні витрати на персонал стосовно роботи, виконуваної ними самостійно в рамках заходу або робочої програми, на основі питомих витрат, дозволених відповідно до параграфів 1–6.

8. Бенефіціари можуть декларувати витрати на персонал стосовно роботи, виконуваної волонтерами в рамках заходу або робочої програми, на основі питомих витрат, дозволених відповідно до параграфів 1–6.

Стаття 182

Одноразові єдині суми

1. Єдина сума, зазначена в пункті (d) першого підпараграфу статті 125(1), може покривати всі прийнятні витрати на захід або робочу програму (далі — «одноразова єдина сума»).

2. Згідно зі статтею 181(4) одноразові єдині суми можуть визначатися на основі бюджетного кошторису заходу або робочої програми. Такий бюджетний кошторис повинен відповідати принципам ощадності, ефективності і дієвості. Відповідність цим принципам перевіряється *ex ante* під час оцінювання заявки на грант.

3. При затвердженні одноразових єдиних сум відповідальний розпорядник дотримується статті 181.

Стаття 183

Перевірки та контроль бенефіціарів, пов'язані з єдиними сумами, питомими витратами та фіксованими ставками

1. Не пізніше ніж до сплати залишку відповідальний розпорядник перевіряє виконання умов виплати єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок, включаючи, якщо потрібно, одержання здобутків та/або результатів. Крім того, виконання таких умов може підлягати контролю *ex post*.

Розмір єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, визначений *ex ante* шляхом застосування методу, затвердженого відповідальним розпорядником або Комісією згідно зі статтею 181, не повинен ставитись під сумнів контролем *ex post*. Це не обмежує право відповідального розпорядника перевіряти виконання умов виплати згідно з першим підпараграфом цього параграфа та зменшити грант відповідно до статті 131(4), якщо такі умови не виконано або у разі правопорушення, шахрайства або порушення інших зобов'язань. Якщо єдині суми, питомі витрати або фіксовані ставки встановлюються згідно зі звичайними процедурами обліку витрат бенефіціара, застосовується стаття 185(2).

2. Частота й обсяг перевірок та контролю можуть залежати, між іншим, від характеру заходу чи від бенефіціара, включаючи минулі випадки правопорушень або шахрайства, пов'язані з цим бенефіціаром.

3. Умови виплати єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок не вимагають звітування про фактично понесені бенефіціаром витрати.

4. Виплата гранту на основі єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою не впливає на право доступу до облікових документів бенефіціарів для цілей, зазначених у статтях 129 та 184.

5. Для цілей перевірок та контролю, зазначених у параграфі 1 цієї статті, застосовуються пункти (а) та (б) статті 186(3).

Стаття 184

Періодичне оцінювання єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок

Метод визначання єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок, базові дані та отримувані суми, а також відповідність таких сум з огляду на наявні здобутки та/або результати періодично оцінюються та за необхідності коригуються згідно зі статтею 181. Частота й обсяг оцінювання залежать від розвитку та характеру витрат, зокрема з урахуванням суттєвих змін ринкових цін та інших відповідних обставин.

Стаття 185

Звичайні процедури обліку витрат бенефіціара

1. Якщо дозволене застосування звичайних процедур обліку витрат бенефіціара, відповідальний розпорядник може оцінювати відповідність таких процедур умовам, викладеним у статті 181(4). Оцінювання може проводитись *ex ante* або шляхом застосування відповідної стратегії контролю *ex post*.

2. Якщо *ex ante* встановлено відповідність звичайних процедур обліку витрат бенефіціара умовам, викладеним у статті 181(4), то розмір єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, визначений шляхом застосування таких процедур, не повинен ставитись під сумнів контролем *ex post*. Це не обмежує право відповідального розпорядника зменшити грант відповідно до статті 131(4).

3. Відповідальний розпорядник може вважати, що звичайні процедури обліку витрат бенефіціара відповідають умовам, викладеним у статті 181(4), якщо їх приймають національні органи в рамках подібних схем фінансування.

Стаття 186

Прийнятні витрати

1. Гранти не повинні перевищувати загальної межі, вираженої як абсолютна величина (далі — «максимальна сума гранту»), що встановлюється на основі:

- (а) загальної суми фінансування, не пов'язаного з витратами, відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 125(1);
- (b) очікуваних прийнятних витрат, якщо можливо, у випадку, зазначеному в пункті (b) першого підпараграфу статті 125(1);
- (c) прямо визначеної заздалегідь загальної суми очікуваних прийнятних витрат у формі єдиних сум, питомих витрат або фіксованих ставок згідно з пунктами (c), (d) та (e) першого підпараграфу статті 125(1).

Без обмеження базового акта, гранти можуть бути додатково виражені як відсоток очікуваних прийнятних витрат, коли грант має форму, зазначену в пункті (b) першого підпараграфу, або як відсоток єдиних сум, питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, що згадані в пункті (c) першого підпараграфу.

Якщо грант має форму, зазначену в пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу, та якщо через специфіку заходу грант може бути виражений лише як абсолютна величина, перевірка прийнятних витрат проводиться згідно зі статтею 155(4) та, у відповідних випадках, статтею 155(5).

2. При збереженні максимальної зазначеної в базовому акті ставки спільного фінансування.

- (а) грант не повинен перевищувати прийнятні витрати;
- (b) якщо грант має форму, зазначену в пункті (b) першого підпараграфу параграфу 1, та якщо очікувані прийнятні витрати включають витрати на працю волонтерів, зазначені в статті 181(8), грант не повинен перевищувати очікувані прийнятні витрати, відмінні від витрат на працю волонтерів.

3. Прийнятні витрати, фактично понесені бенефіціаром згідно з пунктом (b) першого підпараграфу статті 125(1), повинні відповідати всім таким критеріям:

- (а) вони понесені протягом виконання заходу або робочої програми, за винятком витрат, пов'язаних із заключними звітами та аудиторськими свідоцтвами;
- (b) вони зазначені в загальному кошторисі заходу або робочої програми;
- (c) вони необхідні для реалізації заходу або робочої програми, що є предметом гранту;
- (d) вони можуть бути визначені та перевірені, зокрема, вони відображаються в бухгалтерській документації бенефіціара та визначаються відповідно до чинних стандартів бухгалтерського обліку країни, де бенефіціар має осідок, та відповідно до звичайних процедур обліку витрат бенефіціара;
- (e) вони відповідають вимогам чинного податкового та законодавства та законодавства про соціальне забезпечення;
- (f) вони обґрунтовані, виправдані та відповідають принципу розсудливого управління фінансами, зокрема в частині ощадності та ефективності.

4. У запрошеннях подати пропозиції зазначаються категорії витрат, що вважаються прийнятними для фінансування з боку Союзу.

Якщо в базовому акті та на додаток до параграфу 3 цієї статті не передбачено інше, вказані нижче категорії витрат є прийнятними, якщо відповідальний розпорядник визначив їх як такі в запрошенні подати пропозиції:

- (а) витрати, пов'язані з гарантією попереднього фінансування, поданою бенефіціаром, якщо ця гарантія вимагається відповідальним розпорядником згідно зі статтею 152(1);
- (b) витрати, пов'язані зі свідоцтвами про фінансову звітність та звітами про оперативну перевірку, якщо такі свідоцтва або звіти вимагаються відповідальним розпорядником;

- (c) ПДВ, якщо він не підлягає відшкодуванню відповідно до чинного національного законодавства про ПДВ і сплачується бенефіціаром, відмінним від неоподаткованої особи в розумінні першого підпараграфу статті 13(1) Директиви Ради 2006/112/ЄС ⁽⁵⁶⁾;
- (d) амортизаційні витрати, за умови що вони фактично понесені бенефіціаром;
- (e) витрати на заробітну плату персоналу національних адміністрацій, якщо вони пов'язані з вартістю діяльності, яку відповідний орган публічної влади не провадив би, якби відповідний проект не здійснювався.

Для цілей пункту (c) другого підпараграфу:

- (a) ПДВ вважається таким, що не підлягає відшкодуванню, якщо відповідно до національного законодавства він може бути віднесений до будь-яких таких операцій:
  - (i) звільнені від оподаткування операції без права вирахування;
  - (ii) операції, що не оподатковуються ПДВ;
  - (iii) операції, зазначені в пункті (i) або (ii), щодо яких ПДВ не підлягає вирахуванню, а повертається згідно зі спеціальними схемами відшкодування або через компенсаційні фонди, що не зазначені в Директиві 2006/112/ЄС, навіть якщо така схема або фонд передбачений національним законодавством про ПДВ;
- (b) ПДВ, пов'язаний з операціями, вказаними в статті 13(2) Директиви 2006/112/ЄС, вважається сплаченим бенефіціаром, відмінним від неоподаткованої особи в розумінні першого підпараграфу статті 13(1) зазначеної Директиви, незалежно від того, чи відповідна держава-член розглядає ці операції як операції, що здійснюються органами публічного права, що діють як органи публічної влади.

Стаття 187

Пов'язані суб'єкти та єдиний бенефіціар

1. Для цілей цього розділу зазначені нижче суб'єкти вважаються суб'єктами, пов'язаними з бенефіціаром:

- (a) суб'єкти, що утворюють єдиного бенефіціара згідно з параграфом 2;
- (b) суб'єкти, що відповідають критеріям прийнятності та не підпадають під одну із ситуацій, зазначених у статтях 136(1) та 141(1), і що мають зв'язок із бенефіціаром, зокрема юридичний зв'язок або участь у капіталі, що не обмежується заходом і не створений з єдиною метою реалізації заходу.

Секція 2 глави 2 розділу V застосовується також до пов'язаних суб'єктів.

2. Якщо декілька суб'єктів відповідають критеріям для отримання гранту та разом утворюють одного суб'єкта, цей суб'єкт може розглядатися як єдиний бенефіціар, у тому числі якщо суб'єкт створений спеціально з метою реалізації заходу, що фінансується за рахунок гранту.

3. Якщо у запрошенні подати пропозиції не передбачено інше, пов'язані з бенефіціаром суб'єкти можуть брати участь у реалізації заходу при виконанні обох таких умов:

- (a) відповідні суб'єкти зазначені в угоді про надання гранту;
- (b) відповідні суб'єкти дотримуються правил, застосованих до бенефіціара згідно з угодою про надання гранту, щодо:
  - (i) прийнятності витрат або умов виплати;
  - (ii) прав Комісії, OLAF та Рахункової Палати стосовно проведення перевірок та аудитів.

Витрати, понесені такими суб'єктами, можуть бути визнані фактично понесеними прийнятними витратами або можуть бути покриті єдиними сумами, питомими витратами та фінансуванням за

фіксованою ставкою.

ГЛАВА 2

Принципи

Стаття 188

Загальні принципи, застосовні до грантів

Гранти підлягають принципам:

- (a) однакового ставлення;
- (b) прозорості;
- (c) спільного фінансування;
- (d) заборони кумуляції та подвійного фінансування;
- (e) заборони ретроактивності;
- (f) неприбутковості.

Стаття 189

Прозорість

1. Гранти надаються після опублікування запрошень подати пропозиції, крім випадків, зазначених у статті 195.
2. Інформація про всі гранти, що надаються протягом фінансового року, оприлюднюється відповідно до статті 38(1)–(4).
3. Після оприлюднення, зазначеного в параграфах 1 та 2, на вимогу Європейського Парламенту і Ради, Комісія направляє їм звіт про:
  - (a) кількість заявників у попередньому фінансовому році;
  - (b) кількість та відсоток успішних заявок за кожним запрошенням подати пропозиції;
  - (c) середню тривалість процедури від дати закриття запрошення подати пропозиції до надання гранту;
  - (d) кількість та суму грантів, щодо яких оприлюднення *ex post* не відбулось у попередньому фінансовому році відповідно до статті 38(4).
  - (e) будь-який грант, присуджений фінансовим установам, включаючи ЄІБ або ЄІФ, відповідно до пункту (g) першого параграфа статті 195.

Стаття 190

Спільне фінансування

1. Гранти передбачають спільне фінансування. Таким чином, ресурси, необхідні для здійснення заходу або робочої програми, не надаються повністю за рахунок гранту.

Спільне фінансування може надаватися у формі власних ресурсів бенефіціара, доходу, отриманого внаслідок реалізації заходу або робочої програми, або фінансових внесків чи внесків у натуральній формі від третіх осіб.

2. Внески третіх осіб у натуральній формі як праця волонтерів, оцінена згідно зі статтею 181(8), відображаються як прийнятні витрати у бюджетному кошторисі. Вони відображаються окремо від інших прийнятних витрат. Праця волонтерів може складати до 50 % спільного фінансування. Для цілей розрахунку цього відсотка суми внесків у натуральній формі та іншого спільного фінансування грунтуються на кошторисах, наданих заявником.

Інші внески третіх осіб у натуральній формі відображаються окремо від внесків до прийнятних витрат у бюджетному кошторисі. Їхня приблизна вартість зазначається в бюджетному кошторисі і не може бути змінена в подальшому.

3. Як відступ від параграфу 1, зовнішній захід може фінансуватися в повному обсязі за рахунок гранту, якщо це має істотне значення для його реалізації. У такому випадку в рішенні про надання гранту наводиться обґрунтування.

4. Ця стаття не застосовується до знижок за відсотковими ставками і субсидій на гарантійні збори.

Стаття 191

Принцип заборони кумуляції та подвійного фінансування

1. Для фінансування кожного заходу з бюджету може надаватися тільки один грант будь-якому одному бенефіціару, якщо інше не дозволено відповідними базовими актами.

Бенефіціар може отримувати з бюджету лише один операційний грант на фінансовий рік.

Захід може фінансуватися спільно з окремих бюджетних рядків різними відповідальними розпорядниками.

2. Заявник негайно інформує розпорядників про будь-які множинні заявки та гранти, що стосуються того самого заходу або тієї самої робочої програми.

3. За жодних обставин ті самі витрати не повинні фінансуватися за рахунок бюджету двічі.

4. Стосовно зазначених нижче видів допомоги параграфу 1 та 2 не застосовуються, і, у відповідних випадках, Комісія може вирішити не перевіряти, чи фінансувалися ті самі витрати двічі:

- (а) допомога на навчання, дослідження чи освіту, що виплачується фізичним особам;
- (б) пряма допомога, що виплачується фізичним особам, що найбільше її потребують, наприклад безробітним та біженцям.

Стаття 192

Принцип неприбутковості

1. Метою чи наслідком надання грантів не повинне бути отримання прибутку в рамках заходу або робочої програми бенефіціара (далі — «принцип неприбутковості»).

2. Для цілей параграфу 1 «прибуток» означає обчислена при сплаті залишку сума, на яку надходження перевищують прийнятні витрати на захід або робочу програму, якщо надходження обмежуються грантом Союзу та доходами, отримуваними внаслідок реалізації цього заходу чи робочої програми.

У випадку операційного гранту суми, призначені для накопичення резервів, не враховуються для перевіряння дотримання принципу неприбутковості.

3. Параграф 1 не застосовується до:

- (а) заходів, що їхньою метою є посилення фінансової спроможності бенефіціара, або заходів, що приносять дохід для забезпечення їхньої безперервності після закінчення строку фінансування з боку Союзу, передбаченого угодою про надання гранту;
- (б) допомоги на навчання, дослідження чи освіту, що виплачується фізичним особам, або іншої прямої допомоги, що виплачується фізичним особам, що найбільше її потребують, наприклад безробітним та біженцям;
- (с) заходів, що реалізуються неприбутковими організаціями;
- (д) грантів у формі, зазначеній у пункті (а) першого підпараграфу статті 125(1);
- (е) грантів низької вартості.

4. У разі отримання прибутку Комісія має право відшкодувати відсоток прибутку, що відповідає внеску Союзу до прийнятних витрат, фактично понесених бенефіціаром при здійсненні заходу або робочої програми.

Стаття 193

Принцип заборони ретроактивності

1. Якщо інше не передбачене в цій статті, гранти не мають зворотної дії в часі.
2. Грант може бути наданий для фінансування заходу, що вже розпочався, за умови що заявник може довести необхідність початку здійснення заходу до підписання угоди про надання гранту.

У таких випадках витрати, понесені до дати подання заявки на грант, не є прийнятними, за винятком:

- (a) належним чином обгрунтованих виняткових випадків, передбачених базовим актом; або
- (b) випадків крайньої необхідності стосовно заходів, зазначених у пункті (a) або (b) першого параграфу статті 195, коли завчасна інтервенція Союзу мала б важливе значення.

У випадку, зазначеному в пункті (b) другого підпараграфу, витрати, понесені бенефіціаром до дати подання заявки, є прийнятними для фінансування з боку Союзу за таких умов:

- (a) причини такого відступу були належним чином обгрунтовані відповідальним розпорядником;
- (b) в угоді про надання гранту прямо встановлено строк прийнятності, що настає раніше строку подання заявок.

Уповноважений шляхом делегування розпорядник звітує про кожен із випадків, зазначених у цьому параграфі, в розділі «Відступи від принципу заборони ретроактивності відповідно до статті 193 Фінансового регламенту» річного звіту про діяльність, згаданого в статті 74(9).

3. На вже здійснені заходи гранти зі зворотною дією в часі не надаються.
4. У випадку операційних грантів угода про надання гранту підписується протягом чотирьох місяців із початку фінансового року бенефіціара. Витрати, понесені до подання заявки на грант або до початку фінансового року бенефіціара, не є прийнятними для фінансування. Перший платіж виплачується бенефіціару протягом 30 календарних днів після підписання угоди про надання гранту.

ГЛАВА 3

Процедура присудження гранту та угода про надання гранту

Стаття 194

Зміст і публікація запрошень подати пропозиції

1. У запрошеннях подати пропозиції зазначається таке:
  - (a) переслідувані цілі;
  - (b) критерії прийнятності, виключення, відбору та присудження і відповідні підтвердні документи;
  - (c) механізми фінансування з боку Союзу із зазначенням усіх видів внесків Союзу, зокрема форм гранту;
  - (d) порядок та кінцевий термін подання пропозицій;
  - (e) планований термін, до якого всі заявники повинні бути поінформовані про результат оцінювання їхніх заявок, та орієнтовний термін підписання угод про надання гранту.
2. Терміни, зазначені в пункті (e) параграфу 1, визначаються на основі таких строків:
  - (a) щодо повідомлення всіх заявників про результат оцінювання їхніх заявок — не більше шести місяців після настання кінцевого терміну для подання готових пропозицій;

- (b) щодо підписання угод про надання гранту із заявниками — не більше трьох місяців після настання терміну для повідомлення заявників про те, що їхню заявку було відібрано.

Ці строки можуть коригуватися для врахування будь-якого строку, необхідного для дотримання окремих процедур, що можуть вимагатися базовим актом відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011, а також вони можуть бути перевищені у виняткових, належним чином обґрунтованих випадках, зокрема в разі складних заходів, коли існує велика кількість пропозицій або затримок з вини заявників.

Уповноважений шляхом делегування розпорядник повідомляє у своєму річному звіті про діяльність середній час, необхідний для інформування заявників та підписання угод про надання гранту. У разі перевищення згаданих у першому підпараграфі строків уповноважений шляхом делегування розпорядник зазначає причини, а якщо таке перевищення не обґрунтоване належним чином згідно з другим підпараграфом, пропонує виправні заходи.

3. Запрошення подати пропозиції публікуються на вебсайті установ Союзу та будь-якими іншими відповідними засобами, включаючи *Офіційний вісник Європейського Союзу*, коли це необхідно для більшого поширення серед потенційних бенефіціарів. Запрошення подати пропозиції можуть публікуватися за умови ухвалення рішення про фінансування, зазначеного в статті 110, у тому числі протягом року, що передує виконанню бюджету. Будь-які зміни змісту запрошень подати пропозиції публікуються на тих самих умовах.

Стаття 195

Випадки, коли запрошення подати пропозиції не вимагаються

Гранти можуть надаватися без запрошення подати пропозиції лише в таких випадках:

- (a) для цілей надання гуманітарної допомоги, операцій із надання допомоги в надзвичайних ситуаціях, операцій цивільного захисту або надання допомоги у врегулюванні криз;
- (b) в інших виняткових та належним чином обґрунтованих надзвичайних ситуаціях;
- (c) органам, що мають монополію де-юре чи де-факто, або органам, призначеним державами-членами під їхню відповідальність, якщо ці держави-члени перебувають у монопольному становищі де-юре або де-факто;
- (d) органам, визначеним базовим актом згідно зі статтею 58 як бенефіціари, або органам, визначеним державами-членами під їхню відповідальність, якщо ці держави-члени визначені базовим актом як бенефіціари;
- (e) у випадку досліджень і технологічного розвитку — органам, визначеним у робочій програмі, згаданій у статті 110, якщо базовий акт прямо передбачає таку можливість, та за умови що проект не підпадає під сферу дії запрошення подати пропозиції;
- (f) щодо діяльності зі спеціальними характеристиками, що вимагає органу певного типу з огляду на його технічну компетентність, високий ступінь його спеціалізації або його адміністративні повноваження, за умови що відповідна діяльність не підпадає під сферу дії запрошення подати пропозиції;
- (g) ЄІБ або ЄІФ стосовно заходів із надання технічної допомоги. У таких випадках пункти (a)–(d) статті 196(1) не застосовуються.

Якщо органом певного типу, зазначеним у пункті (f) першого параграфу, є держава-член, грант також може бути наданий без запрошення подати пропозиції органу, визначеному державою-членом, під її відповідальність з метою реалізації заходу.

Випадки, зазначені в пунктах (c) та (f) першого параграфу, повинні бути належним чином обґрунтовані у рішенні про надання гранту.

Стаття 196

Зміст заявок на грант

1. Заявка на грант повинна містити таке:

- (a) інформація про правовий статус заявника;
- (b) заява про честь заявника відповідно до статті 137(1) і про відповідність критеріям прийнятності та критеріям відбору;
- (c) інформація, необхідна для засвідчення фінансової та операційної спроможності заявника виконати пропонувані захід або робочу програму, та, за рішенням відповідального розпорядника на підставі оцінювання ризиків, документи, що підтверджують цю інформацію, наприклад звіт про прибутки та збитки і баланс за період до трьох останніх фінансових років, за які було закрито бухгалтерську звітність;

Така інформація та підтвердні документи не вимагаються від заявників, щодо яких не проводиться перевірка фінансової чи операційної спроможності відповідно до статті 198(5) або (6). Крім того, підтвердні документи не вимагаються щодо грантів низької вартості;

- (d) якщо заявка стосується гранту на захід у розмірі більше 750 000 євро або операційної гранту в розмірі більше 100 000 євро, аудиторський звіт, наданий затвердженням зовнішнім аудитором, якщо такий є, і завжди у випадках, коли встановлений законом аудит вимагається правом Союзу чи національним правом, на засвідчення бухгалтерської звітності за період до трьох останніх доступних фінансових років. У всіх інших випадках заявник надає самодекларацію, підписану його уповноваженим представником, що засвідчує дійсність його бухгалтерської звітності за період до трьох останніх доступних фінансових років;

Перший підпараграф застосовується лише до першої заявки, поданої бенефіціаром до відповідального розпорядника в будь-якому фінансовому році.

У випадку домовленостей між Комісією та низкою бенефіціарів, граничні значення, встановлені в першому підпараграфі, застосовуються до кожного бенефіціара.

У випадку партнерств, згаданих у статті 130(4), зазначений у першому підпараграфі цього пункту аудиторський звіт стосовно останніх двох доступних фінансових років повинен бути наданий до підписання рамкової угоди про фінансове партнерство.

Відповідальний розпорядник може за результатами оцінювання ризиків не вимагати виконання зобов'язання, зазначеного в першому підпараграфі, щодо навчальних та освітніх закладів, а в разі домовленостей із низкою бенефіціарів — щодо бенефіціарів, що несуть солідарну відповідальність або не несуть будь-якої фінансової відповідальності.

Перший підпараграф не застосовується до осіб та суб'єктів, що відповідають критеріям прийнятності в рамках прямого управління, якщо вони відповідають умовам, зазначеним у пункті (c) першого підпараграфа статті 62(1) та у статті 154;

- (e) опис заходу або робочої програми та бюджетний кошторис, в якому:
  - (i) доходи і видатки збалансовані; та
  - (ii) зазначені очікувані прийнятні витрати на захід або робочу програму.

Пункти (i) та (ii) не застосовуються до фінансованих декількома донорами заходів.

Як відступ від пункту (i), у належним чином обґрунтованих випадках бюджетний кошторис може включати резерви на непередбачені обставини або можливі коливання валютнообмінних курсів;

- (f) зазначення джерел та сум фінансування з боку Союзу, отриманих або заявлених щодо того самого заходу або частини заходу або щодо функціонування заявника протягом того самого фінансового року, а також будь-якого іншого фінансування, отриманого або заявленого щодо того самого заходу.

2. Заявка може бути розділена на декілька частин, що можуть подаватися на різних етапах відповідно до статті 200(2).

Стаття 197

Критерії прийнятності

1. Критерії прийнятності визначають умови участі у запрошенні подати пропозиції.
2. Будь-який із таких заявників може брати участь у запрошенні подати пропозиції:
  - (a) юридичні особи;
  - (b) фізичні особи, якщо це вимагається характером або характеристиками заходу чи метою, переслідуваною заявником;
  - (c) суб'єкти, що не мають статусу юридичної особи згідно з чинним національним законодавством, за умови що їхні представники здатні приймати на себе юридичні зобов'язання від імені суб'єктів, та якщо суб'єкти пропонують гарантії захисту фінансових інтересів Союзу, еквівалентні гарантіям, що їх пропонують юридичні особи. Зокрема, заявник повинен мати фінансову та операційну спроможність, еквівалентну такій спроможності юридичної особи. Представники заявника повинні довести, що ці умови виконані.
3. У запрошенні подати пропозиції можуть бути передбачені додаткові критерії прийнятності, що встановлюються з належним урахуванням цілей заходу та відповідають принципам прозорості та недискримінації.
4. Для цілей статті 180(5) та цієї статті СНДЦ розглядається як юридична особа з осідком у державі-члені.

Стаття 198

Критерії відбору

1. Критерії відбору повинні давати можливість оцінити здатність заявника виконати пропонований захід чи робочу програму.
2. Заявник повинен мати стабільні та достатні джерела фінансування для підтримання своєї діяльності протягом усього періоду, на який надається грант, та для участі в його фінансуванні (далі — «фінансова спроможність»).
3. Заявник повинен мати професійну компетентність і кваліфікацію, необхідні для виконання пропонованого заходу або робочої програми, якщо інше прямо не передбачене в базовому акті (далі — «операційна спроможність»).
4. Фінансова та операційна спроможність перевіряється, зокрема, на основі аналізу будь-якої інформації або підтвердних документів, зазначених у статті 196.

Якщо надання підтвердних документів не вимагається в запрошенні подати пропозиції і якщо відповідальний розпорядник має обґрунтовані підстави сумніватися у фінансовій або операційній спроможності заявника, він вимагає від заявника надати будь-які відповідні документи.

У випадку партнерств перевірка проводиться відповідно до статті 130(6).

5. Перевірка фінансової спроможності не здійснюється щодо:
  - (a) фізичних осіб при одержанні допомоги на освіту;
  - (b) фізичних осіб, що найбільше потребують допомоги, наприклад безробітних та біженців, та при одержанні прямої допомоги;
  - (c) публічних органів, включаючи організації держав-членів;
  - (d) міжнародних організацій;

- (e) осіб чи суб'єктів, які подають заявки на знижки за відсотковими ставками та на субсидії на гарантійні збори, коли метою цих знижок та субсидій є посилення фінансової спроможності бенефіціара або отримання доходу.
6. Відповідальний розпорядник може за результатами оцінювання ризиків не вимагати виконання зобов'язання перевірити операційну спроможність публічних органів, організацій держав-членів або міжнародних організацій.

Стаття 199

Критерії присудження

Критерії присудження повинні давати можливість:

- (a) оцінювати якість поданих пропозицій з урахуванням визначених цілей та пріоритетів та очікуваних результатів;
- (b) надавати гранти на заходи або робочі програми, що максимально підвищують загальну ефективність фінансування з боку Союзу;
- (c) оцінювати заявки на грант.

Стаття 200

Процедура оцінювання

1. Пропозиції оцінюються на основі попередньо оголошених критеріїв відбору та присудження для визначення того, які пропозиції можуть фінансуватися.

2. Відповідальний розпорядник, у відповідних випадках, ділить процес на декілька процедурних етапів. Правила, що регулюють процес, оголошуються в запрошенні подати пропозиції.

Заявники, чії пропозиції відхилено на будь-якому етапі, повинні бути поінформовані відповідно до параграфа 7.

Під час тієї самої процедури ті самі документи та інформація не повинні надаватися більше одного разу.

3. Оцінювальний комітет, зазначений у статті 150, або, у відповідних випадках, відповідальний розпорядник може попросити заявника надати додаткову інформацію або пояснення щодо підтвердних документів, наданих згідно зі статтею 151. Розпорядник веде належний облік контактів із заявниками під час процедури.

4. Після завершення своєї роботи члени оцінювального комітету підписують протокол розгляду всіх пропозицій, що містить оцінку їхньої якості та визначає ті з них, що можуть отримати фінансування.

Якщо необхідно, в такому протоколі визначається рейтинг розглянутих пропозицій, надаються рекомендації щодо максимальної суми гранту та можливих несуттєвих коригувань заявки на грант.

Протокол зберігається для подальшого використання.

5. Відповідальний розпорядник може попросити заявника змінити свою пропозицію з урахуванням рекомендацій оцінювального комітету. Відповідальний розпорядник веде належний облік контактів із заявниками під час процедури.

6. Відповідальний розпорядник за результатами оцінювання ухвалює своє рішення із зазначенням принаймні:

- (a) предмета і загальної суми рішення;
- (b) імен успішних заявників, назв заходів, прийнятих сум та причин такого вибору, в тому числі коли він суперечить висновку оцінювального комітету;
- (c) імен заявників, що їм було відмовлено, та причин такої відмови.

7. Відповідальний розпорядник повідомляє заявників у письмовій формі про рішення щодо їхньої заявки. Якщо грант, що на нього подано заявку, не надано, відповідна установа Союзу зазначає причини відхилення заявки. Заявники, що їм було відмовлено, якнайшвидше повідомляються про результати оцінювання їхньої заявки і в будь-якому разі протягом 15 календарних днів після надсилання інформації успішним заявникам.

8. Щодо наданих відповідно до статті 195 грантів відповідальний розпорядник може:

- (a) вирішити не застосовувати параграфи 2 та 4 цієї статті та статтю 150;
- (b) об'єднати зміст звіту про оцінювання та рішення про присудження в один документ і підписати його.

Стаття 201

Угода про надання гранту

1. Гранти надаються на підставі письмової угоди.

2. Угода про надання гранту містить принаймні положення про таке:

- (a) предмет;
- (b) бенефіціар;
- (c) строк, а саме:
  - (i) дата набуття ним чинності;
  - (ii) початкова дата і тривалість заходу або фінансовий рік фінансування;
- (d) опис заходу або, стосовно операційного гранту, робочої програми разом із описом очікуваних результатів;
- (e) максимальна сума фінансування з боку Союзу, виражена в євро, бюджетний кошторис заходу або робочої програми та форма гранту;
- (f) правила щодо звітності та платежів та правила закупівель, передбачені в статті 205;
- (g) прийняття бенефіціаром зобов'язань, зазначених у статті 129;
- (h) положення, що регулюють оприлюднення фінансової підтримки Союзу, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, коли оприлюднення неможливе або недоцільне;
- (i) застосовне право, що ним є право Союзу, на додаток до якого застосовується, якщо необхідно, національне право, зазначене в угоді про надання гранту. Винятки можливі в угодах про надання гранту, що укладаються з міжнародними організаціями;
- (j) компетентний суд чи арбітражний суд для розгляду спорів.

3. Фінансові зобов'язання суб'єктів або осіб, окрім держав, що виникають унаслідок виконання угоди про надання гранту, можуть бути виконані примусово відповідно до статті 100(2).

4. Зміни до угод про надання гранту не повинні мати на меті або призводити до внесення таких змін, що поставлять під сумнів рішення про присудження гранту або суперечитимуть принципу однакового ставлення до заявників.

ГЛАВА 4

Виконання грантів

Стаття 202

Сума гранту та поширення сфери дії зауважень аудиту

1. Сума гранту не вважається остаточною до затвердження відповідальним розпорядником остаточних звітів та, у відповідних випадках, бухгалтерської звітності, без обмеження подальших аудитів, перевірок та розслідувань, що їх проводить відповідна установа Союзу, OLAF або Рахункова Палата. Стаття 131(4) застосовується також після того, як сума гранту стане остаточною.

2. Якщо за результатами контролю або аудитів буде виявлено систематичні або періодичні правопорушення, випадки шахрайства або порушення зобов'язань, що виникли з вини бенефіціара та мають суттєвий вплив на кількість грантів, наданих цьому бенефіціару на подібних умовах, відповідальний розпорядник може зупинити виконання угоди про надання гранту або виплати за всіма відповідними грантами чи, у відповідних випадках, розірвати угоди про надання гранту, що стосуються цього бенефіціара, враховуючи серйозність зауважень.

Крім того, відповідальний розпорядник може зменшити гранти, відхилити неприйнятні витрати і стягнути безпідставно сплачені суми за всіма грантами, що їх стосуються систематичні або періодичні правопорушення, випадки шахрайства або порушення зобов'язань, зазначені в першому підпараграфі, що можуть бути предметом аудитів, перевірок та розслідувань згідно з відповідними угодами про надання гранту.

3. Відповідальний розпорядник визначає суми, що повинні бути зменшені або стягнуті, якщо можливо, виходячи з витрат, що безпідставно оголошені як прийнятні щодо кожного відповідного гранту, після прийняття змінених звітів та фінансової звітності, поданих бенефіціаром.

4. Якщо неможливо точно обчислити суму неприйнятних витрат щодо кожного відповідного гранту, суми, що підлягають зменшенню або стягненню, можуть бути визначені шляхом екстраполяції рівня зменшення або стягнення, застосованого до грантів, щодо яких виявлено систематичні або періодичні правопорушення, випадки шахрайства чи порушення зобов'язань, або, коли суми, що підлягають зменшенню або стягненню, не можуть бути визначені на основі неприйнятних витрат, шляхом застосування єдиної ставки, враховуючи принцип пропорційності. Бенефіціар повинен отримати можливість запропонувати належним чином обґрунтований альтернативний метод або ставку до того, як буде здійснено зменшення або стягнення.

Стаття 203

Підтвердні документи для запитів на оплату

1. Відповідальний розпорядник зазначає, які підтвердні документи повинні супроводжувати запити на оплату.

2. За кожним грантом попереднє фінансування може бути поділене на декілька платежів згідно з принципом розсудливого управління фінансами. Запит на наступний платіж у рамках попереднього фінансування супроводжується заявою бенефіціара про використання раніше наданого попереднього фінансування. Кожен платіж підлягає сплаті в повному обсязі, якщо було використано щонайменше 70 % усієї суми будь-якого раніше наданого попереднього фінансування. В іншому разі платіж зменшується на суми, що повинні бути використані, поки цей поріг не буде досягнутий.

3. Без обмеження зобов'язання надати підтвердні документи, бенефіціар засвідчує своєю честю, що інформація, що міститься в запитах на оплату, є повною, достовірною та правдивою. Бенефіціар також засвідчує, що понесені витрати є прийнятними відповідно до угоди про надання гранту та що запити на оплату обґрунтовані відповідними підтвердними документами, що можуть бути перевірені.

4. Відповідальний розпорядник може при здійсненні проміжних платежів або виплат залишків будь-якої суми вимагати свідоцтво про фінансову звітність заходу або робочої програми та відповідну бухгалтерську звітність. Таке свідоцтво вимагається за результатами оцінювання ризиків з урахуванням, зокрема, суми гранту, суми виплати, характеру бенефіціара та характеру фінансованої діяльності.

Свідоцтво надає затверджений зовнішній аудитор або, у випадку публічних органів, компетентний та незалежний публічний службовець.

Свідоцтво підтверджує, згідно з методологією, затвердженою відповідальним розпорядником, та узгодженими процедурами, що відповідають міжнародним стандартам, що витрати, заявлені бенефіціаром у фінансовій звітності, на якій ґрунтується запит на оплату, є реальними, точно відображеними та прийнятними відповідно до угоди про надання гранту. В окремих та належним чином обґрунтованих випадках відповідальний розпорядник може вимагати свідоцтво у формі висновку або в іншій формі відповідно до міжнародних стандартів.

5. При здійсненні будь-якого платежу відповідальний розпорядник може вимагати за результатами оцінювання ризиків надання незалежною третьою особою, затвердженою відповідальним розпорядником, звіту про операційну перевірку. У звіті про операційну перевірку зазначається, що операційну перевірку здійснено відповідно до методології, затвердженої відповідальним розпорядником, та чи дійсно захід або робоча програма була реалізована згідно з умовами, викладеними в угоді про надання гранту.

Стаття 204

Надання фінансової підтримки третім особам

Якщо реалізація заходу або робочої програми вимагає надання фінансової підтримки третім особам, бенефіціар може надати таку фінансову підтримку, якщо умови її надання визначені в угоді про надання гранту між бенефіціаром та Комісією, при цьому бенефіціар не має жодних дискреційних повноважень.

Вважається, що дискреційні повноваження відсутні, якщо в угоді про надання гранту визначено таке:

- (a) максимальна сума фінансової підтримки, що може бути виплачена третій особі, яка не повинна перевищувати 60 000 євро, та критерії визначення точної суми;
- (b) різні види діяльності, що можуть отримувати таку фінансову підтримку, на основі встановленого переліку;
- (c) визначення осіб або категорій осіб, що можуть отримувати таку фінансову підтримку, та критерії її надання.

Порогове значення, передбачене в пункті (a) другого параграфу, може бути перевищене, якщо досягнення цілей заходів було б інакше неможливим або надмірно складним.

Стаття 205

Виконавчі договори

1. Без обмеження Директиви 2014/24/ЄС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/25/ЄС ⁽⁵⁷⁾, якщо для реалізації заходу або робочої програми потрібне укладення публічного договору, бенефіціар може укласти публічний договір відповідно до своїх звичайних процедур закупівель, за умови що публічний договір укладається з учасником тендеру, що пропонує найкраще співвідношення ціни та якості, або, у відповідних випадках, з учасником тендеру, що пропонує найнижчу ціну, не допускаючи при цьому будь-якого конфлікту інтересів.

2. Якщо реалізація заходу або робочої програми вимагає укладення публічного договору на суму понад 60 000 євро, відповідальний розпорядник може, якщо це обґрунтовано належним чином, вимагати від бенефіціара дотримання спеціальних правил на додаток до зазначених у параграфі 1.

Такі спеціальні правила повинні ґрунтуватися на правилах, що містяться в цьому Регламенті, і бути пропорційними вартості відповідних публічних договорів, відносному розміру внеску Союзу відносно загальної вартості заходу і ризику. Такі спеціальні правила повинні бути включені до угоди про надання гранту.

Стаття 206

Загальні правила

1. Призи присуджуються відповідно до принципів прозорості та однакового ставлення і повинні сприяти досягненню цілей політики Союзу.
2. Призи не присуджуються безпосередньо без конкурсу.

Конкурси на призи з вартістю одиниці в розмірі 1 000 000 євро або більше можуть бути оприлюднені, тільки якщо такі призи згадані у рішенні про фінансування, зазначеному в статті 110, і після подання інформації про такі призи до Європейського Парламенту і Ради.

3. Сума призу не повинна бути пов'язана з витратами, понесеними переможцем.
4. Якщо реалізація заходу або робочої програми вимагає присудження бенефіціаром призів третім особам, бенефіціар може присудити такі призи, за умови що критерії прийнятності та присудження, сума призів та порядок виплати визначені в угоді про надання гранту між бенефіціаром та Комісією, при цьому бенефіціар не має жодних дискреційних повноважень.

Стаття 207

Правила конкурсу, присудження та оприлюднення

1. У правилах конкурсу:
  - (a) зазначаються критерії прийнятності;
  - (b) зазначаються порядок та кінцевий термін реєстрації заявників, якщо необхідно, та подання заявок;
  - (c) зазначаються критерії виключення згідно зі статтею 136 та підстави для відхилення згідно зі статтею 141;
  - (d) передбачається одноосібна відповідальність заявника у разі пред'явлення претензії стосовно діяльності, виконуваної в рамках конкурсу;
  - (e) передбачається прийняття переможцями зобов'язань, зазначених у статті 129, та зобов'язань щодо реклами згідно з правилами конкурсу;
  - (f) зазначаються критерії присудження, що повинні робити можливим оцінити якість заявок з урахуванням переслідуваних цілей та очікуваних результатів та об'єктивно визначити успішність заявок;
  - (g) зазначається сума призу або призів;
  - (h) зазначається порядок виплати призів переможцям після їх присудження.

Для цілей пункту (a) першого підпараграфу бенефіціари відповідають критеріям прийнятності, якщо інше не зазначено в правилах конкурсу.

Стаття 194(3) застосовується *mutatis mutandis* до оприлюднення конкурсів.

2. Правила конкурсів можуть встановлювати умови скасування конкурсу, зокрема коли його цілі не можуть бути досягнуті.
3. Відповідальний розпорядник присуджує призи після того, як згаданий у статті 150 оцінювальний комітет проведе оцінювання.

Стаття 200(4) та (6) застосовується *mutatis mutandis* до рішення про присудження.

4. Заявники якнайшвидше повідомляються про результати оцінювання їхньої заявки і в будь-якому разі протягом 15 календарних днів після ухвалення розпорядником рішення про присудження.

Рішення про присудження призу повідомляється заявнику-переможцю та є юридичним зобов'язанням.

5. Усі призи, що присуджуються протягом фінансового року, оприлюднюються відповідно до статті 38(1)–(4).

На вимогу Європейського Парламенту і Ради, після оприлюднення, Комісія надсилає їм звіт про:

- (a) кількість заявників у минулому році;
- (b) кількість заявників та відсоток успішних заявок за кожним конкурсом;
- (c) список експертів, що брали участь в оцінювальних комітетах у минулому році, із зазначенням процедури їх відбору.

РОЗДІЛ X

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ, БЮДЖЕТНІ ГАРАНТІЇ ТА ФІНАНСОВА ДОПОМОГА

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 208

Сфера застосування та виконання

1. Якщо це виявляється найбільш прийнятним способом досягнення цілей політики Союзу, Союз може встановлювати фінансові інструменти або надавати бюджетні гарантії чи фінансову допомогу, що спираються на бюджет, за допомогою базового акта, що визначає їхню сферу застосування і строк виконання.
2. Держави-члени можуть робити внески на фінансові інструменти, бюджетні гарантії або фінансову допомогу Союзу. Якщо це дозволено базовим актом, треті особи також можуть робити свій внесок.
3. Якщо фінансові інструменти виконуються в рамках спільного управління з державами-членами, застосовуються галузеві правила.
4. Якщо фінансові інструменти або бюджетні гарантії виконуються в рамках непрямого управління, Комісія укладає угоди із суб'єктами відповідно до пунктів (c)(ii), (iii), (v) та (vi) першого підпараграфу статті 62(1). Якщо системи, правила та процедури цих суб'єктів були оцінені відповідно до статті 154(4), вони можуть повністю покладатися на ці системи, правила та процедури. Такі суб'єкти можуть при виконанні фінансових інструментів та бюджетних гарантій у рамках непрямого управління укладати угоди з фінансовими посередниками, що обираються відповідно до процедур, еквівалентних процедурам, що їх застосовує Комісія. Такі суб'єкти повинні транспонувати вимоги відповідно до статті 155(2) у ці угоди.

Комісія залишається відповідальною за забезпечення того, щоб рамки виконання фінансових інструментів відповідали принципу розсудливого управління фінансами та підтримували досягнення визначених та обмежених строками цілей політики, що їх можна виміряти з точки зору здобутків та/або результатів. Комісія несе відповідальність за виконання фінансових інструментів без обмеження юридичної та договірної відповідальності уповноважених суб'єктів згідно із застосовним правом і статтею 129.

Якщо треті країни роблять внесок на фінансові інструменти або бюджетні гарантії згідно з параграфом 2, базовий акт може передбачати призначення відповідних суб'єктів-виконавців або контрагентів із відповідних країн.

5. Рахункова Палата повинна мати повний доступ до будь-якої інформації, що стосується фінансових інструментів, бюджетних гарантій та фінансової допомоги, в тому числі шляхом перевірок на місцях.

Рахункова Палата є зовнішнім аудитором, відповідальним за проекти і програми, що підтримуються фінансовим інструментом, бюджетною гарантією чи фінансовою допомогою.

Стаття 209

Принципи та умови, застосовні до фінансових інструментів та бюджетних гарантій

1. Фінансові інструменти та бюджетні гарантії використовуються відповідно до принципів розсудливого управління фінансами, прозорості, пропорційності, недискримінації, однакового ставлення та субсидіарності, а також відповідно до їхніх цілей.

2. Фінансові інструменти і бюджетні гарантії повинні:

- (a) вирішувати проблеми стосовно неспроможності ринку чи неоптимальних інвестиційних ситуацій та пропорційно надавати підтримку лише кінцевим одержувачам, що вважаються економічно ефективними згідно з прийнятими на міжнародному рівні стандартами на момент надання фінансової підтримки Союзу;
- (b) досягти додатковості, запобігаючи заміщенню потенційної підтримки та інвестицій з інших публічних або приватних джерел;
- (c) не викривляти конкуренцію на внутрішньому ринку і відповідати правилам про державну допомогу;
- (d) досягти ефекту левериджу та мультиплікатора із цільовим діапазоном значень, що ґрунтується на оцінюванні *ex ante* відповідного фінансового інструмента або бюджетної гарантії, шляхом мобілізації глобальних інвестицій, що перевищують розмір внеску або гарантії Союзу, включаючи, у відповідних випадках, максимальне збільшення приватних інвестицій;
- (e) виконуватись таким чином, щоб забезпечити наявність спільного інтересу суб'єктів-виконавців або контрагентів, що беруть участь у виконанні, в досягненні цілей політики, визначених у відповідному базовому акті, з положеннями, наприклад, про спільне інвестування, вимоги до розподілу ризиків чи фінансові стимули, водночас запобігаючи конфлікту інтересів з іншою діяльністю суб'єктів або контрагентів;
- (f) передбачити винагороду Союзу, що відповідає розподілу ризиків між фінансовими учасниками та цілям політики фінансового інструмента або бюджетної гарантії;
- (g) якщо винагорода суб'єктів-виконавців або контрагентів, що беруть участь у виконанні, підлягає сплаті, передбачити, що така винагорода залежить від результативності та включає:
  - (i) адміністративні збори для сплати винагороди суб'єкту або контрагенту за роботу, здійснювану при виконанні фінансового інструмента або бюджетної гарантії, причому такі збори, наскільки можливо, повинні ґрунтуватися на здійснених операціях або виплачених сумах; та
  - (ii) у відповідних випадках, пов'язані з політикою заохочення для сприяння досягненню цілей політики або стимулювання фінансових показників фінансового інструмента або бюджетної гарантії.

Вияткові витрати можуть бути відшкодовані у належним чином обґрунтованих випадках;

- (h) ґрунтуватися на оцінюванні *ex ante*, окремо або в рамках програми, відповідно до статті 34, яке містить пояснення щодо вибору типу фінансової операції з урахуванням переслідуваних цілей політики та пов'язаних фінансових ризиків та економії для бюджету.

Оцінювання, зазначене в пункті (h) першого підпараграфу, переглядається та оновлюється з урахуванням впливу основних соціально-економічних змін на обґрунтування фінансового інструмента або бюджетної гарантії.

3. Без обмеження галузевих правил стосовно спільного управління, доходи, включаючи дивіденди, прибуток на капітал, гарантійні збори та відсотки за позиками та сумами на фідучіарних рахунках, що повертаються Комісії, або на фідучіарних рахунках, що були відкриті для фінансових інструментів або бюджетних гарантій та можуть бути віднесені до підтримки з бюджету за фінансовим інструментом або бюджетною гарантією, вносяться до бюджету після вирахування управлінських витрат і зборів.

Щорічні виплати, включаючи виплати капіталу, припинені гарантії та виплати основної суми позик, що повертаються Комісії або на фідучіарні рахунки, що були відкриті для фінансових інструментів або

бюджетних гарантій та можуть бути віднесені до підтримки з бюджету за фінансовим інструментом або бюджетною гарантією, становлять внутрішні цільові доходи відповідно до пункту (f) статті 21(3) і використовуються для того самого фінансового інструмента або бюджетної гарантії, без обмеження статті 215(5), протягом строку, що не перевищує строку бюджетного зобов'язання, плюс два роки, якщо інше не зазначено в базовому акті.

Комісія враховує такі внутрішні цільові доходи, пропонуючи суму майбутніх розподілень на фінансові інструменти або бюджетні гарантії.

Незважаючи на другий підпараграф, несплачена сума цільових доходів, затверджена згідно з базовим актом, що підлягає скасуванню або що його дію припинено, може також бути виділена на інший фінансовий інструмент, що переслідує подібні цілі, якщо це передбачено в базовому акті, що встановлює цей фінансовий інструмент.

4. Розпорядник, відповідальний за фінансовий інструмент, бюджетну гарантію чи фінансову допомогу, складає фінансовий звіт за період із 1 січня по 31 грудня згідно зі статтею 243 та відповідно до зазначених у статті 80 правил бухгалтерського обліку та Міжнародних стандартів обліку в публічному секторі (IPSAS).

Щодо фінансових інструментів та бюджетних гарантій, що виконуються в рамках непрямого управління, відповідальний розпорядник забезпечує, щоб неперевірена аудиторами фінансова звітність за період із 1 січня по 31 грудня, підготовлена відповідно до зазначених у статті 80 правил бухгалтерського обліку та IPSAS, та будь-яка інформація, необхідна для складання фінансової звітності відповідно до статті 82(2), були надані суб'єктами згідно з пунктами (c)(ii), (iii), (v) та (vi) першого підпараграфу статті 62(1) до 15 лютого наступного фінансового року, та щоб перевірена аудиторами фінансова звітність була надана цими суб'єктами до 15 травня наступного фінансового року.

Стаття 210

Фінансове зобов'язання Союзу

1. Фінансове зобов'язання та сукупні чисті платежі з бюджету не повинні перевищувати в будь-який час:

- (a) щодо фінансових інструментів: суму відповідного прийнятого бюджетного зобов'язання;
- (b) щодо бюджетних гарантій: суму бюджетної гарантії, дозволену базовим актом;
- (c) щодо фінансової допомоги: максимальну суму коштів, що її Комісія має право запозичувати для фінансування фінансової допомоги згідно з базовим актом, та відповідні відсотки.

2. Бюджетні гарантії та фінансова допомога можуть створювати умовне зобов'язання для Союзу, яке може перевищувати фінансові активи, що надаються для покриття фінансового зобов'язання Союзу, тільки якщо це передбачено в базовому акті, що встановлює бюджетну гарантію чи фінансову допомогу, та на визначених у ньому умовах.

3. Для цілей щорічного оцінювання, передбаченого пунктом (j) статті 41(5), умовні зобов'язання, що виникають на підставі бюджетних гарантій або фінансової допомоги з бюджету, вважаються стійкими, якщо їхній прогнозований багаторічний розвиток відповідає обмеженням, установленим регламентом, що встановлює багаторічні фінансові рамки, передбачені статтею 312(2) ДФЄС, та максимальній сумі щорічних асигнувань на платежі, встановленій у статті 3(1) Рішення 2014/335/ЄС, Євратом.

Стаття 211

Формування резервів за фінансовими зобов'язаннями

1. Стосовно бюджетних гарантій та фінансової допомоги третім країнам базовий акт установлює норму резервування як відсоток суми дозволеного фінансового зобов'язання. Ця сума не включає внески, зазначені у статті 208(2).

Базовий акт повинен передбачати проведення перегляду норми резервування принаймні щотри роки.

2. Установлення норми резервування здійснюється відповідно до принципу обачності, на підставі якісного та кількісного оцінювання Комісією фінансових ризиків, що виникають у зв'язку з бюджетною гарантією або фінансовою допомогою третій країні, при цьому активи та прибутки не повинні переоцінюватись, а зобов'язання та збитки не повинні недооцінюватись.

Якщо інше не зазначене в базовому акті, що встановлює бюджетну гарантію чи фінансову допомогу третій країні, норма резервування ґрунтується на загальному резервуванні, заздалегідь необхідному для покриття чистих очікуваних втрат, і, крім того, для формування достатнього буфера безпеки. Без обмеження повноважень Європейського Парламенту і Ради, загальне резервування формується протягом строку, передбаченого у відповідному фінансовому звіті, згідно зі статтею 35.

3. За фінансовим інструментом резерв формується, у відповідних випадках, для забезпечення можливості здійснення майбутніх платежів, пов'язаних із бюджетним зобов'язанням такого фінансового інструмента.

4. Резервування здійснюється за рахунок таких ресурсів:

- (a) внески з бюджету, при повному дотриманні регламенту, що встановлює багаторічні фінансові рамки, та після вивчення можливостей для перерозподілу;
- (b) доходи від інвестування ресурсів, що зберігаються в спільному резервному фонді;
- (c) суми, стягнені з боржників, що не виконали своїх зобов'язань, відповідно до процедури стягнення, встановленої гарантією або кредитним договором;
- (d) доходи та будь-які інші платежі, отримані Союзом відповідно до гарантії або кредитного договору;
- (e) у відповідних випадках, грошові внески держав-членів і третіх осіб згідно зі статтею 208(2).

Тільки ресурси, зазначені в пунктах (a)–(d) першого підпараграфа цього параграфа, враховуються для розрахунку резервів, що формуються відповідно до норми резервування, зазначеної в параграфі 1.

5. Резерви використовуються для оплати:

- (a) вимог за бюджетною гарантією;
- (b) платіжних зобов'язань, що пов'язані з бюджетним зобов'язанням за фінансовим інструментом;
- (c) фінансових зобов'язань, що виникають унаслідок запозичення коштів відповідно до статті 220(1);
- (d) у відповідних випадках, інших витрат, пов'язаних із виконанням фінансових інструментів, бюджетних гарантій та фінансової допомоги третім країнам.

6. Якщо резерви за бюджетною гарантією перевищують суму резервів, що формуються відповідно до норми резервування, зазначеної в параграфі 1 цієї статті, то ресурси, зазначені в пунктах (b), (c) та (d) першого підпараграфа параграфа 4 цієї статті, що пов'язані з цією гарантією, використовуються в межах прийнятного строку, передбаченого в базовому акті, однак не більше строку формування резервів і без обмеження статті 213(4), для відновлення бюджетної гарантії до її первісної суми.

7. Комісія негайно інформує Європейський Парламент і Раду і може запропонувати відповідні заходи з поповнення резервів або збільшення норми резервування, якщо:

- (a) унаслідок пред'явлення вимог за бюджетною гарантією рівень резервів за цією бюджетною гарантією стає меншим від 50 % норми резервування, зазначеної в параграфі 1, і знову, коли він знижується до рівня менше 30 % такої норми резервування, або якщо згідно з оцінкою ризиків Комісією він може стати нижчим за будь-який із цих відсотків протягом року;
- (b) країна, що отримує фінансову допомогу від Союзу, не сплачує платіж при настанні його строку.

1. Резерви, призначені для покриття фінансових зобов'язань, що впливають із фінансових інструментів, бюджетних гарантій або фінансової допомоги, зберігаються в спільному резервному фонді.

До 30 червня 2019 року Комісія подає Європейському Парламенту і Раді незалежну зовнішню оцінку переваг та недоліків доручення фінансового управління активами спільного резервного фонду Комісії, ЄІБ або їм обом, беручи до уваги відповідні технічні та інституційні критерії, що використовуються при порівнянні послуг з управління активами, включаючи технічну інфраструктуру, порівняння витрат на надані послуги, інституційну систему, звітування, результативність, підзвітність та експертні знання Комісії та ЄІБ й інші повноваження з управління активами стосовно бюджету. У відповідних випадках така оцінка супроводжується законодавчою пропозицією.

2. Глобальні прибутки або збитки від інвестування ресурсів, що зберігаються у спільному резервному фонді, розподіляються пропорційно між відповідними фінансовими інструментами, бюджетними гарантіями або фінансовою допомогою.

Фінансовий розпорядник ресурсів спільного резервного фонду зберігає мінімальну суму ресурсів фонду в грошовій формі або в формі грошових еквівалентів відповідно до пруденційних правил та прогнозів щодо виплат, що їх надають розпорядники фінансових інструментів, бюджетних гарантій або фінансової допомоги.

Фінансовий розпорядник ресурсів спільного резервного фонду може укладати договори репо, забезпечені ресурсами спільного резервного фонду, для здійснення платежів із фонду, коли ця процедура, як обґрунтовано очікується, буде вигіднішою для бюджету, ніж вилучення ресурсів у межах строку запиту на оплату. Строк дії або строк продовження дії договорів репо, пов'язаних із платежем, обмежується мінімально необхідним строком для мінімізації збитків для бюджету.

3. Відповідно до пункту (d) першого підпараграфу статті 77(1) і статті 86(1) та (2) бухгалтер встановлює процедури, що застосовуватимуться до дохідних та видаткових операцій, і, за погодженням із фінансовим розпорядником ресурсів спільного резервного фонду, до активів та зобов'язань, пов'язаних зі спільним резервним фондом.

4. У виняткових випадках, якщо Комісія здійснила перерозподіл відповідно до пункту (g) першого підпараграфу статті 30(1), Комісія негайно інформує про це Європейський Парламент і Раду та терміново пропонує заходи, необхідні для відновлення бюджетної позиції гарантії, з якої здійснено перерозподіл, при повному дотриманні меж, передбачених регламентом, що встановлює багаторічні фінансові рамки.

Стаття 213

Ефективна норма резервування

1. Створення резервів під бюджетні гарантії та фінансову допомогу третім країнам у спільному резервному фонді ґрунтується на ефективній нормі резервування. Така норма повинна забезпечувати рівень захисту від фінансових зобов'язань Союзу, еквівалентний рівню, що був би забезпечений відповідними нормами резервування, якби зберігання та управління ресурсами здійснювалося окремо.

2. Застосовною ефективною нормою резервування є відсоток кожної первісної норми резервування, що вона визначається згідно з другим підпараграфом статті 211(2). Вона застосовується тільки до суми ресурсів спільного резервного фонду, передбаченої для оплати вимог за гарантією протягом одного року. Вона передбачає відсоткове відношення між сумою коштів та грошових еквівалентів у спільному резервному фонді, необхідною для покриття вимог за гарантією, і загальною сумою коштів та грошових еквівалентів, що була б необхідна в кожному гарантійному фонді для покриття вимог за гарантією, якби зберігання та управління ресурсами здійснювалося окремо, при цьому обидві суми відображають еквівалентний ризик ліквідності. Таке відношення не повинне бути нижчим за 95 %. У розрахунку ефективної норми резервування враховуються:

(а) прогноз надходжень до спільного резервного фонду і витрат із нього з урахуванням початкового

етапу загального резервування відповідно до другого підпараграфу статті 211(2);

(b) співвідношення ризиків між бюджетними гарантіями та фінансовою допомогою третім країнам;

(c) ринкові умови.

До 1 липня 2020 року Комісія ухвалює делеговані акти відповідно до статті 269 для доповнення цього Регламенту детальними умовами для розрахунку ефективної норми резервування, включаючи методологію для цього розрахунку.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 269 для зміни мінімального співвідношення, зазначеного в першому підпараграфі цього параграфу, враховуючи досвід, отриманий унаслідок функціонування спільного резервного фонду, з дотриманням зваженого підходу відповідно до принципу розсудливого управління фінансами. Мінімальне відношення не повинне встановлюватися на рівні, нижчому за 85 %.

3. Ефективна ставка резервування розраховується щороку фінансовим менеджером ресурсів спільного резервного фонду та використовується як базове значення для розрахунку Комісією внесків із бюджету відповідно до пункту (a) статті 211(4), а в подальшому відповідно до пункту (b) параграфу 4 цієї статті.

4. Після розрахунку річної ефективної норми резервування згідно з параграфами 1 та 2 цієї статті проводяться зазначені нижче операції в контексті бюджетної процедури та подаються в робочому документі, зазначеному в пункті (h) статті 41(5):

(a) будь-який надлишок резервів під бюджетну гарантію або фінансову допомогу третій країні повертається до бюджету;

(b) будь-яке поповнення фонду здійснюється щорічними траншами протягом не більше трьох років, без обмеження статті 211(6).

5. Після консультацій із бухгалтером Комісія встановлює застосовні до управління ресурсами спільного резервного фонду настанови згідно з відповідними пруденційними правилами та виключаючи деривативні операції для спекулятивних цілей. Такі настанови додаються до угоди з фінансовим менеджером ресурсів спільного резервного фонду.

Незалежне оцінювання відповідності настанов проводиться щотри роки, а його результати подаються до Європейського Парламенту і Ради.

Стаття 214

Річна звітність

1. На додаток до зобов'язання щодо звітування, встановленого в статті 250, Комісія щорічно звітує перед Європейським Парламентом і Радою про спільний резервний фонд.

2. Фінансовий менеджер ресурсів спільного резервного фонду щорічно звітує перед Європейським Парламентом і Радою про спільний резервний фонд.

ГЛАВА 2

Спеціальні положення

Секція 1

Фінансові інструменти

Стаття 215

Правила та виконання

1. Незважаючи на статтю 208(1), фінансові інструменти можуть бути встановлені в належним чином обґрунтованих випадках без надання дозволу на це шляхом базового акта, за умови що такі інструменти

включаються до проекту бюджету відповідно до пункту (е) першого підпараграфу статті 41(4).

2. Якщо фінансові інструменти або бюджетні гарантії поєднуються в рамках однієї угоди з допоміжною підтримкою з бюджету, включаючи гранти, цей розділ застосовується до всього заходу. Звітування здійснюється згідно зі статтею 250 з чітким визначенням того, які частини заходу є фінансовими інструментами чи бюджетними гарантіями.

3. Комісія забезпечує узгоджене та спрощене управління фінансовими інструментами, зокрема в галузі бухгалтерського обліку, звітності, моніторингу та управління фінансовими ризиками.

4. Якщо Союз бере участь у фінансовому інструменті як міноритарний стейкхолдер, Комісія забезпечує дотримання цього розділу відповідно до принципу пропорційності з урахуванням розміру та вартості участі Союзу в інструменті. Однак незалежно від розміру та вартості участі Союзу в інструменті Комісія забезпечує дотримання статей 129 та 155, статті 209(2) та (4), статті 250 і, що стосується зазначених у пункті (d) статті 136(1) ситуацій виключення, секції 2 глави 2 розділу V.

5. Якщо Європейський Парламент або Рада вважає, що фінансовий інструмент ефективно не досяг своїх цілей, вони можуть вимагати від Комісії подати пропозицію щодо перегляду базового акта з метою припинення інструмента. У разі припинення фінансового інструмента будь-яка нова сума, виплачена цьому інструменту відповідно до статті 209(3), вважається загальними доходами і повертається до бюджету.

6. Мета фінансових інструментів або групи фінансових інструментів на рівні механізму та, у відповідних випадках, їхня спеціальна правова форма і місце реєстрації підлягають опублікуванню на вебсайті Комісії.

7. Суб'єкти, що їм доручене виконання фінансових інструментів, можуть відкривати від імені Союзу фідуціарні рахунки в розумінні статті 85(3). Ці суб'єкти надсилають відповідні виписки з рахунків до відповідальної служби Комісії. Комісія здійснює виплати на фідуціарні рахунки на підставі запитів на оплату, що належним чином обґрунтовані прогнозами виплат, з урахуванням залишків на фідуціарних рахунках та необхідності уникати надмірних залишків на таких рахунках.

Стаття 216

Фінансові інструменти, прямо виконувані Комісією

1. Фінансові інструменти можуть прямо виконуватись відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 62(1) будь-яким таким чином:

- (а) через спеціальний інвестиційний суб'єкт, у якому Комісія бере участь разом з іншими публічними або приватними інвесторами з метою збільшення ефекту левериджу внеску Союзу;
- (б) через позики, гарантії, участь у капіталі та інші інструменти розподілу ризику, що відмінні від інвестицій у спеціальні інвестиційні суб'єкти та що надаються безпосередньо кінцевим одержувачам або через фінансових посередників.

2. Спеціальні інвестиційні суб'єкти, зазначені в пункті (а) параграфу 1, створюються відповідно до законодавства держави-члена. У сфері зовнішніх заходів вони можуть також створюватися відповідно до законодавства країни, що не є державою-членом. Менеджери таких суб'єктів повинні бути зобов'язані законом або договором діяти зі старанністю професійного менеджера і добросовісно.

3. Менеджери спеціальних інвестиційних суб'єктів, зазначених у пункті (а) параграфу 1, та фінансові посередники або кінцеві одержувачі фінансових інструментів обираються з урахуванням характеру фінансового інструмента, що виконуватиметься, досвіду та фінансової й операційної спроможності відповідних суб'єктів господарювання, а також економічної доцільності проектів кінцевих одержувачів. Відбір повинен бути прозорим, ґрунтуватися на об'єктивних підставах і не призводити до конфлікту інтересів.

Стаття 217

Облік внесків із фондів, що перебувають під спільним управлінням

1. Облік внесків із фондів, що перебувають під спільним управлінням, на фінансові інструменти, що встановлені згідно з цією секцією, ведеться окремо.
2. Внески з фондів, що перебувають під спільним управлінням, зараховуються на окремі рахунки та використовуються відповідно до цілей відповідних фондів на заходи і кінцевих одержувачів, що відповідають програмі чи програмам, з яких здійснюються внески.
3. До внесків із фондів, що перебувають під спільним управлінням, на фінансові інструменти, що встановлені згідно з цією секцією, застосовуються галузеві правила. Незважаючи на перше речення, органи управління можуть покладатися на оцінювання *ex ante*, вже проведене відповідно до пункту (h) першого підпараграфу та другого підпараграфу статті 209(2), перш ніж зробити внесок на наявний фінансовий інструмент.

Секція 2

Бюджетні гарантії

Стаття 218

Правила щодо бюджетних гарантій

1. Базовий акт повинен визначати:
  - (a) суму бюджетної гарантії, що не може бути перевищена в будь-який час, без обмеження статті 208(2);
  - (b) види операцій, покритих бюджетною гарантією.
2. Внески держав-членів на бюджетні гарантії відповідно до статті 208(2) можуть надаватися у формі гарантій або в грошовій формі.

Внески третіх осіб на бюджетні гарантії відповідно до статті 208(2) можуть надаватися в грошовій формі.

Бюджетна гарантія збільшується на суму внесків, зазначених у першому та другому підпараграфі. Вимоги за гарантією оплачують, у відповідних випадках, у рівних частинах держави-члени або треті особи, що роблять внески. Комісія підписує з платниками внесків угоду, що повинна містити, зокрема, положення про умови оплати.

Стаття 219

Виконання бюджетних гарантій

1. Бюджетні гарантії є безвідкличними, безумовними гарантіями та гарантіями на вимогу щодо тих видів операцій, що покриваються ними.
2. Бюджетні гарантії виконуються відповідно до пункту (c) першого підпараграфу статті 62(1) або, у виняткових випадках, згідно з пунктом (a) першого підпараграфу статті 62(1).
3. Бюджетна гарантія покриває лише операції з фінансування та інвестиційні операції, що відповідають пунктам (a)–(d) першого підпараграфу статті 209(2).
4. Контрагенти повинні вкладати власні ресурси в здійснення операцій, покритих бюджетною гарантією.
5. Комісія укладає з контрагентом гарантійну угоду. Надання бюджетної гарантії залежить від набуття чинності гарантійною угодою.
6. Контрагенти щороку надають Комісії:
  - (a) оцінку ризиків та прийнятності операцій, покритих бюджетною гарантією, а також інформацію про

очікувані дефолти;

- (b) деталізовану за окремими операціями інформацію про непогашене фінансове зобов'язання, що виникає для Союзу на підставі бюджетної гарантії, розраховану відповідно до згаданих у статті 80 правил бухгалтерського обліку Союзу або відповідно до IPSAS;
- (c) інформацію про сукупні прибутки або збитки від операцій, покритих бюджетною гарантією.

Секція 3

Фінансова допомога

Стаття 220

Правила та виконання

1. Фінансова допомога Союзу державам-членам або третім країнам надається на заздалегідь визначених умовах у формі позики, кредитної лінії або будь-якого іншого інструмента, що вважається належним для забезпечення ефективності підтримки. Для цього Комісія повинна бути уповноважена відповідним базовим актом запозичувати необхідні кошти в інтересах Союзу на ринках капіталу або у фінансових установах.
2. Такі операції із запозичення та кредитні операції не повинні призводити для Союзу до будь-яких змін строків погашення або наражати його на будь-який процентний ризик чи будь-який інший комерційний ризик.
3. Фінансова допомога надається в євро, за винятком належним чином обґрунтованих випадків.
4. Фінансова допомога безпосередньо виконується Комісією.
5. Комісія укладає з країною-бенефіціаром угоду, що містить положення, що:
  - (a) забезпечують, щоб країна-бенефіціар регулярно перевіряла, чи надане фінансування було використано належним чином відповідно до заздалегідь визначених умов, вживала належних заходів для запобігання правопорушенням і шахрайству та, якщо необхідно, вживала юридичних заходів для стягнення будь-яких, наданих у рамках фінансової допомоги коштів, які були незаконно привласнені;
  - (b) забезпечують захист фінансових інтересів Союзу;
  - (c) прямо уповноважують Комісію, OLAF та Рахункову Палату здійснювати свої права, передбачені статтею 129;
  - (d) забезпечують, щоб Союз мав право вимагати дострокового погашення позики, якщо було встановлено, що стосовно управління фінансовою допомогою країна-бенефіціар учинила будь-який акт шахрайства чи корупції або будь-яку іншу незаконну діяльність, що шкодить фінансовим інтересам Союзу;
  - (e) забезпечують, щоб усі витрати, понесені Союзом у зв'язку з фінансовою допомогою, несла країна-бенефіціар.
6. Комісія надає позики, якщо можливо — частинами, в разі дотримання умов надання фінансової допомоги. Якщо ці умови не виконано, Комісія тимчасово зупиняє або скасовує виплату фінансової допомоги.
7. Залучені, але ще не виплачені кошти не можуть бути використані для будь-якої іншої мети, крім надання фінансової допомоги відповідній країні-бенефіціару. Відповідно до статті 86(1) та (2), бухгалтер встановлює процедури зберігання коштів.

РОЗДІЛ XI

ВНЕСКИ В ЄВРОПЕЙСЬКІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ

Стаття 221

Загальні положення

Прямі фінансові внески з бюджету можуть виплачуватися європейським політичним партіям у розумінні пункту (3) статті 2 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014 («європейські політичні партії») з огляду на їхній внесок у формування європейської політичної свідомості та вираження політичної волі громадян Союзу відповідно до зазначеного Регламенту.

Стаття 222

Принципи

1. Внески використовуються для відшкодування лише зазначеного в статті 17(4) Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014 відсотка операційних витрат європейських політичних партій, безпосередньо пов'язаних із цілями цих партій, відповідно до статті 17(5) зазначеного Регламенту та статті 21 зазначеного Регламенту.

2. Внески можуть використовуватися для відшкодування витрат, пов'язаних із договорами, що їх укладають європейські політичні партії, за умови що при їх укладенні не було конфлікту інтересів.

3. Внески не повинні використовуватися для прямого чи опосередкованого надання будь-якої особистої переваги в грошовій чи натуральній формі будь-якому окремому члену або працівнику європейської політичної партії. Внески не повинні використовуватися для прямого чи опосередкованого фінансування діяльності третіх осіб, зокрема національних політичних партій чи політичних фондів на європейському або національному рівні, будь то в формі грантів, пожертв, позик чи будь-яких інших подібних угод. Для цілей цього параграфа пов'язані суб'єкти європейських політичних партій не вважаються третіми особами, якщо такі суб'єкти є частиною адміністративної структури європейських політичних партій відповідно до статутів останніх. Внески не повинні використовуватися для будь-якої з цілей, виключених згідно зі статтею 22 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.

4. На внески поширюються принципи прозорості та однакового ставлення відповідно до критеріїв, що встановлені у Регламенті (ЄС, Євратом) № 1141/2014.

5. Внески щорічно присуджуються Європейським Парламентом і публікуються відповідно до статті 38(1)–(4) цього Регламенту і статті 32(1) Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.

6. Європейські політичні партії, що отримують внесок, не можуть прямо чи опосередковано отримувати інше фінансування з бюджету. Зокрема, забороняються пожертви з бюджетів політичних груп у Європейському Парламенті. За жодних обставин ті самі витрати не повинні фінансуватися за рахунок бюджету двічі.

Внески не обмежують можливості європейських політичних партій накопичувати резерви із власних ресурсів відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.

7. Якщо європейський політичний фонд, що його означено в пункті (4) статті 2 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, виявить перевищення доходу над видатками наприкінці фінансового року, в якому він отримав операційний грант, то частина такого перевищення в розмірі до 25 % сукупного доходу за цей рік може бути перенесена на наступний рік, за умови що її буде використано до кінця першого кварталу цього наступного року.

Стаття 223

Бюджетні аспекти

Внески, а також асигнування, виділені для незалежних органів зовнішнього аудиту або експертів, згаданих у статті 23 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, виплачуються із секції бюджету, що стосується Європейського Парламенту.

Стаття 224

Запрошення подати заявки на внески

1. Внески надаються на умовах запрошення подати заявки на внески, що публікується щороку принаймні на вебсайті Європейського Парламенту.
2. Європейська політична партія може отримувати лише один внесок на рік.
3. Європейська політична партія може отримати внесок, тільки якщо вона подає заявку на фінансування на умовах, визначених у запрошенні подати заявки на внески.
4. Запрошення подати заявки на внески визначає умови, на яких заявник може отримати внесок, відповідно до Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, а також критерії виключення.
5. Запрошення подати заявки на внески повинне визначати принаймні характер видатків, що можуть бути відшкодовані внеском.
6. Запрошення подати заявки на внески повинне вимагати бюджетний кошторис.

Стаття 225

Процедура присудження

1. Заявки на внески подаються належним чином до встановленого терміну, в письмовій формі, в тому числі, у відповідних випадках, у захищеному електронному форматі.
2. Внески не надаються заявникам, що під час процедури присудження перебувають в одній чи декількох із ситуацій, зазначених у статтях 136(1) та 141(1), і зареєстровані як виключені в базі даних, зазначеній у статті 142.
3. Заявники повинні підтвердити, що вони не перебувають в одній із ситуацій, зазначених у параграфі 2.
4. Відповідальному розпоряднику може допомагати комітет при оцінюванні заявок на внески. Відповідальний розпорядник зазначає правила щодо складу, призначення та функціонування такого комітету, а також правила запобігання будь-якому конфлікту інтересів.
5. Заявки, що відповідають критеріям прийнятності та виключення, відбираються на основі критеріїв присудження, викладених у статті 19 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.
6. У рішенні відповідального розпорядника стосовно заявок зазначаються принаймні:
  - (a) предмет і загальна сума внесків;
  - (b) імена відібраних заявників та суми, погоджені щодо кожного з них;
  - (c) імена заявників, що їм було відмовлено, та причини такої відмови.
7. Відповідальний розпорядник повідомляє заявників у письмовій формі про рішення щодо їхніх заявок. Якщо заявку на фінансування відхилено або запитувані суми не присуджено частково або повністю, відповідальний розпорядник зазначає причини відхилення заявки або неприсудження запитуваних сум, зокрема з покликанням на критерії прийнятності та критерії присудження, зазначені в параграфі 5 цієї статті та статті 224(4). Якщо заявку відхилено, відповідальний розпорядник повідомляє заявника про наявні засоби адміністративного та/або судового оскарження, згадані в статті 133(2).
8. Внески надаються на підставі письмової угоди.

Стаття 226

Форма внесків

1. Внески можуть надаватися в будь-якій із таких форм:
  - (a) відшкодування відсотка фактично понесених видатків, що можуть бути відшкодовані;
  - (b) відшкодування на основі питомих витрат;

- (c) єдині суми;
- (d) фінансування за фіксованою ставкою;
- (e) поєднання форм, зазначених у пунктах (a)–(d).

2. Можуть бути відшкодовані лише ті видатки, що відповідають критеріям, установленим у запрошеннях подати заявки на внески, та що не були здійснені до дати подання заявки.

3. Угода, згадана в статті 225(8), повинна включати положення, що дають можливість перевірити, чи були дотримані умови присудження єдиних сум, фінансування за фіксованою ставкою або питомих витрат.

4. Внески сплачуються в повному обсязі як один платіж за попереднім фінансуванням, якщо тільки в належним чином обґрунтованих випадках відповідальний розпорядник не вирішить інакше.

Стаття 227

Гарантії

Відповідальний розпорядник може, якщо він вважає це доцільним і пропорційним, у кожному окремому випадку та з урахуванням аналізу ризиків вимагати від європейської політичної партії заздалегідь надати гарантію для обмеження пов'язаних із платежем за попереднім фінансуванням фінансових ризиків, лише коли з огляду на аналіз ризиків європейська політична партія неминуче ризикує опинитися в одній із ситуацій виключення, зазначених у пунктах (a) та (d) статті 136(1) цього Регламенту, або коли про рішення Органу з питань європейських політичних партій та європейських політичних фондів, створеного відповідно до статті 6 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014 (далі — «Орган»), було повідомлено Європейський Парламент і Раду згідно зі статтею 10(4) зазначеного Регламенту.

Стаття 153 застосовується *mutatis mutandis* до гарантій, що можуть вимагатися в передбачених першим параграфом цієї статті випадках для попереднього фінансування європейських політичних партій.

Стаття 228

Використання внесків

1. Внески витрачаються відповідно до статті 222.

2. Будь-яка частина внеску, не використана протягом фінансового року, що на нього виділено цей внесок (рік *n*), витрачається на будь-які видатки, що можуть бути відшкодовані та що понесені до 31 грудня року *n+1*. Будь-який залишок внеску, не витрачений протягом цього строку, підлягає поверненню відповідно до глави 6 розділу IV.

3. Європейські політичні партії повинні дотримуватися максимальної ставки спільного фінансування, встановленої в статті 17(4) Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014. Залишки внесків за попередній рік не використовуються для фінансування тієї частини, яку європейські політичні партії повинні покрити за рахунок власних ресурсів. Внески третіх осіб у спільні заходи не вважаються частиною власних ресурсів європейської політичної партії.

4. Європейські політичні партії повинні використати частину внеску, що не була використана протягом фінансового року, що на нього виділено цей внесок, перед використанням внесків, наданих по закінченні цього року.

5. Будь-які відсотки, отримані від платежів за попереднім фінансуванням, вважаються частиною внеску.

Стаття 229

Звіт про використання внесків

1. Європейська політична партія, відповідно до статті 23 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, подає свій річний звіт про використання внеску та свою річну фінансову звітність на затвердження відповідальному розпоряднику.
2. Відповідальний розпорядник готує зазначений у статті 74(9) річний звіт про діяльність на основі річного звіту та річної фінансової звітності, зазначених у параграфі 1 цієї статті. Для складання цього звіту можуть використовуватись також інші підтвердні документи.

Стаття 230

Сума внеску

1. Сума внеску не є остаточною, поки зазначені в статті 229(1) річний звіт та річна фінансова звітність не будуть затверджені відповідальним розпорядником. Затвердження річного звіту та річної фінансової звітності не обмежує подальші перевірки, що їх проводить Орган.
2. Будь-яка невитрачена сума попереднього фінансування не є остаточною, поки вона не буде використана європейською політичною партією для оплати видатків, що можуть бути відшкодовані та відповідають критеріям, визначеним у запрошенні подати заявки на внески.
3. Якщо європейська політична партія не дотримується своїх зобов'язань, пов'язаних із використанням внесків, внески призупиняються, зменшуються або припиняються після надання європейській політичній партії можливості надати свої зауваження.
4. Відповідальний розпорядник перед здійсненням платежу переконується, що європейська політична партія все ще зареєстрована в Реєстрі, зазначеному в статті 7 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, і що на неї не накладалися будь-які зі штрафних санкцій, передбачених у статті 27 зазначеного Регламенту, в період між датою його застосування та закінченням фінансового року, що на нього виділено внесок.
5. Якщо європейська політична партія більше не зареєстрована в Реєстрі, зазначеному в статті 7 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, або на неї не накладалися будь-які зі штрафних санкцій, передбачених у статті 27 зазначеного Регламенту, відповідальний розпорядник може зупинити, зменшити або припинити внесок і стягнути суми, безпідставно сплачені відповідно до зазначеної в статті 225(8) цього Регламенту угоди, пропорційно серйозності помилок, правопорушень, шахрайства або іншого порушення пов'язаних із використанням внеску зобов'язань після того, як європейська політична партія отримала можливість надати свої зауваження.

Стаття 231

Контроль і штрафні санкції

1. Кожна угода, зазначена в статті 225(8), повинна прямо передбачати можливість здійснення Європейським Парламентом своїх повноважень із контролю документів та приміщень, а також можливість здійснення OLAF та Рахунковою Палатою своїх відповідних повноважень, зазначених у статті 129, щодо всіх європейських політичних партій, що отримали фінансування від Союзу, їхніх підрядників та субпідрядників.
2. Адміністративні та фінансові санкції, що є дієвими, пропорційними і стримувальними, можуть накладатися відповідальним розпорядником відповідно до статей 136 і 137 цього Регламенту та статті 27 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014.
3. Зазначені в параграфі 2 штрафні санкції можуть також застосовуватися до європейських політичних партій, що на момент подання заявки на внесок або після отримання внеску зробили неправдиві заяви при наданні інформації, яку вимагає відповідальний розпорядник, або не надали такої інформації.

Стаття 232

Зберігання документів

1. Європейські політичні партії повинні зберігати всі облікові та підтвердні документи, що стосуються внеску, протягом п'яти років після здійснення останньої виплати, пов'язаної з внеском.
2. Документи, пов'язані з аудитами, апеляціями, судовими процесами, врегулюванням претензій, що виникають стосовно використання внеску, або з розслідуваннями OLAF, якщо про них повідомлено одержувачу, зберігаються до закінчення таких аудитів, апеляцій, судових процесів, врегулювання претензій або розслідувань.

Стаття 233

Відбір органів зовнішнього аудиту або експертів

Відбір незалежних органів зовнішнього аудиту або експертів, згаданих у статті 23 Регламенту (ЄС, Євратом) № 1141/2014, здійснюється шляхом процедури закупівель. Строк дії укладеного з ними договору не повинен перевищувати п'яти років. Після завершення строку дії двох договорів поспіль вважається, що вони мають конфлікт інтересів, що може негативно вплинути на результати аудиту.

РОЗДІЛ XII

ІНШІ ІНСТРУМЕНТИ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ

Стаття 234

Довірчі фонди Союзу для зовнішніх заходів

1. Для вжиття надзвичайних та пов'язаних із ними наступних заходів, необхідних для реагування на кризу, або тематичних заходів Комісія може створювати довірчі фонди Союзу для зовнішніх заходів (далі — «довірчі фонди Союзу») згідно з угодою, укладеною з іншими донорами.

Довірчі фонди Союзу створюються, тільки якщо угоди з іншими донорами забезпечують отримання внесків із джерел, відмінних від бюджету.

Комісія проводить консультації з Європейським Парламентом і Радою щодо свого наміру створити довірчий фонд Союзу для вжиття надзвичайних та пов'язаних із ними наступних заходів.

Створення довірчого фонду Союзу для проведення тематичних заходів підлягає затвердженню Європейським Парламентом і Радою.

Для цілей третього та четвертого підпараграфів цього параграфа Комісія надає Європейському Парламенту і Раді свої проекти рішень щодо створення довірчого фонду Союзу. Такі проекти рішень включають опис цілей довірчого фонду Союзу, обґрунтування його створення відповідно до параграфа 3, зазначення строку його існування та попередні домовленості з іншими донорами. Проекти рішень також включають проект установчої угоди, що укладається з іншими донорами.

2. Комісія подає проекти своїх рішень щодо фінансування довірчого фонду Союзу компетентному комітету, якщо це передбачено базовим актом, згідно з яким надається внесок Союзу до довірчого фонду Союзу. Компетентному комітету не пропонується висловитися щодо аспектів, що вже були подані до Європейського Парламенту і Ради на консультування або затвердження згідно з третім, четвертим і п'ятим підпараграфами параграфа 1 відповідно.

3. Довірчі фонди Союзу створюються та виконуються лише за таких умов:

- (a) існує додана вартість інтервенції Союзу: цілі довірчих фондів Союзу, зокрема через їхні масштаби або потенційні наслідки, можуть бути досягнуті на рівні Союзу краще, ніж на національному рівні, і використання наявних інструментів фінансування було б недостатнім для досягнення цілей політики Союзу;
- (b) довірчі фонди Союзу забезпечують чітку політичну видимість Союзу та управлінські переваги, а також кращий контроль з боку Союзу за ризиками Союзу та виплатами Союзу та внесками інших донорів;

- (c) довірчі фонди Союзу не дублюють інші наявні канали фінансування або подібні інструменти, не забезпечуючи будь-якої додатковості;
- (d) цілі довірчих фондів Союзу узгоджуються з цілями інструмента або бюджетної позиції Союзу, з якої вони фінансуються.

4. Для кожного довірчого фонду Союзу створюється рада під головуванням Комісії, щоб забезпечити адекватне представництво донорів та вирішувати питання використання коштів. До складу ради на правах спостерігача входить представник кожної держави-члена, що не надає внеску. Правила щодо складу ради та її внутрішні правила повинні бути викладені в установчій угоді довірчого фонду Союзу. Ці правила повинні включати вимогу про необхідність голосу «за» Комісії для остаточного ухвалення рішення про використання коштів.

5. Довірчі фонди Союзу створюються на обмежений строк, визначений в їхній установчій угоді. Цей строк може бути продовжений рішенням Комісії відповідно до процедури, викладеної в параграфі 1, на вимогу ради відповідного довірчого фонду Союзу та після подання Комісією звіту, що обґрунтовує продовження строку, зокрема підтверджує дотримання умов, викладених у параграфі 3.

Європейський Парламент та/або Рада можуть вимагати від Комісії припинити асигнування для довірчого фонду Союзу або переглянути установчу угоду з метою ліквідації довірчого фонду Союзу, у відповідних випадках, зокрема на підставі інформації, наданої в робочому документі, зазначеному в статті 41(6). У такому разі будь-які залишкові кошти пропорційно повертаються до бюджету як загальні доходи та державам-членам, що надають внески, й іншим донорам.

Стаття 235

Виконання довірчих фондів Союзу для зовнішніх заходів

1. Довірчі фонди Союзу виконуються відповідно до принципів розсудливого управління фінансами, прозорості, пропорційності, недискримінації та однакового ставлення, а також відповідно до конкретних цілей, визначених кожною установчою угодою, та при повному дотриманні прав Європейського Парламенту і Ради щодо нагляду і контролю внеску Союзу.

2. Заходи, фінансовані з довірчих фондів Союзу, можуть здійснюватися безпосередньо Комісією відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 62(1) та опосередковано суб'єктами, що використовують кошти Союзу згідно з пунктами (c)(i), (ii), (iii), (v) та (vi) першого підпараграфу статті 62(1).

3. Кошти виділяються та сплачуються фінансовими суб'єктами Комісії у розумінні глави 4 розділу IV. Бухгалтер Комісії виконує функції бухгалтера довірчих фондів Союзу. Він несе відповідальність за встановлення процедур бухгалтерського обліку та плану рахунків, що спільні для всіх довірчих фондів Союзу. Внутрішній аудитор Комісії, OLAF та Рахункова Палата здійснюють ті самі повноваження щодо довірчих фондів Союзу, що і щодо інших заходів, що їх проводить Комісія.

4. Внески Союзу та інших донорів не включаються до бюджету і вносяться на окремий банківський рахунок. Окремий банківський рахунок довірчого фонду Союзу відкриває та закриває бухгалтер. Усі операції, проведені по окремому банківському рахунку протягом року, належним чином відображаються в бухгалтерській звітності довірчого фонду Союзу.

Внески Союзу перераховуються на окремий банківський рахунок на підставі запитів на оплату, що належним чином обґрунтовані прогнозами виплат, з урахуванням залишку на рахунку та відповідній потребі в додаткових виплатах. Прогнози виплат надаються щороку або, у відповідних випадках, щопівроку.

Внески інших донорів ураховуються при їх унесенні на окремий банківський рахунок довірчого фонду Союзу та в сумі в євро, що є результатом конвертації при зарахуванні внесків на окремий банківський рахунок. Відсотки, накопичені на окремому банківському рахунку довірчого фонду Союзу, вкладаються у довірчий фонд Союзу, якщо тільки інше не передбачене установчою угодою довірчого фонду Союзу.

5. Комісія має право використовувати не більше 5 % сум, що були внесені в довірчий фонд Союзу, для покриття своїх витрат на управління за ті роки, коли почали використовуватися внески, зазначені в параграфі 4. Незважаючи на перше речення, та для уникнення подвійного нарахування витрат, витрати на управління, що пов'язані з внеском Союзу до довірчого фонду Союзу, покриваються цим внеском, лише якщо ці витрати ще не були покриті іншими бюджетними рядками. Протягом строку існування довірчого фонду Союзу такі комісії за управління прирівнюються до цільових доходів у розумінні пункту (а)(ii) статті 21(2).

На додаток до річного звіту, зазначеного в статті 252, розпорядник двічі на рік готує фінансову звітність про діяльність кожного довірчого фонду Союзу.

Комісія також щомісяця звітує про стан виконання кожного довірчого фонду Союзу.

Довірчі фонди Союзу підлягають щорічному незалежному зовнішньому аудиту.

Стаття 236

Використання бюджетної підтримки

1. Якщо це передбачено у відповідних базових актах, Комісія може надавати бюджетну підтримку третій країні при виконанні таких умов:

- (a) управління публічними фінансами третьої країни є достатньо прозорим, надійним та ефективним;
- (b) третя країна запровадила достатньо надійну та відповідну галузеву чи національну політику;
- (c) третя країна запровадила орієнтовану на стабільність макроекономічну політику;
- (d) третя країна забезпечила достатній та своєчасний доступ до вичерпної та достовірної бюджетної інформації.

2. Сплата внеску Союзу залежить від виконання зазначених у параграфі 1 умов, включаючи вдосконалення управління публічними фінансами. Крім того, деякі виплати можуть також залежати від досягнення цільових етапів, вимірюваних об'єктивними показниками, що відображають результати і прогрес реформ у відповідній галузі.

3. У третій країні Комісія підтримує верховенство права, розвиток парламентського контролю та аудиту й спроможності вести боротьбу з корупцією, а також підвищення прозорості і відкритий доступ до інформації.

4. Відповідні угоди про фінансування, укладені з третьою країною, повинні містити:

- (a) зобов'язання третьої країни надавати Комісії достовірну та своєчасну інформацію, що дає можливість Комісії оцінювати виконання умов, зазначених у параграфі 2;
- (b) право Комісії зупинити дію угоди про фінансування, якщо третя країна порушує зобов'язання щодо дотримання прав людини, демократичних принципів і верховенства права та у серйозних випадках корупції;
- (c) відповідні положення, згідно з якими третя країна зобов'язується негайно відшкодувати повністю або частково відповідне фінансування операції, якщо буде встановлено, що виплата відповідних коштів Союзу була здійснена із серйозними порушеннями з боку цієї країни.

Для проведення відшкодування, зазначеного в пункті (c) першого підпараграфу цього параграфу, може застосовуватися другий підпараграф статті 101(1).

Стаття 237

Зовнішні експерти, що отримують винагороду

1. Установи Союзу можуть згідно з викладеною в параграфі 3 цієї статті процедурою обирати зовнішніх експертів, що отримують винагороду, щоб користуватися їхньою допомогою при оцінюванні заявок на гранти, проектів і тендерних пропозицій та щоб отримувати їхні висновки та рекомендації в

окремих випадках, якщо вартість їхньої винагороди буде нижчою від порогових значень, передбачених у статті 175(1).

2. Винагорода зовнішніх експертів, що отримують винагороду, становить заздалегідь оголошену фіксовану суму, і вони відбираються відповідно до їхніх професійних якостей. Відбір здійснюється на основі критеріїв відбору, з дотриманням принципів недискримінації, однакового ставлення та відсутності конфлікту інтересів.

3. Запрошення до висловлення зацікавленості публікується на вебсайті відповідної установи Союзу.

Запрошення до висловлення зацікавленості повинне включати опис завдань, строк їх виконання та фіксований розмір винагороди.

Список експертів складається після запрошення до висловлення зацікавленості. Він є дійсним не більше п'яти років з моменту його опублікування або протягом строку реалізації багаторічної програми, пов'язаної із завданнями.

4. Будь-яка зацікавлена фізична особа може подати заявку в будь-який час протягом строку дії запрошення до висловлення зацікавленості, за винятком останніх трьох місяців такого строку.

5. Експерти, що їхні послуги оплачуються за рахунок асигнувань на дослідження і технологічний розвиток, добираються згідно з процедурами, установленими Європейським Парламентом і Радою при ухваленні кожної рамкової програми досліджень, або згідно з відповідними правилами участі. Для цілей секції 2 глави 2 розділу V такі експерти вважаються одержувачами.

Стаття 238

Експерти, що не отримують винагороду

Установи Союзу можуть відшкодовувати витрати на проїзд та проживання, понесені особами, запрошеними або уповноваженими ними, або, у відповідних випадках, виплачувати їм будь-які інші відшкодування.

Стаття 239

Членські та подібні внески

Союз може сплачувати відповідні внески в організації, що в них він має статус члена або спостерігача.

Стаття 240

Видатки на членів та персонал установ Союзу

Установи Союзу можуть здійснювати видатки на членів та персонал установ Союзу, включаючи внески до асоціацій нинішніх та колишніх членів Європейського Парламенту та внески до європейських шкіл.

РОЗДІЛ XIII

РІЧНА БУХГАЛТЕРСЬКА ЗВІТНІСТЬ ТА ІНША ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ

ГЛАВА 1

Річна бухгалтерська звітність

Секція 1

Система бухгалтерського обліку

Стаття 241

Структура бухгалтерської звітності

Річна бухгалтерська звітність Союзу готується за кожний фінансовий рік, що триває з 1 січня по 31 грудня. Така бухгалтерська звітність повинна включати:

- (a) консолідовану фінансову звітність, що в ній відповідно до зазначених у статті 80 правил бухгалтерського обліку консолідовано фінансову інформацію, що міститься у фінансовій звітності установ Союзу, органів Союзу, зазначених у статті 70, та інших органів, що відповідають критеріям консолідації бухгалтерського обліку;
- (b) зведені звіти про виконання бюджету, що містять інформацію, наведену в звітах про виконання бюджетів установ Союзу.

Стаття 242

Підтвердні документи

Кожний запис у бухгалтерській звітності повинен ґрунтуватися на відповідних підтвердних документах згідно зі статтею 75.

Стаття 243

Фінансова звітність

1. У фінансовій звітності суми зазначаються в мільйонах євро, і вона складається відповідно до зазначених у статті 80 правил бухгалтерського обліку та включає:

- (a) баланс, що містить дані про всі активи та зобов'язання і фінансову ситуацію станом на 31 грудня попереднього фінансового року;
- (b) звіт про фінансові результати, що відображає економічний результат за попередній фінансовий рік;
- (c) звіт про рух коштів, що відображає суми, отримані та виплачені протягом фінансового року, та остаточну казначейську позицію;
- (d) звіт про зміни в чистих активах, що містить огляд руху резервів та накопичених результатів протягом фінансового року.

2. Примітки до фінансової звітності доповнюють та коментують інформацію, подану в звітах, згаданих у параграфі 1, та надають всю додаткову інформацію, передбачену правилами бухгалтерського обліку, зазначеними в статті 80, та прийнятою на міжнародному рівні практикою бухгалтерського обліку, якщо така інформація має стосунок до діяльності Союзу. Примітки повинні містити принаймні таку інформацію:

- (a) принципи, правила та методи бухгалтерського обліку;
- (b) пояснювальні примітки з додатковою інформацією, що не міститься в основній частині фінансової звітності та що необхідна для достовірного відображення даних бухгалтерської звітності.

3. По закінченні фінансового року і до дати передачі загальної бухгалтерської звітності бухгалтер вносить будь-які зміни, що необхідні для достовірного відображення даних такої бухгалтерської звітності, але не призводять до виплат або стягнень щодо відповідного року.

Секція 2

Звіти про виконання бюджету

Стаття 244

Звіти про виконання бюджету

1. У звітах про виконання бюджету суми зазначаються в мільйонах євро, і такі звіти повинні бути порівнянними рік до року. Вони складаються з такого:

- (a) звіти, що в них зведені всі дохідні та видаткові бюджетні операції за фінансовий рік;

- (b) бюджетний результат, що розраховується на основі річного бюджетного балансу, зазначеного в Рішенні 2014/335/ЄС, Євратом;
  - (c) пояснювальні примітки, що доповнюють та коментують інформацію, наведену в звітах.
2. Структура звітів про виконання бюджету повинна бути такою ж, як і структура самого бюджету.
3. Звіти про виконання бюджету повинні містити:
- (a) інформацію про доходи, зокрема зміни в прогнозованих доходах, фактично одержані доходи та встановлені права вимоги;
  - (b) інформацію, що показує зміни в загальній сумі наявних асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі;
  - (c) інформацію, що показує, як було використано загальну суму наявних асигнувань на зобов'язання та асигнувань на платежі;
  - (d) інформацію, що показує невиконані, перенесені з попереднього фінансового року та прийняті протягом фінансового року зобов'язання.
4. Що стосується інформації про доходи, до звіту про виконання бюджету додається звіт, що відображає для кожної держави-члена суми власних ресурсів, які підлягають стягненню наприкінці фінансового року і щодо яких повинен бути виданий наказ про стягнення.

Секція 3

Графік річної бухгалтерської звітності

Стаття 245

Попередня бухгалтерська звітність

1. Бухгалтери установ Союзу, крім Комісії та органів, зазначених у статті 241, до 1 березня наступного фінансового року надсилають свою попередню бухгалтерську звітність бухгалтеру Комісії та Рахунковій Палаті.
2. Бухгалтери установ Союзу, крім Комісії та органів, зазначених у статті 241, до 1 березня наступного фінансового року надсилають необхідну бухгалтерську інформацію для цілей консолідації бухгалтеру Комісії в порядку та форматі, встановлюваних останньою.
3. Бухгалтер Комісії консолідує попередню бухгалтерську звітність, зазначену в параграфі 2, з попередньою бухгалтерською звітністю Комісії та до 31 березня наступного фінансового року надсилає Рахунковій Палаті електронними засобами попередню бухгалтерську звітність Комісії та консолідовану попередню бухгалтерську звітність Союзу.

Стаття 246

Затвердження остаточної консолідованої бухгалтерської звітності

1. До 1 червня Рахункова Палата робить свої зауваження до попередньої бухгалтерської звітності установ Союзу, крім Комісії, та кожного з органів, зазначених у статті 241, і до 15 червня робить свої зауваження до попередньої бухгалтерської звітності Комісії та консолідованої попередньої бухгалтерської звітності Союзу.
  2. Бухгалтери установ Союзу, крім Комісії, та органів, зазначених у статті 241, до 15 червня надсилають необхідну бухгалтерську інформацію бухгалтеру Комісії в порядку та форматі, встановлюваних останньою, з метою складення остаточної консолідованої бухгалтерської звітності.
- Інші установи Союзу, крім Комісії, та кожен з органів, зазначених у статті 241, надсилають до 1 липня свою остаточну бухгалтерську звітність Європейському Парламенту, Раді, Рахунковій Палаті та бухгалтеру Комісії.

3. Бухгалтер кожної установи Союзу та кожного органу, зазначеного в статті 241, надсилає Рахунковій Палаті з копією для бухгалтера Комісії в дату надіслання своєї остаточної бухгалтерської звітності представницький лист стосовно такої остаточної бухгалтерської звітності.

Остаточна бухгалтерська звітність супроводжується складеною бухгалтером приміткою, в якій останній заявляє, що остаточна бухгалтерська звітність була підготовлена відповідно до цього розділу і застосованих принципів, правил та методів бухгалтерського обліку, викладених у примітках до фінансової звітності.

4. Бухгалтер Комісії складає остаточну консолідовану бухгалтерську звітність на основі інформації, наданої згідно з параграфом 2 цієї статті установами Союзу, відмінними від Комісії, та органами, зазначеними в статті 241.

Остаточна консолідована бухгалтерська звітність супроводжується складеною бухгалтером Комісії приміткою, в якій останній заявляє, що остаточна консолідована бухгалтерська звітність була підготовлена відповідно до цього розділу і застосованих принципів, правил та методів бухгалтерського обліку, викладених у примітках до фінансової звітності.

5. Після затвердження остаточної консолідованої бухгалтерської звітності та власної остаточної бухгалтерської звітності Комісія до 31 липня надсилає її електронними засобами Європейському Парламенту, Раді та Рахунковій Палаті.

До тієї самої дати бухгалтер Комісії надсилає Рахунковій Палаті представницький лист стосовно остаточної консолідованої бухгалтерської звітності.

6. Остаточна консолідована бухгалтерська звітність публікується до 15 листопада в *Офіційному віснику Європейського Союзу* разом із заявою-запевненням, наданою Рахунковою Палатою відповідно до статті 287 ДФЄС та статті 106а Договору про Євратом.

ГЛАВА 2

Інтегрована фінансова звітність та звітність про підзвітність

Стаття 247

Інтегрована фінансова звітність та звітність про підзвітність

1. До 31 липня наступного фінансового року Комісія надсилає Європейському Парламенту і Раді інтегрований пакет фінансових звітів та звітів про підзвітність, що включає:

- (a) остаточну консолідовану бухгалтерську звітність, згадану в статті 246;
- (b) річний звіт про управління та результати діяльності, що містить чіткий та стислий огляд досягнень внутрішнього контролю та фінансового управління, зазначених у річних звітах про діяльність кожного уповноваженого шляхом делегування розпорядника, та включає інформацію про ключові механізми врядування в Комісії, а також:
  - (i) оцінку рівня помилок у видатках Союзу на основі послідовної методології та оцінку майбутніх виправлень;
  - (ii) інформацію про запобіжні та коригувальні дії стосовно бюджету, яка повинна містити опис фінансового впливу заходів, ужитих для захисту бюджету від видатків, здійснюваних із порушенням закону;
  - (iii) інформацію про реалізацію стратегії Комісії щодо боротьби з шахрайством;
- (c) довгостроковий прогноз майбутніх надходжень та витрат на наступні п'ять років, заснований на чинних багаторічних фінансових рамках та Рішенні 2014/335/ЄС, Євратом;
- (d) річний звіт внутрішнього аудиту, зазначений у статті 118(4);
- (e) оцінку фінансів Союзу на основі досягнутих результатів, відповідно до статті 318 ДФЄС, зокрема

оцінку прогресу в досягненні цілей політики з урахуванням показників результативності, зазначених у статті 33 цього Регламенту;

(f) звіт про подальші заходи щодо схвалення виконання бюджету відповідно до статті 261(3).

2. Інтегрована фінансова звітність та звітність про підзвітність, згадані в параграфі 1, повинні мати таку структуру, щоб кожен звіт був викладений окремо і міг бути чітко ідентифікований. Кожен окремий звіт подається до Європейського Парламенту, Ради і Рахункової Палати до 30 червня, за винятком остаточної консолідованої бухгалтерської звітності.

ГЛАВА 3

Бюджетна та інша фінансова звітність

Стаття 248

Місячна звітність про виконання бюджету

На додаток до річних звітів, передбачених у статтях 243 та 244, бухгалтер Комісії щомісяця надсилає Європейському Парламенту і Раді дані про виконання бюджету стосовно всіх наявних асигнувань, зведені принаймні на рівні глав, а також розписані окремо за главами, статтями та позиціями — як дохідними, так і видатковими. Ці дані також повинні містити деталі використання перенесених асигнувань.

Такі дані надаються через вебсайт Комісії протягом 10 робочих днів після закінчення кожного місяця.

Стаття 249

Річний звіт про бюджетне та фінансове управління

1. Кожна установа Союзу та кожен орган, зазначені в статті 241, готують звіт про бюджетне та фінансове управління за фінансовий рік.

Вони надають звіт Європейському Парламенту, Раді та Рахунковій Палаті до 31 березня наступного фінансового року.

2. Згаданий у параграфі 1 звіт повинен містити узагальнену інформацію про перерозподіл асигнувань між різними бюджетними позиціями.

Стаття 250

Річний звіт про фінансові інструменти, бюджетні гарантії та фінансову допомогу

Комісія щорічно звітує перед Європейським Парламентом і Радою про фінансові інструменти, бюджетні гарантії, фінансову допомогу та умовні зобов'язання відповідно до статті 41(4) та (5) і пунктів (d) та (e) статті 52(1). Така інформація одночасно надається Рахунковій Палаті.

Стаття 251

Звіт про поточний стан у сфері бухгалтерського обліку

До 15 вересня кожного фінансового року бухгалтер Комісії надсилає Європейському Парламенту і Раді звіт, що містить інформацію про виявлені поточні ризики, відмічені загальні тенденції, нові проблеми бухгалтерського обліку та прогрес у бухгалтерських питаннях, включаючи поставлені Рахунковою Палатою питання, а також інформацію про стягнення коштів.

Стаття 252

Звітність про довірчі фонди Союзу для зовнішніх заходів

Відповідно до статті 41(6) Комісія щорічно звітує перед Європейським Парламентом і Радою про діяльність, підтримувану згаданими в статті 234 довірчими фондами Союзу, про її здійснення та результати діяльності, а також про їхні рахунки.

Правління відповідного довірчого фонду Союзу затверджує складений розпорядником річний звіт довірчого фонду Союзу. Воно також затверджує складену бухгалтером остаточну бухгалтерську звітність. Правління подає бухгалтерську звітність Європейському Парламенту і Раді в контексті процедури схвалення виконання бюджету стосовно Комісії.

Стаття 253

Оприлюднення інформації про одержувачів

Комісія оприлюднює інформацію про одержувачів відповідно до статті 38.

РОЗДІЛ XIV

ЗОВНІШНІЙ АУДИТ І СХВАЛЕННЯ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТУ

ГЛАВА 1

Зовнішній аудит

Стаття 254

Проведення зовнішнього аудиту Рахунковою Палатою

Європейський Парламент, Рада і Комісія інформують Рахункову Палату якомога швидше про всі рішення та правила, ухвалені відповідно до статей 12, 16, 21, 29, 30, 32 та 43.

Стаття 255

Правила та процедура аудиту

1. Рахункова Палата перевіряє, чи законним та належним чином отримано всі доходи та понесено всі видатки, з урахуванням Договорів, бюджету, цього Регламенту, делегованих актів, ухвалених відповідно до цього Регламенту, та всіх інших відповідних актів, ухвалених згідно з Договорами. При здійсненні такої перевірки може враховуватися багаторічний характер програм та відповідних систем нагляду та контролю.

2. Виконуючи свої функції, Рахункова Палата має право стосовно операцій, що фінансуються або спільно фінансуються Союзом, використовувати згідно зі статтею 257 усі документи й інформацію щодо фінансового управління підрозділами або органами. Вона має повноваження заслуховувати будь-яку посадову особу, відповідальну за дохідну або видаткову операцію, та використовувати будь-яку відповідну цим підрозділам чи органам процедуру аудиту. Аудит у державах-членах проводиться у взаємодії з національними аудиторськими установами або, якщо вони не мають необхідних повноважень, з компетентними національними підрозділами. Рахункова Палата та національні аудиторські установи держав-членів співпрацюють у дусі довіри, зберігаючи свою незалежність.

Для отримання всієї необхідної інформації для виконання своїх функцій, покладених на неї Договорами або ухваленими відповідно до них актами, Рахункова Палата може бути присутньою на її вимогу під час аудиторських операцій, що проводяться в рамках виконання бюджету будь-якою установою Союзу або від імені будь-якої установи Союзу.

На вимогу Рахункової Палати кожна установа Союзу уповноважує фінансові установи, що володіють коштами Союзу, дозволяти Рахунковій Палаті перевіряти відповідність зовнішніх даних бухгалтерським даним.

3. Для виконання своїх функцій Рахункова Палата повідомляє установам Союзу та органам, що до них застосовується цей Регламент, імена її працівників, уповноважених проводити їх аудит.

Стаття 256

Перевірки цінних паперів та готівкових коштів

Рахункова Палата забезпечує, щоб усі передані на зберігання та ліквідні цінні папери, а також залишки на банківських рахунках і готівка в касі перевірялися на підставі довідок, підписаних депозитаріями, або на підставі офіційних звітів про наявність готівки та цінних паперів. Вона може здійснювати такі перевірки самостійно.

Стаття 257

Право доступу Рахункової Палати

1. Установи Союзу, органи, що адмініструють доходи або видатки від імені Союзу, та одержувачі, надають Рахунковій Палаті всі засоби та всю інформацію, яку вона вважає необхідною для виконання своїх функцій. На вимогу Рахункової Палати вони надають у її розпорядження всі документи щодо укладення та виконання договорів, фінансованих із бюджету, та всі облікові дані про кошти або матеріали, всі бухгалтерські або підтвердні документи, а також відповідні адміністративні документи, всі документи стосовно доходів і видатків, всі інвентарні описи, всі організаційні схеми підрозділів, які Рахункова Палата вважає необхідними для аудиту річної бухгалтерської звітності та звітів про виконання бюджету на основі записів або аудиторських перевірок на місцях, а також, для тих самих цілей, всі документи і дані, що створені або зберігаються в електронній формі. Право доступу Рахункової Палати включає доступ до IT-системи, що використовується для управління доходами або видатками, що підлягають її аудиту, якщо такий доступ є важливим для аудиту.

Органи внутрішнього аудиту та інші служби відповідних національних адміністрацій надають Рахунковій Палаті всі засоби, що їх вона вважає необхідними для виконання своїх функцій.

2. Посадові особи, діяльність яких перевіряє Рахункова Палата, повинні:

- (a) показувати свою облікову документацію щодо готівки в касі, будь-яких інших коштів, цінних паперів та матеріалів будь-якого виду, підтвердні документи щодо управління ними коштами, що їм довірені, а також будь-які книги, реєстри та інші пов'язані з ними документи;
- (b) надавати кореспонденцію та будь-які інші документи, необхідні для повного проведення аудиту, зазначеного в статті 255.

Інформацію, що надається відповідно до пункту (b) першого підпараграфу, може вимагати лише Рахункова Палата.

3. Рахункова Палата уповноважена перевіряти документи щодо доходів і видатків Союзу, що зберігаються в підрозділах установ Союзу і, зокрема, в підрозділах, відповідальних за ухвалення рішень щодо таких доходів і видатків, органах, що адмініструють доходи або видатки від імені Союзу, та в фізичних або юридичних осіб, що отримують платежі з бюджету.

4. Завдання зі встановлення того, чи були законним і належним чином одержані доходи та понесені видатки і чи фінансове управління було належним, поширюється на використання отриманих як внески коштів Союзу органами, що не входять до складу установ Союзу.

5. Фінансування з боку Союзу, виплачуване одержувачам, що не входять до складу установ Союзу, надається за умови письмової згоди цих одержувачів або, за відсутності їхньої згоди, згоди підрядників чи субпідрядників на перевірку Рахунковою Палатою використання наданого фінансування.

6. Комісія на вимогу Рахункової Палати надає їй будь-яку інформацію про операції з одержання та надання позик.

7. Використання інтегрованих комп'ютерних систем не повинне призводити до зменшення доступу Рахункової Палати до підтвердних документів. Якщо це технічно можливо, електронний доступ до необхідних для аудиту даних і документів надається Рахунковій Палаті в її власних приміщеннях та з дотриманням відповідних правил безпеки.

Стаття 258

Річний звіт Рахункової Палати

1. Рахункова Палата до 30 червня надсилає Комісії та іншим відповідним установам Союзу будь-які зауваження, що, на її думку, повинні бути відображені в її річному звіті. Ці зауваження залишаються конфіденційними та підлягають змагальній процедурі. Кожна установа Союзу до 15 жовтня надсилає свою відповідь Рахунковій Палаті. Відповіді установ Союзу, крім Комісії, надсилаються Комісії одночасно.
2. Річний звіт Рахункової Палати повинен містити оцінку належності фінансового управління.
3. Річний звіт Рахункової Палати повинен містити окремий розділ для кожної установи Союзу і для спільного резервного фонду. Рахункова Палата може додавати будь-який підсумковий звіт або загальні зауваження, які вона вважає необхідними.
4. До 15 листопада Рахункова Палата надсилає органам, відповідальним за схвалення виконання бюджету, та іншим установам Союзу свій річний звіт разом із відповідями установ Союзу та забезпечує його публікацію в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 259

Спеціальні звіти Рахункової Палати

1. Рахункова Палата надсилає відповідній установі чи органу Союзу будь-які зауваження, що, на її думку, повинні бути відображені в її річному звіті. Ці зауваження залишаються конфіденційними та підлягають змагальній процедурі.

Відповідна установа чи орган Союзу інформує Рахункову Палату, як правило протягом шести тижнів після надіслання цих зауважень, про будь-які відповіді, які вони бажають надати щодо цих зауважень. Перебіг цього строку призупиняється у належним чином обґрунтованих випадках, зокрема коли під час змагальної процедури необхідно, щоб відповідна установа чи орган Союзу отримав відгук від держав-членів, щоб остаточно надати відповідь.

Відповіді відповідної установи чи органу Союзу повинні безпосередньо та виключно стосуватися зауважень Рахункової Палати.

На вимогу Рахункової Палати або відповідної установи чи органу Союзу відповіді можуть бути розглянуті Європейським Парламентом і Радою після опублікування звіту.

Рахункова Палата забезпечує, щоб спеціальні звіти склалися та ухвалювалися протягом належного строку, що, як правило, не повинен перевищувати 13 місяців.

Спеціальні звіти разом із відповідями відповідних установ чи органів Союзу негайно передаються Європейському Парламенту і Раді, кожен з яких вирішує, в разі потреби спільно з Комісією, яких зустрічних заходів необхідно вжити.

Рахункова Палата вживає всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб відповіді кожної відповідної установи чи органу Союзу на її зауваження, а також терміни складання спеціального звіту були опубліковані разом зі спеціальним звітом.

2. Висновки, зазначені в другому підпараграфі статті 287(4) ДФЄС, що не стосуються пропозицій або проєктів, що є предметом законодавчої консультаційної процедури, можуть бути опубліковані Рахунковою Палатою в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Рахункова Палата ухвалює своє рішення щодо публікації після консультації з установою Союзу, яка звернулася з проханням надати

висновок або якої він стосується. Опубліковані висновки супроводжуються будь-якими зауваженнями відповідних установ Союзу.

ГЛАВА 2

Схвалення виконання бюджету

Стаття 260

Графік процедури схвалення виконання бюджету

1. За рекомендацією Ради, що ухвалюється кваліфікованою більшістю голосів, Європейський Парламент до 15 травня року $n+2$ схвалює виконання бюджету Комісією за рік n .
2. Якщо передбачений у параграфі 1 термін не може бути дотриманий, Європейський Парламент або Рада інформує Комісію про причини цього.
3. Якщо Європейський Парламент відкладає рішення про схвалення виконання бюджету, Комісія докладає всіх зусиль, щоб якомога швидше вжити заходів для усунення або сприяння усуненню перешкод для ухвалення цього рішення.

Стаття 261

Процедура схвалення виконання бюджету

1. Рішення про схвалення виконання бюджету стосується бухгалтерської звітності з усіх доходів і видатків Союзу, підсумкового балансу, а також активів та зобов'язань Союзу, відображених у балансі.
2. З метою схвалення виконання бюджету Європейський Парламент після того, як це зробить Рада, вивчає бухгалтерську звітність, фінансову звітність та звіт про оцінювання, зазначені в статті 318ДФЄС. Він також вивчає річний звіт Рахункової Палати разом із відповідями установ Союзу, що перевіряються, а також будь-які відповідні спеціальні звіти Рахункової Палати за відповідний фінансовий рік та заяву Рахункової Палати про задоволення щодо достовірності бухгалтерської звітності та законності основних операцій.
3. Комісія подає Європейському Парламенту на його вимогу будь-яку інформацію, необхідну для безперешкодного застосування процедури схвалення виконання бюджету за відповідний фінансовий рік, згідно зі статтею 319ДФЄС.

Стаття 262

Подальші заходи

1. Відповідно до статті 319ДФЄС та статті 106а Договору про Євратом установи Союзу та органи Союзу, зазначені в статтях 70 та 71 цього Регламенту, вживають усіх належних заходів для реагування на зауваження, що супроводжують рішення Європейського Парламенту про схвалення виконання бюджету, та на коментарі, що супроводжують рекомендацію Ради щодо схвалення виконання бюджету.
2. На вимогу Європейського Парламенту або Ради установи Союзу та органи Союзу, зазначені в статтях 70 та 71, звітують про заходи, вжиті з урахуванням цих зауважень та коментарів, і, зокрема, про розпорядження, що їх вони видали будь-якому з їхніх підрозділів, що відповідальні за виконання бюджету. Держави-члени співпрацюють з Комісією, повідомляючи її про заходи, що їх вони вжили для реагування на такі зауваження, щоб Комісія могла врахувати їх при складанні власного звіту. Звіти установ Союзу та органів Союзу, зазначених у статтях 70 та 71, також надсилаються Рахунковій Палаті.

Стаття 263

Спеціальні положення стосовно EEAS

На EEAS поширюються процедури, передбачені статтею 319 ДФЄС та статтями 260, 261 та 262 цього Регламенту. EEAS повною мірою співпрацює з установами Союзу, що беруть участь у процедурі схвалення виконання бюджету, та надає, у відповідних випадках, будь-яку додаткову необхідну інформацію, в тому числі шляхом участі в засіданнях відповідних органів.

РОЗДІЛ XV

АДМІНІСТРАТИВНІ АСИГНУВАННЯ

Стаття 264

Загальні положення

1. Адміністративні асигнування є недиференційованими асигнуваннями.
2. Цей розділ застосовується до адміністративних асигнувань, зазначених у статті 47(4), та до асигнувань установ Союзу, крім Комісії.
Бюджетні зобов'язання, що відповідають адміністративним асигнуванням виду, що є спільним для декількох розділів, та управління якими здійснюється глобально, можуть відображатися глобально в бюджетному обліку згідно з узагальненою класифікацією за видами відповідно до статті 47(4).
Відповідні видатки включаються до бюджетних рядків кожного розділу згідно з тим самим розподілом, що й асигнування.
3. Адміністративні видатки, що виникають за договорами, строк дії яких виходить за межі фінансового року, відповідно до місцевої практики або стосовно постачання обладнання, відносяться до бюджету за той фінансовий рік, в якому вони здійснені.
4. Аванси можуть виплачуватися персоналу та працівникам установ Союзу відповідно до умов, викладених у Положенні про персонал та в окремих положеннях стосовно працівників установ Союзу.

Стаття 265

Платежі, здійснювані заздалегідь

Видатки, зазначені в пункті (а) статті 11(2), що повинні бути сплачені заздалегідь згідно із законодавчими або договірними положеннями, можуть призводити до того, що, починаючи з 1 грудня, платежі здійснюватимуться за рахунок асигнувань на наступний фінансовий рік. У такому разі обмеження, встановлене в статті 11(2), не застосовується.

Стаття 266

Спеціальні положення стосовно проектів будівництва

1. Кожна установа Союзу надає Європейському Парламенту і Раді щороку до 1 червня робочий документ про свою політику щодо будівель, що включає таку інформацію:
  - (а) для кожної будівлі — видатки та площу, покриті асигнуваннями з відповідних бюджетних рядків. Видатки включають витрати на облаштування будівель, але не інші платежі;
  - (б) очікувані зміни глобального планування площі та розташування на найближчі роки з описом уже визначених проектів будівництва на етапі планування;
  - (в) остаточні умови та витрати, а також відповідна інформація щодо виконання нових проектів будівництва, раніше поданих до Європейського Парламенту і Ради згідно з викладеною в параграфах 2 та 3 процедурою і не включених до робочих документів за попередній рік.
2. Стосовно будь-якого проекту будівництва, що може мати значні фінансові наслідки для бюджету, відповідна установа Союзу якомога раніше інформує Європейський Парламент і Раду про необхідну площу для будівлі та попереднє планування, але в будь-якому випадку, в разі договорів щодо

нерухомого майна, до проведення будь-якого пошуку потенційних клієнтів на місцевому ринку або, в разі будівельних робіт, до випуску запрошень до участі в тендері.

3. Стосовно будь-якого проекту будівництва, що може мати значні фінансові наслідки для бюджету, відповідна установа Союзу подає Європейському Парламенту і Раді проект будівництва, зокрема його детальні кошторисні витрати та його фінансування, включаючи будь-яке можливе використання внутрішніх цільових доходів, зазначених у пункті (е) статті 21(3), а також перелік проектів договорів, які планується використати, та просить про їх затвердження до укладення договорів. На вимогу відповідної установи Союзу подані документи, що стосуються проекту будівництва, розглядаються конфіденційно.

Окрім як за форс-мажорних обставин, зазначених у параграфі 4, Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення стосовно проекту будівництва протягом чотирьох тижнів після його отримання обома установами.

Проект будівництва вважається затвердженим після закінчення цього чотиритижневого строку, якщо Європейський Парламент або Рада протягом цього строку не ухвалить рішення, що суперечить пропозиції.

Якщо Європейський Парламент та/або Рада протягом цього чотиритижневого строку висловлять занепокоєння, цей строк продовжується на два тижні один раз.

Якщо Європейський Парламент або Рада ухвалить рішення, що суперечить проекту будівництва, відповідна установа Союзу відкликає свою пропозицію та може подати нову.

4. У випадках настання форс-мажорних обставин, що повинні бути обґрунтовані належними причинами, передбачена в параграфі 2 інформація може подаватися разом із проектом будівництва. Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення стосовно проекту будівництва протягом двох тижнів після його отримання обома установами. Проект будівництва вважається затвердженим після закінчення цього двотижневого строку, якщо Європейський Парламент та/або Рада протягом цього строку не ухвалить рішення, що суперечить пропозиції.

5. Проектами будівництва, що можуть мати значні фінансові наслідки для бюджету, вважаються такі:

- (a) будь-яке придбання землі;
- (b) придбання, продаж, структурна перебудова, будівництво будівель або будь-який проект, що поєднує ці елементи і повинен бути реалізований за той самий строк, на суму більше 3 000 000 євро;
- (c) придбання, структурна перебудова, будівництво будівель або будь-який проект, що поєднує ці елементи і повинен бути реалізований за той самий строк, на суму більше 2 000 000 євро, якщо ціна становить більше 110 % місцевої ціни порівнянних об'єктів згідно з оцінкою незалежного експерта;
- (d) продаж землі чи будівель, якщо ціна становить менше 90 % місцевої ціни порівнянних об'єктів згідно з оцінкою незалежного експерта;
- (e) будь-які нові договори щодо нерухомого майна, включаючи узуфрукт, довгострокову оренду та продовження строку дії наявних договорів щодо нерухомого майна на менш вигідних умовах, що не підпадають під пункт (b), із річними витратами на суму не менше 750 000 євро;
- (f) продовження строку дії наявних договорів щодо нерухомого майна, включаючи узуфрукт і довгострокову оренду, на тих самих чи кращих умовах із річними витратами на суму не менше 3 000 000 євро.

Цей параграф також застосовується до проектів будівництва, що мають міжінституційний характер, а також до делегацій Союзу.

Порогові значення, вказані в пунктах (b)–(f) першого підпараграфа, включають витрати на облаштування будівлі. У випадку договорів оренди або договорів про встановлення узуфрукту такі порогові значення враховують витрати на облаштування будівлі, але не інші платежі.

6. Без обмеження статті 17, проект придбання будівель може фінансуватися за рахунок позики за умови попереднього схвалення Європейським Парламентом і Радою.

Отримання та погашення позик здійснюється згідно з принципом розсудливого управління фінансами та з урахуванням фінансових інтересів Союзу.

Коли установа Союзу пропонує профінансувати придбання за рахунок позики, в плані фінансування, що подається разом із заявкою на попереднє схвалення відповідною установою Союзу, зазначається, зокрема, максимальний рівень фінансування, строк фінансування, тип фінансування, умови фінансування та заощадження порівняно з іншими видами договорів.

Європейський Парламент і Рада ухвалюють рішення стосовно заявки на попереднє схвалення протягом чотирьох тижнів після її отримання обома установами, при цьому такий строк може бути продовжений на два тижні один раз. Придбання, що фінансується за рахунок позики, вважається відхиленим, якщо Європейський Парламент і Рада прямо не затвердять його протягом зазначеного строку.

Стаття 267

Процедура завчасного інформування та процедура попереднього затвердження

1. Процедура завчасного інформування, передбачена в статті 266(2), та процедура попереднього затвердження, передбачена в статті 266(3) та (4), не застосовуються до придбання землі, що здійснюється безоплатно або за символічну суму.

2. Процедура завчасного інформування, передбачена в статті 266(2), та процедура попереднього затвердження, передбачена в статті 266(3) та (4), також застосовуються до житлових будівель, якщо придбання, структурна перебудова, будівництво будівель або будь-який проект, що поєднує ці елементи, за той самий строк перевищує суму 2 000 000 євро, а ціна становить більше 110 % місцевої ціни або орендного індексу порівнянних об'єктів. Європейський Парламент і Рада можуть вимагати від відповідальної установи Союзу надання будь-якої інформації, що стосується житлових будівель.

3. За виняткових або невідкладних політичних обставин завчасна інформація, зазначена в статті 266(2), стосовно проектів будівництва, що стосуються делегацій або офісів Союзу в третіх країнах, може бути подана разом із проектом будівництва відповідно до статті 266(3). У таких випадках процедури завчасного інформування та попереднього затвердження проводяться якомога швидше.

Стосовно проектів щодо житлового будівництва в третіх країнах процедури завчасного інформування та попереднього затвердження проводяться спільно.

4. Процедура попереднього затвердження, передбачена в статті 266(3) та (4), не застосовується до підготовчих договорів чи досліджень, необхідних для оцінювання детальної вартості та фінансування проекту будівництва.

РОЗДІЛ XVI

ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАПИТИ І ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ

Стаття 268

Інформаційні запити Європейського Парламенту і Ради

Європейський Парламент і Рада мають право отримувати будь-яку інформацію або пояснення щодо бюджетних питань, що належать до їхньої компетенції.

Стаття 269

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, викладених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 70(1), третьому параграфі статті 71, статті 161 і другому й третьому підпараграфі статті 213(2), надаються Комісії на період до 31 грудня 2020 року. Комісія складає звіт про делегування повноважень не пізніше 31 грудня 2018 року. Строк делегування повноважень автоматично продовжується на строк дії наступних багаторічних фінансових рамок, за винятком випадків, коли Європейський Парламент або Рада заперечують проти такого продовження не пізніше ніж за три місяці до завершення кожного строку дії відповідних багаторічних фінансових рамок.
3. Європейський Парламент або Рада може бути в будь-який час скасувати делегування повноважень, зазначених у статті 70(1), третьому параграфі статті 71, статті 161 і другому й третьому підпараграфі статті 213(2). Рішення про скасування припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності в наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, зазначену в такому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, що вже набули чинності.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.
5. Негайно після ухвалення делегованого акта Комісія нотифікує його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 70(1), третього параграфа статті 71, статті 161 і другого й третього підпараграфів статті 213(2), набуває чинності, тільки якщо Європейський Парламент або Рада не висловила заперечень протягом двох місяців після нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді або якщо до завершення цього строку Європейський Парламент і Рада поінформували Комісію про те, що вони не матимуть заперечень. Зазначений строк продовжується на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

ЧАСТИНА ДРУГА

ЗМІНИ ДО ГАЛУЗЕВИХ ПРАВИЛ

Стаття 270

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1296/2013

До Регламенту (ЄС) № 1296/2013 внести такі зміни:

(1) у статті 5 параграф 2 викласти в такій редакції:

«2. протягом усього строку Програми до осей, зазначених у статті 3(1), застосовуються в середньому такі орієнтовні відсоткові частки:

(a) щонайменше 55 % до осі Прогресу;

(b) щонайменше 18 % до осі EURES;

(c) щонайменше 18 % до осі Мікрофінансування та соціального підприємництва.»;

(2) статтю 14 викласти в такій редакції:

«Стаття 14

Тематичні розділи та фінансування

1. Вісь прогресу повинна підтримувати заходи в тематичних розділах, зазначених у пунктах (a), (b) та (c). Протягом усього строку Програми орієнтовна розбивка загальних розподілень на вісь Прогресу між різними тематичними розділами повинна відповідати таким мінімальним відсотковим часткам:

- (a) зайнятість, зокрема для боротьби з безробіттям серед молоді: 20 %;
- (b) соціальний захист, соціальна інтеграція та зменшення й попередження бідності: 45 %;
- (c) умови роботи: 7 %.

Будь-який залишок повинен бути віднесений до одного чи більше тематичних розділів, зазначених у пункті (a), (b) або (c) першого підпараграфа, або до їх комбінації.

2. Із загальних розподілень на вісь Прогресу значна частка повинна бути виділена на просування соціальних експериментів як методу тестування та оцінювання інноваційних рішень з метою їх узагальнення.»;

- (3) статтю 19 викласти в такій редакції:

«Стаття 19

Тематичні розділи та фінансування

Вісь EURES повинна підтримувати заходи в тематичних розділах, зазначених у пунктах (a), (b) та (c). Протягом усього строку Програми орієнтовна розбивка загальних розподілень на вісь EURES між різними тематичними розділами повинна відповідати таким мінімальним відсотковим часткам:

- (a) прозорість вакансій, заявок та будь-якої супутньої інформації для заявників та роботодавців: 15 %;
- (b) розвиток послуг із добору та розміщення кадрів шляхом зіставлення вакансій та заявок про прийом на роботу на рівні Союзу, зокрема цільових програм мобільності: 15 %;
- (c) транскордонні партнерства: 18 %.

Будь-який залишок повинен бути віднесений до одного чи більше тематичних розділів, зазначених у пункті (a), (b) або (c) першого параграфа, або до їх комбінації.»;

- (4) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25

Тематичні розділи та фінансування

Вісь Мікрофінансування та соціального підприємництва повинна підтримувати заходи в тематичних розділах, зазначених у пунктах (a) та (b). Протягом усього строку Програми орієнтовна розбивка загальних розподілень на вісь Мікрофінансування та соціального підприємництва між різними тематичними розділами повинна відповідати таким мінімальним відсотковим часткам:

- (a) мікрофінансування для вразливих груп та мікропідприємств: 35 %;
- (b) соціальне підприємство: 35 %.

Будь-який залишок повинен бути віднесений до тематичних розділів, зазначених у пункті (a) або (b) першого параграфа, або до їх комбінації.»;

- (5) у статті 32 другий параграф викласти в такій редакції:

«Робочі програми складаються, у відповідних випадках, на трирічний змінний період і містять опис заходів, що фінансуються, процедур вибору заходів, що підтримуються Союзом, географічних меж, цільової аудиторії та орієнтовних строків виконання. У робочій програмі також повинна бути зазначена сума, виділена на кожне окреме завдання. Робочі програми повинні підсилювати узгодженість Програми, визначаючи зв'язки між трьома осями.»;

- (6) Статті 33 і 34 вилучити.

Стаття 271

До Регламенту (ЄС) № 1301/2013 внести такі зміни:

(1) До статті 3(1) внести такі зміни:

(a) пункт (е) викласти в такій редакції:

«(е) інвестиції в розвиток ендогенного потенціалу шляхом постійних інвестицій в обладнання та інфраструктуру, включаючи інфраструктуру культурного та сталого туризму, послуги для підприємств, підтримка науково-дослідних та інноваційних органів та інвестиції в технології та прикладні дослідження на підприємствах;»;

(b) доповнити підпараграфом такого змісту:

«Інвестиції в інфраструктуру культурного та сталого туризму, згадані в пункті (е) першого підпараграфу цього параграфа, вважаються малими та можуть отримати підтримку, якщо внесок ERDF в операцію не перевищує 10 000 000 євро. Ця межа підвищується до 20 000 000 євро у випадку інфраструктури, що вважається культурною спадщиною в значенні статті 1 Конвенції ЮНЕСКО про охорону світової культурної та природної спадщини 1972 року.»;

(2) пункт (9) статті 5 доповнити пунктом такого змісту:

«(е) підтримка приймання і соціальної та економічної інтеграції мігрантів та біженців;»;

(3) у таблиці в додатку I текст, що починається словами «Соціальна інфраструктура», до кінця таблиці викласти в такій редакції:

«Соціальна інфраструктура		
Догляд за дітьми та освіта	особи	Можливості підтримуваної інфраструктури в сфері догляду за дітьми та освіти
Охорона здоров'я	особи	Надання населенню покращених послуг з охорони здоров'я
Житловий фонд	житлові одиниці	Відремонтований житловий фонд
	житлові одиниці	Відремонтований житловий фонд, з якого для мігрантів та біженців (не включаючи центри приймання)
Мігранти і біженці	особи	Можливості інфраструктури, що підтримує мігрантів і біженців (окрім житлового фонду)

Окремі показники міського будівництва		
	особи	Населення, що живе в районах з інтегрованими стратегіями міського будівництва
	квадратні метри	Відкритий простір, створений або відновлений у міських зонах
	квадратні метри	Громадські чи комерційні будівлі, побудовані або відремонтовані в міських зонах»

Стаття 272

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1303/2013

До Регламенту (ЄС) № 1303/2013 внести такі зміни:

(1) друге речення пункту 10 преамбули викласти в такій редакції:

«Такі умови повинні дати змогу Комісії переконатися в тому, що держави-члени використовують ЄСІ фонди законно та відповідно до принципу розсудливого управління фінансами в значенні Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 (*1) (далі — «Фінансовий регламент»).

(*1) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 від 18 липня 2018 року про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 і Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012 (ОБ L 193, 30.07.2018, с. 1).»

(2) до статті 2 внести такі зміни:

(a) пункт (10) викласти в такій редакції:

«(10) «бенефіціар» означає публічний або приватний орган або фізичну особу, що несе відповідальність за ініціювання або як за ініціювання, так і за здійснення операцій, а також:

(a) у контексті державної допомоги, орган, що отримує допомогу, за винятком випадків, коли розмір допомоги на одне підприємство становить менше 200 000 євро, в разі чого відповідна держава-член може вирішити, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу, без обмеження Регламентів Комісії (ЄС) № 1407/2013 (*2), (ЄС) № 1408/2013 (*3) і (ЄС) № 717/2014 (*4); та

(b) у контексті фінансових інструментів згідно з розділом IV частини другої цього Регламенту, орган, що використовує фінансовий інструмент або, у відповідних випадках, фонд фондів;

(*²) Регламент Комісії (ЄС) № 1407/2013 від 18 грудня 2013 року про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги *de minimis* (ОВ L 352, 24.12.2013, с. 1).»

(*²) Регламент Комісії (ЄС) № 1408/2013 від 18 грудня 2013 року про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги *de minimis* у сільськогосподарській галузі (ОВ L 352, 24.12.2013, с. 9).»

(*⁴) Регламент Комісії (ЄС) № 717/2014 від 27 червня 2014 року про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги *de minimis* у риболовній та аквакультурній галузі (ОВ L 190, 28.06.2014, с. 45).»;

(b) пункт (31) викласти в такій редакції:

«(31) «макрорегіональна стратегія» означає загальні рамки, погоджені Радою та, у відповідних випадках, схвалені Європейською Радою, що можуть бути підтримані в тому числі ЄСІ фондами для вирішення загальних проблем, з якими стикається певний географічний регіон та які стосуються держав-членів і третіх країн, що розташовані в тому самому географічному регіоні та що таким чином отримують вигоду від посиленої співпраці, що сприяє досягненню економічного, соціального і територіального згуртування.»;

(3) до статті 4 внести такі зміни:

(a) у параграфі 7 слова «стаття 59 Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63 Фінансового регламенту»;

(b) параграф 8 викласти в такій редакції:

«8. Комісія та держави-члени повинні дотримуватися принципу розсудливого управління фінансами відповідно до статті 33, статті 36(1) та статті 61 Фінансового регламенту.»;

(4) статтю 9 доповнити таким параграфом:

«Пріоритети, встановлені для кожного з ЄСІ фондів у правилах окремого фонду, включають, зокрема, належне використання кожного ЄСІ фонду в сферах міграції та притулку. У цьому контексті, за необхідності, забезпечується узгодження з Фондом з питань притулку, міграції та інтеграції, створеним згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 516/2014 (*⁵).

(*⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 516/2014 від 16 квітня 2014 року про створення Фонду з питань притулку, міграції та інтеграції, внесення змін до Рішення Ради 2008/381/ЄС та про скасування рішень Європейського Парламенту і Ради № 573/2007/ЄС та № 575/2007/ЄС і Рішення Ради 2007/435/ЄС (ОВ L 150, 20.05.2014, с. 168).»;

(5) статтю 16 доповнити таким параграфом:

«4а. У відповідних випадках, держава-член щороку до 31 січня подає змінену Угоду про партнерство після схвалення Комісією змін до однієї або більше програм у попередньому календарному році.

Комісія щороку до 31 березня ухвалює рішення, що підтверджує, що зміни до Угоди про партнерство відображають одну або більше схвалених Комісією у попередньому календарному році змін до програм.

Таке рішення може включати внесення змін до інших елементів Угоди про партнерство відповідно до пропозиції, згаданої в параграфі 4, за умови що пропозицію подано до Комісії до 31 грудня попереднього календарного року.»;

(6) до статті 30 внести такі зміни:

(a) у параграфі 2 другий підпараграф викласти в такій редакції:

«Якщо зміна до програми впливає на інформацію, передбачену Угодою про партнерство, застосовується процедура, викладена в статті 16(4а).»;

(b) у параграфі 3 третє речення виключити;

(7) у статті 32 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Якщо комітет із відбору керованих громадами стратегій місцевого розвитку, створений відповідно до статті 33(3), визначить, що для реалізації обраної керованої громадою стратегії місцевого розвитку потрібне фінансування більш ніж з одного фонду, він може призначити відповідно до національних правил та процедур головний фонд для фінансування всіх підготовчих, поточних та витрат на підвищення обізнаності згідно з пунктами (а), (d) та (e) статті 35(1) стосовно керованої громадою стратегії місцевого розвитку.»;

(8) до статті 34(3) внести такі зміни:

(a) пункти (a)–(d) викласти в такій редакції:

«(a) розвиток здатності місцевих суб'єктів, включаючи потенційних бенефіціарів, розробляти і виконувати операції, в тому числі шляхом підвищення їхньої спроможності готувати свої проекти й управляти ними;

(b) розроблення недискримінаційної та прозорої процедури відбору, що дає можливість уникати конфліктів інтересів, забезпечує, щоб при ухваленні рішень про відбір принаймні 50 % голосів віддавали партнери, що не є органами публічної влади, й уможливує відбір згідно з письмовою процедурою;

(c) розроблення та затвердження недискримінаційних об'єктивних критеріїв відбору операцій, що забезпечують узгодженість із керованою громадою стратегією місцевого розвитку шляхом визначення пріоритетності цих операцій відповідно до їхнього внеску в досягнення цілей та завдань такої стратегії;

(d) підготування та публікування запрошень подати пропозиції або поточної процедури подавання проектів.»;

(b) доповнити підпараграфом такого змісту:

«Якщо місцеві групи дій виконують завдання, не передбачені пунктами (a)–(g) першого підпараграфа, що належать до сфери відповідальності органу управління, органу із засвідчення або агентства, що здійснює платежі, то такі місцеві групи дій призначаються як проміжні органи згідно з правилами окремого фонду.»;

(9) у статті 36 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Держава-член або орган управління може делегувати певні завдання відповідно до правил окремого фонду одному або декільком проміжним органам, включаючи місцеві органи влади, органи регіонального розвитку або неурядові організації, пов'язані з управлінням та здійсненням ІТІ.»;

(10) до статті 37 внести такі зміни:

(a) у параграфі 2 пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) оцінка додаткових публічних та приватних ресурсів, що потенційно будуть залучені фінансовим інструментом до рівня кінцевого одержувача (очікуваний ефект левериджу), включаючи, у відповідних випадках, оцінку необхідності та обсягу диференційованого режиму згідно зі статтею 43а для залучення відповідних ресурсів від інвесторів, що працюють згідно з принципом ринкової економіки, та/або опис механізмів, що будуть використовуватись для визначення необхідності та обсягу такого диференційованого режиму, наприклад конкурентного або достатньо незалежного процесу оцінювання.»;

(b) у параграфі 3 перший підпараграф викласти в такій редакції:

«3. Оцінювання *ex ante*, згадане в параграфі 2 цієї статті, може враховувати оцінювання *ex ante*, згадане в пункті (h) першого підпараграфа та в другому підпараграфі статті 209(2) Фінансового регламенту, і може здійснюватися поетапно. У будь-якому випадку воно повинне бути завершене до того, як орган управління вирішить зробити внески з програми у фінансовий інструмент.»;

(с) параграф 8 викласти в такій редакції:

«8. Кінцеві одержувачі, підтримувані фінансовим інструментом ЄСІ фонду, можуть також отримувати допомогу від іншого пріоритету або програми ЄСІ фондів або від іншого інструмента, фінансованого з бюджету Союзу, в тому числі від Європейського фонду стратегічних інвестицій (EFSI), створеного згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/1017 ^{(*)6}, відповідно до застосовних правил надання державної допомоги Союзу, у відповідних випадках. У цьому разі щодо кожного джерела допомоги ведеться окремий облік, а підтримка з фінансового інструмента ЄСІ фонду повинна бути частиною операції, при цьому прийнятні витрати повинні бути ідентифіковані окремо від інших джерел допомоги.

^{(*)6} Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/1017 від 25 червня 2015 року про Європейський фонд стратегічних інвестицій, Європейський інвестиційний консультативний хаб та Європейський портал інвестиційних проєктів та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1291/2013 та (ЄС) № 1316/2013 — Європейський фонд стратегічних інвестицій (ОВ L 169, 01.07.2015, с. 1).»

(11) до статті 38 внести такі зміни:

(а) параграф 1 доповнити пунктом такого змісту:

«(с) фінансові інструменти, що поєднують такий внесок із фінансовими продуктами ЄІБ у рамках EFSI відповідно до статті 39а.»;

(b) до параграфа 4 внести такі зміни:

(і) пункти (b) та (с) першого підпараграфа викласти в такій редакції:

«(b) доручити завдання з використання шляхом прямого укладення договору:

(і) ЄІБ;

(іі) міжнародній фінансовій установі, учасником якої є держава-член;

(ііі) публічному банку або установі, створеній як юридична особа, що провадить фінансову діяльність на професійній основі та відповідає всім таким умовам:

- відсутня пряма участь приватного капіталу, за винятком передбачених національним законодавством форм участі приватного капіталу, що не призводять до виникнення права контролю або права блокування, відповідно до Договорів, і що не мають вирішального впливу на відповідний банк чи установу, а також за винятком форм участі приватного капіталу, що не мають впливу на рішення стосовно поточного управління фінансовим інструментом, підтримуваного ЄСІ фондами;
- функціонує в рамках мандата публічної політики, наданого відповідним органом держави-члена на національному або регіональному рівні, що включає реалізацію заходів з економічного розвитку, що становлять усю її діяльність або її частину, що сприяють досягненню цілей ЄСІ фондів;
- реалізує заходи з економічного розвитку, що становлять усю її діяльність або її частину, що сприяють досягненню цілей ЄСІ фондів у регіонах, сферах політики або галузях, для яких доступ до фінансування з ринкових джерел загалом недоступний або недостатній;
- не ставить максимальне збільшення прибутків за основну мету своєї діяльності, але забезпечує її довгострокову фінансову стійкість;
- забезпечує шляхом належних заходів відповідно до застосовного права, щоб пряме укладення договору, зазначене в пункті (b), не давало будь-яких прямих або непрямих вигод для комерційної діяльності;
- підлягає нагляду з боку незалежного органу відповідно до застосовного права.

- (c) доручити завдання з використання іншому органу, що регулюється публічним чи приватним правом; або
- (d) здійснювати завдання з використання безпосередньо в разі фінансових інструментів, що складаються виключно з позик або гарантій. У цьому випадку орган управління вважається бенефіціаром у значенні пункту (10) статті 2.»;

(ii) другий підпараграф викласти в такій редакції:

«При використанні фінансового інструмента органи, зазначені в пунктах (a)–(d) першого підпараграфу цього параграфу, забезпечують відповідність застосовному праву та вимогам, установленим у статті 155(2) та (3) Фінансового регламенту.»;

(c) параграфи 5 та 6 викласти в такій редакції:

«5. Органи, зазначені в пунктах (a), (b) та (c) першого підпараграфу параграфу 4 цієї статті, можуть при використанні фондів фондів доручати частину виконання фінансовим посередникам, за умови що такі органи забезпечують під свою відповідальність, щоб фінансові посередники відповідали критеріям, викладеним у статтях 33(1) та 209(2) Фінансового регламенту. Фінансові посередники обираються згідно з відкритими, прозорими, пропорційними та недискримінаційними процедурами із забезпеченням відсутності конфлікту інтересів.

6. Органи, зазначені в пунктах (b) та (c) першого підпараграфу параграфу 4, що на них покладено завдання з використання, відкривають фідучіарні рахунки від свого імені та в інтересах органу управління або встановлюють фінансовий інструмент як окремий блок фінансів у межах установи. У разі окремого блоку фінансів проводиться бухгалтерське розрізнення між програмними ресурсами, вкладеними у фінансовий інструмент, та іншими ресурсами, наявними в установі. Управління активами на фідучіарних рахунках і такими окремими блоками фінансів здійснюється відповідно до принципу розсудливого управління фінансами і з дотриманням відповідних пруденційних правил, і такі активи повинні мати належну ліквідність.»;

(d) у першому підпараграфі параграфу 7 вступну частину викласти в такій редакції:

«7. Якщо фінансовий інструмент використовується відповідно до пунктів (a), (b) та (c) першого підпараграфу параграфу 4, з урахуванням структури використання фінансового інструмента, умови стосовно внесків від програм у фінансові інструменти повинні бути визначені в угодах про фінансування згідно з додатком IV на таких рівнях:»;

(e) параграф 8 викласти в такій редакції:

«8. Щодо фінансових інструментів, що використовуються відповідно до пункту (d) першого підпараграфу параграфу 4, умови стосовно внесків від програм у фінансові інструменти повинні бути визначені в документі-стратегії згідно з додатком IV, що повинен бути перевірений комітетом з моніторингу.»;

(f) параграф 10 викласти в такій редакції:

«10. Комісія ухвалює імплементаційні акти, що встановлюють єдині умови щодо детальних процедур передачі програмних внесків та управління програмними внесками, що перебувають під управлінням органів, зазначених у першому підпараграфі параграфу 4 цієї статті та в статті 39a(5). Такі імплементаційні акти повинні ухвалюватися відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 150(3).»;

(12) до статті 39 внести такі зміни:

(a) у першому підпараграфі параграфу 2 вступну частину викласти в такій редакції:

«2. Держави-члени можуть використовувати ERDF та EAFRD протягом строку прийнятності, зазначеного в статті 65(2) цього Регламенту, для надання фінансового внеску в фінансові

інструменти, зазначені в пункті (а) статті 38(1) цього Регламенту, що непрямо використовуються Комісією з ЄІБ відповідно до пункту (с)(iii) першого підпараграфу статті 62(1) Фінансового регламенту та статті 208(4) Фінансового регламенту, стосовно таких видів діяльності:»;

(b) у першому підпараграфі параграфа 4:

(i) пункт (а) викласти в такій редакції:

«(а) як відступ від статті 37(2), він повинен ґрунтуватися на оцінюванні *ex ante* на рівні Союзу, що його проводять ЄІБ та Комісія, або, якщо доступні новіші дані, на оцінюванні *ex ante* на рівні Союзу або на національному чи регіональному рівні.

З урахуванням доступних джерел даних про банківське боргове фінансування та МСП оцінювання *ex ante* повинне включати, серед іншого, аналіз потреб у фінансуванні МСП на відповідному рівні, умови фінансування та потреби в фінансуванні МСП, а також зазначення розриву в фінансуванні МСП, характеристику економічного та фінансового стану сектора МСП на відповідному рівні, мінімальну критичну масу сукупних внесків, діапазон оцінного загального обсягу позик, що впливає з таких внесків, і додану вартість:»;

(ii) пункт (b) викласти в такій редакції:

«(b) він надається кожною державою-членом, що бере участь, як частина окремої осі пріоритетів у рамках програми в разі внеску ERDF або в рамках єдиної спеціальної національної програми на кожен фінансовий внесок ERDF та EAFRD для підтримання тематичної цілі, зазначеної в пункті (3) першого параграфу статті 9:»;

(c) параграфи 7 та 8 викласти в такій редакції:

«7. Як відступ від статті 41(1) та (2), стосовно зазначених у параграфі 2 цієї статті фінансових внесків, заявка держави-члена на виплату до Комісії ґрунтується на 100 % сум, що підлягають сплаті ЄІБ державою-членом згідно з графіком, визначеним в угоді про фінансування, зазначеній у пункті (с) першого підпараграфу параграфа 4 цієї статті. Такі заявки на виплату ґрунтуються на запитуваних ЄІБ сумах, що вважаються необхідними для покриття зобов'язань за гарантійними угодами або операціями сек'юритизації, що повинні бути завершені протягом трьох наступних місяців. Платежі держав-членів на користь ЄІБ здійснюються невідкладно і в будь-якому випадку до того, як ЄІБ прийме зобов'язання.

8. При закритті програми прийнятними видатками, що зазначені в пунктах (а) та (b) першого підпараграфу статті 42(1), є загальна сума програмних внесків, сплачених у фінансовий інструмент, що відповідає:

(а) зазначеним у пункті (b) першого підпараграфу статті 42(1) ресурсам — стосовно діяльності, зазначеної в пункті (а) першого підпараграфу параграфа 2 цієї статті;

(b) агрегованій сумі нового боргового фінансування, отриманого в результаті операцій сек'юритизації, що сплачена прийнятим МСП або на їхню користь протягом строку прийнятності, зазначеного в статті 65(2) — стосовно діяльності, зазначеної в пункті (b) першого підпараграфу параграфа 2 цієї статті.»;

(13) додати статтю такого змісту:

«Стаття 39а

Внесок ЄСІ фондів у фінансові інструменти, що поєднують такий внесок із фінансовими продуктами ЄІБ в рамках Європейського фонду стратегічних інвестицій

1. Для залучення додаткових інвестицій у приватний сектор органи управління можуть використовувати ЄСІ фонди для сплати внеску у фінансові інструменти, зазначені в пункті (с)

статті 38(1), за умови що це, між іншим, сприяє досягненню цілей ЄСІ фондів і реалізації стратегії Союзу, спрямованої на розумне, стійке та інклюзивне зростання.

2. Внесок, згаданий у параграфі 1, не повинен перевищувати 25 % загальної суми підтримки, наданої кінцевим одержувачам. У менш розвинених регіонах, зазначених у пункті (b) першого підпараграфу статті 120(3), фінансовий внесок може перевищувати 25 %, якщо це належним чином обґрунтовують оцінки, згадані в статті 37(2) або в параграфі 3 цієї статті, але не повинен бути більше 40 %. Загальна підтримка, згадана в цьому параграфі, включає загальну суму нових позик та гарантованих позик, а також інвестиції в капітал або інвестиції у квазівласний капітал, що були надані кінцевим одержувачам. Зазначені в цьому параграфі гарантовані позики беруться до уваги, тільки якщо на договори гарантії виділяються ресурси ЄСІ фондів, розраховувані на основі зваженого оцінювання ризиків *ex ante*, яке охоплює різні нові позики.

3. Як відступ від статті 37(2), внески згідно з параграфом 1 цієї статті можуть ґрунтуватися на підготовчому оцінюванні, включаючи комплексну перевірку, що його проводить ЄІБ для цілей свого внеску в фінансовий продукт у рамках EFSI.

4. Звітність органів управління згідно зі статтею 46 цього Регламенту щодо операцій, що включають фінансові інструменти згідно з цією статтею, ґрунтується на інформації, що зберігається ЄІБ для цілей його звітності відповідно до статті 16(1) та (2) Регламенту (ЄС) 2015/1017, а також на додатковій інформації, що вимагається відповідно до статті 46(2) цього Регламенту. Вимоги, викладені в цьому параграфі, повинні забезпечувати єдині умови звітності відповідно до статті 46(3) цього Регламенту.

5. Здійснюючи внесок у фінансові інструменти, зазначені в пункті (c) статті 38(1), орган управління може робити будь-що таке:

- (a) інвестувати в капітал наявної або новоствореної юридичної особи, призначеної для здійснення інвестицій у кінцевих одержувачів, згідно з цілями відповідних ЄСІ фондів, що будуть займатися завданнями з використання;
- (b) доручати завдання з використання відповідно до пунктів (b) та (c) першого підпараграфу статті 38(4).

Орган, що на нього покладено завдання з використання, зазначені в пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу, відкриває фідучіарний рахунок від свого імені та в інтересах органу управління або створює окремий блок фінансів в установі для програмного внеску. У разі окремого блоку фінансів проводиться бухгалтерське розрізнення між програмними ресурсами, вкладеними у фінансовий інструмент, та іншими ресурсами, наявними в установі. Управління активами на фідучіарних рахунках і такими окремими блоками фінансів здійснюється відповідно до принципу розсудливого управління фінансами і з дотриманням відповідних пруденційних правил, і такі активи повинні мати належну ліквідність.

Для цілей цієї статті фінансовий інструмент може також мати форму або бути частиною інвестиційної платформи відповідно до статті 2(4) Регламенту (ЄС) 2015/1017, за умови що інвестиційна платформа має форму суб'єкта спеціального призначення або керованого рахунку.

6. При використанні фінансових інструментів відповідно до пункту (c) статті 38(1) цього Регламенту органи, зазначені в параграфі 5 цієї статті, забезпечують відповідність застосовному праву та вимогам, установленим у статті 155(2) та (3) Фінансового регламенту.

7. До 3 листопада 2018 року Комісія ухвалює делеговані акти згідно зі статтею 149 на доповнення цього Регламенту, встановлюючи додаткові спеціальні правила щодо ролі, зобов'язань та відповідальності органів, що використовують фінансові інструменти, відповідних критеріїв відбору та продуктів, що можуть поставлятися через фінансові інструменти відповідно до пункту (c) статті 38(1).

8. Органи, зазначені в параграфі 5 цієї статті, можуть при використанні фондів фондів доручати частину виконання фінансовим посередникам, за умови що такі органи забезпечують під свою

відповідальність, щоб фінансові посередники відповідали критеріям, викладеним у статтях 33(1) та 209(2) Фінансового регламенту. Фінансові посередники обираються згідно з відкритими, прозорими, пропорційними та недискримінаційними процедурами із забезпеченням відсутності конфлікту інтересів.

9. Якщо для цілей використання фінансових інструментів, зазначених у пункті (с) статті 38(1), органи управління вносять програмні ресурси ЄСІ фондів у наявний інструмент, менеджер фонду якого вже обраний ЄІБ, у міжнародну фінансову установу, що її учасником є держава-член, або в публічний банк чи установу, створену як юридична особа, що провадить фінансову діяльність на професійній основі та виконує умови, зазначені в пункті (b)(iii) першого підпараграфу статті 38(4), вони покладають завдання з використання на такого менеджера фонду шляхом укладення прямого договору.

10. Як відступ від статті 41(1) та (2), стосовно внесків у фінансові інструменти згідно з параграфом 9 цієї статті, заявки на проміжні виплати повинні бути узгоджені з графіком виплат, визначеним в угоді про фінансування. Графік виплат, зазначений у першому реченні цього параграфу, повинен відповідати графіку виплат, погодженому для інших інвесторів у рамках того самого фінансового інструмента.

11. Умови стосовно внесків згідно з пунктом (с) статті 38(1) повинні бути визначені в угодах про фінансування згідно з додатком IV на таких рівнях:

- (a) у відповідних випадках, між належним чином уповноваженими представниками органу управління та органом, що використовує фонд фондів;
- (b) між належним чином уповноваженими представниками органу управління або, у відповідних випадках, між органом, що використовує фонд фондів, та органом, що використовує фінансовий інструмент.

12. Для внесків згідно з параграфом 1 цієї статті в інвестиційні платформи, що отримують внески від інструментів, створених на рівні Союзу, забезпечується відповідність правилам державної допомоги відповідно до пункту (с) першого підпараграфу статті 209(2) Фінансового регламенту.

13. У разі фінансових інструментів, зазначених у пункті (с) статті 38(1), що мають форму гарантійного інструмента, держави-члени можуть вирішити, щоб ЄСІ фонди робили внески, у відповідних випадках, до різних траншів портфелів позик, що покриваються також гарантією ЄС відповідно до Регламенту (ЄС) 2015/1017.

14. Для фінансування операцій, що здійснюються через фінансові інструменти, зазначені в пункті (с) статті 38(1), у рамках програми може створюватися для ERDF, ESF, Фонду згуртування та EMFF окремий пріоритет, а для EAFRD — окремий тип операції зі ставкою спільного фінансування до 100 %.

15. Незважаючи на статтю 70 та статтю 93(1), внески згідно з параграфом 1 цієї статті можуть бути використані з метою отримання нового боргового та часткового фінансування на всій території держави-члена без урахування категорій регіону, якщо інше не передбачено в угоді про фінансування.

16. До 31 грудня 2019 року Комісія повинна перевірити застосування цієї статті та, у відповідних випадках, подати до Європейського парламенту і Ради законодавчу пропозицію.»;

(14) до статті 40 внести такі зміни:

- (a) параграфи 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1. Органи, визначені відповідно до статті 124 цього Регламенту та статті 65 Регламенту про EAFRD, не проводять перевірки на місцях на рівні ЄІБ чи інших міжнародних фінансових установ, учасником яких є держава-член, стосовно використовуваних ними фінансових інструментів.

Однак призначені органи повинні проводити перевірки відповідно до статті 125(5) цього Регламенту та перевірки відповідно до статті 59(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 на рівні інших органів, що використовують фінансові інструменти в юрисдикції їхньої відповідної держави-члена.

ЄІБ та інші міжнародні фінансові установи, учасниками яких є держава-член, надають призначеним органам контрольний звіт з кожною заявкою на виплату. Вони також надають Комісії та призначеним органам річний аудиторський звіт, складений їхніми зовнішніми аудиторами. Ці зобов'язання щодо звітності не обмежують передбачених у статті 46(1) та (2) цього Регламенту зобов'язань щодо звітності, в тому числі тих із них, що стосуються показників фінансових інструментів.

Комісія уповноважена ухвалювати імплементаційний акт стосовно зразків контрольних звітів та річних аудиторських звітів, зазначених у третьому підпараграфі цього параграфа.

Такий імплементаційний акт ухвалюється згідно з дорадчою процедурою, зазначеною в статті 150(2).

2. Без обмеження статті 127 цього Регламенту і статті 9 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, відповідальні за аудит програм органи не проводять перевірки на місцях на рівні ЄІБ чи інших міжнародних фінансових установ, учасником яких є держава-член, стосовно використовуваних ними фінансових інструментів.

Органи, відповідальні за аудит програм, проводять перевірки операцій та систем управління та контролю на рівні інших органів, що використовують фінансові інструменти у своїх відповідних державах-членах, і на рівні кінцевих одержувачів, при цьому встановлені в параграфі 3 умови повинні бути виконані.

Комісія може проводити перевірки на рівні органів, зазначених у параграфі 1, якщо вона дійде висновку, що це необхідно для отримання обґрунтованого запевнення з огляду на виявлені ризики.

2а. Стосовно фінансових інструментів, зазначених у пункті (а) статті 38(1) та в статті 39, що були встановлені угодою про фінансування, підписаною до 2 серпня 2018 року, застосовуються викладені в цій статті правила, що чинні на момент підписання угоди про фінансування, як відступ від параграфів 1 та 2 цієї статті.»;

(b) параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. До 3 листопада 2018 року Комісія ухвалює делеговані акти згідно зі статтею 149 на доповнення цього Регламенту, встановлюючи додаткові спеціальні правила щодо управління та контролю за фінансовими інструментами, зазначеними в пунктах (b) та (c) статті 38(1), видів контролю, що його повинні здійснювати органи управління та аудиту, порядку зберігання підтвердних документів, а також щодо питань, що повинні доводитись за допомогою підтвердних документів.»;

(c) текст доповнити параграфом такого змісту:

«5а. Як відступ від статті 143(4) цього Регламенту та від другого параграфа статті 56 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, в операціях, що включають фінансові інструменти, внесок, анульований відповідно до статті 143(2) цього Регламенту або відповідно до першого параграфа статті 56 Регламенту (ЄС) № 1306/2013 унаслідок окремого порушення, може бути використаний повторно в рамках тієї самої операції за таких умов:

(a) якщо порушення, що призводить до анулювання внеску, виявлено на рівні кінцевого одержувача, анульований внесок може бути використаний повторно лише для інших кінцевих одержувачів у межах того самого фінансового інструмента;

(b) якщо порушення, що призводить до анулювання внеску, виявлено на рівні фінансового посередника в фонді фондів, анульований внесок може бути використаний повторно лише

для інших фінансових посередників.

Якщо порушення, що призводить до анулювання внеску, виявлено на рівні органу, що використовує фонди фондів, або на рівні органу, що використовує фінансові інструменти, якщо фінансовий інструмент використовується через структуру без фонду фондів, анульований внесок не може бути використаний повторно в рамках тієї самої операції.

Якщо фінансове коригування здійснюється щодо систематичного порушення, анульований внесок не може бути використаний повторно для будь-якої операції, що на нього впливає таке систематичне порушення.»;

(15) до статті 41 внести такі зміни:

(a) у першому підпараграфі параграфа 1 вступну частину викласти в такій редакції:

«1. Стосовно зазначених у пунктах (a) та (c) статті 38(1) фінансових інструментів, а також стосовно зазначених у пункті (b) статті 38(1) фінансових інструментів, використовуваних відповідно до пунктів (a), (b) та (c) першого підпараграфу статті 38(4), подаються поетапні заявки на проміжну виплату щодо програмних внесків, що сплачуються в фінансовий інструмент протягом строку прийнятності, встановленого в статті 65(2) (далі — «строк прийнятності»), відповідно до таких умов:»;

(b) параграф 2 викласти в такій редакції:

«2. Стосовно зазначених у пункті (b) статті 38(1) фінансових інструментів, використовуваних відповідно до пункту (d) першого підпараграфу статті 38(4), заявки на проміжну виплату та на виплату остаточного залишку повинні включати загальну суму платежів, здійснених органом управління на інвестиції в кінцевих одержувачів згідно з пунктами (a) та (b) першого підпараграфу статті 42(1).»;

(16) до статті 42 внести такі зміни:

(a) у параграфі 3 перший підпараграф викласти в такій редакції:

«3. У випадку орієнтованих на зазначені в статті 37(4) підприємства заснованих на власному капіталі інструментів, щодо яких до 31 грудня 2018 року було підписано зазначену в пункті (b) статті 38(7) угоду про фінансування та через які до кінця строку прийнятності було інвестовано принаймні 55 % програмних ресурсів, передбачених відповідною угодою про фінансування, обмежений обсяг виплат на інвестиції в кінцевих одержувачів, що здійснюватимуться протягом строку не більше чотирьох років після закінчення строку прийнятності, може вважатися прийнятними видатками в разі сплати на спеціально створений для цієї мети рахунок ескроу за умови дотримання правил державної допомоги та виконання всіх наведених нижче умов.»;

(b) у параграфі 5 перший підпараграф викласти в такій редакції:

«5. Якщо управлінські витрати та збори, зазначені в пункті (d) першого підпараграфу параграфа 1 цієї статті та в параграфі 2 цієї статті, стягуються органом, що використовує фонд фондів, або органами, що використовують фінансові інструменти відповідно до пункту (c) статті 38(1) та пунктів (a), (b) та (c) першого підпараграфу статті 38(4), вони не повинні перевищувати межі, визначені в делегованому акті, згаданому в параграфі 6 цієї статті. У той час як управлінські витрати включають прямі або непрямі позиції, що відшкодовуються на підставі підтвердження видатків, комісії за управління стосуються узгодженої ціни на надані послуги, що визначається в рамках конкурентного ринкового процесу, у відповідних випадках. Управлінські витрати і збори ґрунтуються на методології розрахунку, заснованій на результативності.»;

(17) додати статтю такого змісту:

«Стаття 43а

Диференційований режим для інвесторів

1. Підтримка інвестованих у кінцевих одержувачів фінансових інструментів з ЄСІ фондів та прибутки й інші надходження, наприклад відсотки, гарантійні платежі, дивіденди, приріст капіталу чи будь-який інший дохід, отриманий від таких інвестицій, що можуть бути віднесені до підтримки з ЄСІ фондів, можуть використовуватися для встановлення диференційованого режиму для інвесторів, що працюють згідно з принципом ринкової економіки, а також для ЄІБ при використанні гарантії ЄС відповідно до Регламенту (ЄС) 2015/1017. Такий диференційований режим повинен бути виправданий необхідністю залучення приватних ресурсів партнерів та залучення публічного фінансування.

2. Зазначені в статтях 37(2) та 39а(3) оцінки повинні включати, у відповідних випадках, оцінку необхідності та обсягу диференційованого режиму, згаданого в параграфі 1 цієї статті, та/або опис механізмів, що будуть використовуватись для визначання необхідності та обсягу такого диференційованого режиму.

3. Диференційований режим не повинен виходити за межі того, що необхідно для створення стимулів для залучення приватних ресурсів партнерів. Він не повинен передбачати надмірну компенсацію для інвесторів, що працюють згідно з принципом ринкової економіки, або для ЄІБ при використанні гарантії ЄС відповідно до Регламенту (ЄС) 2015/1017. Узгодження інтересів забезпечується шляхом відповідного розподілу ризиків та прибутків.

4. Диференційований режим для інвесторів, що працюють згідно з принципом ринкової економіки, не обмежує правила державної допомоги Союзу.»;

(18) у статті 44 параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. Без обмеження статті 43а, ресурси, що повертаються фінансовим інструментам за рахунок інвестицій або вивільнення ресурсів, передбачених для договорів гарантії, включаючи повернення капіталу та прибуток на капітал, інші прибутки чи надходження, наприклад відсотки, гарантійні платежі, дивіденди, приріст капіталу або будь-які інші доходи, отримані від інвестицій, що можуть бути віднесені до підтримки з ЄСІ фондів, використовуються повторно для зазначених нижче цілей у необхідному розмірі та в порядку, встановленому у відповідних угодах про фінансування:

- (a) подальші інвестиції через ті самі або інші фінансові інструменти відповідно до конкретних завдань, визначених у рамках пріоритету;
- (b) у відповідних випадках, для покриття збитків у номінальній сумі внеску ЄСІ фондів у фінансовий інструмент, що зумовлені негативними відсотками, якщо такі збитки виникають, незважаючи на активне управління казначейськими операціями з боку органів, що використовують фінансові інструменти;
- (c) у відповідних випадках, відшкодування понесених управлінських витрат і сплата комісій за управління фінансовим інструментом.»;

(19) у статті 46(2) до першого підпараграфу внести такі зміни:

(a) пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) зазначення органів, що використовують фінансові інструменти, та органів, що використовують фонди фондів, у відповідних випадках, згідно з пунктами (a), (b) та (c) статті 38(1);»;

(b) пункти (g) та (h) викласти в такій редакції:

«(g) відсоткові та інші прибутки, зумовлені підтримкою фінансового інструмента з ЄСІ фондів, та програмні ресурси, що повертаються фінансовим інструментам за рахунок інвестицій згідно зі статтями 43 та 44, а також суми, що використовуються для диференційованого режиму згідно зі статтею 43а;

(h) прогрес у досягненні очікуваного ефекту левериджу інвестицій, здійснених фінансовим інструментом;»;

(20) у статті 49 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Комітет із моніторингу може робити зауваження органу управління щодо виконання та оцінювання програми, включаючи дії, пов'язані зі зменшенням адміністративного тягаря бенефіціарів. Він може також робити зауваження щодо видимості підтримки з боку ЄСІ фондів та щодо підвищення обізнаності про результати такої підтримки. Він контролює заходи, вжиті за результатами його зауважень.»;

(21) у статті 51 параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. Щороку з 2016 року до 2023 року включно між Комісією та кожною державою-членом проводиться щорічна наглядова нарада для вивчення результатів кожної програми, беручи до уваги річний звіт про виконання та зауваження Комісії, у відповідних випадках. На нараді також розглядаються комунікаційні та інформаційні заходи програми, зокрема результати та ефективність заходів, ужитих для інформування громадськості про результати і додану вартість підтримки з ЄСІ фондів.»;

(22) у статті 56 параграф 5 виключити;

(23) у статті 57 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Параграфи 1 і 2 цієї статті також застосовуються до внесків з ERDF або EAFRD до спеціальних програм, зазначених у пункті (b) першого підпараграфу статті 39(4).»;

(24) до статті 58(1) внести такі зміни:

(a) у другому підпараграфі слова «стаття 60 Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 154 Фінансового регламенту»;

(b) у третьому підпараграфі пункт (f) викласти в такій редакції:

«(f) заходи з поширення інформації, взаємодії, комунікації з особливою увагою до результатів і доданої вартості підтримки з боку ЄСІ фондів, підвищення обізнаності та сприяння співпраці, обміну досвідом, у тому числі з третіми країнами;»;

(c) четвертий підпараграф викласти в такій редакції:

«Комісія виділяє щонайменше 15 % ресурсів, зазначених у цій статті, для досягнення більшої ефективності комунікації з громадськістю та посилення синергії між комунікаційними заходами, що проводяться за ініціативою Комісії, шляхом розширення бази знань про результати, зокрема шляхом більш ефективного збору та розповсюдження даних, оцінювання та звітування, і особливо шляхом висвітлення внеску ЄСІ фондів у покращення життя людей, а також шляхом збільшення видимості підтримки з боку ЄСІ фондів та підвищення обізнаності про результати і додану вартість такої підтримки. Інформаційні, комунікаційні заходи і заходи зі збільшення видимості результатів і доданої вартості підтримки з боку ЄСІ фондів з особливим акцентом на операціях продовжуються після закриття програм, у відповідних випадках. Такі заходи також повинні сприяти корпоративній комунікації політичних пріоритетів Союзу тією мірою, якою вони пов'язані із загальними цілями цього Регламенту.»;

(d) доповнити підпараграфом такого змісту:

«Залежно від їхньої мети заходи, зазначені в цій статті, можуть фінансуватися як операційні або адміністративні видатки.»;

(25) до статті 59 внести такі зміни:

(a) текст доповнити параграфом такого змісту:

«1a. Кожен ЄСІ фонд може підтримувати операції з технічної допомоги, що є прийнятними для фінансуванні в рамках будь-якого іншого ЄСІ фонду.»;

(b) додати такий параграф:

«3. Без обмеження параграфу 2, держави-члени можуть уживати заходів, зазначених у параграфі 1, шляхом прямого укладення договору з:

- (a) ЄІБ;
- (b) міжнародною фінансовою установою, учасником якої є держава-член;
- (c) публічним банком або установою, зазначеною в пункті (b)(iii) першого підпараграфу статті 38(4).»;

(26) до статті 61 внести такі зміни:

- (a) у параграфі 1 перший підпараграф викласти в такій редакції:

«1. Ця стаття застосовується до операцій, що приносять чистий дохід після їх завершення. Для цілей цієї статті «чистий дохід» означає грошові надходження, що безпосередньо сплачуються користувачами за товари або послуги, що надаються в результаті операції, наприклад платежі, що їх здійснюють безпосередньо користувачі за використання інфраструктури, продаж або оренду землі чи будівель, або платежі за послуги за вирахуванням будь-яких операційних витрат і витрат на заміну обладнання з коротким строком використання, понесених за відповідний період. Заощадження на операційних витратах, досягнуті в результаті операції, за винятком заощаджень, що виникають у результаті впровадження заходів з енергоефективності, розглядаються як чистий дохід, якщо вони не компенсуються зменшенням операційних субсидій на ту саму суму.»;

- (b) у першому підпараграфі параграфу 3 додати такий пункт:

«(aa)застосування фіксованої ставки відсотка чистого доходу, встановленої державою-членом для галузі або підгалузі, на яку не поширюється дія пункту (a). Перед застосуванням фіксованої ставки відповідальний орган аудиту пересвідчується, що фіксована ставка була встановлена за допомогою справедливого і такого, що може бути перевірений, методу, заснованого на історичних даних або об'єктивних критеріях.»;

- (c) параграф 5 викласти в такій редакції:

«5. Як альтернатива застосуванню методів, викладених у параграфі 3 цієї статті, максимальна ставка спільного фінансування, зазначена в статті 60(1), може на вимогу держави-члена бути зменшена для пріоритету або заходу, внаслідок чого у всіх підтримуваних операціях може застосовуватися єдина фіксована ставка відповідно до пункту (a) першого підпараграфу параграфу 3 цієї статті. Таке зменшення не повинне бути меншим за суму, обчислену шляхом множення максимальної ставки спільного фінансування Союзу, застосовної відповідно до правил окремого фонду, на відповідну фіксовану ставку, зазначену в згаданому пункті.»;

- (d) у першому підпараграфі параграфу 7 пункт (h) викласти в такій редакції:

«(h)операції, що стосовно них суми або ставки підтримки визначені в додатку II до Регламенту EAFRD або в Регламенті EMFF.»;

- (e) параграф 8 викласти в такій редакції:

«8. Крім того, параграфи 1–6 не застосовуються до операцій, підтримка яких за програмою становить державну допомогу.»;

(27) до статті 65 внести такі зміни:

- (a) до третього підпараграфу параграфу 8 внести такі зміни:

- (i) пункт (h) викласти в такій редакції:

«(h)операції, що стосовно них суми або ставки підтримки визначені в додатку II до Регламенту EAFRD або в Регламенті EMFF, за винятком тих операцій, щодо яких у Регламенті EMFF міститься покликання на цей параграф; або»;

- (ii) пункт (i) викласти в такій редакції:

«(i) операції, для яких сума сукупних прийнятних витрат не перевищує 100 000 євро.»;

(b) параграф 11 викласти в такій редакції:

«11. Операція може отримувати підтримку від одного або більше ЄСІ фондів або від однієї або більше програм та від інших інструментів Союзу, за умови що видатки, заявлені в заявці на виплату щодо одного з ЄСІ фондів, не заявлені на підтримку з іншого фонду або інструмента Союзу чи на фінансування з того самого фонду за іншою програмою. Сума видатків, що підлягає внесенню до заявки на виплату ЄСІ фонду, може бути розрахована пропорційно для кожного ЄСІ фонду та для відповідної програми чи програм згідно з документом, що встановлює умови підтримки.»;

(28) до статті 67 внести такі зміни:

(a) до параграфа 1 внести такі зміни:

(i) пункт (с) викласти в такій редакції:

«(с)єдині суми;»;

(ii) додати такий пункт:

«(е)фінансування, що не пов'язане з витратами на відповідні операції, але залежить від виконання умов, пов'язаних із досягненням прогресу у виконанні або досягненням цілей програм згідно з делегованим актом, ухваленим відповідно до параграфа 5а.»;

(iii) доповнити підпараграфом такого змісту:

«Стосовно форми фінансування, зазначеної в пункті (е) першого підпараграфа, аудит повинен бути спрямований виключно на перевіряння виконання умов відшкодування.»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«2а. Щодо операції або проекту, що не підпадає під перше речення параграфа 4 та що одержує підтримку від ERDF та ESF, гранти і поворотна допомога, для яких публічна підтримка не перевищує 100 000 євро, повинні мати форму стандартних шкал питомих витрат, єдиних сум або фіксованих ставок, за винятком операцій, що одержують підтримку в рамках державної допомоги, що не є допомогою *de minimis*.

При використанні фінансування за фіксованою ставкою категорії витрат, що до них застосовується фіксована ставка, можуть бути відшкодовані відповідно до пункту (а) першого підпараграфа параграфа 1.

Стосовно операцій, підтримуваних EAFRD, ERDF або ESF, при використанні фіксованої ставки, зазначеної в статті 68b(1), виплачувані учасникам винагороди і зарплати можуть бути відшкодовані відповідно до пункту (а) першого підпараграфа параграфа 1 цієї статті.

На цей параграф поширюється дія перехідних положень, викладених у статті 152(7).»;

(с) параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Якщо операція або проект, що є частиною операції, реалізується виключно шляхом публічних закупівель робіт, товарів чи послуг, застосовуються лише пункти (а) та (е) першого підпараграфа параграфа 1. Якщо публічні закупівлі в рамках операції або проекту, що є частиною операції, обмежуються певними категоріями витрат, усі зазначені в параграфі 1 варіанти можуть застосовуватися до всієї операції або проекту, що є частиною операції.»;

(d) до параграфа 5 внести такі зміни:

(i) пункт (а) викласти в такій редакції:

«(а)справедливий і такий, що може бути перевірений, метод розрахунку, заснований на будь-чому з такого:

(i) статистичні дані, інша об'єктивна інформація або експертне судження;

(ii) перевірені історичні дані окремих бенефіціарів;

(iii) застосування звичайної практики обліку витрат окремих бенефіціарів;»;

(ii) додати такий пункт:

«(aa) проект бюджету, що складається в кожному окремому випадку та погоджується *ex ante* органом управління, або у випадку EAFRD, органом, відповідальним за вибір операцій, якщо публічна підтримка не перевищує 100 000 євро;»;

(e) текст доповнити параграфом такого змісту:

«5a. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 149 на доповнення цього Регламенту стосовно визначення стандартних шкал питомих витрат або фінансування за фіксованою ставкою, зазначених у пунктах (b) та (d) першого підпараграфу параграфа 1 цієї статті, відповідних методів, зазначених у пункті (a) параграфу 5 цієї статті, та форми підтримки, зазначеної в пункті (e) першого підпараграфу параграфа 1 цієї статті, шляхом установаження детальних процедур щодо умов фінансування та їх застосування.»;

(29) статтю 68 викласти в такій редакції:

«Стаття 68

Фінансування за фіксованою ставкою непрямих витрат, що стосуються грантів та поворотної допомоги

Якщо здійснення операції призводить до непрямих витрат, вони можуть розраховуватись за фіксованою ставкою одним із таких способів:

- (a) фіксована ставка в розмірі до 25 % прийнятних прямих витрат, за умови що ця ставка розраховується на основі справедливого і такого, що може бути перевірений, методу розрахунку або методу, застосовуваного в рамках програм надання грантів, що повністю фінансуються державою-членом, для операцій та бенефіціарів подібного виду;
- (b) фіксована ставка в розмірі до 15 % прийнятних прямих витрат на персонал, при цьому від держави-члена не вимагається проведення розрахунку для визначення застосовної ставки;
- (c) фіксована ставка, що застосовується до прийнятних прямих витрат на основі наявних методів та відповідних ставок, застосованих у політиці Союзу для операцій та бенефіціарів подібного виду.

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 149 на доповнення положень щодо фіксованої ставки та відповідних методів, зазначених у пункті (c) першого підпараграфу цього параграфу.»;

(30) додати такі статті:

«Стаття 68a

Витрати на персонал, що стосуються грантів та поворотної допомоги

1. Прямі витрати на персонал операції можуть розраховуватись за фіксованою ставкою в розмірі до 20 % прямих витрат, відмінних від витрат на персонал цієї операції. Держави-члени не зобов'язані проводити розрахунок для визначення застосовної ставки, за умови що прямі витрати на операцію не включають публічні договори про виконання робіт, вартість яких вища за межу, встановлену в пункті (a) статті 4 Директиви 2014/24/ЄС.

2. Для цілей визначення витрат на персонал погодинна ставка може розраховуватись шляхом ділення останніх задокументованих річних валових витрат на найманих працівників на 1 720 годин — для осіб, що працюють повний робочий день, або на відповідну частку 1 720 годин — для осіб, що працюють неповний робочий день.

3. При застосуванні погодинної ставки, розрахованої відповідно до параграфу 2, загальна кількість годин, заявлена на особу за певний рік, не повинна перевищувати кількості годин, використаної для розрахунку цієї погодинної ставки.

Перший підпараграф не застосовується до програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво» щодо витрат на персонал, пов'язаних з особами, що ним доручене виконання операції на умовах неповного робочого дня.

4. Якщо річні валові витрати на найманих працівників відсутні, вони можуть бути отримані з наявних задокументованих валових витрат на найманих працівників або з трудового договору з відповідним коригуванням на 12-місячний період.

5. Витрати на персонал, пов'язані з особами, що ним доручене виконання операції на умовах неповного робочого дня, можуть розраховуватись як фіксований відсоток валових витрат на найманих працівників відповідно до фіксованого відсотка часу, витраченого на операцію на місяць, без зобов'язання створити окрему систему реєстрації робочого часу. Роботодавець видає для працівників документ із зазначенням такого фіксованого відсотка.

Стаття 68b

Фінансування за фіксованою ставкою витрат, відмінних від витрат на персонал

1. Для покриття залишкових прийнятних витрат на операцію може використовуватися фіксована ставка в розмірі до 40 % прийнятних прямих витрат на персонал, при цьому від держави-члена не вимагається проведення будь-якого розрахунку для визначення застосовної ставки.

Щодо операцій, підтримуваних ESF, ERDF або EAFRD, заробітні плати і винагороди, що виплачуються учасникам, вважаються додатковими прийнятними витратами, не включеними до фіксованої ставки.

2. Фіксована ставка, зазначена в параграфі 1, не застосовується до витрат на персонал, розраховуваних на основі фіксованої ставки.»;

(31) статтю 70 викласти в такій редакції:

«Стаття 70

Прийнятність операцій залежно від розташування

1. З урахуванням відступів, зазначених у параграфі 2, та правил окремого фонду, підтримувані ЄСІ фондами операції повинні розташовуватися на території програми.

Операції, що стосуються надання послуг громадянам або підприємствам, що охоплюють усю територію держави-члена, вважаються такими, що розташовані на всіх територіях програми у межах держави-члена. У таких випадках видатки пропорційно розподіляються на відповідні території програми згідно з об'єктивними критеріями.

Другий підпараграф цього параграфу не застосовується до національної програми, зазначеної в статті 6(2) Регламенту (ЄС) № 1305/2013, або до спеціальної програми створення та функціонування національної сільської мережі, згаданої в статті 54(1) зазначеного Регламенту.

2. Орган управління може погодити здійснення операції за межами території програми, але в межах Союзу в разі дотримання всіх таких умов:

- (а) операція здійснюється на користь території програми;
- (б) загальна сума з ERDF, Фонду згуртування, EAFRD або EMFF, виділена в рамках програми на операції, розташовані за межами території програми, не перевищує 15 % суми підтримки, виділеної з ERDF, Фонду гуртування, EAFRD або EMFF на рівні пріоритету на момент ухвалення програми;
- (с) комітет із моніторингу дав свою згоду на відповідну операцію або види операцій;

(d) зобов'язання органів влади за програмою в частині управління, контролю та аудиту щодо операції виконуються органами, відповідальними за програму, в рамках якої ця операція підтримується, або вони укладають угоди з органами влади в регіоні, де операція здійснюється.

Якщо операції, що фінансуються з Фондів та EMFF, здійснюються за межами території програми згідно з цим параграфом і створюють вигоди як за межами, так і в межах території програми, такі видатки пропорційно розподіляються на ці регіони згідно з об'єктивними критеріями.

Якщо операції стосуються тематичного завдання, зазначеного в пункті (1) першого параграфа статті 9, і здійснюються за межами держави-члена, але в межах Союзу, застосовуються лише пункти (b) і (d) першого підпараграфа цього параграфа.

3. На операції, що стосуються технічної допомоги або інформаційних, комунікаційних заходів, заходів зі збільшення видимості та рекламних заходів, а також на операції, що стосуються тематичного завдання, зазначеного в пункті (1) першого параграфа статті 9, видатки можуть здійснюватися за межами Союзу, за умови що такі видатки необхідні для задовільного здійснення операції.

4. Параграфи 1, 2 та 3 не застосовуються до програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво». Параграфи 2 та 3 не застосовуються до операцій, підтримуваних з ESF.»;

(32) у статті 71 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Параграфи 1, 2 та 3 цієї статті не застосовуються до внесків у фінансові інструменти або фінансових інструментів чи для оренди з наступною купівлею відповідно до пункту (b) статті 45(2) Регламенту (ЄС) № 1305/2013, а також до будь-якої операції, за якою припиняється виробнича діяльність через банкрутство, що не є шахрайським.»;

(33) до статті 75 внести такі зміни:

(a) у параграфі 1 слова «стаття 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(5), (6) та (7) Фінансового регламенту»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«2a. Комісія надає компетентному національному органу:

(a) проект аудиторського звіту за результатами виїзного аудиту або перевірки протягом трьох місяців після закінчення такого аудиту або перевірки;

(b) остаточний аудиторський звіт протягом трьох місяців з моменту отримання повної відповіді від компетентного національного органу на проект аудиторського звіту за результатами відповідного виїзного аудиту або перевірки.

Звіти, зазначені в пунктах (a) та (b) першого підпараграфа, надаються протягом строків, визначених у згаданих пунктах, принаймні однією з офіційних мов установ Союзу.

Строк, передбачений у пункті (a) першого підпараграфа, не включає строк, що починається з дати, наступної за датою, коли Комісія надсилає свій запит на отримання додаткової інформації державі-члену, і що триває, поки ця держава-член не відповість на такий запит.

Цей параграф не застосовується до EAFRD.»;

(34) у другому параграфі статті 76 слова «стаття 84(2) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 110(1) Фінансового регламенту»;

(35) у статті 79(2) слова «стаття 68(3) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 82(2) Фінансового регламенту»;

(36) у пункті (c) першого підпараграфа статті 83(1) слова «стаття 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(5), (6) та (7) Фінансового регламенту»;

(37) у статті 84 слова «стаття 59(6) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(8) Фінансового регламенту»;

(38) у статті 98 параграф 2 викласти в такій редакції:

«2. ERDF та ESF можуть фінансувати додатково та в межах 10 % фінансування Союзу на кожну вісь пріоритетів операційної програми частину операції, витрати на яку є прийнятними для фінансування з іншого Фонду, згідно з правилами, застосовними до такого Фонду, за умови що такі витрати необхідні для задовільного здійснення операції та безпосередньо пов'язані з нею.»;

(39) до статті 102 внести такі зміни:

(а) параграф 6 викласти в такій редакції:

«6. Видатки, що стосуються великого проекту, можуть бути включені до заявки на виплату після подання на затвердження, згаданого в параграфі 2. Якщо Комісія не затвердить великий проект, обраний органом управління, декларація про видатки повинна бути відповідно виправлена після відкликання заявки державою-членом або ухвалення рішення Комісії.»;

(b) додати такий параграф:

«7. Якщо великий проект оцінюється незалежними експертами згідно з параграфом 1 цієї статті, видатки, пов'язані з таким великим проектом, можуть бути включені до заявки на виплату після того, як орган управління повідомить Комісію про надання незалежним експертам інформації, що вимагається згідно зі статтею 101.

Незалежна перевірка якості повинна бути проведена протягом шести місяців з моменту надання цієї інформації незалежним експертам.

Відповідні видатки повинні бути скасовані, а декларація про видатки відповідно виправлена в таких випадках:

(а) якщо Комісію не було повідомлено про незалежну перевірку якості протягом трьох місяців після закінчення строку, зазначеного в другому підпараграфі;

(b) якщо держава-член відкликає інформацію, що підлягає наданню; або

(c) якщо відповідна оцінка є негативною.»;

(40) у статті 104 параграфи 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2. Публічні видатки, що виділяються на спільний план дій, повинні становити не менше 5 000 000 євро або не менше 5 % обсягу публічної підтримки операційної програми чи однієї із програм, що роблять внески, залежно від того, котра з цих сум нижче.

3. Параграф 2 не застосовується до операцій, підтримуваних у рамках YEI, до першого спільного плану дій, поданого державою-членом у рамках мети «Інвестиції задля зростання та робочих місць», або до першого спільного плану дій, поданого програмою в рамках мети «Європейське територіальне співробітництво».»;

(41) у статті 105(2) друге речення виключити;

(42) у статті 106 до першого параграфа внести такі зміни:

(а) пункт (1) викласти в такій редакції:

«(1) опис цілей спільного плану дій і того, як він сприяє досягненню цілей програми або виконанню відповідних рекомендацій для окремих країн, а також стратегічних настанов економічної політики держав-членів та Союзу згідно зі статтею 121(2) ДФЄС та відповідних рекомендацій Ради, що їх держави-члени повинні враховувати у своїй політиці щодо зайнятості відповідно до статті 148(4) ДФЄС.»;

(b) пункт (2) виключити;

(c) пункт (3) викласти в такій редакції:

«(3) опис передбачених проектів або видів проектів, а також цільових етапів, у відповідних випадках, та цільових показників здобутків і результатів, пов'язаних зі спільними

показниками за віссю пріоритетів, у відповідних випадках;»;

(d) пункти (6), (7) та (8) викласти в такій редакції:

«(6) підтвердження того, що це допоможе реалізації підходу до сприяння рівності між чоловіками та жінками, згідно з відповідною програмою чи Угодою про партнерство;

(7) підтвердження того, що це допоможе реалізації підходу до сталого розвитку, згідно з відповідною програмою чи Угодою про партнерство;

(8) його імплементаційні положення, включаючи таке:

(a) інформація про вибір спільного плану дій органом управління згідно зі статтею 125(3);

(b) заходи з управління спільним планом дій згідно зі статтею 108;

(c) заходи з моніторингу та оцінювання спільного плану дій, включаючи заходи із забезпечення якості, збору та зберігання даних про досягнення цільових етапів, здобутків та результатів;»;

(e) до пункту (9) внести такі зміни:

(i) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) витрати на досягнення цільових етапів та цільові показники здобутків та результатів, що ґрунтуються, у випадку стандартних шкал питомих витрат та єдиних сум, на методах, викладених у статті 67(5) цього Регламенту та у статті 14 Регламенту ESF;»;

(ii) пункт (b) виключити;

(43) у статті 107 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. У рішенні, згаданому в параграфі 2, зазначаються бенефіціар та цілі спільного плану дій, цільові етапи, у відповідних випадках, і цільові показники здобутків та результатів, витрати на досягнення цих цільових етапів і цільових показників здобутків та результатів, а також план фінансування за операційною програмою та віссю пріоритетів, включаючи загальну прийнятну суму та суму публічних витрат, строк виконання спільного плану дій та, у відповідних випадках, географічне охоплення та цільові групи спільного плану дій.»;

(44) у статті 108(1) перший підпараграф викласти в такій редакції:

«1. Держава-член або орган управління створює керівний комітет із питань спільного плану дій, що може бути відмінним від комітету з моніторингу відповідних операційних програм. Керівний комітет збирається щонайменше двічі на рік і звітує перед органом управління. У відповідних випадках, орган управління інформує відповідний комітет із моніторингу про результати роботи, проведеної керівним комітетом, та хід виконання спільного плану дій відповідно до пункту (e) статті 110(1) та пункту (a) статті 125(2).»;

(45) у статті 109(1) друге речення виключити;

(46) до статті 110 внести такі зміни:

(a) у параграфі 1 пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) реалізація комунікаційної стратегії, включаючи інформаційні та комунікаційні заходи, та заходів зі збільшення видимості Фондів;»;

(b) у параграфі 2 пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) методологія та критерії, що використовуються для вибору операцій, за винятком випадків, коли ці критерії затверджуються місцевими групами дій відповідно до пункту (c) статті 34(3);»;

(47) до статті 114 внести такі зміни:

(a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. План оцінювання складає орган управління або держава-член для однієї або більше операційних програм. План оцінювання подається до комітету з моніторингу не пізніше ніж через один рік після ухвалення операційної програми. Що стосується зазначених у пункті (b) першого підпараграфу статті 39(4) спеціальних програм, ухвалених до 2 серпня 2018 року, план оцінювання подається до комітету з моніторингу не пізніше ніж через один рік після вказаної дати.»;

(b) параграф 4 виключити;

(48) заголовок глави II розділу III частини третьої викласти в такій редакції:

«Інформація, комунікація та видимість»;

(49) до статті 115 внести такі зміни:

(a) заголовок викласти в такій редакції:

«Інформація, комунікація та видимість»;

(b) у параграфі 1 пункт (d) викласти в такій редакції:

«(d) інформування громадян Союзу про роль і досягнення політики згуртування та Фондів за допомогою заходів з підвищення видимості результатів та впливу угод про партнерство, операційних програм та операцій.»;

(c) параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Детальні правила щодо інформації, комунікації та видимості для громадськості та інформаційні заходи для потенційних бенефіціарів та для бенефіціарів викладені в додатку XII.»;

(50) у статті 116 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Як відступ від третього підпараграфу параграфу 2 цієї статті, орган управління інформує відповідальний комітет або комітети з моніторингу принаймні раз на рік про хід реалізації комунікаційної стратегії, зазначеної в пункті (c) статті 110(1), та про свій аналіз результатів такої реалізації, а також про інформаційну та комунікаційну діяльність і заходи з підвищення видимості Фондів, що плануються на наступний рік. Комітет із моніторингу дає висновок щодо діяльності та заходів, запланованих на наступний рік, у тому числі щодо шляхів підвищення ефективності комунікаційних заходів, спрямованих на громадськість.»;

(51) у статті 117 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Мережі Союзу, до складу яких входять члени, призначені державами-членами, створюються Комісією для забезпечення обміну інформацією про результати реалізації комунікаційних стратегій, обмін досвідом щодо здійснення інформаційних та комунікаційних заходів, обмін належною практикою, а також для забезпечення спільного планування або узгодження комунікаційної діяльності між державами-членами та з Комісією, у відповідних випадках. Мережі повинні щонайменше раз на рік обговорювати та оцінювати ефективність інформаційних та комунікаційних заходів, а також пропонувати рекомендації щодо посилення охоплення та впливу комунікаційної діяльності та підвищення обізнаності про результати й додану вартість такої діяльності.»;

(52) до статті 119 внести такі зміни:

(a) у параграфі 1 перший підпараграф викласти в такій редакції:

«1. Обсяг технічної допомоги з коштів, що виділяються державі-члену, не повинен перевищувати 4% загального обсягу допомоги з коштів, що виділяються на операційні програми в рамках мети «Інвестиції задля зростання та робочих місць.»;

(b) у параграфі 2 перше речення виключити;

(c) параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Щодо Структурних фондів, коли зазначені в параграфі 1 розподілення використовуються для підтримки операцій із технічної допомоги, що стосуються більш ніж однієї категорії регіону, видатки, пов'язані з операціями, можуть виконуватися за віссю пріоритетів, що поєднує різні категорії регіону, та розподілятися пропорційно, беручи до уваги або відповідні розподілення на різні категорії регіонів операційної програми, або розподіл за кожною категорією регіону як частку загальної суми розподілення держави-члену.»;

(d) текст доповнити параграфом такого змісту:

«5a. Оцінювання дотримання відсоткових часток проводиться під час ухвалення операційної програми.»;

(53) у статті 122(2) четвертий підпараграф викласти в такій редакції:

«Коли суми, безпідставно сплачені бенефіціару за операцію, не можуть бути повернені і це зумовлено виною або недбалістю держави-члена, така держава-член несе відповідальність за відшкодування відповідних сум до бюджету Союзу. Держави-члени можуть вирішити не стягувати безпідставно сплачену суму, якщо сума, що підлягає стягненню з бенефіціара, не враховуючи відсотків, у звітному році не перевищує 250 євро, що сплачені як внесок із Фондів на операцію.»;

(54) у статті 123(5) перший підпараграф викласти в такій редакції:

«5. Що стосується Фондів та EMFF, за умови дотримання принципу відокремлення функцій, орган управління, орган із засвідчення, у відповідних випадках, та орган аудиту можуть уходити до складу одного органу публічної влади або публічного органу.»;

(55) до статті 125 внести такі зміни:

(a) у параграфі 3 пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) забезпечити надання бенефіціару документа, що визначає умови підтримки для кожної операції, включаючи спеціальні вимоги щодо продуктів чи послуг, що надаються в рамках операції, план фінансування, строк виконання, а також вимоги щодо інформації, комунікації та видимості.»;

(b) до першого підпараграфу параграфа 4 внести такі зміни:

(i) пункт (a) викласти в такій редакції:

«(a) перевірити, що товари та послуги, що є предметом спільного фінансування, були надані, що операція відповідає застосовному праву, операційній програмі та умовам підтримки операції, а також:

(i) якщо витрати підлягають відшкодуванню відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 67(1), що сума видатків, задекларована бенефіціарами стосовно цих витрат, була сплачена;

(ii) у разі відшкодування витрат відповідно до пунктів (b)–(e) першого підпараграфу статті 67(1), що умови відшкодування видатків бенефіціару були дотримані.»;

(ii) у пункті (e) слова «пункти (a) та (b) статті 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «пункти (a) та (b) статті 63(5) і стаття 63(6) та (7) Фінансового регламенту»;

(56) у пункті (b) статті 126 слова «пункт (a) статті 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «пункт (a) статті 63(5) і стаття 63(6) Фінансового регламенту»;

(57) до статті 127 внести такі зміни:

(a) у третьому підпараграфі параграфа 1 слова «другий підпараграф статті 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(7) Фінансового регламенту»;

(b) у пункті (a) першого підпараграфу параграфа 5 слова «другий підпараграф статті 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(7) Фінансового регламенту»;

(58) статтю 131 викласти в такій редакції:

«Стаття 131

Заявки на виплату

1. Заявки на виплату повинні включати, щодо кожного пріоритету:

- (а) загальну суму прийнятних видатків, понесених бенефіціарами та оплачених під час здійснення операцій, згідно з даними, внесеними до системи бухгалтерського обліку органу із засвідчення;
- (б) загальну суму публічних видатків, понесених під час здійснення операцій, згідно з даними, внесеними до системи бухгалтерського обліку органу із засвідчення.

Стосовно сум, що повинні бути включені до заявок на виплату для отримання форми підтримки, зазначеної в пункті (е) першого підпараграфу статті 67(1), заявки на виплату повинні включати елементи, зазначені в делегованих актах, ухвалених згідно зі статтею 67(5а), та відповідати зразку заявок на виплату, наведеному в імплементаційних актах, ухвалених відповідно до параграфу 6 цієї статті.

2. Прийнятні видатки, включені до заявки на виплату, повинні підтверджуватися оплаченими рахунками-фактурами або бухгалтерськими документами, що мають еквівалентну доказову силу, за винятком форм підтримки, зазначених у пунктах (b)–(e) першого підпараграфу статті 67(1) цього Регламенту, статтях 68, 68а та 68b цього Регламенту, статті 69(1) цього Регламенту та статті 109 цього Регламенту, а також у статті 14 Регламенту ESF. Для таких форм підтримки суми, включені до заявки на виплату, є витратами, розрахованими на відповідній основі.

3. У разі державної допомоги публічний внесок, що відповідає видаткам, включеним до заявки на виплату, сплачує бенефіціарам орган, що надає допомогу, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(а) статті 2, його сплачує бенефіціар органу, що отримує допомогу.

4. Як відступ від параграфу 1 цієї статті, в разі державної допомоги заявка на виплату може включати аванси, сплачені бенефіціару органом, що надає допомогу, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(а) статті 2, аванси, сплачені бенефіціаром органу, що отримує допомогу, за таких кумулятивних умов:

- (а) ці аванси є предметом гарантії, наданої банком або іншою фінансовою установою, що має осідок у державі-члені, або покриваються механізмом, що надається як гарантія публічним органом або державою-членом;
- (б) ці аванси не перевищують 40 % загальної суми допомоги, що повинна бути надана бенефіціару для певної операції, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(а) статті 2, загальної суми допомоги, що повинна бути надана органу, що отримує допомогу в рамках певної операції;
- (с) ці аванси покриті видатками, сплаченими бенефіціаром, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(а) статті 2, видатками, сплаченими органом, що отримує допомогу, при здійсненні операції, та підтвердженими оплаченими рахунками-фактурами або бухгалтерськими документами, що мають еквівалентну доказову силу, протягом трьох років після року сплати авансу або 31 грудня 2023 року, залежно від того, котрий із цих термінів настане раніше.

Якщо умови, викладені в пункті (с) першого підпараграфу, не виконано, наступна заявка на виплату повинна бути відповідно виправлена.

5. У кожній заявці на виплату, що включає аванси типу, описаного в параграфі 4 цієї статті, окремо зазначаються:

- (а) загальна сума, що надійшла від операційних програм як аванси;

- (b) сума, що протягом трьох років після сплати авансу відповідно до пункту (c) першого підпараграфу параграфу 4 була покрита видатками, сплаченими бенефіціаром, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(a) статті 2, органом, що отримує допомогу; та
- (c) сума, яка не була покрита видатками, сплаченими бенефіціаром, або, якщо держави-члени вирішили, що бенефіціаром є орган, що надає допомогу відповідно до пункту (10)(a) статті 2, органом, що отримує допомогу, та стосовно якої трирічний строк іще не завершився.

6. Для забезпечення однакових умов для імплементації цієї статті Комісія ухвалює імплементаційні акти, що встановлюють зразок заявок на виплату. Такі імплементаційні акти повинні ухвалюватися відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 150(3).»;

(59) у статті 137(1) слова «пункт (a) статті 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «пункт (a) статті 63(5) і стаття 63(6) Фінансового регламенту»;

(60) у статті 138 слова «стаття 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(5) і другий підпараграф статті 63(7) Фінансового регламенту»;

(61) статтю 140(3) доповнити реченням такого змісту:

«Якщо документи зберігаються на загальноприйнятих носіях даних згідно з процедурою, встановленою в параграфі 5, оригінали не вимагаються.»;

(62) у пункті (a) другого підпараграфу статті 145(7) слова «стаття 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(5), (6) та (7) Фінансового регламенту»;

(63) у статті 147(1) слова «стаття 78 Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 98 Фінансового регламенту»;

(64) у статті 148 параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. Операції, для яких загальний обсяг прийнятних видатків не перевищує 400 000 євро щодо ERDF та Фонду згуртування, 300 000 євро щодо ESF або 200 000 євро щодо EMFF, не підлягають більш ніж одному аудиту з боку органу аудиту або Комісії до подання бухгалтерської звітності за звітний рік, в якому операцію завершено. Інші операції не підлягають більш ніж одному аудиту на звітний рік з боку органу аудиту або Комісії до подання бухгалтерської звітності за звітний рік, в якому операцію завершено. Операції не підлягають аудиту з боку Комісії або органу аудиту в будь-якому році, якщо в цьому році вже проводився аудит Європейською Рахунковою Палатою, за умови що результати аудиту, проведеного Європейською Рахунковою Палатою щодо таких операцій, можуть бути використані органом аудиту або Комісією для цілей виконання своїх відповідних завдань.

Як відступ від першого підпараграфу, операції, для яких загальний обсяг прийнятних видатків становить від 200 000 до 400 000 євро щодо ERDF та Фонду згуртування, від 150 000 до 300 000 євро щодо ESF та від 100 000 до 200 000 євро щодо EMFF, можуть підлягати більш ніж одному аудиту, якщо орган аудиту, керуючись своїм професійним судженням, дійде висновку, що видати чи скласти аудиторський висновок на основі статистичних або нестатистичних методів вибірки, зазначених у статті 127(1), неможливо без проведення більш ніж одного аудиту відповідної операції.»;

(65) до статті 149 внести такі зміни:

(a) параграфи 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 5(3), другому параграфі статті 12, четвертому підпараграфі статті 22(7), статті 37(13), третьому підпараграфі статті 38(4), статті 39a(7), статті 40(4), статті 41(3), другому підпараграфі статті 42(1), статті 42(6), другому, третьому, четвертому та сьомому підпараграфі статті 61(3), статтях 63(4), 64(4) та 67(5a), другому параграфі статті 68, четвертому параграфі статті 101, п'ятому підпараграфі статті 122(2), першому підпараграфі статті 125(8), статті 125(9),

статті 127(7) та (8) і статті 144(6), надаються Комісії з 21 грудня 2013 року до 31 грудня 2020 року.

3. Делегування повноважень, зазначених у статті 5(3), другому параграфі статті 12, четвертому підпараграфі статті 22(7), статті 37(13), третьому підпараграфі статті 38(4), статті 39а(7), статті 40(4), статті 41(3), другому підпараграфі статті 42(1), статті 42(6), другому, третьому, четвертому та сьомому підпараграфі статті 61(3), статтях 63(4), 64(4) та 67(5а), другому параграфі статті 68, четвертому параграфі статті 101, п'ятому підпараграфі статті 122(2), першому підпараграфі статті 125(8), статті 125(9), статті 127(7) та (8) і статті 144(6), може бути скасоване в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про скасування припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності в наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, зазначену в такому рішенні. Воно не впливає на дійсність будь-яких делегованих актів, що вже набули чинності.»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«3а. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, установлених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.»;

(c) параграф 5 викласти в такій редакції:

«5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 5(3), другого параграфу статті 12, четвертого підпараграфу статті 22(7), статті 37(13), третього підпараграфу статті 38(4), статей 39а(7), 40(4) та 41(3), другого підпараграфу статті 42(1), статті 42(6), другого, третього, четвертого та сьомого підпараграфів статті 61(3), статей 63(4), 64(4) та 67(5а), другого параграфу статті 68, четвертого параграфу статті 101, п'ятого підпараграфу статті 122(2), першого підпараграфу статті 125(8), статті 125(9), статті 127(7) та (8) і статті 144(6), набуває чинності, тільки якщо Європейський Парламент або Рада не висловила заперечень протягом двох місяців після нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді або якщо до завершення цього строку Європейський Парламент і Рада поінформували Комісію про те, що вони не матимуть заперечень. Такий строк продовжується на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.»;

(66) статтю 152 доповнити таким параграфом:

«7. Орган управління або комітет із моніторингу програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво» може вирішити не застосовувати статтю 67(2а) на період не більше 12 місяців, починаючи з 2 серпня 2018 року.

Якщо орган управління або комітет із моніторингу програм у рамках мети «Європейське територіальне співробітництво» вважатиме, що стаття 67(2а) створює непропорційний адміністративний тягар, він може вирішити продовжити перехідний період, зазначений у першому підпараграфі цього параграфу, на строк, який він вважатиме доцільним. Він повідомляє Комісію про таке рішення до закінчення початкового перехідного періоду.

Перший і другий підпараграфи не застосовуються до грантів та поворотної допомоги, фінансованих з ESF, публічна підтримка яких не перевищує 50 000 євро.»;

(67) до додатка IV внести такі зміни:

(a) до секції I внести такі зміни:

(i) вступну частину викласти в такій редакції:

«1. Якщо фінансовий інструмент використовується відповідно до статті 39а та пунктів (а), (b) та (c) першого підпараграфу статті 38(4), угода про фінансування повинна включати умови стосовно внесків із програми у фінансовий інструмент, а також включати принаймні такі елементи.»;

(ii) пункт (f) викласти в такій редакції:

«(f) вимоги та процедури стосовно управління поетапним внеском, передбаченим програмою згідно зі статтею 41, і стосовно прогнозування фінансової діяльності, включаючи вимоги до фідучіарного/окремого обліку згідно зі статтею 38(6) та другим підпараграфом статті 39а(5);»;

(iii) пункт (i) викласти в такій редакції:

«(i) положення щодо повторного використання ресурсів, що відносяться до підтримки з ЄСІ фондів, до кінця строку прийнятності відповідно до статті 44 та, у відповідних випадках, положення щодо диференційованого режиму, зазначеного в статті 43а;»;

(b) до секції 2 внести такі зміни:

(i) вступну частину викласти в такій редакції:

«2. Документи-стратегії, зазначені в статті 38(8) щодо фінансових інструментів, використовуваних згідно з пунктом (d) першого підпараграфу статті 38(4), повинні містити щонайменше такі елементи:»;

(ii) пункт (c) викласти в такій редакції:

«(c) використання та повторне використання ресурсів, що відносяться до підтримки з ЄСІ фондів, відповідно до статей 43, 44 і 45 та, у відповідних випадках, положення щодо диференційованого режиму, зазначеного в статті 43а;»;

(68) до додатка XII внести такі зміни:

(a) заголовок додатка XII викласти в такій редакції:

«ІНФОРМАЦІЯ, КОМУНІКАЦІЯ ТА ВИДИМІСТЬ ПІДТРИМКИ З ФОНДІВ»;

(b) Заголовок секції 2 викласти в такій редакції:

«2. ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ЗАХОДИ І ЗАХОДИ З ПІДВИЩЕННЯ ВИДИМОСТІ ДЛЯ ГРОМАДСЬКОСТІ»;

(c) до підсекції 2.1 внести такі зміни:

(i) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1. Держава-член та орган управління забезпечують, щоб інформаційні та комунікаційні заходи здійснювалися відповідно до комунікаційної стратегії для покращення видимості та взаємодії з громадянами, і щоб ці заходи були спрямовані на якнайширше висвітлення в ЗМІ за допомогою різних форм і методів комунікації на належному рівні, що, у відповідних випадках, адаптовані до технологічних інновацій.»;

(ii) у пункті 2 пункти (e) та (f) викласти в такій редакції:

«(e) наведення прикладів операцій, зокрема операцій, що в них додана вартість інтервенції Фондів є особливо видимою, за операційною програмою, на єдиному вебсайті або на вебсайті операційної програми, що доступний через єдиний вебпортал; приклади подаються поширеною офіційною мовою Союзу, відмінною від офіційної мови або мов відповідної держави-члена;

(f) оновлення інформації про здійснення операційної програми, включаючи її основні досягнення та результати, на єдиному вебсайті або на вебсайті операційної програми, що доступний через єдиний вебпортал.»;

(d) до підсекції 2.2 внести такі зміни:

(i) у пункті 1 вступну частину викласти в такій редакції:

«1. Усі інформаційні та комунікаційні заходи і заходи з покращення видимості Фондів, що

їх здійснює бенефіціар, повинні містити інформацію про підтримку операції з боку Фондів шляхом зазначення.»;

(ii) додати такий пункт:

«б. Обов'язки, викладені в цій підсекції, застосовуються з моменту надання бенефіціару документа, що визначає умови підтримки операції, згаданої в пункті (с) статті 125(3).»;

(е) у пункті 2 підсекції 3.1 пункт (f) викласти в такій редакції:

«(f) обов'язок бенефіціарів інформувати громадськість про мету операції та підтримку операції з боку Фондів відповідно до підсекції 2.2 з моменту надання бенефіціару документа, що визначає умови підтримки операції, згаданої в пункті (с) статті 125(3). Орган управління може вимагати, щоб потенційні бенефіціари в заявках пропонували орієнтовні комунікаційні заходи для покращення видимості Фондів, що пропорційні розміру операції.»;

(f) у підсекції 4 пункт (і) викласти в такій редакції:

«(і) щорічно оновлюваний опис інформаційної та комунікаційної діяльності, включаючи заходи з покращення видимості Фондів, що повинні бути здійснені в наступному році, з урахуванням, зокрема, здобутого досвіду щодо ефективності таких заходів.».

Стаття 273

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1304/2013

До Регламенту (ЄС) № 1304/2013 внести такі зміни:

(1) статтю 13(2) доповнити підпараграфом такого змісту:

«Якщо операції, що підпадають під пункт (а) першого підпараграфа, також є корисними для території програми, де вони виконуються, видатки пропорційно розподіляються на ці території програми згідно з об'єктивними критеріями.»;

(2) до статті 14 внести такі зміни:

(а) текст доповнити параграфом такого змісту:

«-1. Загальні правила, що застосовуються до спрощених форм витрат у рамках ESF, викладені в статтях 67, 68, 68a та 68b Регламенту (ЄС) № 1303/2013.»;

(b) параграфи 2, 3 та 4 виключити;

(3) у додатку I пункт 1 викласти в такій редакції:

«(1) Спільні показники здобутків для учасників

«Учасники» ⁽¹⁾ означає осіб, що отримують безпосередню вигоду від інтервенції ESF, яких можна ідентифікувати за їхніми характеристиками та чиї характеристики можуть бути в них запитані, а також для яких виділені спеціальні видатки. Інші особи не класифікуються як учасники. Усі дані повинні бути розписані за статтю.

Спільними показниками здобутків для учасників є:

- безробітні, включаючи осіб, що є безробітними тривалий час*,
- особи, що є безробітними тривалий час*,
- економічно неактивні особи*,
- економічно неактивні особи, що не здобувають освіти або не навчаються*,
- зайняті особи, включаючи самозайнятих осіб*,
- особи віком менше 25 років*
- особи віком більше 54 років*,

- особи віком більше 54 років, що є безробітними, включаючи осіб, що є безробітними тривалий час, або економічно неактивними, не здобувають освіти або не навчаються*,
- особи, що здобули початкову освіту (МСКО 1) або перший етап середньої освіти (МСКО 2)*,
- особи, що здобули другий етап середньої освіти (МСКО 3) або подальшу вищу освіту (МСКО 4)*,
- особи, що здобули середню та вищу спеціальну освіту (МСКО 5–8)*,
- мігранти, учасники іноземного походження, меншини (включаючи маргіналізовані громади, наприклад роми)**,
- учасники з обмеженими можливостями**,
- інші знедолені особи**.

Загальна кількість учасників буде розрахована автоматично на основі показників здобутків.

Ці дані про учасників, що укладають фінансовану з ESF операцію, повинні міститись у річних звітах про виконання, згаданих у статті 50(1) та (2) і статті 111(1) Регламенту (ЄС) № 1303/2013.

У річних звітах про виконання, згаданих у статті 50 Регламенту (ЄС) № 1303/2013, будуть наведені такі дані про учасників:

- бездомні або особи, ізольовані від ринку житла*,
- жителі сільської місцевості* ⁽²⁾

Дані цих двох показників збираються на основі репрезентативної вибірки учасників у межах кожного інвестиційного пріоритету. Внутрішня валідність повинна забезпечуватися таким чином, щоб дані могли бути узагальнені на рівні інвестиційного пріоритету.

⁽¹⁾

- ⁽⁺⁾ Органи управління повинні створити систему, що реєструє та зберігає дані про окремих учасників у комп'ютеризованій формі відповідно до статті 125(2)(d) Регламенту (ЄС) № 1303/2013. Процедури опрацювання даних, запроваджені державами-членами, повинні відповідати вимогам Директиви Європейського Парламенту і Ради 95/46/ЄС від 24 жовтня 1995 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних та про вільний рух таких даних (ОВ L 281, 23.11.1995, с. 31), зокрема її статтям 7 та 8.

Дані, що повідомляються за показниками, позначеними «*», є персональними даними відповідно до статті 7 Директиви 95/46/ЄС. Їх опрацювання є необхідним для дотримання встановленого законом зобов'язання, що поширюється на контролера (стаття 7(с) Директиви 95/46/ЄС). Означення контролера див. у статті 2 Директиви 95/46/ЄС.

Дані, що повідомляються за показниками, позначеними «**», є спеціальною категорією даних відповідно до статті 8 Директиви 95/46/ЄС. За умови забезпечення відповідних гарантій держави-члени можуть для врахування важливих суспільних інтересів встановлювати винятки на додаток до винятків, що передбачені в статті 8(2) Директиви 95/46/ЄС, у національному законодавстві або за рішенням наглядового органу (стаття 8(4) Директиви 95/46/ЄС).

"

⁽²⁾

- ⁽⁺⁺⁾ Дані збираються на рівні менших адміністративних одиниць (місцевих адміністративних одиниць 2) згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1059/2003 від 26 травня 2003 року про встановлення спільної класифікації територіальних одиниць для статистики (NUTS) (ОВ L 154, 21.06.2003, с. 1).».

*Стаття 274***Зміни до Регламенту (ЄС) № 1309/2013**

До Регламенту (ЄС) № 1309/2013 внести такі зміни:

- (1) перше речення пункту 24 преамбули викласти в такій редакції:

«Держави-члени повинні залишатися відповідальними за використання фінансового внеску та за управління та контроль за заходами, фінансованими Союзом, згідно з відповідними положеннями Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 (*7) (далі — «Фінансовий регламент»).

(*7) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 від 18 липня 2018 року про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 і Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012 (ОБ L 193, 30.07.2018, с. 1).»

- (2) у статті 4 параграф 2 викласти в такій редакції:

«2. На малих ринках праці або за виняткових обставин, зокрема щодо колективних заявок за участю МСП, у випадках, належним чином обґрунтованих державою-членом, що є заявником, заявка на фінансовий внесок відповідно до цієї статті може вважатися прийнятною, навіть якщо встановлені в пункті (а) або (б) параграфу 1 критерії не повністю виконано, коли скорочення штатів має істотний вплив на зайнятість та на місцеву, регіональну чи національну економіку. Держави-член, що є заявником, повинна зазначити, котрий із критеріїв інтервенції, викладених у пунктах (а) та (б) параграфу 1, не повністю виконано. Щодо колективних заявок за участю МСП, розташованих в одному регіоні, якщо держава-член, що подає заявку, доведе, що МСП є основним або єдиним видом бізнесу в цьому регіоні, предметом заявки можуть як виняток бути МСП, що функціонують у різних галузях економіки, визначених на рівні розділу згідно з NACE (редакція 2). Сукупна сума внесків за виняткових обставин не може перевищувати 15 % річної максимальної суми EGF.»

- (3) у статті 6 параграф 2 викласти в такій редакції:

«2. Як відступ від статті 2, держави-члени, що є заявниками, можуть надавати персоналізовані послуги, спільно фінансовані EGF, такої кількості осіб, що не працюють і не навчаються, у віці до 25 років, або, якщо так вирішать держави-члени, у віці до 30 років станом на дату подання заявки, що не перевищує кількості, рівної кількості цільових бенефіціарів, віддаючи перевагу особам, що їх було звільнено в порядку скорочення штатів або чия діяльність припинилася, за умови що принаймні частина скорочень штатів у розумінні статті 3 відбувається в регіонах рівня NUTS 2, де рівень безробіття серед молодих людей у віці від 15 до 24 років становив щонайменше 20 % згідно з останніми наявними річними даними. У таких регіонах рівня NUTS 2 підтримка може надаватись особам, що не працюють і не навчаються, у віці до 25 років, або, якщо так вирішать держави-члени, у віці до 30 років.»

- (4) у статті 11 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Завдання, викладені в параграфі 1, виконуються відповідно до Фінансового регламенту.»

- (5) у статті 15 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Якщо Комісія дійшла висновку, що умови надання фінансового внеску від EGF виконано, вона подає пропозицію щодо його мобілізації. Рішення про мобілізацію EGF спільно ухвалюють Європейський Парламент і Рада протягом одного місяця після його передачі на розгляд Європейському Парламенту і Раді. Рада ухвалює рішення кваліфікованою більшістю голосів, а Європейський Парламент — більшістю голосів його членів і трьома п'ятими відданих голосів.

Перерозподіли коштів, пов'язані з EGF, здійснюються відповідно до статті 31 Фінансового регламенту, в принципі протягом не більше семи днів із дати ухвалення відповідного рішення

Європейським Парламентом і Радою.»;

- (6) у статті 16(2) слова «стаття 59 Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63 Фінансового регламенту»;
- (7) у статті 21(2) слова «стаття 59(3) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(3) Фінансового регламенту», а слова «стаття 59(5) Фінансового регламенту» замінити словами «стаття 63(5) Фінансового регламенту».

Стаття 275

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1316/2013

До Регламенту (ЄС) № 1316/2013 внести такі зміни:

- (1) текст доповнити главою такого змісту:

«ГЛАВА Va

Змішане фінансування

Стаття 16a

Механізми змішаного фінансування CEF

1. Відповідно до статті 159 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 (*⁸) механізми змішаного фінансування CEF можуть створюватися згідно з цим Регламентом щодо однієї чи більше галузей CEF. Усі заходи, що сприяють проектам спільного інтересу, можуть отримувати фінансову допомогу через операції змішаного фінансування.

2. Механізми змішаного фінансування CEF використовуються відповідно до статті 6(3).

3. Загальний внесок із бюджету Союзу в механізми змішаного фінансування CEF не повинен перевищувати 10 % загального фінансового пакета CEF, згаданого в статті 5(1).

На додаток до порогового значення, встановленого в першому підпараграфі, у транспортній галузі загальний внесок із бюджету Союзу в механізми змішаного фінансування CEF не повинен перевищувати 500 000 000 євро.

Якщо 10 % згаданого в статті 5(1) загального фінансового пакета CEF не буде використано повністю для механізмів змішаного фінансування CEF та/або фінансових інструментів, решта суми стає доступною для цього фінансового пакета і перерозподіляється на нього.

4. Перерахована з Фонду згуртування сума 11 305 500 000 євро, зазначена в пункті (а) статті 5(1), не повинна використовуватися для виділення бюджетних ресурсів на механізми змішаного фінансування CEF.

5. Підтримка, що надається в рамках механізму змішаного фінансування CEF у формі грантів та фінансових інструментів, повинна відповідати вимогам прийнятності та умовам отримання фінансової допомоги, визначеним у статті 7. Сума фінансової допомоги, що повинна бути надана на операції змішаного фінансування, підтримувані через механізм змішаного фінансування CEF, коригується залежно від аналізу витрат і вигід, наявності бюджетних ресурсів Союзу та необхідності максимального залучення коштів Союзу. Жоден присуджений грант не повинен перевищувати норми фінансування, встановлені в статті 10.

6. Комісія в співпраці з Європейським інвестиційним банком (ЄІБ) вивчає наявність у ЄІБ можливості систематично надавати гарантії відшкодування першого збитку в рамках механізмів змішаного фінансування ЄІБ, щоб уможливити компліментарність та участь приватних співінвесторів у транспортній галузі та сприяти такій додатковості та участі.

7. Союз, держави-члени та інші інвестори можуть робити внесок у механізми змішаного фінансування CEF, за умови що Комісія погодиться зі специфікаціями критеріїв прийнятності операцій змішаного фінансування та/або інвестиційною стратегією механізму змішаного фінансування CEF, що можуть бути необхідними через додатковий внесок та для дотримання вимог цього Регламенту при здійсненні проєктів спільного інтересу. Комісія використовує ці додаткові ресурси відповідно до статті 6(3).

8. Операції змішаного фінансування, підтримувані через механізм змішаного фінансування CEF, обираються залежно від строку погашення та мають на меті галузеву диверсифікацію відповідно до статей 3 та 4, а також географічний баланс у державах-членах. Вони повинні:

- (a) збільшувати європейську додану вартість;
- (b) узгоджуватися з цілями стратегії «Європа 2020»;
- (c) сприяти, якщо можливо, пом'якшенню наслідків зміни клімату й адаптації до його зміни.

9. Механізми змішаного фінансування CEF надаються й операції змішаного фінансування відбираються на основі критеріїв відбору та присудження, встановлених у багаторічних та річних робочих програмах, ухвалених відповідно до статті 17.

10. Операції змішаного фінансування в третіх країнах можуть підтримуватися за допомогою механізму змішаного фінансування CEF, якщо такі заходи необхідні для реалізації проєкту спільного інтересу.

(*8) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) 2018/1046 від 18 липня 2018 року про фінансові правила, що застосовуються до загального бюджету Союзу, про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1296/2013, (ЄС) № 1301/2013, (ЄС) № 1303/2013, (ЄС) № 1304/2013, (ЄС) № 1309/2013, (ЄС) № 1316/2013, (ЄС) № 223/2014, (ЄС) № 283/2014 і Рішення № 541/2014/ЄС та про скасування Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.07.2018, с. 1).»

(2) у статті 17(3) другий підпараграф викласти в такій редакції:

«Сума фінансового пакета повинна складати від 80 % до 95 % бюджетних ресурсів, зазначених у пункті (a) статті 5(1).»;

(3) у статті 22 четвертий параграф викласти в такій редакції:

«Сертифікація видатків, зазначених у другому параграфі цієї статті, не є обов'язковою для грантів, що надаються на підставі Регламенту (ЄС) № 283/2014.».

Стаття 276

Зміни до Регламенту (ЄС) № 223/2014

До Регламенту (ЄС) № 223/2014 внести такі зміни:

(1) статтю 9 доповнити таким параграфом:

«4. Параграфи 1, 2 та 3 не застосовуються для цілей змінювання елементів операційної програми, що підпадають під підсекції 3.5 та 3.6 і секцію 4, відповідно, шаблонів операційної програми, викладених у додатку I.

Держава-член повідомляє Комісію про будь-яке рішення про зміну елементів, зазначених у першому підпараграфі, протягом одного місяця з дати ухвалення такого рішення. У рішенні зазначається дата набуття ним чинності, яка не може передувати даті його ухвалення.»;

(2) у статті 23 параграф 6 викласти в такій редакції:

«6. Операція може отримувати підтримку від однієї або більше операційних програм, спільно фінансованих Фондом, та від інших інструментів Союзу, за умови що видатки, заявлені в заявці на виплату щодо Фонду, не заявлені на фінансування з іншого інструмента Союзу чи на фінансування з того самого Фонду за іншою програмою. Сума видатків, що підлягає внесенню до заявки на виплату Фонду, може бути розрахована пропорційно для відповідної програми чи програм згідно з документом, що встановлює умови підтримки.»;

(3) у статті 25(3) додати такий пункт:

«(е) правила застосовування відповідних питомих витрат, єдиних сум та фіксованих ставок, що чинні згідно з політикою Союзу для операцій та бенефіціарів подібного виду.»;

(4) до статті 26 внести такі зміни:

(а) у параграфі 2 пункти (d) та (е) викласти в такій редакції:

«(d) витрати організацій-партнерів на збір, перевезення, зберігання та розподіл пожертв на харчові продукти та безпосередньо пов'язані з цим заходи з підвищення обізнаності;

(е) витрати на супровідні заходи, вжиті та задекларовані організаціями-партнерами, що постачають безпосередньо або за угодами про співпрацю харчові продукти та/або базову матеріальну допомогу найбільш знедоленим особам за фіксованою ставкою 5 % суми витрат, зазначених у пункті (а) цього параграфа; або 5 % вартості харчових продуктів, що утилізуються відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1308/2013.»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«3а. Незважаючи на параграф 2, зменшення прийнятних витрат, зазначених у пункті (а) параграфа 2, через недотримання застосовного права органом, відповідальним за закупівлю харчових продуктів та/або базової матеріальної допомоги, не призводить до зменшення прийнятних витрат інших органів, зазначених у пунктах (с) та (е) параграфа 2.»;

(5) у статті 27 параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. За ініціативою держав-членів та з урахуванням обмеження в розмірі 5 % коштів Фонду на момент ухвалення операційної програми, операційна програма може фінансувати підготовчі заходи, заходи з управління, моніторингу, адміністративної і технічної підтримки, аудиторські перевірки, заходи з інформування, контролю та оцінювання, необхідні для виконання цього Регламенту. Вона також може фінансувати технічну допомогу та розбудову спроможності організацій-партнерів.»;

(6) у статті 30(2) четвертий підпараграф викласти в такій редакції:

«Коли суми, безпідставно сплачені бенефіціару за операцію, не можуть бути повернені і це зумовлено виною або недбалістю держави-члена, така держава-член несе відповідальність за відшкодування відповідних сум до бюджету Союзу. Держави-члени можуть вирішити не стягувати безпідставно сплачену суму, якщо сума, що підлягає стягненню з бенефіціара, не враховуючи відсотків, у звітному році не перевищує 250 євро, що сплачені як внесок із Фонду на операцію.»;

(7) у статті 32(4) пункт (а) викласти в такій редакції:

«(а) перевірити, що товари та послуги, що є предметом спільного фінансування, були надані, що операція відповідає застосовному праву, операційній програмі та умовам підтримки операції, а також,

(i) якщо витрати підлягають відшкодуванню відповідно до пункту (а) статті 25(1), що сума видатків, задекларована бенефіціарами стосовно цих витрат, була сплачена;

(ii) якщо витрати підлягають відшкодуванню відповідно до пунктів (b), (с) та (d) статті 25(1), що умови відшкодування видатків бенефіціару були дотримані.»;

(8) у статті 42 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Строк платежу, зазначений у параграфі 2, може бути призупинений органом управління в будь-якому з таких належним чином обґрунтованих випадків:

(а) строк сплати суми вимоги про сплату не настав, або відповідні підтвердні документи, включаючи документи, необхідні для перевірок керівництвом відповідно до пункту (а) статті 32(4), не надано;

(b) розпочато розслідування щодо можливого порушення, що впливає на відповідні видатки.

Відповідний бенефіціар повинен бути повідомлений у письмовій формі про призупинення та його причини. Перебіг залишкової частини строку платежу поновлюється з дати отримання запитуваної інформації або документів чи з дати завершення розслідування.»;

(9) у статті 51 параграф 3 викласти в такій редакції:

«3. Документи повинні зберігатися в оригіналі, або у формі засвідчених копій оригіналів, або на загальноприйнятих носіях даних, включаючи електронні версії оригіналів або документи, що існують лише в електронній формі. Якщо документи зберігаються на загальноприйнятих носіях даних згідно з процедурою, встановленою в параграфі 5, оригінали не вимагаються.».

Стаття 277

Зміни до Регламенту (ЄС) № 283/2014

До Регламенту (ЄС) № 283/2014 внести такі зміни:

(1) у статті 2(2) пункт (е) викласти в такій редакції:

«(е) «базові послуги» означає шлюзові послуги, що пов'язують одну або більше національних інфраструктур з основними сервісними платформами, а також послуги, що збільшують потужність інфраструктури цифрових послуг шляхом надання доступу до засобів для високопродуктивних обчислень, зберігання даних та управління даними;»;

(2) до статті 5 внести такі зміни:

(a) параграф 4 викласти в такій редакції:

«4. Заходи, що сприяють реалізації проектів спільного інтересу, у галузі інфраструктур цифрових послуг підтримуються:

(a) закупівлями;

(b) грантами; та/або

(c) фінансовими інструментами, згідно з параграфом 5.»;

(b) текст доповнити параграфом такого змісту:

«4а. Загальний внесок із бюджету Союзу в фінансові інструменти для інфраструктур цифрових послуг, зазначених у пункті (c) параграфа 4 цієї статті, не повинен перевищувати 10 % фінансового пакета для телекомунікаційної галузі, зазначеного в пункті (b) статті 5(1) Регламенту (ЄС) № 1316/2013.»;

(3) у статті 8 параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. На основі інформації, отриманої відповідно до третього параграфа статті 22 Регламенту (ЄС) № 1316/2013, держави-члени та Комісія обмінюються інформацією та найкращою практикою стосовно прогресу, досягнутого у виконанні цього Регламенту, включаючи використання фінансових інструментів. У відповідних випадках, держави-члени залучають до процесу місцеві та регіональні органи влади. Комісія публікує щорічний огляд такої інформації та подає її до Європейського Парламенту і Ради.».

Стаття 278

Зміни до Рішення № 541/2014/ЄС

У статті 4 Рішення Європейського Парламенту і Ради № 541/2014/ЄС додати такий параграф:

«3. Програми фінансування, передбачені Регламентами (ЄС) № 377/2014 та (ЄС) № 1285/2013 і Рішенням 2013/743/ЄС, можуть робити внески в фінансування заходів, зазначених у параграфі 1 цієї статті, у межах сфери застосування таких програм та відповідно до їхніх цілей і завдань. Такі внески витрачаються згідно з Регламентом (ЄС) № 377/2014. Комісія до завершення строку дії Багаторічних

фінансових рамок на 2014–2020 роки оцінює нові спрощені фінансові правила відповідно до цього параграфа та їхній внесок у досягнення цілей рамок підтримки SST.».

ЧАСТИНА ТРЕТЯ

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 279

Перехідні положення

1. Юридичні зобов'язання з виплати грантів на виконання бюджету згідно з Багаторічними фінансовими рамками на 2014–2020 роки можуть і надалі прийматися в формі рішень про надання грантів. Положення розділу VIII, застосовні до угод про надання гранту, поширюються *mutatis mutandis* на рішення про надання грантів. Комісія перевіряє використання рішень про надання грантів відповідно до багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року, зокрема з огляду на прогрес, досягнутий на той час у сфері електронного підпису та електронного управління грантами.
2. Після набуття чинності цим Регламентом рішення Комісії, що дозволяють використовувати єдині суми, питомі витрати або фіксовані ставки, ухвалені відповідно до статті 124 Регламенту (ЄС, Євратом) № 966/2012, повинні бути змінені відповідальним розпорядником згідно зі статтею 181 цього Регламенту.
3. Регламент (ЄС, Євратом) № 966/2012 і Делегований регламент (ЄС) № 1268/2012 продовжують застосовуватись до юридичних зобов'язань, прийнятих до набуття чинності цим Регламентом. Наявні засноване на колонах оцінювання, шаблони угод про внесок та рамкові угоди про фінансове партнерство можуть діяти надалі та повинні бути перевірені у відповідних випадках.
4. Щодо фінансових внесків з EGF, включаючи підтримку осіб, що не працюють і не навчаються, для яких строк, зазначений у статті 16(4) Регламенту (ЄС) № 1309/2013, не закінчився 1 січня 2018 року, Комісія оцінює, чи персоналізовані послуги, що надаються особам, що не працюють і не навчаються, відповідають критеріям прийнятності для спільного фінансування з боку EGF на період після 31 грудня 2017 року. Якщо Комісія дійде висновку, що це так, вона відповідним чином вносить зміни до відповідних рішень про фінансовий внесок.

Стаття 280

Перевірка

Цей Регламент перевіряється щоразу, коли це виявляється необхідним, і в будь-якому випадку не пізніше ніж за два роки до закінчення строку дії кожних багаторічних фінансових рамок.

Предметом такої перевірки повинні бути, між іншим, виконання розділів VIII та X частини першої та дотримання строків, зазначених у статті 259.

Стаття 281

Скасування

1. Регламент (ЄС, Євратом) № 966/2012 скасувати з 2 серпня 2018 року. Однак він продовжує застосовуватися до 31 грудня 2018 року для цілей пункту (с) статті 282(3).
2. Без обмеження статті 279(3), Комісія повинна скасувати Делегований регламент (ЄС) № 1268/2012 з 2 серпня 2018 року. Однак зазначений Делегований регламент продовжує застосовуватися до 31 грудня 2018 року для цілей пункту (с) статті 282(3).
3. Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент та читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної в додатку II.

Набуття чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на третій день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
2. Він застосовується з 2 серпня 2018 року.
3. Як відступ від параграфа 2 цієї статті:
  - (a) стаття 271(1)(a), стаття 272(2), стаття 272(10)(a), стаття 272(11)(b)(i), (c), (d) та (e), стаття 272(12)(a), (b)(i) та (c), стаття 272(14)(c), стаття 272(15), (17), (18), (22) та (23), стаття 272(26)(d), стаття 272(27)(a)(i), стаття 272(53) та (54), стаття 272(55)(b)(i), стаття 273(3), стаття 276(2) і стаття 276(4)(b) застосовуються з 1 січня 2014 року;
  - (b) стаття 272(11)(a) та (f), стаття 272(13), стаття 272(14)(b), стаття 272(16), стаття 272(19)(a) і стаття 274(3) застосовуються з 1 січня 2018 року;
  - (c) статті 6–60, 63–68, 73–207, 241–253 і 264–268 застосовуються з 1 січня 2019 року щодо виконання адміністративних асигнувань установ Союзу; це не обмежує пункт (h) цього параграфа;
  - (d) пункт (4) статті 2, статті 208–211 та стаття 214(1) застосовуються до бюджетних гарантій та фінансової допомоги лише з дати застосування багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року;
  - (e) стаття 250 застосовується до бюджетних гарантій, фінансової допомоги та умовних зобов'язань лише з дати застосування багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року;
  - (f) пункт (6) статті 2, стаття 21(3)(f), стаття 41(4)(l), статті 62(2), 154(1) та (2), 155(1)–(4) і стаття 159 застосовуються до бюджетних гарантій лише з дати застосування багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року;
  - (g) пункти (9), (15), (32) та (39) статті 2, стаття 30(1)(g), стаття 41(5), статті 110(3)(h) та 115(2)(c), статті 212 та 213, стаття 214(2) і статті 218, 219 та 220 застосовуються лише з дати застосування багаторічних фінансових рамок на період після 2020 року;
  - (h) згадана в статті 41(3)(b)(iii) інформація про середньорічне значення штатних одиниць в еквіваленті повної зайнятості та згадана в статті 41(8)(b) інформація про розрахункову суму цільових доходів, перенесену з попередніх років, повинна бути надана вперше разом із проектом бюджету, що буде поданий у 2021 році.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 18 липня 2018 року.

За Європейський Парламент

Президент

A. TAJANI

За Раду

Президент

J. BOGNER-STRAUSS

⁽¹⁾ ОВ С 91, 23.03.2017, с. 1.

⁽²⁾ ОВ С 75, 10.03.2017, с. 63.

⁽³⁾ ОВ С 306, 15.09.2017, с. 64.

⁽⁴⁾ Позиція Європейського Парламенту від 5 липня 2018 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) і Рішення Ради від 16 липня 2018 року.

- ⁽⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 від 25 жовтня 2012 року про фінансові правила, застосовні до загального бюджету Союзу, та про скасування Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1605/2002 (ОБ L 298, 26.10.2012, с. 1).
- ⁽⁶⁾ Делегований регламент Комісії (ЄС) № 1268/2012 від 29 жовтня 2012 року про правила застосування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 966/2012 про фінансові правила, застосовні до загального бюджету Союзу (ОБ L 362, 31.12.2012, с. 1).
- ⁽⁷⁾ ОБ L 123, 12.05.2016, с. 1.
- ⁽⁸⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних (ОБ L 8, 12.01.2001, с. 1).
- ⁽⁹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОБ L 119, 04.05.2016, с. 1).
- ⁽¹⁰⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 року про публічні закупівлі та про скасування Директиви 2004/18/ЄС (ОБ L 94, 28.03.2014, с. 65).
- ⁽¹¹⁾ ОБ L 56, 04.03.1968, с. 1.
- ⁽¹²⁾ Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 609/2014 від 26 травня 2014 року про методи і процедури надання доступу до традиційних власних ресурсів на основі ПДВ та ВНД та про заходи для виконання вимог щодо готівкових коштів (ОБ L 168, 07.06.2014, с. 39).
- ⁽¹³⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/848 від 20 травня 2015 року про процедури неплатоспроможності (ОБ L 141, 05.06.2015, с. 19).
- ⁽¹⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС від 26 лютого 2014 року про укладання концесійних договорів (ОБ L 94, 28.03.2014, с. 1).
- ⁽¹⁵⁾ ОБ С 461, 10.12.2016, с. 2.
- ⁽¹⁶⁾ ОБ С 438, 19.12.2017, с. 5.
- ⁽¹⁷⁾ Рішення Ради 2014/335/ЄС, Євратом від 26 травня 2014 року про систему власних ресурсів Європейського Союзу (ОБ L 168, 07.06.2014, с. 105).
- ⁽¹⁸⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 1141/2014 від 22 жовтня 2014 року про статут і фінансування європейських політичних партій та європейських політичних фондів (ОБ L 317, 04.11.2014, с. 1).
- ⁽¹⁹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1296/2013 від 11 грудня 2013 року про Програму Європейського Союзу із зайнятості та соціальних інновацій (EaSI) та внесення змін до Рішення № 283/2010/ЄС про створення європейського механізму мікрофінансування «Прогрес» для стимулювання зайнятості та соціальної інклюзії (ОБ L 347, 20.12.2013, с. 238).
- ⁽²⁰⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/42/ЄС від 27 червня 2001 року про оцінювання впливу на довкілля деяких планів і програм (ОБ L 197, 21.07.2001, с. 30).
- ⁽²¹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/92/ЄС від 13 грудня 2011 року про оцінювання впливу на довкілля деяких публічних і приватних проєктів (ОБ L 26, 28.01.2012, с. 1).
- ⁽²²⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1301/2013 від 17 грудня 2013 року про Європейський фонд регіонального розвитку та про окремі положення щодо мети «Інвестиції для зростання та робочих місць», а також про скасування Регламенту (ЄС) № 1080/2006 (ОБ L 347, 20.12.2013, с. 289).
- ⁽²³⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1303/2013 від 17 грудня 2013 року про встановлення спільних положень щодо Європейського фонду регіонального розвитку, Європейського соціального фонду, Фонду згуртування, Європейського сільськогосподарського фонду розвитку сільських територій та Європейського фонду морського та рибного господарства та про встановлення загальних положень щодо Європейського фонду регіонального розвитку, Європейського соціального фонду, Фонду згуртування та Європейського фонду морського і рибного господарства та скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1083/2006 (ОБ L 347, 20.12.2013, с. 320).
- ⁽²⁴⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/1017 від 25 червня 2015 року про Європейський фонд стратегічних інвестицій, Європейський інвестиційний консультативний хаб та Європейський портал інвестиційних проєктів, а також внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1291/2013 та (ЄС) № 1316/2013 — Європейський фонд стратегічних інвестицій (ОБ L 169, 01.07.2015, с. 1).
- ⁽²⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОБ L 55, 28.02.2011, с. 13).
- ⁽²⁶⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 508/2014 від 15 травня 2014 року про Європейський фонд морського та рибного господарства і про скасування Регламентів Ради (ЄС) № 2328/2003, (ЄС) № 861/2006, (ЄС) № 1198/2006 і (ЄС) № 791/2007 та Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1255/2011 (ОБ L 149, 20.05.2014, с. 1).
- ⁽²⁷⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1304/2013 від 17 грудня 2013 року про Європейський соціальний фонд та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1081/2006 (ОБ L 347, 20.12.2013, с. 470).

- (²⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 223/2014 від 11 березня 2014 року про Фонд європейської допомоги найбільш знедоленим (ОВ L 72, 12.03.2014, с. 1).
- (²⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1309/2013 від 17 грудня 2013 року про Європейський фонд адаптації до глобалізації (2014–2020) та про скасування Регламенту (ЄС) № 1927/2006 (ОВ L 347, 20.12.2013, с. 855).
- (³⁰) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1316/2013 від 11 грудня 2013 року про створення Механізму «Connecting Europe», внесення змін до Регламенту (ЄС) № 913/2010 і про скасування регламентів (ЄС) № 680/2007 та (ЄС) № 67/2010 (ОВ L 348, 20.12.2013, с. 129).
- (³¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 283/2014 від 11 березня 2014 року про настанови щодо транс'європейських мереж у сфері телекомунікаційної інфраструктури та про скасування Рішення № 1336/97/ЄС (ОВ L 86, 21.03.2014, с. 14).
- (³²) Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 від 3 червня 1971 року про застосовні до строків, дат і термінів правила (ОВ L 124, 08.06.1971, с. 1).
- (³³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1306/2013 від 17 грудня 2013 року про фінансування, управління і моніторинг спільної сільськогосподарської політики та про скасування (ЄЕС) № 352/78, (ЄС) № 165/94, (ЄС) № 2799/98, (ЄС) № 814/2000, (ЄС) № 1290/2005 та (ЄС) № 485/2008 (ОВ L 347, 20.12.2013, с. 549).
- (³⁴) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 514/2014 від 16 квітня 2014 року про встановлення загальних положень про Фонд з питань притулку, міграції та інтеграції та інструмент фінансової підтримки поліцейської співпраці, запобігання злочинності і боротьби з нею та управління кризами (ОВ L 150, 20.05.2014, с. 112).
- (³⁵) Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 608/2014 від 26 травня 2014 року про встановлення імплементаційних заходів щодо системи власних ресурсів Європейського Союзу (ОВ L 168, 07.06.2014, с. 29).
- (³⁶) Регламент Ради (ЄС) № 1467/97 від 7 липня 1997 року про прискорення та роз'яснення імплементації процедури щодо надмірного дефіциту (ОВ L 209, 02.08.1997, с. 6).
- (³⁷) ОВ С 373, 20.12.2013, с. 1.
- (³⁸) Рішення Ради 2010/427/ЄС від 26 липня 2010 року про організацію та функціонування Європейської служби зовнішніх справ (ОВ L 201, 03.08.2010, с. 30).
- (³⁹) Регламент Ради (ЄС) 2017/1939 від 12 жовтня 2017 року про імплементацію посиленої співпраці стосовно утворення Європейської прокуратури (EPPO) (ОВ L 283, 31.10.2017, с. 1).
- (⁴⁰) Регламент Ради (ЄС) № 58/2003 від 19 грудня 2002 року про встановлення статуту виконавчих агентств, що на них буде покладено виконання певних завдань при управлінні програмами Співтовариства (ОВ L 11, 16.01.2003, с. 1).
- (⁴¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 231/2014 від 11 березня 2014 року про створення Інструмента допомоги на етапі до приєднання (IPA II) (ОВ L 77, 15.03.2014, с. 11).
- (⁴²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 232/2014 від 11 березня 2014 року про створення Європейського інструмента сусідства (ОВ L 77, 15.03.2014, с. 27).
- (⁴³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС, Євратом) № 883/2013 від 11 вересня 2013 року щодо розслідувань, які проводить Європейське бюро боротьби із шахрайством (OLAF), та про скасування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1073/1999 та Регламенту Ради (Євратом) № 1074/1999 (ОВ L 248, 18.09.2013, с. 1).
- (⁴⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1371 від 5 липня 2017 року про боротьбу з шахрайством щодо фінансових інтересів Союзу засобами кримінального права (ОВ L 198, 28.07.2017, с. 29).
- (⁴⁵) ОВ С 316, 27.11.1995, с. 48.
- (⁴⁶) ОВ С 195, 25.06.1997, с. 1.
- (⁴⁷) Рамкове рішення Ради 2003/568/ЮВС від 22 липня 2003 року про боротьбу з корупцією в приватному секторі (ОВ L 192, 31.07.2003, с. 54).
- (⁴⁸) Рамкове рішення Ради 2008/841/ЮВС від 24 жовтня 2008 року про боротьбу з організованою злочинністю (ОВ L 300, 11.11.2008, с. 42).
- (⁴⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 73).
- (⁵⁰) Рамкове рішення Ради 2002/475/ЮВС від 13 червня 2002 року про боротьбу з тероризмом (ОВ L 164, 22.06.2002, с. 3).
- (⁵¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/36/ЄС від 5 квітня 2011 року про запобігання торгівлі людьми і боротьбу з нею та про захист її жертв, а також про заміну Рамкового рішення Ради 2002/629/ЮВС (ОВ L 101, 15.04.2011, с. 1).
- (⁵²) Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 2988/95 від 18 грудня 1995 року про захист фінансових інтересів Європейських Співтовариств (ОВ L 312, 23.12.1995, с. 1).
- (⁵³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/847 від 20 травня 2015 року про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 1).

(⁵⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС і про скасування Директиви 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).

(⁵⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2195/2002 від 5 листопада 2002 року про Спільну закупівельну термінологію (CPV) (ОВ L 340, 16.12.2002, с. 1).

(⁵⁶) Директива Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість (ОВ L 347, 11.12.2006, с. 1).

(⁵⁷) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/25/ЄС від 26 лютого 2014 року про здійснення закупівель суб'єктами господарювання у водній, енергетичній, транспортній галузях та в галузі поштових послуг і про скасування Директиви 2004/17/ЄС (ОВ L 94, 28.03.2014, с. 243).

ДОДАТОК І

ГЛАВА 1

Загальні положення

СЕКЦІЯ 1

Рамкові угоди та публічність

1. Рамкові угоди та індивідуальні договори

- 1.1. Строк дії рамкової угоди не повинен перевищувати чотирьох років, окрім виняткових випадків, що належним чином обґрунтовані, зокрема предметом рамкової угоди.

Індивідуальні договори, що ґрунтуються на рамкових угодах, укладаються відповідно до умов рамкової угоди.

При укладанні індивідуальних договорів сторони не повинні суттєво відхилятися від умов рамкової угоди.

- 1.2. Якщо рамкову угоду укладено з одним економічним оператором, індивідуальні договори укладаються в межах умов, передбачених рамковою угодою.

За таких обставин, і коли це обґрунтовано належним чином, публічні замовники можуть вимагати від підрядника в письмовій формі доповнити його тендерну пропозицію, якщо необхідно.

- 1.3. Якщо рамкова угода повинна бути укладена із декількома економічними операторами (далі — «множинна рамкова угода»), вона може мати форму підписаних із кожним підрядником окремих договорів, що мають однакові умови.

Індивідуальні договори, що ґрунтуються на множинних рамкових угодах, виконуються в один із таких способів:

- (а) згідно з умовами рамкової угоди: без відновлення конкурсу, якщо він передбачає всі умови, що регулюють виконання відповідних робіт, постачання відповідних товарів чи надання відповідних послуг та об'єктивні умови для визначення того, котрий із підрядників повинен їх виконувати, постачати або надавати;
- (б) якщо в рамковій угоді передбачені не всі умови, що регулюють виконання відповідних робіт, постачання відповідних товарів чи надання відповідних послуг: шляхом відновлення конкурсу серед підрядників відповідно до пункту 1.4 та на підставі будь-чого з такого:
- (і) тих самих умов, сформульованих, якщо необхідно, точніше;
- (ii) у відповідних випадках, на підставі інших умов, зазначених у закупівельній документації, що стосується рамкової угоди.
- (с) частково без відновлення конкурсу відповідно до пункту (а) і частково з відновленням конкурсу серед підрядників відповідно до пункту (б), якщо така можливість була

передбачена публічним замовником у закупівельній документації, що стосується рамкової угоди.

У закупівельній документації, зазначеній у пункті (с) другого підпараграфу, також зазначається, які умови можуть підлягати відновленню конкурсу.

- 1.4. Множинна рамкова угода з відновленням конкурсу укладається принаймні з трьома економічними операторами за умови наявності достатньої кількості допустимих тендерних пропозицій згідно з пунктом 29.3.

При укладанні індивідуального договору шляхом відновлення конкурсу серед підрядників публічний замовник повинен провести консультації з ними в письмовій формі та визначити строк, достатній для подання індивідуальних тендерних пропозицій. Індивідуальні тендерні пропозиції подаються в письмовій формі. Публічний замовник укладає кожен індивідуальний договір з учасником тендеру, що подав найбільш економічно вигідну індивідуальну тендерну пропозицію, на основі критеріїв присудження, викладених у закупівельній документації, що стосується рамкової угоди.

- 1.5. У галузях, що для них характерні швидкі цінові і технологічні зміни, рамкові угоди без відновлення конкурсу повинні містити умову про середньострокові перевірки або про систему бенчмаркінгу. Після проведення середньострокової перевірки, якщо первісно встановлені умови більше не відповідають ціні або технологічному розвитку, публічний замовник не повинен використовувати відповідну рамкову угоду та вживає належних заходів для її розірвання.
- 1.6. До укладення індивідуальних договорів, що ґрунтуються на рамкових угодах, повинне бути прийняте бюджетне зобов'язання.

2. Реклама процедур щодо договорів, вартість яких не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1) цього Регламенту, або щодо договорів, що підпадають під сферу дії Директиви 2014/24/ЄС

- 2.1. Повідомлення для публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* повинні включати всю інформацію, передбачену у відповідних стандартних бланках, згаданих у Директиві 2014/24/ЄС, для забезпечення прозорості процедури.
- 2.2. Публічний замовник може повідомити про свої наміри щодо планованих закупівель на фінансовий рік шляхом публікації попереднього інформаційного повідомлення. Воно повинне охоплювати період, що не перевищує 12 місяців від дати надіслання повідомлення до *Офісу публікацій Європейського Союзу* (далі — «Офіс публікацій»).

Публічний замовник може опублікувати попереднє інформаційне повідомлення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в своєму профілі покупця. В останньому випадку повідомлення про опублікування в профілі покупця підлягає опублікуванню в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

- 2.3. Публічний замовник надсилає до *Офісу публікацій* повідомлення про присудження за результатами процедури не пізніше 30 днів після підписання договору чи рамкової угоди, чия вартість не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1).

Незважаючи на перший підпараграф, повідомлення про присудження стосовно договорів, що ґрунтуються на динамічній системі закупівель, можуть групуватися щоквартально. У таких випадках публічний замовник надсилає повідомлення про присудження не пізніше 30 днів після закінчення кожного кварталу.

При укладанні індивідуальних договорів, що ґрунтуються на рамковій угоді, повідомлення про присудження не публікуються.

- 2.4. Публічний замовник публікує повідомлення про присудження:
  - (а) до укладення договору чи рамкової угоди, чия вартість не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), присуджених відповідно до пункту (б) другого підпараграфу пункту 11.1;
  - (б) після укладення договору чи рамкової угоди, чия вартість не менша за порогові значення,

вказані в статті 175(1), включаючи договори, присуджені відповідно до пункту (а) і пунктів (с) та (f) другого підпараграфу пункту 11.1.

- 2.5. Публічний замовник публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* повідомлення про зміну договору протягом його строку дії у випадках, визначених пунктами (а) та (b) першого підпараграфу статті 172(3), якщо вартість зміни не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), або порогові значення, встановлені в статті 178(1) для процедур у сфері зовнішніх заходів.
- 2.6. Що стосується міжінституційної процедури, відповідальний за процедуру публічний замовник несе відповідальність за вжиття належних заходів з публікування.

3. Реклама процедур щодо договорів, вартість яких менша за порогові значення, вказані в статті 175(1) цього Регламенту, або щодо договорів, що не підпадають під сферу дії Директиви 2014/24/ЄС

- 3.1. Процедури з розрахунковою вартістю договору нижче порогових значень, згаданих у статті 175(1), рекламуються з використанням належних засобів. Така реклама передбачає належне опублікування *ex ante* в інтернеті або повідомлення про договір чи, стосовно договорів, укладених відповідно до зазначеної в пункті 13 процедури, публікацію повідомлення про запрошення до висловлення зацікавленості в *Офіційному віснику Європейського Союзу*. Це зобов'язання не поширюється на процедуру, викладену в пункті 11, та переговорну процедуру для договорів з дуже малою вартістю, викладену в пункті 14.4.
- 3.2. Щодо договорів, укладених відповідно до підпунктів (g) та (i) другого підпараграфу пункту 11.1, публічний замовник надсилає перелік договорів до Європейського Парламенту і Ради не пізніше 30 червня наступного фінансового року. Якщо публічний замовник є Комісією, такий перелік додається до огляду річних звітів про діяльність, згаданого в статті 74(9).
- 3.3. Інформація про укладення договору повинна містити назву підрядника, суму прийнятого юридичного зобов'язання та предмет договору, а у випадку прямих договорів та індивідуальних договорів вона повинна відповідати статті 3(3).

Публічний замовник не пізніше 30 червня наступного фінансового року публікує на своєму вебсайті перелік договорів, що включає:

- (a) договори, вартість яких менша за порогові значення, вказані в статті 175(1);
- (b) договори, укладені згідно з пунктом (h) та пунктами (j)–(m) другого підпараграфу пункту 11.1;
- (c) зміни до договорів згідно з пунктом (с) першого підпараграфу статті 172(3);
- (d) зміни до договорів згідно з пунктами (а) та (b) першого підпараграфу статті 172(3), якщо вартість зміни менша за порогові значення, вказані в статті 175(1);
- (e) індивідуальні договори, що ґрунтуються на рамковій угоді.

Для цілей пункту (e) другого підпараграфу опублікована інформація може бути зведена за кожним підрядником за індивідуальними договорами, що укладені згідно з тією самою рамковою угодою.

- 3.4. Що стосується міжінституційних рамкових угод, кожен публічний замовник несе відповідальність за рекламування своїх індивідуальних договорів та змін до них відповідно до пункту 3.3.

4. Публікування повідомлень

- 4.1. Публічний замовник складає згадані в пунктах 2 та 3 повідомлення і надсилає їх електронними засобами до Офісу публікацій.
- 4.2. Офіс публікацій публікує згадані в пунктах 2 та 3 повідомлення в *Офіційному віснику Європейського Союзу* не пізніше:
  - (a) семи днів після їх відправлення, якщо публічний замовник використовує електронну систему для заповнення стандартних бланків, згаданих у пункті 2.1, та обмежує обсяг

вільного тексту 500 словами;

(b) 12 днів після їх відправлення у всіх інших випадках.

4.3. Публічний замовник повинен бути в змозі надати підтвердження дати відправлення.

5. Інші форми реклами

На додаток до реклами, передбаченої пунктами 2 і 3, процедури закупівель можуть рекламуватися в будь-який інший спосіб, зокрема в електронній формі. Будь-яка така реклама повинна містити згадку про повідомлення, опубліковане в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, якщо таке повідомлення було опубліковано, і не повинна передувати опублікуванню такого повідомлення, яке тільки і є автентичним.

Така реклама не повинна призводити до будь-якої дискримінації конкурсантів або учасників тендеру чи містити дані, відмінні від даних, що включені до повідомлення про договір, якщо таке повідомлення було опубліковано.

СЕКЦІЯ 2

Процедури закупівель

6. Мінімальна кількість конкурсантів та порядок ведення переговорів

- 6.1. У закритій процедурі та в процедурах, згаданих у пунктах (a) та (b) пункту 13.1, а також щодо договорів, що укладаються відповідно до пункту 14.2, мінімальна кількість конкурсантів становить п'ять.
- 6.2. У конкурсній процедурі з переговорами, конкурсному діалозі, інноваційному партнерстві, аналізі місцевого ринку згідно з пунктом (g) другого підпараграфу пункту 11.1 та переговорній процедурі стосовно договорів із малою вартістю згідно з пунктом 14.3 мінімальна кількість конкурсантів становить три.
- 6.3. Пункти 6.1 та 6.2 не застосовуються в таких випадках:
  - (a) переговорні процедури щодо договорів із дуже малою вартістю відповідно до пункту 14.4;
  - (b) переговорні процедури без попереднього опублікування згідно з пунктом 11, за винятком конкурсів проектів відповідно до пункту (d) другого підпараграфу пункту 11.1 та аналізу місцевого ринку відповідно до пункту (g) другого підпараграфу пункту 11.1.
- 6.4. Якщо кількість конкурсантів, що відповідають критеріям відбору, менша за мінімальну кількість, зазначену в пунктах 6.1 та 6.2, публічний замовник може продовжити процедуру, запросивши конкурсантів, що володіють необхідними можливостями. Публічний замовник не повинен включати інших економічних операторів, що первісно не подавали заявку на участь або що їх він первісно не запрошував.
- 6.5. Під час переговорів публічний замовник забезпечує однакове ставлення до всіх учасників тендеру.

Переговори можуть проводитися поетапно для зменшення кількості тендерних пропозицій, що є предметом переговорів, шляхом застосування критеріїв присудження, зазначених у закупівельній документації. Публічний замовник зазначає в закупівельній документації, чи використовуватиме він цю можливість.
- 6.6. Стосовно договорів, що укладаються відповідно до пунктів (d) та (g) другого підпараграфу пункту 11.1 та пунктів 14.2 і 14.3, публічний замовник запрошує принаймні всіх економічних операторів, що виявили зацікавленість після опублікування *ex ante* згідно з пунктом 3.1, після аналізу місцевого ринку або після конкурсу проектів.

7. Інноваційне партнерство

- 7.1. Інноваційне партнерство спрямоване на розробку інноваційного продукту, послуги чи інноваційних робіт та подальшу закупівлю отриманих робіт, товарів чи послуг, за умови що

вони відповідають показникам результативності і не перевищують максимального рівня витрат, що узгоджені між публічними замовниками та партнерами.

Інноваційне партнерство повинне мати структуру послідовних етапів, що відповідає послідовності етапів процесу досліджень та інновацій, які можуть включати виконання робіт, виготовлення продуктів або надання послуг. У рамках інноваційного партнерства встановлюються проміжні цілі, що їх повинні досягнути партнери.

Виходячи з таких проміжних цілей, публічний замовник може після кожного етапу вирішити припинити інноваційне партнерство або, в разі інноваційного партнерства з декількома партнерами, зменшити кількість партнерів шляхом розірвання індивідуальних договорів, за умови що публічний замовник зазначив у закупівельній документації про ці можливості та умови їх використання.

- 7.2. Перш ніж розпочати інноваційне партнерство, публічний замовник повинен провести консультації щодо ринку згідно з пунктом 15, щоб переконатися, що роботи, товари чи послуги відсутні на ринку або як розробки, близькі до ринкової зрілості.

Порядок ведення переговорів, викладений у статті 164(4) та в пункті 6.5, повинен бути дотриманий.

У закупівельній документації публічний замовник описує потребу в інноваційних роботах, товарах або послугах, що її неможливо задовольнити шляхом закупівель робіт, товарів чи послуг, які вже наявні на ринку. Він зазначає, які елементи цього опису становлять мінімальні вимоги. Надана інформація повинна бути достатньо точною для того, щоб економічні оператори могли визначити характер та обсяг необхідного рішення та вирішити, чи слід їм подавати заявку на участь у процедурі.

Публічний замовник може ухвалити рішення про створення інноваційного партнерства з одним партнером або з декількома партнерами, що провадять окрему діяльність у сфері досліджень і розробок.

Укладенню підлягають виключно договори, що пропонують найкраще співвідношення ціни та якості, відповідно до статті 167(4).

- 7.3. У закупівельній документації публічний замовник зазначає умови, застосовні до прав інтелектуальної власності.

У рамках інноваційного партнерства публічний замовник не повинен розкривати іншим партнерам запропоновані партнером рішення або іншу передану партнером конфіденційну інформацію без його згоди.

Публічний замовник повинен забезпечити, щоб структура партнерства та, зокрема, тривалість і вартість різних етапів відображали ступінь інноваційності запропонованого рішення та послідовність дослідницької та інноваційної діяльності, необхідної для розробки інноваційного рішення, ще відсутнього на ринку. Оцінна вартість робіт, товарів чи послуг повинна бути пропорційною інвестиціям, необхідним для їх розроблення.

8. Конкурси проектів

- 8.1. Конкурси проектів підлягають правилам рекламування, викладеним у пункті 2, і можуть включати присудження призів.

Якщо в конкурсах проектів може брати участь обмежена кількість конкурсантів, публічний замовник установлює чіткі та недискримінаційні критерії відбору.

Кількість запрошених до участі конкурсантів повинна бути достатньою для забезпечення справжньої конкуренції.

- 8.2. Відповідальний розпорядник призначає склад журі. До його складу входять виключно фізичні особи, що не залежать від конкурсантів. Якщо від конкурсантів вимагається особлива

професійна кваліфікація, принаймні одна третина членів журі повинна мати ту саму або еквівалентну кваліфікацію.

Члени журі незалежні у своєму висновку. Його висновок формується на основі проектів, поданих йому анонімно конкурсантами, і виключно відповідно до критеріїв, викладених у повідомленні про конкурс.

- 8.3. Пропозиції журі, що враховують суть кожного проекту, а також його рейтинг та зауваження, заносяться до звіту, який підписують члени журі.

Анонімність конкурсантів зберігається до моменту висловлення журі своєї думки.

Журі може попросити конкурсантів відповісти на включені до звіту питання для пояснення проекту. Складається повний звіт про діалог, що виникає в результаті цього.

- 8.4. Публічний замовник ухвалює рішення про присудження, що включає ім'я та адресу обраного конкурсанта і причини вибору, причому зазначаються критерії, оголошені в повідомленні про конкурс, особливо якщо вибір не узгоджується з пропозиціями, висловленими у висновку журі.

9. Динамічна система закупівель

- 9.1. Динамічна система закупівель може бути поділена на категорії робіт, товарів або послуг, що об'єктивно визначені на основі характеристик закупівель, що здійснюються у відповідній категорії. У цьому випадку критерії відбору повинні бути визначені для кожної категорії.
- 9.2. Публічний замовник зазначає в закупівельній документації характер і передбачувану кількість запланованих закупівель та всю необхідну інформацію стосовно системи закупівель, використовуваного електронного обладнання і технічних умов та специфікацій підключення.
- 9.3. Протягом усього строку дії динамічної системи закупівель публічний замовник надає будь-якому економічному оператору можливість подати заявку на участь у цій системі. Він повинен завершити оцінювання таких заявок протягом 10 робочих днів з моменту їх отримання. Цей строк може бути продовжений до 15 робочих днів, якщо це виправдано. Однак публічний замовник може продовжити строк оцінювання, якщо за час, що минув, не було видано жодного запрошення до участі в тендері.

Публічний замовник якомога швидше повідомляє конкурсанта про те, чи був він допущений до динамічної системи закупівель.

- 9.4. Публічний замовник запрошує всіх конкурсантів, допущених до системи у відповідній категорії, подати тендерну пропозицію протягом розумного строку. Публічний замовник укладає договір з учасником тендеру, що подав найбільш економічно вигідну тендерну пропозицію, на основі критеріїв присудження, викладених у повідомленні про договір. Якщо необхідно, такі критерії можуть бути сформульовані точніше в запрошенні до участі в тендері.
- 9.5. Публічний замовник зазначає строк дії динамічної системи закупівель у повідомленні про договір.

Строк дії динамічної системи закупівель не повинен перевищувати чотири роки, за винятком належним чином обґрунтованих випадків.

Публічний замовник не повинен використовувати таку систему для перешкоджання конкуренції, її обмеження або викривлення.

10. Конкурсний діалог

- 10.1. Публічний замовник зазначає свої потреби та вимоги, критерії присудження та орієнтовні строки в повідомленні про договір або в описовому документі.

Він укладає договір з учасником тендеру, що запропонував найкраще співвідношення ціни та якості.

- 10.2. Публічний замовник розпочинає діалог із конкурсантами, що відповідають критеріям відбору, з метою виявлення та визначення засобів, що найкраще підходять для задоволення його потреб. Він може під час такого діалогу обговорювати всі аспекти закупівель з обраними

конкурсантами, але не може змінювати свої потреби та вимоги і критерії присудження, зазначені згідно з пунктом 10.1.

Під час діалогу публічний замовник забезпечує однакове ставлення до всіх учасників тендеру та не розкриває запропоновані учасником тендеру рішення або іншу передану учасником тендеру конфіденційну інформацію без його згоди на відмову від такої конфіденційності.

Конкурсний діалог може відбуватися поетапно для зменшення кількості обговорюваних рішень шляхом застосування оголошених критеріїв присудження, якщо така можливість передбачена в повідомленні про договір або описовому документі.

- 10.3. Публічний замовник продовжує діалог, поки він не зможе визначити одне чи більше рішень, що здатні задовольнити його потреби.

Після повідомлення решти учасників тендеру про те, що діалог завершено, публічний замовник просить кожного з них подати свої остаточні тендерні пропозиції на основі рішення або рішень, представлених та визначених під час діалогу. Такі тендерні пропозиції повинні містити всі елементи, що вимагаються та необхідні для виконання проекту.

На вимогу публічного замовника такі остаточні тендерні пропозиції можуть бути роз'яснені, уточнені та оптимізовані, за умови що це не передбачає суттєвих змін до тендерної пропозиції або до закупівельної документації.

Публічний замовник може провести переговори з учасником тендеру, що подав тендерну пропозицію з найкращим співвідношенням ціни та якості, для підтвердження зобов'язань, що містяться в тендерній пропозиції, за умови що це не призводить до зміни суттєвих аспектів тендерної пропозиції та не створює ризику викривлення конкуренції чи ризику дискримінації.

- 10.4. Публічний замовник може визначати платежі, що повинні бути здійснені обраним конкурсантами, що беруть участь у діалозі.

11. Використання переговорної процедури без попереднього опублікування повідомлення про договір

- 11.1. Якщо публічний замовник використовує переговорну процедуру без попереднього опублікування повідомлення про договір, він повинен дотримуватися порядку ведення переговорів, викладеного в статті 164(4) та в пункті 6.5.

Незалежно від оцінної вартості договору публічний замовник може використовувати переговорну процедуру без попереднього опублікування повідомлення про договір у таких випадках:

- (a) якщо у відповідь на відкриту процедуру або закриту процедуру після завершення такої процедури не було подано жодних тендерних пропозицій, або жодної прийнятної тендерної пропозиції, або жодної заявки на участь, або жодної прийнятної заявки на участь, як передбачено в пункті 11.2, за умови що первісна закупівельна документація істотно не змінена;
- (b) якщо тільки один економічний оператор може виконувати роботи, постачати товари або надавати послуги на викладених у пункті 11.3 умовах та з будь-якої з таких причин:
  - (i) метою закупівель є створення або придбання унікального витвору мистецтва або художнього виконання;
  - (ii) конкуренція відсутня з технічних причин;
  - (iii) повинен бути забезпечений захист виключних прав, у тому числі прав інтелектуальної власності;
- (c) якщо це суворо необхідно, коли з причин надзвичайної невідкладності, зумовленої непередбачуваними подіями, неможливо дотриматися строків, зазначених у пунктах 24, 26

та 41, і коли публічний замовник не зобов'язаний обґрунтовувати таку надзвичайну невідкладність;

- (d) якщо договір про надання послуг укладається за результатами конкурсу проектів і повинен бути присуджений переможцю або одному з переможців; в останньому випадку всі переможці запрошуються взяти участь у переговорах;
- (e) стосовно нових послуг або робіт, що полягають у повторюванні подібних послуг або робіт, доручених економічному оператору, з яким той самий публічний замовник уклав первісний договір, за умови що ці послуги або роботи відповідають основному проекту, щодо якого було укладено первісний договір після опублікування повідомлення про договір, із дотриманням умов, викладених у пункті 11.4;
- (f) щодо договорів про постачання:
  - (i) стосовно додаткових постачень, що повинні частково замінити товари або установки чи доповнити наявні товари або установки, коли зміна постачальника зобов'язувала б публічного замовника придбавати товари з іншими технічними характеристиками, що призводило б до несумісності або непропорційних технічних труднощів при експлуатації та обслуговуванні; коли установи Союзу укладають договори за власний рахунок, строк дії таких договорів не повинен перевищувати трьох років;
  - (ii) якщо продукти виробляються виключно для цілей досліджень, експериментів, вивчення або розробок, однак такі договори не повинні включати серійне виробництво для демонстрації комерційної придатності або для покриття витрат на дослідження і розробки;
  - (iii) стосовно товарів, що котируються і купуються на товарній біржі;
  - (iv) стосовно купівлі товарів на особливо вигідних умовах в економічного оператора, що остаточно припиняє свою господарську діяльність, або в ліквідаторів у рамках процедури неплатоспроможності, компромісної угоди з кредиторами або подібної процедури згідно з національним законодавством;
- (g) стосовно договорів щодо нерухомого майна після проведення аналізу місцевого ринку;
- (h) стосовно договорів щодо будь-чого з такого:
  - (i) представництво юристом у розумінні статті 1 Директиви Ради 77/249/ЄЕС ⁽¹⁾ в арбітражній, примирній або судовій процедурі;
  - (ii) юридична консультація, що надається під час підготовки до згаданої в пункті (i) процедури, або якщо є реальні ознаки та велика ймовірність того, що питання, якого стосується така консультація, стане предметом такої процедури, за умови що консультацію надає юрист у розумінні статті 1 Директиви 77/249/ЄЕС;
  - (iii) арбітражні послуги та послуги з примирення;
  - (iv) послуги із засвідчення документів, що повинні надаватися нотаріусами;
- (i) стосовно договорів, оголошених таємними, або договорів, виконання яких повинне супроводжуватися спеціальними заходами безпеки відповідно до чинних адміністративних положень, або коли цього вимагає захист основних інтересів Союзу, за умови що основні відповідні інтереси не можуть бути гарантовані іншими заходами; такі заходи можуть складатися з вимог щодо захисту конфіденційності інформації, що її публічний замовник надає в рамках процедури закупівель;
- (j) стосовно фінансових послуг у зв'язку з випуском, продажем, купівлею або передачею цінних паперів чи інших фінансових інструментів у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС ⁽²⁾, послуг центрального банку та операцій, що проводяться

з Європейським фондом фінансової стабільності та Європейським стабілізаційним механізмом;

- (k) позики, незалежно від того, чи вони пов'язані з випуском, продажем, купівлею або передачею цінних паперів чи інших фінансових інструментів у розумінні Директиви 2014/65/ЄС;
  - (l) стосовно купівлі комунікаційних мереж загального користування та електронних комунікаційних послуг у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС ⁽³⁾;
  - (m) послуги, що надаються міжнародною організацією, якщо вона не може брати участь у конкурсних процедурах згідно зі своїм статутом або актом про заснування.
- 11.2. Тендерна пропозиція вважається невідповідною, якщо вона не стосується предмету договору, і заявка на участь вважається невідповідною, якщо економічний оператор перебуває в ситуації виключення, зазначеній у статті 136(1), або не відповідає критеріям вибору.
- 11.3. Винятки, зазначені в пунктах (b)(ii) та (iii) другого підпараграфу пункту 11.1, застосовуються, тільки якщо не існує обґрунтованої альтернативи чи заміни та відсутність конкуренції не є результатом штучного звуження параметрів при визначенні закупівель.
- 11.4. У випадках, згаданих у пункті (e) другого підпараграфу пункту 11.1, в основному проєкті зазначається обсяг можливих нових послуг чи робіт та умови, за яких вони будуть присуджені. Як тільки основний проєкт буде виставлений на тендер, оголошується про можливість використання переговорної процедури, а загальна очікувана сума наступних послуг або робіт враховується при застосуванні порогових значень, вказаних у статті 175(1) або, щодо сфери зовнішніх заходів, у статті 178(1). Коли установи Союзу укладають договори за власний рахунок, ця процедура застосовується лише під час виконання первісного договору та не пізніше ніж протягом трьох років після його укладення.

12. Використання конкурсної процедури з переговорами або конкурсного діалогу

- 12.1. Якщо публічний замовник використовує конкурсну процедуру з переговорами або конкурсний діалог, він повинен дотримуватися порядку ведення переговорів, викладеного в статті 164(4) та в пункті 6.5. Незалежно від оцінної вартості договору публічний замовник може використовувати такі процедури в таких випадках:
- (a) якщо у відповідь на відкриту або закриту процедуру після завершення такої процедури були подані тільки неналежні або неприйнятні тендерні пропозиції, як передбачено в пунктах 12.2 та 12.3, за умови що первісна закупівельна документація істотно не змінена;
  - (b) стосовно робіт, товарів або послуг, що відповідають одному або більше таких критеріїв:
    - (i) якщо потреби публічного замовника не можуть бути задоволені без адаптації вже наявного рішення;
    - (ii) роботи, товари або послуги включають концептуальні або інноваційні рішення;
    - (iii) договір не може бути укладений без попередніх переговорів через певні обставини, пов'язані з характером, складністю або юридичними та фінансовими особливостями договору чи ризиками, пов'язаними з предметом договору;
    - (iv) технічні специфікації не можуть бути встановлені публічним замовником із достатньою точністю на основі стандарту згідно з пунктом 17.3;
  - (c) стосовно концесійних договорів;
  - (d) стосовно договорів про надання послуг, згаданих у додатку XIV до Директиви 2014/24/ЄС;
  - (e) стосовно послуг у сфері досліджень і розробок, за винятком тих послуг, що підпадають під CPV-коди з 73000000-2 по 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 та 73430000-5, відповідно до Регламенту (ЄС) № 2195/2002, якщо тільки вигоду від послуги не отримує виключно

публічний замовник, використовуючи її у власній діяльності, або якщо тільки послуга, що надається, не оплачується публічним замовником повністю;

- (f) стосовно договорів про надання послуг щодо придбання, розробки, виробництва або спільного виробництва мовленнєвих матеріалів, призначених для аудіовізуальних медіапослуг, що означені в Директиві Європейського Парламенту і Ради 2010/13/ЄС ⁽⁴⁾, або радіомовленнєвих послуг, а також стосовно договорів про надання часу або програм мовлення.

12.2. Тендерна пропозиція вважається неналежною в будь-якому з таких випадків:

- (a) коли вона не відповідає мінімальним вимогам, зазначеним у закупівельній документації;
- (b) коли вона не відповідає вимогам до подання, зазначеним у статті 168(3);
- (c) коли учасника тендеру відсторонено відповідно до пункту (b) або (c) першого підпараграфу статті 141(1);
- (d) коли публічний замовник визнав вартість тендерної пропозиції незвичайно низькою.

12.3. Тендерна пропозиція вважається неприйнятною в будь-якому з таких випадків:

- (a) коли ціна тендерної пропозиції перевищує максимальний бюджет публічного замовника, визначений і задокументований до початку процедури закупівель;
- (b) коли тендерна пропозиція не відповідає мінімальним рівням якості згідно з критеріями присудження.

12.4. У випадках, зазначених у пункті (a) пункту 12.1, публічний замовник не зобов'язаний публікувати повідомлення про договір, якщо він включає в конкурсну процедуру з переговорами всіх тих учасників тендеру, що задовольнили критерії виключення та відбору, крім учасників, що подали тендерну пропозицію, що її вартість визнано незвичайно низькою.

13. Процедура із запрошенням до висловлення зацікавленості

13.1. Щодо договорів, вартість яких нижча за порогові значення, вказані в статті 175(1) або статті 178(1), і без обмеження пунктів 11 та 12, публічний замовник може використовувати запрошення до висловлення зацікавленості для виконання будь-чого з такого:

- (a) попередній відбір конкурсантів, що будуть запрошені подати тендерні пропозиції у відповідь на майбутні закриті запрошення до участі в тендері;
- (b) складання списку постачальників, що будуть запрошені подати заявки на участь або тендерні пропозиції.

13.2. Список, складений після запрошення до висловлення зацікавленості, діє не більше чотирьох років із дати опублікування повідомлення, зазначеного в пункті 3.1.

Список, зазначений у першому підпараграфі, може включати підписки.

Будь-який зацікавлений економічний оператор може висловити зацікавленість у будь-який час протягом строку дії списку, за винятком останніх трьох місяців такого строку.

13.3. Якщо буде укладатися договір, публічний замовник запрошує всіх конкурсантів або постачальників, що внесені до відповідного списку або підписку, зробити будь-що з такого:

- (a) подати тендерну пропозицію у випадку, зазначеному в пункті (a) пункту 13.1;
- (b) у випадку, зазначеному в пункті (b) пункту 13.1, подати будь-що з такого:
  - (i) тендерні пропозиції, в тому числі документи, що стосуються критеріїв виключення та відбору;
  - (ii) документи, що стосуються критеріїв виключення та відбору, а як другий етап ті, хто виконує ці критерії, подають тендерні пропозиції.

14. Договори із середньою, малою і дуже малою вартістю

- 14.1. Договори із середньою, малою і дуже малою вартістю можуть укладатися шляхом переговорної процедури згідно з порядком ведення переговорів, викладеним у статті 164(4) та в пункті 6.5. Первісну тендерну пропозицію подають тільки конкурсанти, що їх запросив публічний замовник одночасно та в письмовій формі.
- 14.2. Договір, що його вартість перевищує 60 000 євро і менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), вважається договором із середньою вартістю. До таких договорів застосовуються пункти 3.1, 6.1 та 6.4.
- 14.3. Договір, що його вартість не перевищує 60 000 євро, але перевищує порогове значення, вказане в пункті 14.4, вважається договором із малою вартістю. До таких договорів застосовуються пункти 3.1, 6.2 та 6.4.
- 14.4. Договір, що його вартість не перевищує 15 000 євро, вважається договором із дуже малою вартістю. До таких договорів застосовується пункт 6.3.
- 14.5. Виплати сум у розмірі не більше 1 000 євро стосовно позицій видатків можуть здійснюватися просто як оплата рахунків-фактур без попереднього прийняття тендерної пропозиції.

15. Попередні консультації щодо ринку

- 15.1. Для проведення попередніх консультацій щодо ринку публічний замовник може залучати незалежних експертів чи органів або економічних операторів. Такі консультації можуть використовуватися при плануванні та проведенні процедури закупівель, за умови що консультації не призводять до викривлення конкуренції та до порушення принципів недискримінації та прозорості.
- 15.2. Якщо економічний оператор надавав консультації публічному замовнику або іншим чином залучався до підготовки процедури закупівель, публічний замовник вживає належних заходів, зазначених у статті 141, щоб забезпечити, що конкуренцію не буде викривлено внаслідок участі цього економічного оператора в процедурі присудження.

16. Закупівельна документація

- 16.1. Закупівельна документація повинна включати таке:
  - (a) у відповідних випадках, повідомлення про договір чи інший рекламний захід згідно з пунктами 2–5;
  - (b) запрошення до участі в тендері;
  - (c) тендерні специфікації або описові документи в разі конкурсного діалогу, включаючи технічні специфікації та відповідні критерії;
  - (d) проект договору, що відповідає шаблону договору.Пункт (d) першого підпараграфа не застосовується до випадків, коли внаслідок виняткових та належним чином обґрунтованих обставин шаблон договору не може бути використаний.
- 16.2. Запрошення до участі в тендері повинне містити:
  - (a) правила, що регулюють подання тендерних пропозицій, включаючи, зокрема, умови збереження їхньої конфіденційності до відкриття, дату і час закінчення строку для отримання та адресу, на яку вони повинні бути надіслані або доставлені, або інтернет-адресу в разі електронного подання;
  - (b) інформацію про те, що подання тендерної пропозиції передбачає згоду з умовами, викладеними в закупівельній документації, і що таке подання створює зобов'язання для підрядника, з яким укладається договір, на період виконання договору;
  - (c) строк, протягом якого тендерна пропозиція залишатиметься чинною і не повинна бути змінена в будь-якому відношенні;
  - (d) заборону будь-яких контактів між публічним замовником та учасником тендеру під час процедури, крім виняткових випадків на передбачених статтею 169 умовах, та, якщо

передбачається візит на місце, порядок такого візиту;

- (e) засоби підтвердження дотримання строку прийому тендерних пропозицій;
- (f) інформацію про те, що подання тендерної пропозиції передбачає згоду отримувати повідомлення про результат процедури електронними засобами.

16.3. Тендерні специфікації повинні містити таке:

- (a) критерії виключення та відбору;
- (b) критерії присудження та їхній відносний ваговий коефіцієнт або, якщо визначення вагових коефіцієнтів неможливе з об'єктивних причин, розташування критеріїв у порядку зменшення їхньої важливості, що також застосовується до варіантів, якщо вони дозволені в повідомленні про договір;
- (c) технічні специфікації, зазначені в пункті 17;
- (d) якщо варіанти дозволені, мінімальні вимоги, яким вони повинні відповідати;
- (e) інформацію про те, чи застосовується Протокол № 7 про привілеї та імунітети Європейського Союзу, що додається до ДЄС і ДФЄС, або, у відповідних випадках, Віденська конвенція про дипломатичні відносини чи Віденська конвенція про консульські відносини;
- (f) докази доступу до закупівель;
- (g) вимогу зазначити, в якій країні мають осідок учасники тендеру, та надати підтвердні докази, що зазвичай прийнятні згідно із законодавством цієї країни;
- (h) у випадку динамічної системи закупівель або електронних каталогів, інформацію про використовуване електронне обладнання та необхідні технічні умови і специфікації підключення.

16.4. У проекті договору зазначається таке:

- (a) неустойка за недотримання його умов;
- (b) інформація, що повинна міститися в рахунках-фактурах та відповідних підтвердних документах згідно зі статтею III;
- (c) інформація про те, що коли установи Союзу укладають договори за власний рахунок, правом, застосовним до договору, є право Союзу, доповнене, якщо необхідно, національним правом або, якщо це необхідно стосовно договорів щодо нерухомого майна, виключно національне право;
- (d) суд, компетентний розглядати спори;
- (e) обов'язок підрядника дотримуватися відповідних вимог екологічного законодавства, законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства, що встановлені правом Союзу, національним правом, колективними угодами або міжнародними конвенціями з питань соціального забезпечення та захисту довкілля, що зазначені в додатку X до Директиви 2014/24/ЄС;
- (f) інформація про те, чи вимагатиметься передача прав інтелектуальної власності;
- (g) інформація про те, що ціна, зазначена в тендерній пропозиції, є твердою та не підлягає перегляду, або умови чи формули перегляду цін протягом строку дії договору.

Для цілей пункту (g) першого підпараграфа, якщо перегляд цін передбачено в договорі, публічний замовник особливо враховує:

- (a) предмет закупівель та економічну ситуацію, в якій вони відбуваються;
- (b) вид договору і завдань та його строк дії;
- (c) фінансові інтереси публічного замовника.

Пункти (с) та (d) першого підпараграфу цього пункту можуть не застосовуватися в разі підписання договорів відповідно до пункту (m) другого підпараграфу пункту 11.1.

17. Технічні специфікації

- 17.1. Технічні специфікації повинні уможливлувати рівний доступ економічних операторів до процедур закупівель і не призводити до створення не виправданих перешкод для відкриття закупівель для конкуренції.

Технічні специфікації повинні включати характеристики, необхідні для виконання робіт, постачання товарів або надання послуг, включаючи мінімальні вимоги, щоб вони могли бути використані за цільовим призначенням, що встановлене публічним замовником.

- 17.2. Згадані в пункті 17.1 характеристики можуть включати, залежно від обставин, такі:

- (a) рівні якості;
- (b) екологічні та кліматичні характеристики;
- (c) якщо об'єкти купівлі призначені для використання фізичними особами, критерії доступності для людей з обмеженими можливостями або концепція для всіх користувачів, за винятком належним чином обґрунтованих випадків;
- (d) рівні та процедури оцінювання відповідності;
- (e) характеристики або призначення товарів;
- (f) безпека або розміри, включаючи, в разі товарів, торгове найменування та інструкції для користувачів, а також, щодо всіх договорів, термінологія, символи, методи випробувань, пакування, маркування та маркування, виробничі процеси та методи;
- (g) щодо договорів про виконання робіт, процедури, що стосуються забезпечення якості, та правила, що стосуються проектування та складання кошторису, умов випробування, інспектування та приймання робіт та методів або прийомів будівництва, а також усі інші технічні умови, які публічний замовник може встановити відповідно до загальних чи спеціальних нормативно-правових актів стосовно готових робіт і матеріалів або складових частин, необхідних для їх виконання.

- 17.3. Технічні специфікації повинні бути сформульовані будь-яким таким чином:

- (a) у порядку пріоритету з покликанням на європейські стандарти, європейські технічні оцінки, спільні технічні специфікації, міжнародні стандарти, інші технічні довідкові системи, створені європейськими органами стандартизації, або, в разі їх відсутності, їхні національні еквіваленти; кожне покликання супроводжується словами «або еквівалент»;
- (b) із точки зору експлуатаційних характеристик чи функціональних вимог, включаючи екологічні характеристики, за умови що параметри є достатньо точними для того, щоб учасники тендеру могли визначити предмет договору, а публічний замовник міг визначити, з ким він укладе договір;
- (c) шляхом поєднання методів, зазначених у пунктах (a) та (b).

- 17.4. Якщо публічний замовник використовує можливість покликання на специфікації згідно з пунктом (a) пункту 17.3, він не повинен відхиляти тендерну пропозицію на тій підставі, що вона не відповідає таким специфікаціям, якщо учасник тендеру доведе за допомогою будь-яких належних засобів, що запропоноване рішення так само задовольняє вимоги, визначені в технічних специфікаціях.

- 17.5. Якщо публічний замовник використовує можливість, передбачену в пункті (b) пункту 17.3, для формулювання технічних специфікацій із точки зору експлуатаційних характеристик або функціональних вимог, він не повинен відхиляти тендерну пропозицію, яка відповідає національному стандарту, що транспонує європейський стандарт, європейське технічне схвалення, спільні технічні специфікації, міжнародний стандарт або технічні довідкові системи,

створені європейським органом стандартизації, якщо такі специфікації передбачають встановлені ним експлуатаційні характеристики або функціональні вимоги.

Учасник тендеру повинен довести будь-якими належними засобами, що робота, товар чи послуга, що відповідає стандарту, також відповідає експлуатаційним характеристикам або функціональним вимогам, що були встановлені публічним замовником.

- 17.6. Якщо публічний замовник має намір придбати роботи, товари чи послуги з певними екологічними, соціальними чи іншими характеристиками, він може вимагати наявності спеціальної етикетки або спеціальних вимог етикетки, якщо тільки при цьому виконуються всі такі умови:
- (a) вимоги етикетки стосуються лише критеріїв, що пов'язані з предметом договору та є відповідними для визначення характеристик купівлі;
  - (b) вимоги етикетки ґрунтуються на критеріях, що можуть бути об'єктивно перевірені та є недискримінаційними;
  - (c) етикетки встановлюються в рамках відкритої та прозорої процедури, в якій можуть брати участь усі відповідні стейкхолдери;
  - (d) етикетки доступні всім зацікавленим сторонам;
  - (e) вимоги етикетки встановлюються третьою особою, на яку економічний оператор, що подає заявку на етикетку, не може мати вирішального впливу.

Публічний замовник може вимагати від економічних операторів для доведення відповідності закупівельній документації надання звіту про випробування або сертифіката, що виданий органом з оцінювання відповідності, акредитованим відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 ⁽⁵⁾, або еквівалентним органом з оцінювання відповідності.

- 17.7. Публічний замовник приймає будь-які належні засоби доказування, відмінні від зазначених у пункті 17.6, наприклад технічне досвід виробника, якщо економічний оператор не мав доступу до сертифікатів або звітів про випробування або не мав можливості отримати їх чи певну етикетку протягом відповідних строків не з власної вини, і за умови що відповідний економічний оператор доведе, що роботи, що виконуватимуться, товари, що постачатимуться, або послуги, що надаватимуться, відповідають вимогам спеціальної етикетки або спеціальним вимогам, визначеним публічним замовником.

- 17.8. Якщо тільки це не виправдано предметом договору, у технічних специфікаціях не повинна зазначатися конкретна марка, джерело чи конкретний процес, що характеризує продукти або послуги, що надаються певним економічним оператором, або торговельні марки, патенти, типи чи певне походження або певне виробництво, якщо це сприяє певним продуктам або економічним операторам чи усуває певні продукти або певних економічних операторів.

Таке зазначення дозволяється у виняткових випадках, коли неможливий достатньо детальний та зрозумілий опис предмету договору. Таке зазначення супроводжується словами «або еквівалент».

18. Критерії виключення та відбору

- 18.1. Для цілей статті 137 публічний замовник приймає Єдиний європейський закупівельний документ (ESPD), згаданий у Директиві 2014/24/ЄС, або, в разі його відсутності, підписану й датовану заяву.

Економічний оператор може повторно використовувати ESPD, що вже використовувався в попередній процедурі, за умови що економічний оператор підтвердить, що інформація, що міститься в ньому, залишається правильною.

- 18.2. Публічний замовник зазначає в закупівельній документації критерії відбору, мінімальні рівні спроможності і докази, необхідні для підтвердження цієї спроможності. Усі вимоги повинні бути пов'язані з предметом договору і пропорційні йому.

Публічний замовник зазначає в закупівельній документації, яким чином групи економічних операторів повинні відповідати критеріям відбору, беручи до уваги пункт 18.6.

Якщо договір поділений на лоти, публічний замовник може встановлювати мінімальні рівні спроможності для кожного лоту. Він може встановлювати додаткові мінімальні рівні спроможності, якщо декілька лотів буде присуджено одному підряднику.

18.3. Стосовно спроможності вести професійну діяльність публічний замовник може вимагати від економічного оператора виконання хоча б однієї з таких умов:

- (a) бути зареєстрованим у відповідному професійному або торговому реєстрі, за винятком випадків, коли економічний оператор є міжнародною організацією;
- (b) щодо договорів про надання послуг — мати окремий дозвіл, що підтверджує, що він має право виконувати договір у країні, де він має свій осідок, або бути членом певної професійної організації.

18.4. При отриманні заявок на участь або тендерних пропозицій публічний замовник приймає ESPD або, в разі його відсутності, підписану заяву про те, що конкурсант або учасник тендеру відповідає критеріям відбору. Виконання вимоги про подання ESPD або підписаної заяви може не бути обов'язковим щодо договорів із дуже малою вартістю.

Публічний замовник може в будь-який час протягом процедури попросити учасників тендеру та конкурсантів подати актуалізовану заяву або всі підтвердні документи чи їх частину, якщо це необхідно для забезпечення належного проведення процедури.

Публічний замовник вимагає від конкурсантів або переможців тендеру подати актуальні підтвердні документи, за винятком випадків, коли він уже отримав їх для цілей іншої процедури, та за умови що такі документи все ще актуальні або він може безкоштовно отримати до них доступ у національній базі даних.

18.5. Публічний замовник може залежно від його оцінки ризиків вирішити не вимагати надання доказів дієздатності, регуляторної, фінансової, економічної, технічної та професійної спроможності економічних операторів у таких випадках:

- (a) процедури стосовно договорів, що укладаються установами Союзу за власний рахунок і вартість яких не перевищує порогових значень, вказаних у статті 175(1);
- (b) процедури стосовно договорів, що укладаються в сфері зовнішніх заходів і вартість яких не перевищує порогових значень, вказаних у статті 178(1);
- (c) процедури стосовно договорів, що укладаються відповідно до пунктів (b), (e), (f)(i) та (iv), (h) і (m) другого підпараграфу пункту 11.1.

Якщо публічний замовник вирішить не вимагати надання доказів дієздатності, регуляторної, фінансової, економічної, технічної та професійної спроможності економічних операторів, попереднє фінансування не надається, за винятком належним чином обґрунтованих випадків.

18.6. Економічний оператор може, у відповідних випадках та щодо конкретного договору, покладатися на можливості інших суб'єктів незалежно від правової природи його зв'язків із ними. У такому разі він повинен довести публічному замовнику, що він матиме в своєму розпорядженні необхідні для виконання договору ресурси, підтвердивши, що такі суб'єкти прийняли відповідні зобов'язання.

Що стосується технічних та професійних критеріїв, економічний оператор повинен покладатися на можливості інших суб'єктів, тільки якщо останні виконуватимуть роботи або надаватимуть послуги, для яких ці можливості потрібні.

Якщо економічний оператор покладається на можливості інших суб'єктів щодо критеріїв, що стосуються економічної та фінансової спроможності, публічний замовник може вимагати, щоб економічний оператор та ці суб'єкти несли спільну відповідальність за виконання договору.

Публічний замовник може вимагати від учасника тендеру надати інформацію про будь-яку частину договору, що її виконання учасник тендеру має намір доручити субпідрядникам, та про особу будь-яких субпідрядників.

Щодо робіт або послуг, що виконуються або надаються на об'єкті, що перебуває під безпосереднім наглядом публічного замовника, публічний замовник вимагає від підрядника вказати назви, контактні дані та уповноважених представників усіх субпідрядників, що беруть участь у виконанні договору, включаючи будь-які зміни субпідрядників.

- 18.7. Публічний замовник перевіряє, чи відповідають суб'єкти, на чії можливості має намір покладатися економічний оператор, та передбачувані субпідрядники відповідним критеріям відбору, коли субпідряд становить значну частину договору.

Публічний замовник вимагає, щоб економічний оператор змінив суб'єкта або субпідрядника, що не задовольняє відповідного критерію відбору.

- 18.8. У випадку договорів про виконання робіт, договорів про надання послуг та робіт із вибору ділянки або інсталяційних робіт у контексті договору про постачання публічний замовник може вимагати, щоб певні критичні завдання виконував безпосередньо сам учасник тендеру або, якщо тендерна пропозиція подається групою економічних операторів, учасник такої групи.
- 18.9. Публічний замовник не повинен вимагати, щоб група економічних операторів мала певну організаційно-правову форму для подання тендерної пропозиції чи заявки на участь, але від обраної групи може вимагатися прийняти певну організаційно-правову форму після укладення з нею договору, якщо така зміна необхідна для належного виконання договору.

19. Економічна та фінансова спроможність

- 19.1. Щоб забезпечити наявність в економічних операторів необхідної економічної та фінансової спроможності для виконання договору, публічний замовник може вимагати, зокрема, щоб:

- (а) економічні оператори мали певний мінімальний річний оборот, включаючи певний мінімальний оборот у сфері, що є предметом договору;
- (б) економічні оператори надавали інформацію про свою річну бухгалтерську звітність із зазначенням відношень активів та зобов'язань;
- (с) економічні оператори надавали страхування професійних ризиків із належним рівнем покриття.

Для цілей пункту (а) першого підпараграфу мінімальний річний оборот не повинен перевищувати вдвічі більшу оцінку річну вартість договору, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, пов'язаних із характером купівлі, що публічний замовник пояснює в закупівельній документації.

Для цілей пункту (б) першого підпараграфу публічний замовник пояснює методи і критерії стосовно таких відношень у закупівельній документації.

- 19.2. У разі динамічних систем закупівель максимальний річний оборот розраховується на основі очікуваного максимального розміру індивідуальних договорів, що будуть укладені в рамках такої системи.

- 19.3. Публічний замовник визначає в закупівельній документації докази, що їх повинен надати економічний оператор на підтвердження своєї економічної та фінансової спроможності. Він може вимагати, зокрема, надання одного чи більше з таких документів:

- (а) належні довідки з банків або, у відповідних випадках, підтвердження існування відповідного страхування професійного ризику;
- (б) фінансова звітність або витяги з неї за період не більше ніж за останні три фінансові роки, за які звітність було закрито;
- (с) звіт про загальний оборот економічного оператора та, у відповідних випадках, про оборот у сфері, що є предметом договору, не більше ніж за останні три фінансові роки, за які наявна

інформація.

Якщо з будь-якої вагової причини економічний оператор не може надати документи, що їх вимагає публічний замовник, він може підтвердити свою економічну та фінансову спроможність будь-яким іншим документом, що його публічний замовник вважатиме прийнятним.

20. Технічна і професійна спроможність

- 20.1. Публічний замовник перевіряє відповідність конкурсантів або учасників тендеру мінімальним критеріям відбору щодо технічної та професійної спроможності згідно з пунктами 20.2–20.5.
- 20.2. Публічний замовник визначає в закупівельній документації докази, що їх повинен надати економічний оператор на підтвердження своєї технічної та професійної спроможності. Він може вимагати надання одного чи більше з таких документів:
  - (a) щодо робіт, товарів, що для них потрібне виконання робіт із вибору ділянки або інсталяційних робіт чи послуг: інформація про освіту та професійну кваліфікацію, навички, досвід осіб, відповідальних за виконання;
  - (b) список:
    - (i) основних послуг, що надавалися, і товарів, що постачалися за останні три роки, із зазначенням сум, дат і клієнтів, публічних чи приватних, до яких на вимогу додаються зроблені клієнтами заяви;
    - (ii) робіт, виконаних за останні п'ять років, разом із свідоцтвами про задовільне виконання найважливіших робіт;
  - (c) опис технічного обладнання, інструментів або установок, що наявні в економічного оператора для виконання договору про надання послуг або договору про виконання робіт;
  - (d) опис технічного обладнання і засобів, наявних в економічного оператора для забезпечення якості, та опис наявних можливостей для проведення вивчень і досліджень;
  - (e) зазначення технічних спеціалістів або технічних органів, наявних в економічного оператора, незалежно від того, чи належать вони йому безпосередньо, особливо тих, що несуть відповідальність за контроль якості;
  - (f) щодо товарів: зразки, описи або автентичні фотографії чи сертифікати, складені офіційними установами з контролю якості або визнаними компетентними органами, що засвідчують відповідність продуктів, із чітким зазначенням того, на основі яких технічних специфікацій або стандартів здійснюється таке засвідчення;
  - (g) щодо робіт або послуг: опис середньорічної робочої сили та кількість управлінського персоналу економічного оператора за останні три роки;
  - (h) зазначення систем управління ланцюжком постачень та відстежування ланцюжка постачень, що їх економічний оператор зможе застосовувати під час виконання договору;
  - (i) зазначення заходів екологічного менеджменту, що їх економічний оператор зможе застосовувати під час виконання договору.

Для цілей пункту (b)(i) першого підпараграфу, коли це необхідно для забезпечення належного рівня конкуренції, публічний замовник може зазначати, що враховуватимуться докази стосовно постачання відповідних товарів або надання відповідних послуг за період більше трьох років.

Для цілей пункту (b)(ii) першого підпараграфу, коли це необхідно для забезпечення належного рівня конкуренції, публічний замовник може зазначати, що враховуватимуться докази стосовно виконання відповідних робіт за період більше п'яти років.

- 20.3. Якщо товари або послуги мають складний характер або, у виняткових випадках, потрібні для спеціальних цілей, технічна та професійна спроможність можуть бути підтверджені шляхом проведення перевірки публічним замовником або від його імені компетентним офіційним

органом країни, де економічний оператор має осідок, за згодою такого органу. Такі перевірки стосуються технічних можливостей та виробничих потужностей постачальника, а за необхідності — його можливостей для проведення вивчень і досліджень та заходів з контролю якості.

- 20.4. Якщо публічний замовник вимагає надання сертифікатів, складених незалежними органами, що засвідчують відповідність економічного оператора певним стандартам забезпечення якості, в тому числі в сфері доступності для осіб з обмеженими можливостями, він зазначає системи забезпечення якості, засновані на відповідних серіях європейських стандартів, сертифікованих акредитованими органами. Публічний замовник також приймає інші докази рівнозначних заходів із забезпечення якості від економічного оператора, що, очевидно, не має доступу до таких сертифікатів або не має можливості отримати такі сертифікати в межах відповідних строків з причин, що не залежать від такого економічного оператора, та за умови що економічний оператор доведе, що запропоновані заходи забезпечення якості відповідають необхідним стандартам забезпечення якості.
- 20.5. Якщо публічний замовник вимагає надання сертифікатів, складених незалежними органами, що засвідчують відповідність економічного оператора певним системам або стандартам екологічного менеджменту, він покликається на Схему екологічного менеджменту та аудиту Європейського Союзу або на інші системи екологічного менеджменту, визнані в відповідно до статті 45 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1221/2009 ⁽⁶⁾, чи інші стандарти екологічного менеджменту, засновані на відповідних європейських або міжнародних стандартах, сертифікованих акредитованими органами. Якщо економічний оператор, очевидно, не мав доступу до таких сертифікатів або не мав можливості отримати їх у межах відповідних строків з причин, що не залежать від такого економічного оператора, публічний замовник також приймає інші докази вжиття заходів з екологічного менеджменту, за умови що економічний оператор доведе, що такі заходи еквівалентні заходам, що вимагаються відповідною системою або стандартом екологічного менеджменту.
- 20.6. Публічний замовник може дійти висновку, що економічний оператор не має необхідної професійної спроможності для виконання договору відповідно до належних стандартів якості, якщо публічний замовник виявить, що економічний оператор перебуває в ситуації конфлікту інтересів, що може негативно вплинути на його результативність.

21. Критерії присудження

- 21.1. Критерії якості можуть включати такі елементи, як технічні переваги, естетичні та функціональні характеристики, доступність, дизайн для всіх користувачів, соціальні, екологічні та інноваційні характеристики, процеси виробництва, забезпечення і торгівлі та будь-який інший окремий процес на будь-якій стадії життєвого циклу робіт, товарів або послуг, організацію персоналу, призначеного для виконання договору, післяпродажне обслуговування, технічну допомогу або умови постачання, наприклад дата постачення, процес постачання і строк постачення або строк виконання.
- 21.2. Публічний замовник зазначає в закупівельній документації відносний ваговий коефіцієнт, що його він встановлює для кожного з критеріїв, обраних для визначення найбільш економічно вигідної тендерної пропозиції, крім випадків використання методу найнижчої ціни. Такі вагові коефіцієнти можуть бути виражені як діапазон із відповідним максимальним розмахом.

Ваговий коефіцієнт, застосований до ціни або вартості відносно інших критеріїв, не повинен призводити до нейтралізації ціни або вартості.

Якщо визначення вагових коефіцієнтів неможливе з об'єктивних причин, публічний замовник вказує критерії в порядку зменшення їхньої важливості.
- 21.3. Публічний замовник може встановлювати мінімальні рівні якості. Тендерні пропозиції, що мають нижчий рівень якості, відхиляються.
- 21.4. У відповідних випадках розрахунок витрат життєвого циклу включає повністю або частково такі витрати протягом життєвого циклу робіт, товарів або послуг:

- (a) витрати, що їх несе публічний замовник або інші користувачі, наприклад:
  - (i) витрати, пов'язані з придбанням;
  - (ii) експлуатаційні витрати, наприклад споживання енергії та інших ресурсів;
  - (iii) витрати на технічне обслуговування;
  - (iv) витрати наприкінці строку експлуатації, наприклад витрати на збір та перероблення;
- (b) витрати, зумовлені зовнішніми екологічними чинниками, що пов'язані з роботами, товарами чи послугами протягом їхнього життєвого циклу, за умови що їх грошова вартість може бути визначена і перевірена.

21.5 Якщо публічний замовник оцінює витрати шляхом розрахунку витрат життєвого циклу, він зазначає в закупівельній документації дані, що їх повинні надати учасники тендеру, та метод, який він використовуватиме для визначення витрат життєвого циклу на основі цих даних.

Метод, використовуваний для оцінювання витрат, зумовлених зовнішніми екологічними чинниками, повинен відповідати таким умовам:

- (a) він ґрунтується на критеріях, що можуть бути об'єктивно перевірені та є недискримінаційними;
- (b) він доступний усім зацікавленим сторонам;
- (c) економічні оператори можуть надавати необхідні дані, докладаючи розумних зусиль.

У відповідних випадках для розрахунку витрат життєвого циклу публічний замовник використовує обов'язкові загальноприйняті методи, що передбачені правовими актами Союзу, зазначеними в додатку XIII до Директиви 2014/24/ЄС.

22. Використання електронних аукціонів

22.1. Замовник може використовувати електронні аукціони, на яких подаються нові ціни, скориговані в бік зменшення, або нові значення щодо певних елементів тендерних пропозицій.

Публічний замовник структурує електронний аукціон як повторюваний електронний процес, що відбувається після первинного повного оцінювання тендерних пропозицій, так що їхній рейтинг може бути визначений за допомогою автоматизованих методів оцінювання.

22.2. У відкритих, закритих або конкурсних процедурах із переговорами публічний замовник може вирішити, що перед укладенням публічного договору проводиться електронний аукціон, якщо закупівельна документація може бути складена з точністю.

Електронний аукціон може проводитися при відновленні конкурсу між сторонами рамкової угоди згідно з пунктом (b) другого підпараграфу пункту 1.3 та при відкритті конкурсу для договорів, що будуть укладені в рамках динамічної системи закупівель, згаданої в пункті 9.

Електронний аукціон повинен ґрунтуватися на одному з методів присудження, що зазначені в статті 167(4).

22.3. Публічний замовник, що вирішив провести електронний аукціон, повинен зазначити про це в повідомленні про договір.

Закупівельна документація повинна включати таку інформацію:

- (a) значення компонентів, що будуть предметом електронного аукціону, за умови що ці компоненти можуть бути виміряні та бути виражені цифрами або відсотками;
- (b) будь-які межі значень, що можуть бути подані, оскільки вони впливають зі специфікацій, що стосуються предмета договору;
- (c) інформація, що буде надана учасникам тендеру під час електронного аукціону, та, у відповідних випадках, коли вона буде їм надана;
- (d) відповідна інформація стосовно процесу електронного аукціону, в тому числі те, чи

складається він з етапів, та спосіб його закриття згідно з пунктом 22.7;

- (e) умови подання тендерних пропозицій учасниками тендеру і, зокрема, мінімальні різниці, що, у відповідних випадках, будуть необхідні при поданні тендерної пропозиції;
- (f) відповідна інформація щодо використовуваного електронного обладнання і технічних умов та специфікацій підключення.

22.4. Усі учасники тендеру, що подали прийнятні тендерні пропозиції, запрошуються одночасно електронними засобами для участі в електронному аукціоні за допомогою підключення відповідно до інструкцій. У запрошенні зазначаються дата і час початку електронного аукціону. Електронний аукціон може проходити в декілька послідовних етапів. Електронний аукціон починається не раніше ніж через два робочі дні після дати розсилання запрошень.

22.5. Запрошення супроводжується результатами повного оцінювання відповідної тендерної пропозиції.

У запрошенні також зазначається математична формула, що використовуватиметься на електронному аукціоні для автоматичної зміни рейтингу на основі поданих нових цін та/або нових значень. Така формула повинна включати вказаний у закупівельній документації ваговий коефіцієнт усіх критеріїв, установлених для визначення економічно найвигіднішої тендерної пропозиції. Однак із цією метою будь-які діапазони повинні бути попередньо зведені до встановленого значення.

Якщо варіанти дозволені, для кожного варіанта повинна бути передбачена окрема формула.

22.6. Протягом кожного етапу електронного аукціону публічний замовник миттєво повідомляє всім учасникам тендеру принаймні достатню інформацію для того, щоб вони могли в будь-який момент визначити свої відносні рейтинги. Він також може, якщо про це попередньо зазначалося, повідомляти іншу інформацію стосовно інших поданих цін або значень, а також оголошувати кількість учасників тендеру на будь-якому окремому етапі аукціону. Однак він не повинен розкривати особи учасників тендеру протягом будь-якого етапу електронного аукціону.

22.7. Публічний замовник закриває електронний аукціон в один чи більше таких способів:

- (a) у попередньо зазначені дату і час;
- (b) коли він більше не отримує нових цін або нових значень, що відповідають вимогам щодо мінімальних різниць, за умови що він попередньо зазначив строк, що повинен вийти з моменту отримання останнього подання, до закриття ним електронного аукціону;
- (c) коли попередньо вказана кількість етапів аукціону буде завершена.

22.8. Після закриття електронного аукціону публічний замовник укладає договір за результатами електронного аукціону.

23. Тендерні пропозиції з незвичайно низькою вартістю

23.1. Якщо стосовно певного договору ціна або витрати, зазначені в тендерній пропозиції, виявляються незвичайно низькими, публічний замовник запитує в письмовій формі деталі складових елементів ціни або витрат, що їх він вважає важливими, і надає учаснику тендеру можливість викласти свої коментарі.

Публічний замовник може, зокрема, взяти до уваги коментарі щодо:

- (a) економіки виробничого процесу, надання послуг або способу будівництва;
- (b) обраних технічних рішень або надзвичайно сприятливих умов, доступних для учасника тендеру;
- (c) оригінальності тендерної пропозиції;
- (d) дотримання учасником тендеру чинних зобов'язань у сфері екологічного законодавства, законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства;
- (e) дотримання субпідрядниками чинних зобов'язань у сфері екологічного законодавства,

законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства;

(f) можливості отримання учасником тендеру державної допомоги відповідно до чинних правил.

23.2. Публічний замовник відхиляє тендерну пропозицію, тільки якщо надані докази достатньою мірою не пояснюють запропоновану низьку ціну або витрати.

Публічний замовник відхиляє тендерну пропозицію, якщо він виявить, що вартість тендерної пропозиції є незвичайно низькою, оскільки вона не відповідає чинним зобов'язанням у сфері екологічного законодавства, законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства.

23.3. Якщо публічний замовник виявить, що вартість тендерної пропозиції є незвичайно низькою, оскільки учасник тендеру отримав державну допомогу, він може відхилити таку тендерну пропозицію на цій єдиній підставі, тільки якщо учасник тендеру протягом встановленого публічним замовником достатнього строку не зможе довести, що така допомога була сумісною з внутрішнім ринком у значенні статті 107 ДФЄС.

24. Строки прийому тендерних пропозицій та заявок на участь

24.1. Строки повинні перевищувати мінімальні строки, встановлені в цьому пункті, якщо тендерні пропозиції можуть бути складені лише після відвідування об'єкта або після ознайомлення на місці з документами, що підтверджує закупівельна документація.

Строки продовжуються на п'ять днів у будь-якому з таких випадків:

(a) публічний замовник не пропонує прямого безкоштовного доступу електронними засобами до закупівельної документації;

(b) повідомлення про договір опубліковано відповідно до пункту (b) пункту 4.2.

24.2. У відкритих процедурах строк прийому тендерних пропозицій становить не менше 37 днів із дня, наступного за відправленням повідомлення про договір.

24.3. У закритих процедурах, у конкурсному діалозі, в конкурсних процедурах із переговорами, в динамічних системах закупівель та в інноваційних партнерствах строк прийому заявок на участь становить не менше 32 днів із дня, наступного за відправленням повідомлення про договір.

24.4. У закритих процедурах та в конкурсних процедурах із переговорами строк прийому тендерних пропозицій становить не менше 30 днів із дня, наступного за відправленням запрошення до участі в тендері.

24.5. У динамічній системі закупівель строк прийому тендерних пропозицій становить не менше 10 днів із дня, наступного за відправленням запрошення до участі в тендері.

24.6. У процедурах, що проводяться після запрошення до висловлення зацікавленості, згаданого в пункті 13.1, строк становить:

(a) не менше 10 днів із дня, наступного за відправленням запрошення до участі в тендері, при отриманні тендерних пропозицій у разі процедури, зазначеної в пункті (a) пункту 13.1 та в пункті (b)(i) пункту 13.3;

(b) не менше 10 днів при отриманні заявок на участь та не менше 10 днів при отриманні тендерних пропозицій у разі двоетапної процедури, зазначеної в пункті (b)(ii) пункту 13.3.

24.7. Публічний замовник може скоротити строки прийому тендерних пропозицій на п'ять днів у разі відкритих або закритих процедур, якщо він надасть згоду на подання тендерних пропозицій електронними засобами.

25. Доступ до закупівельної документації і строк надання додаткової інформації

25.1. Публічний замовник пропонує прямий безкоштовний доступ електронними засобами до закупівельної документації із дати опублікування повідомлення про договір або, в разі

процедур без повідомлення про договір або зазначених у пункті 13 процедур, із дати відправлення запрошення до участі в тендері.

В обґрунтованих випадках публічний замовник може передавати закупівельну документацію іншими визначеними ним засобами, якщо прямий доступ електронними засобами неможливий з технічних причин або якщо закупівельна документація містить конфіденційну інформацію. У таких випадках застосовується другий підпараграф пункту 24.1, за винятком невідкладних випадків, передбачених пунктом 26.1.

Публічний замовник може встановлювати для економічних операторів вимоги, спрямовані на захист конфіденційності інформації, що міститься в закупівельній документації. Він повідомляє про ці вимоги, а також про спосіб отримання доступу до відповідної закупівельної документації.

- 25.2. Публічний замовник якомога швидше надає додаткову інформацію, пов'язану із закупівельною документацією, одночасно та в письмовій формі всім зацікавленим економічним операторам.

Публічний замовник не зобов'язаний відповідати на запити на додаткову інформацію, подані менш ніж за шість робочих днів до закінчення строку прийому тендерних пропозицій.

- 25.3. Публічний замовник продовжує строк прийому тендерних пропозицій, якщо:

- (a) він не надав додаткової інформації не пізніше ніж за шість днів до закінчення строку прийому тендерних пропозицій, хоча економічний оператор завчасно подав запит на таку інформацію;
- (b) він вносить істотні зміни до закупівельної документації.

26. Строки в невідкладних випадках

- 26.1. Якщо з огляду на належним чином обґрунтовану терміновість мінімальні строки, передбачені в пунктах 24.2 та 24.3 для відкритих або закритих процедур, є неприйнятними, публічний замовник може встановити:

- (a) строк прийому заявок на участь або тендерних пропозицій у відкритих процедурах, що повинен становити не менше 15 днів із дати відправлення повідомлення про договір;
- (b) строк прийому тендерних пропозицій у закритих процедурах, що повинен становити не менше 10 днів із дати відправлення запрошення до участі в тендері.

- 26.2. У невідкладних випадках строк, зазначений у першому підпараграфі пункту 25.2 та в пункті (a) пункту 25.3, становить чотири дні.

27. Електронні каталоги

- 27.1. Якщо вимагається використання електронних засобів зв'язку, публічний замовник може вимагати подання тендерних пропозицій у формі електронного каталогу або включення електронного каталогу.

- 27.2. Якщо подання тендерних пропозицій у формі електронних каталогів є прийнятним або вимагається, публічний замовник повинен:

- (a) зазначити це в повідомленні про договір;
- (b) зазначити в закупівельній документації всю необхідну інформацію стосовно формату, використовуваного електронного обладнання і технічних умов та специфікацій підключення для каталогу.

- 27.3. Якщо після подання тендерних пропозицій у формі електронних каталогів було укладено множинну рамкову угоду, публічний замовник може передбачити, щоб відновлення конкурсу щодо індивідуальних договорів відбувалося на основі актуалізованих каталогів шляхом застосування одного з таких методів:

- (a) публічний замовник запрошує підрядників повторно подати їхні електронні каталоги, адаптовані до вимог відповідного індивідуального договору;

(b) публічний замовник повідомляє підрядників про свій намір витягти з уже поданих електронних каталогів інформацію, необхідну для формування тендерних пропозицій, адаптованих до вимог відповідного індивідуального договору, за умови що використання цього методу було оголошено в закупівельній документації щодо рамкової угоди.

27.4 При використанні методу, зазначеного в пункті (b) пункту 27.3, публічний замовник повідомляє підрядникам дату і час, коли він має намір витягти інформацію, необхідну для формування тендерних пропозицій, адаптованих до вимог відповідного індивідуального договору, і надає підрядникам можливість відмовити в такому зборі інформації.

Публічний замовник забезпечує, щоб строк між часом повідомлення та фактичним збором інформації був достатнім.

До укладення індивідуального договору публічний замовник надає зібрану інформацію відповідному підряднику, щоб дати йому можливість оскаржити або підтвердити, що створена таким чином тендерна пропозиція не містить жодних суттєвих помилок.

28. Відкриття тендерних пропозицій та заявок на участь

28.1. У відкритих процедурах уповноважені представники учасників тендеру можуть брати участь у відкритті.

28.2. Якщо вартість договору не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), відповідальний розпорядник призначає комітет для відкриття тендерних пропозицій. Розпорядник може відмовитись від цього зобов'язання за результатами аналізу ризиків при відновленні конкурсу в межах рамкової угоди та у випадках, згаданих у другому підпараграфі пункту 11.1, за винятком пунктів (d) та (g) зазначеного підпараграфа.

Комітет із відкриття складається принаймні з двох осіб, що представляють не менше двох структурних одиниць відповідної установи Союзу, які не мають ієрархічних зв'язків між собою. Для цілей уникнення будь-якого конфлікту інтересів на цих осіб поширюються зобов'язання, встановлені в статті 61.

До представництв або місцевих підрозділів, що зазначені в статті 150 або діють тільки на території однієї держави-члена, в разі відсутності в них окремих структурних одиниць, вимога щодо структурних одиниць, що не мають між собою ієрархічних зв'язків, не застосовується.

28.3 У випадку процедури закупівель, розпочатої на міжінституційному рівні, комітет із відкриття призначається відповідальним розпорядником з установи Союзу, що несе відповідальність за процедуру закупівель.

28.4 Публічний замовник перевіряє та забезпечує цілісність первісної тендерної пропозиції, включаючи фінансову пропозицію, а також доказів дати і часу її отримання за допомогою будь-якого відповідного методу, згідно зі статтею 149(3) та (5).

28.5 У відкритих процедурах, коли договір укладається шляхом застосування методу найнижчої ціни або найнижчих витрат відповідно до статті 167(4), ціни, зазначені в тендерних пропозиціях, що відповідають вимогам, повинні читатися вголос.

28.6 Письмовий протокол відкриття тендерних пропозицій підписується особою чи особами, відповідальними за відкриття, або членами комітету з відкриття. Він визначає ті тендерні пропозиції, що відповідають і що не відповідають статті 149, та вказує підстави, на яких тендерні пропозиції були відхилені, згідно зі статтею 168(4). Такий протокол може бути підписаний в електронній системі, що забезпечує достатню ідентифікацію особи, що підписує.

29. Оцінювання тендерних пропозицій та заявок на участь

29.1. Відповідальний розпорядник може вирішити, що оцінювальний комітет повинен оцінювати тендерні пропозиції та визначати їхній рейтинг тільки на основі критеріїв присудження, а оцінювання за критеріями виключення та відбору повинне здійснюватися в іншому належному порядку, що гарантує відсутність конфліктів інтересів.

29.2. У випадку процедури закупівель, розпочатої на міжінституційному рівні, оцінювальний комітет

призначається відповідальним розпорядником з установи Союзу, що несе відповідальність за процедуру закупівель. Склад оцінювального комітету повинен відображати, наскільки можливо, міжінституційний характер процедури закупівель.

- 29.3. Заявки на участь і тендерні пропозиції, що є відповідними згідно з пунктом 11.2 і не є неналежними згідно з пунктом 12.2 або неприйнятними згідно з пунктом 12.3, вважаються прийнятними.

30. Результати оцінювання та рішення про присудження

- 30.1. Результатом оцінювання є звіт про оцінювання, що містить пропозицію укласти договір. Звіт про оцінювання повинен бути датований і підписаний особою чи особами, що проводили оцінювання, або членами оцінювального комітету. Такий звіт може бути підписаний в електронній системі, що забезпечує достатню ідентифікацію особи, що підписує.

Якщо на оцінювальний комітет не було покладено функцій із перевіряння тендерних пропозицій на відповідність критеріям виключення та відбору, звіт про оцінювання також підписується особами, що на них покладено такі функції відповідальним розпорядником.

- 30.2. Звіт про оцінювання повинен містити таку інформацію:

- (a) назва та адреса публічного замовника, а також предмет і вартість договору або предмет і максимальна вартість рамкової угоди;
- (b) назви відсторонених конкурсантів або учасників тендеру та причини їх відсторонення із зазначенням ситуації, згаданої в статті 141(1), або критеріїв відбору;
- (c) відхилені тендерні пропозиції та причини їх відхилення із зазначенням будь-чого з такого:
  - (i) невідповідність мінімальним вимогам, передбаченим у пункті (a) статті 167(1);
  - (ii) недотримання мінімальних рівнів якості, встановлених у пункті 21.3;
  - (iii) тендерні пропозиції, що їхню вартість визнано незвичайно низькою згідно з пунктом 23;
- (d) назви обраних конкурсантів або учасників тендеру та причини їх відбору;
- (e) назви учасників тендеру із зазначенням їхнього рейтингу залежно від кількості отриманих балів та обґрунтування їх вибору;
- (f) назви запропонованих конкурсантів або переможця тендеру і причини їх вибору;
- (g) якщо відома, частка договору або рамкової угоди, виконання яких запропонований підрядник має намір передати на умовах субпідряду третім особам.

- 30.3. Публічний замовник ухвалює рішення про присудження, що передбачає будь-що з такого:

- (a) затвердження звіту про оцінювання, що містить усю зазначену в пункті 30.2 інформацію, доповнену таким:
  - (i) назва переможця тендеру та причини такого вибору, здійсненого на основі попередньо оголошених критеріїв відбору та присудження, включаючи, у відповідних випадках, причини невиконання рекомендацій, наведених у звіті про оцінювання;
  - (ii) у випадку переговорної процедури без попереднього опублікування, конкурсної процедури з переговорами або конкурсного діалогу: обставини, зазначені в пунктах 11, 12 та 39, що виправдовують їх використання;
- (b) у відповідних випадках, причини, з яких публічний замовник вирішив не укласти договір.

- 30.4. Розпорядник може об'єднати зміст звіту про оцінювання та рішення про присудження в один документ і підписати його в будь-якому з таких випадків:

- (a) у випадку процедур, вартість яких менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), якщо було отримано тільки одну тендерну пропозицію;

- (b) при відновленні конкурсу в межах рамкової угоди, якщо оцінювальний комітет не було призначено;
  - (c) у випадках, зазначених у пунктах (c), (e), (f)(i), (f)(iii) та (h) другого підпараграфа пункту 11.1, якщо оцінювальний комітет не було призначено.
- 30.5. У випадку процедури закупівель, розпочатої на міжінституційному рівні, зазначене в пункті 30.3 рішення ухвалює публічний замовник, що несе відповідальність за процедуру закупівель.

31. Інформація для конкурсантів та учасників тендеру

- 31.1. Публічний замовник інформує всіх конкурсантів або учасників тендеру одночасно та індивідуально електронними засобами про ухвалені рішення щодо результатів процедури якомога швидше після завершення будь-якого з таких етапів:
- (a) етап відкриття у випадках, зазначених у статті 168(3);
  - (b) ухвалення рішення на підставі критеріїв виключення та відбору в процедурах закупівель, що складаються з двох окремих етапів;
  - (c) рішення про присудження.
- У кожному випадку публічний замовник зазначає причини, з яких заявку на участь чи тендерну пропозицію не було прийнято, а також наявні засоби правового захисту.
- Інформуючи переможця тендеру, публічний замовник зазначає, що рішення, про яке було повідомлено, не має зобов'язальної сили для нього.
- 31.2. Публічний замовник повідомляє інформацію, передбачену в статті 170(3), якомога швидше і в будь-якому випадку протягом 15 днів з моменту отримання запиту в письмовій формі. Коли публічний замовник укладає договори за власний рахунок, він використовує електронні засоби. Учасник торгів також може надіслати запит електронними засобами.
- 31.3. Коли публічний замовник надсилає повідомлення електронними засобами, інформація вважається отриманою конкурсантами або учасниками тендеру, якщо публічний замовник може довести, що надіслав її на електронну адресу, зазначену в тендерній пропозиції або в заявці на участь.
- У такому випадку інформація вважається отриманою конкурсантом або учасником тендеру в день відправлення публічним замовником.

ГЛАВА 2

Положення, застосовні до договорів, що їх укладають установи Союзу за власний рахунок

32. Центральний закупівельний орган

- 32.1. Центральний закупівельний орган може діяти як:
- (a) оптовий торговець, що купує, зберігає та перепродає товари й послуги іншим публічним замовникам;
  - (b) посередник, що укладає рамкові угоди або застосовує динамічні системи закупівель, що можуть використовуватись іншими публічними замовниками відповідно до первісного повідомлення.
- 32.2. Центральний закупівельний орган виконує всі процедури закупівель шляхом використання електронних засобів зв'язку.

33. Лоти

- 33.1. Коли це доцільно, технічно можливо та економічно ефективно, договори укладаються у вигляді окремих лотів згідно з тією самою процедурою.
- Якщо предмет договору поділений на декілька лотів, кожен з яких є предметом індивідуального

33.2. договору, загальна вартість усіх лотів повинна враховуватися при загальному оцінюванні відповідно до порогового значення.

Якщо загальна вартість усіх лотів не менша за порогові значення, вказані в статті 175(1), то до кожного з лотів застосовуються стаття 163(1) і статті 164 та 165.

33.3. Якщо договір повинен бути укладений у формі окремих лотів, тендерні пропозиції оцінюються окремо для кожного лоту. Якщо декілька лотів присуджуються одному учаснику тендеру, може бути підписаний один договір, предметом якого є такі лоти.

34. Порядок оцінювання вартості договору

34.1. Публічний замовник оцінює вартість договору на основі загальної суми, що підлягає сплаті, включаючи будь-які варіанти і будь-яке поновлення.

Таке оцінювання проводиться щонайпізніше, коли публічний замовник розпочинає процедуру закупівель.

34.2. У разі рамкових угод і динамічних систем закупівель підлягає врахуванню максимальна вартість усіх договорів, передбачених протягом загального строку дії рамкової угоди або динамічної системи закупівель.

У разі інноваційних партнерств підлягає врахуванню максимальна оцінна вартість робіт у сфері досліджень і розробок, що виконуватимуться на всіх етапах передбаченого партнерства, а також робіт, товарів чи послуг, що їх буде придбано наприкінці передбаченого партнерства.

Якщо публічний замовник передбачає здійснення виплат конкурсантам або учасникам тендеру, він бере їх до уваги при розрахунку оцінної вартості договору.

34.3. У разі договорів про надання послуг врахуванню підлягає таке:

(а) стосовно страхових послуг: належна до сплати страхова премія та інші форми винагороди;

(б) стосовно банківських або фінансових послуг: збори, комісії, відсотки та інші види винагороди;

(в) стосовно договорів на проектування: належні до сплати гонорари, комісії та інші форми винагороди.

34.4. У випадку договорів про надання послуг, в яких не вказана загальна ціна, або договорів про постачання стосовно лізингу, наймання, оренди чи купівлі на виплат продуктів основою для розрахунку оцінної вартості договору є:

(а) стосовно договорів із фіксованим строком дії:

(i) якщо їхній строк дії становить 48 місяців або менше у випадку надання послуг чи 12 місяців або менше у випадку товарів: загальна вартість договору за весь строк його дії;

(ii) якщо їхній строк дії становить більше 12 місяців у випадку товарів: загальна вартість, включаючи оцінну залишкову вартість;

(б) у випадку договорів без фіксованого строку дії або, у випадку послуг, зі строком дії більше 48 місяців: місячна вартість, помножена на 48.

34.5. У випадку договорів про надання послуг чи договорів про постачання, що укладаються регулярно або що їхню дію буде продовжено протягом певного строку, основою для розрахунку оцінної вартості договору є будь-що з такого:

(а) загальна фактична вартість послідовних договорів одного типу, укладених протягом попередніх 12 місяців або попереднього фінансового року, скоригована, якщо можливо, з урахуванням змін у кількості або вартості, що відбулися би протягом 12 місяців після укладення первісного договору;

(б) загальна оцінна вартість послідовних договорів одного типу, що будуть укладені протягом фінансового року.

34.6. У випадку договорів про виконання робіт враховується не тільки вартість робіт, а й загальна оцінна вартість товарів та послуг, необхідних для виконання робіт і наданих підряднику публічним замовником.

34.7. У випадку концесійних договорів вартістю є загальний оцінний оборот концесіонера, генерований протягом строку дії договору.

Вартість обчислюється за допомогою об'єктивного методу, зазначеного в закупівельній документації, враховуючи, зокрема:

- (а) доходи від сплати користувачами робіт або послуг зборів і штрафів, відмінних від стягуваних від імені публічного замовника;
- (б) вартість грантів чи будь-яких інших фінансових переваг, наданих третіми особами для виконання концесії;
- (с) доходи від продажу будь-яких активів, що є частиною концесії;
- (d) вартість усіх товарів та послуг, що надаються концесіонеру публічним замовником, за умови що вони необхідні для виконання робіт або надання послуг;
- (е) платежі конкурсантам або учасникам тендеру.

35. Період очікування до підписання договору

35.1. Період очікування починається з будь-якої з таких дат:

- (а) наступного дня після одночасного відправлення електронними засобами повідомлень учасникам тендеру, що були чи не були визнані переможцями тендеру;
- (б) якщо договір або рамкова угода укладається відповідно до пункту (б) другого підпараграфу пункту 11.1, то наступного дня після того, як зазначене в пункті 2.4 повідомлення про присудження було опубліковано в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

У разі необхідності публічний замовник може зупинити підписання договору для проведення додаткової експертизи, якщо це виправдано з огляду на прохання чи коментарі конкурсантів або учасників тендеру, що їх не визнано переможцями або що їм відмовлено, або з огляду на будь-яку іншу відповідну інформацію, отриману протягом строку, зазначеного в статті 175(3). У разі зупинення всі конкурсанти або учасники тендеру повинні бути повідомлені про це протягом трьох робочих днів після ухвалення рішення про зупинення.

Якщо договір або рамкову угоду не може бути підписано з обраним переможцем тендеру, публічний замовник може укласти їх із наступним найкращим учасником тендеру.

35.2. Зазначений у пункті 35.1 період не застосовується в таких випадках:

- (а) будь-яка процедура, в рамках якої подано лише одну тендерну пропозицію;
- (б) індивідуальні договори, що ґрунтуються на рамковій угоді;
- (с) динамічні системи закупівель;
- (d) переговорна процедура без попереднього опублікування згідно з пунктом 11, за винятком договорів, укладених відповідно до пункту (б) другого підпараграфу пункту 11.1.

ГЛАВА 3

Закупівлі в сфері зовнішніх заходів

36. Спеціальні положення щодо порогових значень та порядку укладання договорів у сфері зовнішніх заходів

Пункт 2, за винятком пункту 2.5, пункти 3, 4 та 6, пункт (а) та пункти (с)–(f) пункту 12.1, пункт 12.4, пункт 13.3, пункти 14 та 15, пункти 17.3–17.7, пункти 20.4 та 23.3, пункт 24, пункти 25.2 та 25.3, пункти 26, 28 та 29, за винятком пункту 29.3, не застосовуються до публічних договорів, укладених

зазначеними в статті 178(2) публічними замовниками або від їхнього імені. Пункти 32, 33 та 34 не застосовуються до закупівель у сфері зовнішніх заходів. Пункт 35 застосовується до закупівель у сфері зовнішніх заходів. Для цілей другого підпараграфу пункту 35.1 тривалість періоду очікування дорівнює тривалості, зазначеній у статті 178(1).

Комісія ухвалює рішення щодо виконання положень про закупівлі згідно з цією главою, в тому числі стосовно відповідних заходів контролю, що їх повинен уживати відповідальний розпорядник, якщо Комісія не є публічним замовником.

37. Рекламування

- 37.1. У відповідних випадках попереднє інформаційне повідомлення про запрошення подати тендерну пропозицію за результатами закритої процедури або відкритої процедури згідно з пунктами (а) та (б) пункту 38.1 відповідно, надсилається якомога раніше до Офісу публікацій електронними засобами.
- 37.2. Повідомлення про присудження надсилається, як тільки договір підписано, крім випадків, коли, якщо це все ще необхідно, договір був оголошений таємним, або коли виконання договору повинне супроводжуватися спеціальними заходами безпеки, або коли цього вимагає захист основних інтересів Союзу чи країни-бенефіціара, або коли публікація повідомлення про присудження не вважається доцільною.

38. Порогові значення та процедури

- 38.1. Процедури закупівель у сфері зовнішніх заходів є такими:
  - (а) закрита процедура, передбачена пунктом (б) статті 164(1);
  - (б) відкрита процедура, передбачена пунктом (а) статті 164(1);
  - (с) місцева відкрита процедура;
  - (д) спрощена процедура;
- 38.2. Процедури закупівель використовуються відповідно до порогових значень таким чином:
  - (а) відкрита або закрита процедура може використовуватися для:
    - (і) договорів про надання послуг, договорів про постачання та концесійних договорів із вартістю принаймні 300 000 євро;
    - (іі) договорів про виконання робіт та концесійних договорів про виконання робіт із вартістю принаймні 5 000 000 євро;
  - (б) місцева відкрита процедура може використовуватися для:
    - (і) договорів про постачання із вартістю принаймні 100 000 євро, але менше 300 000 євро;
    - (іі) договорів про виконання робіт та концесійних договорів про виконання робіт із вартістю принаймні 300 000 євро, але менше 5 000 000 євро;
  - (с) спрощена процедура може використовуватися для:
    - (і) договорів про надання послуг, концесійних договорів про надання послуг, договорів про виконання робіт та концесійних договорів про виконання робіт із вартістю менше 300 000 євро;
    - (іі) договорів про постачання із вартістю менше 100 000 євро;
  - (д) договори, вартість яких не перевищує 20 000 євро, можуть укладатися на підставі однієї тендерної пропозиції;
  - (е) виплати сум у розмірі не більше 2 500 євро стосовно позицій видатків можуть здійснюватися просто як оплата рахунків-фактур без попереднього прийняття тендерної пропозиції.

У закритій процедурі, згаданій у пункті (а) пункту 38.1, у повідомленні про договір

38.3. зазначається кількість конкурсантів, яких буде запрошено подати тендерні пропозиції. У випадку договорів про надання послуг запрошуються щонайменше чотири конкурсанти. Кількість конкурсантів, що їм дозволено подати тендерні пропозиції, повинна бути достатньою для забезпечення справжньої конкуренції.

Список відібраних конкурсантів публікується на вебсайті Комісії.

Якщо кількість конкурсантів, що відповідають критеріям відбору або мінімальним рівням спроможності, менша за мінімальну кількість, публічний замовник може запросити подати тендерну пропозицію лише тих конкурсантів, що відповідають критеріям для подання тендерної пропозиції.

38.4. У рамках місцевої відкритої процедури, зазначеної в пункті (с) пункту 38.1, повідомлення про договір публікується принаймні в офіційному віснику держави-одержувача або в будь-якому рівнозначному виданні, де публікуються місцеві запрошення до участі в тендері.

38.5. У рамках спрощеної процедури, зазначеної в пункті (d) пункту 38.1, публічний замовник складає список принаймні трьох обраних ним учасників тендеру без публікації повідомлення.

Учасники тендеру за спрощеною процедурою можуть обиратися зі списку постачальників, оприлюдненого згідно з пунктом (b) пункту 13.1 шляхом запрошення до висловлення зацікавленості.

Якщо після консультацій з учасниками тендеру публічний замовник отримає тільки одну тендерну пропозицію, що є дійсною в адміністративному і технічному відношенні, договір може бути укладений за умови дотримання критеріїв присудження.

38.6. Стосовно юридичних послуг, що не підпадають під пункт (h) другого підпараграфу пункту 11.1, публічні замовники можуть використовувати спрощену процедуру незалежно від оцінної вартості договору.

39. Використання переговорної процедури для договорів про надання послуг, договорів про постачання та договорів про виконання робіт

39.1. Публічні замовники можуть використовувати переговорну процедуру на підставі однієї тендерної пропозиції в таких випадках:

(a) якщо надання послуг доручається органам публічного сектора або неприбутковим установам чи асоціаціям і послуги стосуються діяльності інституційного характеру або призначені для надання допомоги людям у соціальній сфері;

(b) якщо тендерна процедура була невдалою, тобто якщо не отримано жодної прийнятної в якісному та/або фінансовому відношенні тендерної пропозиції; у цьому випадку після скасування тендерної процедури публічний замовник може провести переговори з одним або декількома обраними ним учасниками тендеру з числа тих, хто прийняв запрошення до участі в тендері, за умови що закупівельна документація не зазнала істотних змін;

(c) якщо після дострокового розірвання наявного договору повинен бути укладений новий договір.

39.2. Для цілей пункту (с) другого підпараграфу пункту 11.1 операції, проведені в кризовій ситуації, вважаються такими, що відповідають критеріям надзвичайної невідкладності. Уповноважений шляхом делегування розпорядник, якщо необхідно — за погодженням з іншими відповідними уповноваженими шляхом делегування розпорядниками, повинен встановити наявність ситуації надзвичайної невідкладності та регулярно переглядати своє рішення з урахуванням принципу розсудливого управління фінансами.

39.3. Діяльність інституційного характеру, згадана в пункті (a) пункту 39.1, включає послуги, безпосередньо пов'язані зі статутним завданням органів публічного сектора.

40. Тендерні специфікації

Як відступ від пункту 16.3, для всіх процедур, що передбачають заявку на участь, тендерні специфікації можуть бути розділені відповідно до двох етапів процедури, і перший етап може містити лише інформацію, зазначену в пунктах (а) та (ф) пункту 16.3.

41. Строки стосовно проведення процедур

- 41.1. Щодо договорів про надання послуг мінімальний період між днем, наступним за датою відправлення листа-запрошення до участі в тендері, та кінцевим терміном прийому тендерних пропозицій становить 50 днів. Утім, у невідкладних випадках можуть бути дозволені інші строки.
- 41.2. Учасники тендеру можуть ставити питання в письмовій формі до настання кінцевого терміну прийому тендерних пропозицій. Публічний замовник надає відповіді на питання до настання кінцевого терміну прийому тендерних пропозицій.
- 41.3. У закритих процедурах строк прийому заявок на участь становить не менше 30 днів із дня, наступного за днем опублікування повідомлення про договір. Період між датою, що настає після дати надіслання листа-запрошення, та кінцевим терміном прийому тендерних пропозицій становить не менше 50 днів. Утім, у деяких виняткових випадках можуть бути дозволені інші строки.
- 41.4. У відкритих процедурах строки прийому тендерних пропозицій, перебіг яких починається з дня, наступного за днем опублікування повідомлення про договір, становлять принаймні:
- (а) 90 днів для договорів про виконання робіт;
  - (б) 60 днів для договорів про постачання.
- Утім, у деяких виняткових випадках можуть бути дозволені інші строки.
- 41.5. У місцевих відкритих процедурах строки прийому тендерних пропозицій, перебіг яких починається з дня опублікування повідомлення про договір, становлять принаймні:
- (а) 60 днів для договорів про виконання робіт;
  - (б) 30 днів для договорів про постачання.
- Утім, у деяких виняткових випадках можуть бути дозволені інші строки.
- 41.6. У випадку спрощених процедур, згаданих у пункті (d) пункту 38.1, конкурсантам для подання своїх тендерних пропозицій надається принаймні 30 днів із дати відправлення листа-запрошення до участі в тендері.

⁽¹⁾ Директива Ради 77/249/ЄЕС від 22 березня 1977 року про сприяння юристам у ефективному здійсненні права на свободу надання послуг (ОВ L 78, 26.03.1977, с. 17).

⁽²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349).

⁽³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС від 7 березня 2002 року про спільні регулятивні рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова директива) (ОВ L 108, 24.04.2002, с. 33).

⁽⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/13/ЄС від 10 березня 2010 року про координацію певних положень, встановлених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами в державах-членах стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (Директива про аудіовізуальні медіапослуги) (ОВ L 95, 15.04.2010, с. 1).

⁽⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 від 9 липня 2008 року щодо вимог до акредитації та ринкового нагляду у сфері реалізації продуктів та про скасування Регламенту (ЄС) № 339/93 (ОВ L 218, 13.08.2008, с. 30).

⁽⁶⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1221/2009 від 25 листопада 2009 року про добровільну участь організацій у схемі екологічного управління та аудиту Співтовариства (EMAS), про скасування Регламенту (ЄС) № 761/2001 та рішень Комісії 2001/681/ЄС та 2006/193/ЄС (ОВ L 342, 22.12.2009, с. 1).

ДОДАТОК II

Кореляційна таблиця

Стаття 1(1)	Стаття 1
Стаття 1(2)	Стаття 68
Стаття 2	Стаття 2
Стаття 3	Стаття 3
Стаття 4	Стаття 4
Стаття 5	Стаття 5
Стаття 6	Стаття 6
Стаття 7	Стаття 7
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9	Стаття 9
Стаття 10	вилучено
Стаття 11	Стаття 10
Стаття 12	Стаття 11
Стаття 13	Стаття 12
Стаття 14	Стаття 12(3)
Стаття 15	Стаття 14
Стаття 16	Стаття 16
Стаття 17	Стаття 17
Стаття 18	Стаття 18
Стаття 19	Стаття 19
Стаття 20	Стаття 20
Стаття 21	Стаття 21
Стаття 22	Стаття 25
Стаття 23	Стаття 27
Стаття 24	Стаття 28

Стаття 25	Стаття 29
Стаття 26	Стаття 30
Стаття 27	Стаття 31
Стаття 28	Стаття 28(2)
Стаття 29	Стаття 32
Стаття 30	Стаття 33
Стаття 31	Стаття 35
Стаття 32	Стаття 36
Стаття 33	Стаття 35(4)
Стаття 34	Стаття 37
Стаття 35	Стаття 38
Стаття 36	Стаття 39
Стаття 37	Стаття 40
Стаття 38	Стаття 41
Стаття 39	Стаття 42
Стаття 40	Стаття 43
Стаття 41	Стаття 44
Стаття 42	Стаття 45
Стаття 43	Стаття 46
Стаття 44	Стаття 47
Стаття 45	Стаття 48
Стаття 46	Стаття 49
Стаття 47	Стаття 50
Стаття 48	Стаття 51
Стаття 49	Стаття 52
Стаття 50	Стаття 53

Стаття 51	Стаття 54
Стаття 52	Стаття 55
Стаття 53	Стаття 56
Стаття 54	Стаття 58
Стаття 55	Стаття 59
Стаття 56	Стаття 60
Стаття 57	Стаття 61
Стаття 58	Стаття 62
Стаття 59	Стаття 63
Стаття 60	Стаття 154
Стаття 61	Стаття 154
Стаття 62	Стаття 69
Стаття 63	Стаття 62(3)
Стаття 64	Стаття 72
Стаття 65	Стаття 73
Стаття 66	Стаття 74
Стаття 67	Стаття 76
Стаття 68	Стаття 77
Стаття 69	Стаття 79
Стаття 70	Стаття 88
Стаття 71	Стаття 90
Стаття 72	Стаття 91
Стаття 73	Стаття 92
Стаття 74	Стаття 94
Стаття 75	Стаття 95

Стаття 76	Стаття 96
Стаття 77	Стаття 97
Стаття 78	Стаття 98
Стаття 79	Стаття 100
Стаття 80	Стаття 101
Стаття 81	Стаття 105
Стаття 82	Стаття 106
Стаття 83	Стаття 107
Стаття 84(1)	Стаття 111(1)
Стаття 84(2)	Стаття 110(1)
Стаття 84(3), перший підпараграф	Стаття 110(2)
Стаття 84(3), другий підпараграф	Стаття 110(3) (е)
Стаття 85(1), перший підпараграф	Пункт (8) статті 2
Стаття 85(1), другий підпараграф	Пункт (37) статті 2
Стаття 85(1), третій підпараграф	Стаття 111(2)
Стаття 85(2)	—
Стаття 85(3)	Стаття 112(1)
Стаття 85(4)	Стаття 112(2)
Стаття 86(1), (2) та (3)	Стаття 111(2)
Стаття 86(4), перший підпараграф	Стаття 114(2), перший підпараграф
Стаття 86(4), другий підпараграф	Стаття 114(1)
Стаття 86(4), третій підпараграф	Стаття 111(1), другий підпараграф

Стаття 86(4), четвертий підпараграф	Стаття 112(5)
Стаття 86(5), перший підпараграф	Стаття 114(4)
Стаття 86(5), другий підпараграф	Стаття 114(5)
Стаття 86(5), третій підпараграф	Стаття 114(6)
Стаття 87(1)	Стаття 111(1)
Стаття 88	Стаття 111(3)
Стаття 89(1)	Стаття 111(5)
Стаття 89(2)	—
Стаття 90	Стаття 115
Стаття 91	Стаття 115(1)
Стаття 92	Стаття 116
Стаття 93	Стаття 146
Стаття 94	Стаття 146
Стаття 95	Стаття 147
Стаття 96	Стаття 151
Стаття 97	Стаття 133
Стаття 98	Стаття 117
Стаття 99	Стаття 118
Стаття 100	Стаття 120
Стаття 101	Статті 2 та 162
Стаття 102	Стаття 160
Стаття 103	Стаття 163
Стаття 104	Стаття 164
Стаття 104а	Стаття 165
Стаття 105	Стаття 166

Стаття 105а	Стаття 135
Стаття 106	Статті 136–140
Стаття 107	Стаття 141
Стаття 108	Статті 142 та 143
Стаття 110	Стаття 167
Стаття 111	Стаття 168
Стаття 112	Стаття 169
Стаття 113	Стаття 170
Стаття 114	Стаття 171
Стаття 114а	Стаття 172
Стаття 115	Стаття 173
Стаття 116	Стаття 131
Стаття 117	Стаття 174
Стаття 118	Стаття 175
Стаття 119	Стаття 176
Стаття 120	Стаття 177
Стаття 121	Стаття 180
Стаття 122	Стаття 187
Стаття 123	Стаття 125
Стаття 124	Стаття 181
Стаття 125	Статті 190, 191 та 193
Стаття 126	Стаття 186
Стаття 127	Стаття 190
Стаття 128	Стаття 189

Стаття 129	Стаття 191
Стаття 130	Стаття 193
Стаття 131	Стаття 196
Стаття 132	Стаття 198
Стаття 133	Стаття 200
Стаття 134	Статті 152 та 153
Стаття 135(1), (5), (6) та (7)	Стаття 202
Стаття 135(2), (3) та (4)	Стаття 131
Стаття 135(8) та (9)	—
Стаття 136	Стаття 132
Стаття 137	Статті 204 та 205
Стаття 138	Стаття 206
Стаття 139	Стаття 208
Стаття 140	Стаття 209
Стаття 141	Стаття 241
Стаття 142	Стаття 249
Стаття 143	Стаття 80
Стаття 144	Стаття 80
Стаття 145	Стаття 243
Стаття 146	Стаття 244
Стаття 147	Стаття 245
Стаття 148	Стаття 246
Стаття 149	Стаття 250
Стаття 150	Стаття 248
Стаття 151	Стаття 82(7),

	(8) та (9)
Стаття 152	—
Стаття 153	Стаття 84
Стаття 154	Стаття 84
Стаття 155	Стаття 243(3)
Стаття 156	Стаття 80(3)
Стаття 157	Стаття 87
Стаття 158	Стаття 254
Стаття 159	Стаття 255
Стаття 160	Стаття 256
Стаття 161	Стаття 257
Стаття 162	Стаття 258
Стаття 163	Стаття 259
Стаття 164	Стаття 260
Стаття 165	Стаття 261
Стаття 166	Стаття 262
Стаття 167	Стаття 263
Стаття 168	—
Стаття 169(1)	—
Стаття 169(2)	Стаття 12(1)
Стаття 169(3)	Стаття 12(2) (d)
Стаття 170(1)	—
Стаття 170(2)	Стаття 116(1)
Стаття 170(3)	Стаття 11(2)
Стаття 171(1)	Стаття 116(4)

Стаття 171(2)	Стаття 116(2)
Стаття 171(3)	Стаття 116(5)
Стаття 172	Стаття 10(5) (а)
Стаття 173(1)	Стаття 30(1), перший підпараграф
Стаття 173(2)	Стаття 31(5)
Стаття 174	—
Стаття 175	—
Стаття 176	—
Стаття 177(1), (2) та (3)	—
Стаття 177(4)	Стаття 12(4) (b)
Стаття 177(5)	Стаття 10(5) (b)
Стаття 178(1)	Стаття 14(2)
Стаття 178(2)	Стаття 15(1)
Стаття 178(3)	Стаття 15(2)
Стаття 178а	—
Стаття 179(1)	Стаття 30(1) (f)
Стаття 179(2) та (3)	Стаття 31(2)
Стаття 180	—
Стаття 181(1)	—
Стаття 181(2)	Стаття 21(2)(b)
Стаття 181(3)	Стаття 30(1) (e)
Стаття 181(4)	Стаття 237(5)

Стаття 182	Стаття 15(3)
Стаття 183(1)	Стаття 160(4)
Стаття 183(2)	Стаття 12(4) (с) та 21(2)(g)
Стаття 183(3)	—
Стаття 183(4)	Стаття 145, стаття 152(1), другий підпараграф та стаття 167(2) та 176(2)
Стаття 183(5)	Стаття 160(5)
Стаття 183(6)	Стаття 30(1) (d)
Статті 184 та 185	—
Стаття 186	Стаття 236
Стаття 187	Статті 234 та 235
Стаття 188	—
Стаття 189(1) та (4)	—
Стаття 189(2) та (3)	Стаття 114(2) та (3)
Стаття 190	Стаття 178
Стаття 191	Стаття 179
Стаття 192	Стаття 190(3)
Стаття 193	—
Стаття 194	Стаття 129
Стаття 195	Стаття 64
Стаття 196	Стаття 65
Стаття 197	Стаття 65(2)

Стаття 198	Стаття 67
Стаття 199	Стаття 66(2)
Стаття 200	Стаття 66(3)
Стаття 201	Стаття 264
Стаття 202	Стаття 11(2) та стаття 265
Стаття 203	Статті 264 та 266
Стаття 204	Стаття 237
Стаття 204а	Стаття 221
Стаття 204б	Стаття 222
Стаття 204с	Стаття 223
Стаття 204d	Стаття 224
Стаття 204е	Стаття 225
Стаття 204f	Стаття 225
Стаття 204g	Стаття 226
Стаття 204h	Стаття 226
Стаття 204і	Стаття 226
Стаття 204j	Стаття 227
Стаття 204к	Стаття 228
Стаття 204l	Стаття 229
Стаття 204m	Стаття 230
Стаття 204п	Стаття 231
Стаття 204о	Стаття 232
Стаття 204р	Стаття 233
Стаття 205	Стаття 279
Стаття 206	Стаття 268

Стаття 207	—
Стаття 208	Стаття 70
Стаття 209	Стаття 71
Стаття 210	Стаття 269
Стаття 211	Стаття 280
Стаття 212	Стаття 281
Стаття 213	—
Стаття 214	Стаття 282